

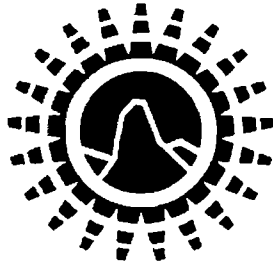
گئلہ پیا و

عہزیز نہسین

وہرگیرانی

عہبدوللای حسدن زادہ

۲۰۱۳

دهزگای چاپ و بلاکودنه‌وهی

روژهلالت

خاوه‌نی ئیمتیاژ

که‌ژال ره‌فیع

سه‌رنوسه‌ر

حه‌سه‌نی دانیشفه‌ر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۹ ۳۵۶۱

مه‌ولێر - (۱۰۰) مه‌تری ریزی شه‌قامی کارگهی ده‌رمانی ئاوامیدیکا

گناہِ بیاہ

- ♦ ناوی کتیب : گیله پیاو
- ♦ ناوی نووسەر : عەزیز نەسین
- ♦ وەرگێڕانی : عبدالله حسن زاده
- ♦ دەرھێنانی ھونەری ناوھ و ھو بەرگ : خەلیل ھیدایەت مام شیخ ٤٩٢٤٢٦٣
- ♦ لە بەرپۆڤە بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردن (٦٤٧) سالی ٢٠٠٩ .
- ♦ نرخ : (٥٠٠٠) دینار
- ♦ تۆرە ی چاپ : چاپی یانزە یەم 2015
- ♦ شوێنی چاپ : چاپخانە ی رۆژ مە لات- مە ولێر

بەرپۆڤە بەری ھونەری دەزگا

سەلام محەمەد رەسول

شوێنی دا بە شکر دین:

ناوھندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاو کردنە وھ

با زۆر لەسەر ئەو نەپۆین کە چۆن تووشی بەندیخانە بووم. هەرچونێک بوو کە وتە داوو هەر ئەوە نەدەم زانی لە پلیکانەکان بردیانمە خوارو بە (ئاخ...تف) و مۆرە مۆرە و ینەیان گرتم و پەنجە مۆریان پێ کردم و دایانکردمەو بەندیخانە !! نازانم ئێوەش ئەم دیمەنەتان دیتووە یان نا؟ جاران منداڵی شەیتان و قوماریان پشیلە یەکیان داویشتە ناو تورە کە یەك و ماو یەك لەسەر سەری خۆیان هەلیان دەسووپاند. ئەمجار دەریان دینا و مشکێکیان بۆ فێر دەدا. پشیلە بە سەستە زمان ئەوە نەدە گێژو کاس دەبوو تا ماو یەك تەنانت ئاوپیشی لە مشکە کە نە دەدا یەو. ئەو پۆژە چوومە دالانی بەندیخانە راست خۆم وەك ئەو پشیلە دەهاتە بەرچاو. ئەوە نەدە گێژو و پ بووم تەنانت گۆیم لە دەنگی ئەو دووسێ کە سەش نەبوو کە لە دەورم هالابوون و دلخۆشییان دەدامەو، بەلام چونکە مرقۆ لە بەرامبەر پێشەهاتەکان دا زۆر نەرمە و زوو خۆ بە دەستەو دەدا، منیش زۆر لەوێ بێرم لێ کردبوو زووتر پاهاتم. بەتابیەتی پووداویکی تازە زیاتر بوو بەهۆی ئەو گۆرانیەم.

وەك هەتیوان ئامیزم بە ئەژنۆی خۆم دا کردبوو، بە خەم و خەفەتی خۆمەو خەریک بووم، لەپەرەراو هۆریایەك لە دالانەکان بەرز بوو و کۆمەلێك لە بەندیەکان بەرەو دەرگای دەری غاریان دا. هێندیک بە پێکەنین و هێندیک

گیله پیاو
.....

به ته وس وپلار هر كه سه شتیكي ده گوت. له و ناوه دا من ته نیا له وشه ی "گیله پیاو" حالی ده بووم. ئه و نه ده تیگه یستم كه گرتوویكي تازه یان هیناوه، زۆریه ی كوپه كان ده یناسن. هر كه سه قسه یه كي ده كرد... كوپینه "گیله پیاو" یان هیناوه.

– ئۆی، بېروانه سه رو گویلاكي!

– بۆته چۆن پیاویك!

– هینشتا جیگاكي كل نه كراوه ته وه هاته وه!

– به وه ی ده لئین پیاوی ته واو.

– ته ماشای كاكي موه ندیس!

خه م وخه فته ی خۆم له بیر چۆوه، وێرای خه لكه كه چوومه به رده رگاو چاوه پێ بووم بزانه ئه "گیله پیاوه" كێیه كه كوپه كان وا به گه رمی پێشوازی لێ ده كه ن. "سوله یمان دایكي خۆفروش" به دهنگیكي به ماناوه گوتی: بزانه ی ئه مجار چی كردوه؟

"مراد ورج خنكێن" له پشته وه وه لامی دایه وه: یان بۆته قایمقام یان بۆته پارێزگار.

"گیله" تازه گه یشتبووه جێ "بابا زه كه ریا" خهريك بوو گهرفانه كانی ده پشكنی. به تانوته وه گوتی: سه گباب كوێرا پۆیشتی و كوێرا هاتیه وه؟. "گیله" بهو ته شك و دیمه نه تاییه ته ی خۆیه وه قاقایه كي كێشا: به راستی بێ ئێوه ناژیم.

یهكێك له مووچه خۆره كان له پشت میژه كه یه وه هه رای كرد: – بلیتی ئه م سه رنه و سه ری كړیوو!!.

..... گیلەپیاو

"بابا زەكەریا" پشكنینهكەى تەواو كرد. كاتىك پارهكەى ئەژمارد بە
مۆپەيكەو گوتى: - ئەمە ھەمووى سەد لىرەو دە پازدە قپوشە!
- ھەر ئەو ھەى لە بەر چاوانە.

- سەگباب ئەو ھەى تەرت لەكۆى داناوە؟

- بەخوا ھەر ئەو ھەندەىە.

- واديارە ئەمجارە ھىچت بۆ دەداو نەكەوتو!

"بابازەكەریا" جزدانەكەى دایەو دەست "گیلە" و بردیە ژوور!!

كەسێك "گیلە" ى نەناسیبا دەىگوت پیاویكى تەواو! بە پالتۆى تووكە وشترو
دەستەوانەى قایش و چاكەت و پانتۆلى پەش و كەوشى بریقەدارى ھەر
و ھەمیلۆنئىران دەچوو.

كاتىك گەيشتە ژوورى بەندىخانە دەستى دەناو دەستى كوپەكان ناو چاك و
چۆنى لەگەڵ كردن و پاشان وەك لە سەفەرى ھاتبێتەو یەكسەر چوو
ھۆدەكەى خۆى جلەكانى داكەندو چوو ھەمام!!!

من ھەروا لە قوژىنىك دانىشتبووم و سەبرى ئەو دیمەنەم دەكرد. زۆرم پىخۆش
بوو بزانم بۆ بەو پیاو دەلێن "گیلەپیاو" بەلام سەرم لى دەرنەدەچوو.

"گیلە" وەك تازە زاوا بە تاس و لووسى لە ھەمام ھاتەدەرو لەكاتىك دا بە
سەرلەقاندن چاك و خۆشى لەگەڵ كوپەكان دەكرد پاستەپى چوو چاخانەى
بەندىخانە. ھەر وەك موقناتیس پامكىشى، پۆیشتم بۆ چاخانە. "گیلە" لە
ناو ھەستى كوپەكان دا دانىشتبوو، سەرى قیت پاگرتبوو و زۆر بە مەندىو
سەنگىنى چای دەخواردەو بەسەرھاتى دووسى پۆزى بەرەلابوونەكەى بۆ
دەگێرێانەو. لەناكاو چاوى بە من كەوت. نازانم بە چىم تىگەيشت كە بە
زمانىكى تايبەتى و بە ئەدەبەو بانگى كرد:

گڼله پياو
.....

– کاکه فەرموو بۆ ئێره.

هه موو به نديه كان ته ماشايه كيان كردم، منيش وهك منداڵ نامۆييم ده كردو له
قوژينيك راوه ستابووم نهم ده زانی چبكه م. "گڼله" به دهنگيكي به رزتر بانگی
کرد:

– فەرموو کاکه ! لێره هه موومان براین... وه ره لای ئیمه... بۆچی نامۆييمان
لێ ده که ی؟

خهريك بووم بگه پیمه وه شویننه که ی خۆم، به لام کوپه كان قۆلیان گرتم و
بردیانه لای گڼله. ئه ویش به په پۆزیکه وه فەرمانی دا:
– "قه دری" چایه کی جوانی بۆ بیته.

دوايه رووی کرده من:

– تۆ تازه هاتووی بۆ ئێره؟

له سه ره خۆ وه لامم دایه وه:

– به... لێ.

یه کیک له کوپه كان به پیکه نینه وه گوتی:

– هیشتا نه کی به نديخانه ی نه کردوه!

کوپه كان دایانه قاقای پیکه نین و گڼله به چاوه چکۆله كانی مۆپه یه کی لێ کردن
و له منی پرسی:

– کارت چیه؟

بۆخۆم بیده نگ بووم به لام یه کی تر وه لامی دایه وه:

– پۆژنامه نووسه.

گڼله به چاری گا کپین سه بیرکی سه رتا پای کردم و له گه ل کوپه كان که وته
قسه:

..... گیلەپیاو

وختی شیوخواردن گیلە منی برده هۆدهکە ی خۆی و دووبەتانی و سەرىنێکی
له برادهرهکانی بۆ وەرگرتم.

به کورتی ئەوەندهی دڵنەوازی کردم که ئێش و ئازاری بهندیخانه م له بیر چۆوه،
کاتیك دوو جگهرەى بۆنداری داگیرساندو یهکیکی دایه دهست من، بۆ سێ و دوو
کردن لێم پرسى:

– جه نابت بۆ گیراوى؟

– له سهه شامی که باب!

زۆرم پێ سەیر بوو، گیلە قاقا پێکەنى و گوتى:

– به پاستیمه، تهواوى به دبهختی و چاره پەشى من له چەند دانه شامی که بابەوه
دهستى پێ کردوه!!

زۆر له میژوه سزای ئەو شامی که بابانە دهچێژم، پێنج شەش سائە خۆم لى ون،
بووه، هەر پۆژه و هەر هەفته دهچمه که وێکەوه. ئێستاش که له گەڵ تۆ
دانیشتووم نازانم کێم. پۆژێک بوومه پشکنەر (مفتش)، وهختیک بوومه پزیشک،
ماوهیهک موهەندیس بووم. به کورتی بوومه هەموو شتێک خۆم نه بۆ. ئەگەر
یهکێک له پشتمهوه بانگ بکا عەلى، ئەحمەد، حەسەن، من پێم وایه له گەڵ
منیهتى، چونکه سهه ناوم ههیه.

به سهه سوپمانهوه پرسیم:

– یانى چى؟

– وهلامى ئەم پرسىاره هەروا سووک و هاسان نادریتەوه، ده بۆ سەرهتایهکی
دووڕو دپێژی بۆ دابنێن. به کورتی چاره نووس پیاوی تووشی زۆر بێنهوبه ره
دهکا. کهس نازانێ سبهینێ چى به سهردێ. ده بێنى به پێگادا ده پۆین، له ناکاو
له بهردێک هەڵ دهنگوین یان له جۆگه له یهک ده کهوین و هەر ئەمه له پێشهاتێکی

گیله پیاو

گه وره پزگارمان دهکا. به یانی له مال دینه دهره وه وه دواى کارىكى خومان دهکەوین، له ریکا تووشى برادرىک ده بین و ده مانباته جىگایه که له وى ناشقى کىژىكى جوان ده بین ده یخوازين. به باوه پى تق پیاو ده توانى ئەمه ناو بنى چى؟ ها؟ ئەگەر له بهرده که هه لئه نگوتباين، یان ده جۆگه له که نه که وتباين؟ یان ئەو برادره مان لى پيدا نه بوايه ژيانى ئیمه جۆرىكى تر ده بوو. به سه رهاتى منیش شتىكى له و بابته یه و له سه ر خواردنى چەند شامى- که بابىک پوو پى ژيانم وه رگه پا.

ورده ورده له و سه رهتایه وه رەز ده بووم و ده مویست زووتر ده ست به گىرانه وهى به سه رهاته کهى بکا! گىله مژىكى توندى له جگه ره کهى داو گوتى: — ئەو دهم له قوتابخانهى ناوه ندی عه سکه رى بووم.

له ناكاو بیده نگ بوو چارى بریه مېچى خانووه که. له پووکاریدا دیاربوو که بېرکه وتنه وهى ئەو به سه رهاته زۆرى نازار ده دا. هه ناسه یه کى هه لکىشاو له سه ره خۆ گوتى:

— له وماوه یه دا چیم به سه رهاتوه و له کوپوه و گه یشتوومه کوئ؟! داخى به جهرگم لاویتی و نه قامى به رۆکى گرتم و به ده ستى خۆم قوڤم وه سه رى خۆم کرد. هه ر مه پرسه چەند قوتابیه کى زرينگ بووم. هه موو سالىک یه که م یان دووهم دهرده چووم. له وه رزش دا هاوتام نه بوو. سالى دوايم بوو، پاش مانگ و نيوپىکى دیکه ده چوومه کولىجى عه سکه رى.

ئەو دهم ئیمه نۆره ئیشکمان هه بوو، هه رشه و یه کىک له قوتابیه کان ده بوو ئیشک بگرئ. ئەرکى ئیشک گره کان چاوه دپىرى دابه شینى خوارده مه نى بوو. هه ر وه ختیک خواردنى باشمان شک بردایه هه ولمان ده دا به هه رجۆر بووه یه کىک له هاواله کانمان ئیشک بگرئ.

..... گڼله پياو

"چنگل شاهين" ناويکمان تيدا بوو، هرکاتېک نوره نيشکې بويايه هه مووماني خه نې ده کړد. به لام من به پېچه وانه ي هه موو کوږه کان له وېه شه دا ده ست وپې سپې بووم و هه روه ختېک ويستېام قاپه چيشتېک پاشقول بدهم هه موو گيانم ده له رزې، په ننگم ده بزپکاو نارهق به مووره گه ي پشتم دا ده هاته خوار. هر له بهر نه وهش ناويان نابووم "گڼله پياو" و هه روهخت که يفيان ساز بويايه سهريان داويشته سهرم و گالته يان پې ده کړدم. شه وې کاتي خه وتن يه کيک به تاني لي ده رفاندم، يه کيک تنوک که مي داده کيشا. "بورهان شه پيوړي" گووې پې له ناو ده کړدو به سه روچاويدا ده کړدم، به کورتي نه وهنده يان نازار ددهام که ناچار بووم منيش ناکاري نه وان په چاوکه م. شه وېک که نوره نيشکې من بوو کوږه کان داويان ليکړدم که بچمه مه تبه خ و خواردني زيادي يان بويتم. نه مه نه و کاره بوو که من لي ده ترسام. گوتم:

– کوږينه نه مشه و "هه قې باليوژ" نه فسه ر نيشکه، به راستي شتي وام له ده ست نايه. کوږه هه ست پې بکا پيشه م ده ردېني. به لام نه وان وازيان لي نه هيتام "هرکه س هه يه به جه هه تنه م".

– "نه گه ر ده ترسي ده ننگ بکه". هه رچونېک بوو وه سه ر ته له يان په پاندم. هه رچه نده ده مزاني "هه قې باليوژ" پياويکې تووږه و تو سنه پويشتم بولاي مه تبه خ. "هه قې باليوژ" نه فسه ريکې کو نه کار بوو. له گه ل نه وهش که خوینده واري که م بوو، به لام له بهر نه وه ي پياويکې کارامه و دنيايدده بوو کوږه کان زراويان لي چوو بوو.

سه رو سيمايه کي سه يري هه بوو، له سه ر گوناي کو نه بريښک هه بوو هينده ي تري به سام کړدبوو. له ناکاري سووک به تاييه تي پېکه نيني قوتاييه کان زورقي هه ل ده ستا. هه ميشه ناموزگاري ده کړدين "سه رباز ده بې هه موو وهختيک

گىلەپياو
.....

ئۆچۈرۈش سىيەرى بىكا". ئۇ ھەرگىز لە قوتايىپەكانى نەدەدا، بەلام ھارار بۇ ئۇ
رۇزە كە تووپە بوايە. سالى دوووسى جار تووشى ئۇ نەخۇشى يە دەبوو، لە
ھەر كەس تووپە بايە ئەندامى ساخى لە لەشى دا نەدەھىشت.
جاريكيان ئەوئەندى لە "بورھان شەپپورى" دابوو بەستەزمان وەك تۆپ لەم
ديوار بۇ ئەديوار ھەل دەبەزىەو.

لېم پرسى:

– ئۇ برادەرەت بۇچى ناوى "بورھان شەپپورى" بوو؟

"گىلە" بەدەنگىكى بەرز پىكەنى و گوتى:

– ھەر كام لە ئىمە ناوئىكى ھەبوو. ھەمووى ئۇ ناوانەش ھوى تايىپەتى خۇيان
ھەبوو. بورھان شەپپورى ھەمىشە گوتى بۇشەپپورى نان خواردن
ھەل دەخست.

ئەجار نەختىك پامو گوتى:

– ئۇ ئەفسەرەى ئىمە خاسىيەتلىكى باشىشى ھەبوو. ھەر كەسى تەمبىي كىرەبايە
لە كۆتايى سالدا بە ھەرفىل و تەلەكەيەك با دەرى دەچواندو لىدانەكەى بۇ تى
ھەل دىنايەو.

"صالح شەمە" لە دەرسى جەبردا لە پاش بوو. ھەمىشە سەرى داويشتە سەر
نەقىب، بەلكو لىدانىكى بەركەوى و نمرەى تاقىكردنەو كەى بۇ مسۇگەر بى.
بەلام "ھەقى بالىوز" فىلى لىنەدەكرا. صالح شەمە لە پىشتەو خۇى
لىدەشاردەو وەك كارىلە دەپھىراند بەلكو نەقىب تووپە بى، بەلام ئۇ
وەسەر خۇى نەدىنا.

رۇزىكيان نەقىب تووپە بوو، صالح شەمە لە خۇشيان شاگەشكە بوو، واى زانى
ئىستا لىدانىك دەخواو نمرەى تاقىكردنەو كەى مسۇگەر دەبى، بەلام نەقىب

..... گیلەپیاو

بالیۆز ئەمجاریش لێی ئەدا، گوێچکە ی گرت و بردیە ژووری عەمبارودەرگای
لەسەر داخست. ئێمە هەموومان لە پشت دەرگا وەستابووین دەمانەویست
بزانین لە ژوورەوێ چ باسە؟

ورتە لە ژوورەکە ئەدەهات، یەکیک لە کۆرەکان گوتی "پێم وایە کوشتی".
پاش چەند دەقیقە یەک صالح شەمە هاتە دەر، سەری بە هەنێسکانەو
هەڵدەگیرا. گوتمان چ بوو؟ بە گریانەو گوتی: "هەرچی کردم وکراندم لێی
نەدام".

گیلە دوو جگەرە ی تری داگیرساندو گوتی:

بۆ ئەگەتی شەویک نۆرە ئێشکی من هات کە ئەو "هەقی بالیۆز"
ئەفسەر ئێشک بوو. خۆ ئەگەر هەستی کردبا لە مەتبەخ خواردنی زیاد پاشقول
دەدەم بۆخەوت پشتمی ئاقل دەکردم.

بەلام چار نەبوو نۆرە ئێشکم وەرگرت، هاوای ئێشکی من لاویک بوو بەناوی
"بصری کتفی" ئەو ناوەمان بۆیە لێناوو، چونکە لە کاتی تووپی بوون دا شانی
چەپی هەڵدەتەکاند. "بصری" تەمبەلی رۆژگار بوو. هەر چۆنیک بوو
ژوورەکانمان خاویێ کردەو و بپارمان دا ئەو ئاگای لە بەشی ناوخۆیی بێو
منیش بەسەر مەتبەخ پابگەم و شەش دانە شامی کەبابیشی سەرپا بدەمەو!
بەم چەشنە رێک کەوتین و هەر کەس چوووە سەر کاری خۆی.

دەلێن بەرد لە ئاسمان بەر بێتەو وەسەری پیاوی کتۆل دەکەوێ. هێشتا پۆژ
ئاوا نەببوو خەبەرمان هێناکە ئەفسەریکی گەرە هاتووە بۆ پشکنین.

دەسبەجێ کۆرەکان چوونەو پۆلی خۆیان و منیش چوومە مەتبەخ. ئەو
ئەفسەرە گەرە لە پایتەختەو هاتبوو، لە بەرئەوێ زۆر ماندوو بوو چاویکی

گيلہ پياو
.....

به ولات دا گيتراو بريا دردا نه و شه وه به سيته وه به ياني كاره كاني جي به جي
بكا.

"كه مال زهنگوله" هاته لام گوتي:

– ده زاني نه و نه فسه ره چهند وهك تر ده چي؟ له پيشدا باوه پرم نه كرد، به لام
دوايه كه "شاهين" و "بورهان شه پيووري" و چهند براده ري ديگهش باسيان كرد
زانيم به پاستيانه.

ته نانهت يه كيك له نه فسه ره كانيش ليي پرسيم: "تو خزمايه تيت له گهل نه م
ژه نراله هه يه؟" نه م قسانه نه وه نده يان خورته خورت خسته دلمه وه كه خهريك
بووم به و شه وه بچم چاوم به ژه نرال بكه وي. شه پيوور لي دراو هه موو
قوتابيه كان له حوشه ي كزبونونه وه.

ره نيس "ته حسين" بانگي كرد:

– "ره نيس عوره فا ئيشك بيته ئيره؟".

ده سبه جي چومه پيش، پرسى: "كاره كانت پيك خستوون؟".

– "به لي سهره رم".

– "باشه زوونان ساز بكن".

پاش نان خواردن قابله ميه كي پر له شامي كه بابم هه لگرت و پويشتم بق لاي
كوپه كان. دلنيا بووم نه فسه رئيشتك خه وتوه، به لام ديسان تيبينيم كردو به بن
ديواره كه دا پويشتم، ده مه ويست له ده رگاي پشت وه بچمه ژوور. نه و ده رگايه
پيگاي هاتوچوي كوپه كان نه بوو، پيم وانه بوو له و كاته دره نكه دا تووشي كه س
ده بم. ئيتر چوو زانم نه و پيگا گورينه ري بازي زيانم ده گوپي!

..... گیلەپیاو

ئەگەر بە پلیکانەکانی پێشەویدا چوویام ئیستا لە جیاتی دزیکی بەناوبانگ
ژەنرالێك دەبووم. گیلە بێدەنگ بوو، خەمێکی قوول دایگرت. وەك كچۆلەیهك
كە بووكە شووشەكەى لى ستێندرایى تووڕە بوو. من بۆدڵخۆشى دانەوہى گوتم.
– ھەر كەس چارەنووسیكى ھەیە، پاشەپۆژ لە دەست خۆمان دا نیە. بەلام دیار
بوو گیلە ئەم جۆرە قسانەى بە گویدا ناچى، بریسكەیهك لە چاوەكانى
ھەلستاو سەرى ھەلئێنا قسە بكە. منیش كە دیتم باسەكەمان كەشتۆتە شوێنى
زۆر ناسك پێشەدەستیم كردو پرسیم:

– باشە، دوايە چ بوو؟

– كاتێك گەشتەم دالانەكە دیتم یەكێك بەرەو من دى.

كوڕەكان ھەقیان نەبوو پاش شەپوورى خەو لە ژوورى خۆیان دەرکەون.
لەوہا زانیم یەكێك لە ئەفسەرەكانەو بە تايبەتى لە سپرەى چەكمەكانى پا
زانیم نەقیب بالیوزە.

بەجۆرێك سەرم لى شێوا وەك مشكێك پشیلەى دیتبى لە جیگای خۆم وشك
بووم. تەنگانەیهكى گەورە بوو، ئەگەر نەقیب بەشامى كەبابەوہ دیتبامى كارم
تەواو بوو.

لەو گێژى و سەر لى شێواویدا لە ناكاو بەسەرم دا ھات كە ئەو دەرگاى
تەنیشت خۆم بكەمەوہو بچمە ژوور. لەدیوى ژوورەوہ دەرگام لەسەر خۆم
داخست. ھەستى پێى نەقیب ھەروا نيزيك دەبۆوہ كە گەشتە دەرگا
پاوەستا.

بەندى جەرگ و دلم پسا "خوايە ئەگەر منى دیتبىو بێتە ژوور تەگبیرم چيە؟"
ئەوى دوعای دەمزانی خویندەم و فووم لەخۆم كرد كە لەدەستى نەقیب پرگار

بم. دوعایه که م گرتی، پاش ماوه یه که نه قیب ورده ورده دور که و ته وه له کۆلم بۆوه.

کاتی که هۆشم هاته وه بهر، گویم له پرخ و هۆپێکی سهیر بوو که ههتا نه ودهم له بهر په رتی و په ریشانی خۆم گویم لێ نه ببوو. که ئاوړم دایه وه دیتم یه کێک له سه ر قه ره ویله که نوسته وده ستێک جل و بهرگی ژه نرالی ش له سه ر کورسی نیزی که قه ره ویله که دانراوه.

هه ناسه یه کی ساردم هه ل کیشا "توخا وه ره له م رۆژ ره شی یه ! ئاخو من چی و ئیره چی؟".

پرخ و هۆپه که ی ده تگوت تیپێکی چل که سی موسیقایه و ریکخستنی ئاههنگه که ی له ده ست به رتیه به ره که ده رچوو. گویم به ده رگا که وه نا، ده مه ویت بزانم نه قیب بۆ کام لاجوو. ده مزانی سه رێکی به شی ناوخوا یی ده داو پاش چه ند ده قیقه ده گه پێته وه. من ده بوو تا نه وکاته ی نه قیب کارهکانی ته واو ده کاو ده چیته وه ژوو ره که ی خۆی له و هۆده دا بمیتمه وه.

زۆر ده ترسام: "خوایه گیان! نه کا ژه نرالا خه به ری بیته وه؟". به نه سپایی قابله مه که م له سه ر کورسی یه که دانا. وه ره بمکوژه له و به ده ختی و مال و وێرانی- یه دا پێکه نیتم به لیقه که ی ژه نرالا ده هات. کاتی که هه ناسه ی ده هات لیقه که ده پازده سه نتمه تر به رز ده بۆوه و ده ختی که هه ناسه ی هه ل ده کیشا وه که هه مبان ده مه ی کون ده پوو کا یه وه.

نازانم چ نه گبه تی یه که به پۆکی گرتم که له خۆوه به دلّم دا هات جلهکانی ژه نرالا له بهر یکه م. لێکم دا بۆوه نه گه نه قیب سه ری ئه م ژوو ره بداو من به جل و بهرگی ژه نرالی یه وه ببینی نازانی مه سه له چیه و وا تی ده گا ژه نرالا خۆی به خه به ره و

..... گیله پیاو

خه ریکی خویندنه وه یه. به په له جله کانم داکه ندو جله کانی ژهنراللم له بهرکرد، کلاوه که شم له سه رناو جله کانی خۆم له ژژر کورسی یه که دا شارده وه. خه ریک بووم کلاوه که م له سه ر ده کرد که نه قیب بالیوز به نه سپایی ده رگای کرده وه و سه ری به ژووره که دا گرت. که چاوی به من که وت سلهمیه وه، ده رگاکی به ره لا کردو سلوویکی سه ریازی لی کردم. ده رگا وا به توندی پیوه درا ته قه ی گه یشته نه و سه ری دالانه که "نه ی دادو هاوار! نه م به دب ختی یه چون چاره سه ر بکه م؟".

نه قیب هه روا دهستی به حه واوه گرتبوو ژژر به نه ده به وه پرسى:
- نه مریکتان هه یه؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه، نه گهر ژژرمان قسه کردبا هه م ترسی نه وه م هه بوو بمناسیته وه وه هه م ده ش ترسام ژهنرال خه به ری بیته وه. هه روا به سه رله قانندن تیم گه یاند که کاری ده ره وه م هه یه وه ده سبه جی وه ده ر که وتم. پویشتم بۆ نه و سه ری دالانه که وه نه قیب به دوامدا .

مه پرسه چهند ته نگاو بوو. نه قلم له کار که وتبوو، هه رچیم ده کرد نه م ده زانی چون خۆم ده ریاز بکه م. نه قیب که لای وابوو کاری ناویم هه یه، به دالانه که دا غاری داو گورج ده رگای ناودهسته که ی کرده وه:

- ئیره یه قوریان!

هیچ گویم نه دایه وه هه روا به توندی چوومه پیش. بۆ نه وه یی باشت به سه رها ته که تی بگه ی نه خشی قوتا بخانه که ت بۆ باس ده که م.

قوتابخانه که مان له ناوه‌پاستی چوار دیواریکی گه‌وره‌دا به‌شکلی شه‌شگۆشه دروست کرابوو. له هه‌موو به‌شه‌کانی‌دا دالانی گه‌وره گه‌وره هه‌بوون که له هه‌ر چوار لاره به پلیکانیکی کورتدا ده‌چوونه ده‌ری.

ئه‌م به‌ر ئه‌و به‌ری دالانه‌کان ژووری قوتابه‌یه‌کان بوو. نه‌قیب کاتیڤ دیتی من به‌ره‌و به‌شی ناوخوای مالم پتوه نا وا تیگه‌یشت به‌و نیوه‌شه‌وه نیازی پشکنینم هه‌یه .پرسیاری کرد:

– قوریان ته‌شریفت ده‌چیتته به‌شی ناوخوای؟

ئه‌م ده‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه‌و چۆنی خۆ له‌ده‌ست پرگار بکه‌م؟ ده‌مزانی ئه‌گه‌ر بکه‌ومه داوی ده‌ردیکم ده‌داتێ تامام له نه‌خۆشخانه‌دا بکه‌وم "خوایه خۆت پۆحم پێ‌بکه". هه‌روا به‌ده‌م پێگا پۆیشتنه‌وه خه‌ریک بووم نه‌خشم ده‌کێشا. بێجگه له‌ئیمه که‌س له دالانه‌کان دا نه‌بوو، ده‌مزانی کوپه‌کان هه‌موو خه‌وتوون یان خۆیان ده‌خه‌و کردوه .

کاتیڤ به‌ره‌و دالانی لای چه‌پ وه‌رسووپاينه‌وه بیرم کرده‌وه که گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ی خۆمان خۆی تیپاکه‌م و له بن به‌تانیه‌که‌م دا خۆم بشارمه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ش نه‌ده‌کرا، چونکه کوپه‌کان وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتن و کاره‌که پیستر ده‌بوو "خوایه چ بکه‌م؟! خۆ ناکرێ تا به‌یانی له‌م دالانه‌دا پاوێچکه بکه‌م!".

له‌پر ته‌گبیریڤم بۆ هات، چۆنه دووباره بچمه‌وه ژووری ژهنپال و ده‌رگا که له سه‌رخۆم دابخه‌م! له‌وێ نه‌قیب له کۆلم ده‌بیته‌وه. ئه‌مه ته‌گبیریکی باش بوو. له‌پاست خۆم بام دایه‌وه بۆ لای ژووری ژهنپال.

به‌ئه‌سپایی ده‌رگای هۆده‌که‌ی ژهنپالم کرده‌وه‌و له که‌لێنی ده‌رگاوه سه‌یریڤم کرد. به‌لام وه‌ك شوولم له لووت بدرێ پاشه‌وپاش کشامه‌وه و ده‌رگا که‌م پتوه‌دا.

..... گیلەپیاو

ژەنرال وەخەبەر ھاتبوو و دانیشتبوو شامی کەبابی دەخوارد، ھەر بۆیەش ھەستی نەکرد. ئەگینا جافر لە کارەکە دەریا.

دوو یارە نەقیب بالتۆز کەوتە دوام و دیسان بە پێگای خۆم دا گەپامەو. سەرلەنوێ نەقیب دەرگای ئاودەستەکەی کردەو. نەختیک پێم ھەڵینایەو. ئەویش توندی کرد. خێراتر پۆیشتم، ئەویش توندتری کرد.

لە ناکاو نازانم لە چی وەشک کەوت، دەستیکی خستە سەر شانم. ئیتەر وەك ماسیی لووس لەبەن دەستی دەرپەڕیم و پام کرد. ھەر من غارم دەداو نەقیب بە دوام دا. لەو غار غارینەدا جلەکانی ژەنرال دادمەندو بۆ ئەم لاوە وافریم دەدان. لەو ھەلاوھەنگامەدا کوپەکان وەخەبەر ھاتبوون و لە بەر دەرگا کۆبیونەو.

یەكێك دەيگوت:

– ژەنرال چی کردووە کەوا نەقیب راوی دەنی؟ ئەوی تر دەيگوت:

– ژەنرال و نەقیب بالتۆز میا و میاوی دەکەن.

ھەتا یەكێك لە جلەکانی ژەنرال دادمەند وافریم دەدا. نەقیب دادەھاتەو. ھەلی دەگرتهو، بۆیە توانیم مەودایەکی زۆری بەجی بهێلم. لە ترسان ئەوەندە پەشۆکا بووم هیچ بیرم لەو نەکردبوو کە ھەتا کەوشەکان دانەکەم شەلوارەکەم بۆ داناکەندرێ.

بەدەم غاردانەو. دوگمە شەلوارەکەم ترازاندو لەپەر شەلوارەکەم دەلینگان کەوت، بەلام لەبەر کەوشەکانم بۆم فرێ نەدراو لەپەر و پووکی و تەم، نەقیبیش کە بەتاو بە دوام دا پای دەکرد لە من ھەلەنگوت و سێ چوار میتەر ئەواتر زەمە لە ھەردی ھێنا. ھەر چۆنیک بوو شەلوارەکەم داکەندو پێش ئەوێ نەقیب

وه خوځكه وئې پاست بوومه وه و تېم ته قاند. نه ختيځكش به تنوكه وه پام كړدو وهك
باكوت خوم به ژورېدا كړدو چوومه ناو جيگاوه به تانيه كه م به سرخوم ه لكيشا.
چهند ده قيقه پاشتر له كاتيكدان نه قيب جل ه كاني ژه نړالي هر به ده سته وه
بووځي كوتايه به شي ناوځي يه وه. هر له دهره وه پا هاواري كړد:

– نه وه كئ بوو؟

ده مزاني كوپه كان پاستيم لئ نالين، به لام ديسانيش حه جمينم نه بوو.

– نه قيب پرسپاره كې دوپاته كړده وه:

– زووبن د هنگ بكن!

كه س مته قې نه كړد، ده تگوت زه لامي به خه به ري تېدا نيه. نه قيب جاريكي
تريش پرسپاره كې دوپاته كړده وه. هه موومان باش شاره زاي ناكاري بووین.
نه گهر كابرا پاست و په وان له گه لي هاتبايه پيش هر تاوانتيكي كړدبايه لي
خوش ده بوو به لام به كيك درزي له گه ل كړدبايه هه تا دنيادنيايه له كولي
نه ده بووه. چهند جار بوم ده هات به تانيه كه له سرخوم لادم و پاست و په وان
بليم من بووم، به لام تاوانه كه م له وانه نه بوو ليم خوش بي. بويه زياتر سهری
خوم ده برده وه ژير به تانيه كه و هه ولم ددها هه ناسه شم نه يه ته دهر.

نه قيب چهند جنپويكي ته پو تازه ي بؤ دايك و باوكي ژه نړالي ساخته به پي كړدو
پاشان بؤ دوزينه وه ي تاوانبار ده ستي كړد به پشكنيني قهره وي له كان. به ندي
چهرگ و دلم پسا، هه موو گيانم ده ستي كړد به له رزين، زياتريش خوم له بن
به تانيه كه دا كوكړده وه. (باصري بي ميشك) له سر ته خته كې ته نيشتم

خه وتبوو، نه قيب لي پرسى:

– ديت كئ بوو؟ باصري به ده نكي به رزوه لامي دايه وه:

– نا گهره م نه وه لا نه مديت!

..... گیلەپیاو

بۇ بەدبەختى فرىا نەكە وتبوم كە وشەكانم داكەنم و لەبەر نەگبە تيش لاقىكم لە
بەتانیەكە دەرچوو بوو. بۆیە كلکم بەتەلەوہ بوو نەقیب لاقى گرتم و توند پای
کیشا:

– ھەستە بزەنم ھەى دايك سەگ!

بەتوئى تنۆكە و فانیلەوہ لەبن بەتانیەكە ھاتمەدەر، كوپرەكان پىكەنن
گرتبوونى، بەھەزار زەحمەت خۆيان بۇ راگیر دەكرا. نەقیب نەپاندی:
– جلەكانت لەبەرکە.

– جلم نیە.

– يانى چى؟ جلەكانت لە كوین؟

– لە ژوورەكەى ژەنرال بەجى ماون!

چاوەكانى نەقیب لە رقان ھەر ھىندەى كونە سووژنىكيان لى مابۆوہ، ھاوارى
کرد:

– نەگبەت! بۆچما ژوورى ژەنرال شوئىنى خۆگۆرپنە!؟

مەتەقم لەخۆم برىبوو، سەرم داخستبوو و چاوەپوانى سزايەكى زۆر سەخت
بووم!

نەقیب ھەتا ھىزى تىدا بوو تفيكى لى کردم:

– تفوو ھەى...! وەرە بە دوام دا!!!

ئەو فەرمانەى ئەوئەندە توندو عەسكەرىيانە بوو بۆنى خوئىنى لى دەھات.

چارنەبوو ئاوړىكى پەر لە ناھومىدیم وەسەر كوپرەكان دا كە سەريان لە
بەتانیەكان ھىنا بووہ دەرو بە پەرۆشەوہ سەريان دەكردم لە پاشان كەوتە
دواى نەقیب تا بزەنم چارەنووسم چ دەبى؟

گیلەپیاو

بەپراستی دنیا سەیرە، چەند دەقیقە لەمەوبەر نەقیب سالاوی عەسکەری لەمن دەکردو بە ئەدەب بە دوام دا دەپۆیشت، کەچی ئیستا من ناچار بووم دواى ئەو بکەوم.

یەكسەر چووینە ژوورەكەى خۆى. لەسەداسەد دەمزانى بە كوشتن لىم دەدا. بیرم كردهوه لەبەرى بپارێمەوه، بەلام دیتم سوودی نیه، بۆ خۆم شاپەزای خوو و پەوشتى بووم، هەتا زیاتر پارابامەوه پترى لى دەدام، قسەى خۆمان بى پارانەو هەش لەو سەرو سیمایەى من نەدەو شایەوه.

خوا خوام بوو كاتى لیدانهكە زوو بى هۆش بم و زۆر ئازار نەچێژم. پشتم بەدیوارهكەوه دابوو پەق پراوەستا بووم نەقیبیش تاویك لە ژوورەكەدا پیاسەى كردو لەناكاو ئاورپێكى لى دامەوهو مۆپەیهكى لى كردم. مۆپەكەى ئەوەندە دپندانەو بەپقو كینه بوو لە پشتم بەرەژێرم مرد! "خۆزگە زووتر لى دەدام و پزگارىم دەهات!"

نەقیب بە دوو لۆق خۆى گەيانده من وهەردوو دەستى وەك دوو كۆتك هەلێنانەوه بەلام فریا نەكەوت دايان وەشێنى. بەپەلە پەل لە دەزگایان داو بى ئەوهى نەقیب بلێ فەرموو ئەفسەرى ئیشك بە پەشوكاوى وەژوور كەوت و بە شاكە شاكەوه گوتى:

گەورەم ژەنپال. ژەنپال.

بالتۆز هەقى پیاویكى زۆر مەندو لەسەرەخو بوو، تائىستا هیچ كەس پەشوكانى پێوه نەدیتبوو. بەلام ئەوجارە هەر بەبیستنى ناوى ژەنپال بەجۆرێك تێك چوو كە زمانى گۆى نەدەكرد:

- ژەنپال چى؟ چ بووه؟

- حالى زۆر شپە.

..... گیله پیاو

بالتیوز هه قی نهی هیشت ئه فسهر ئیشك قسه كهی ته واو بكا، وهك كیچ ده رپه پریو چوو ده ر.

دهنگی هاتوچوی كز مه لیکم له سه رپلیكانه كان و له ناو دالانه كه دا گوئی لی بوو، نه م ده زانی ته گبریم چیه؟ هه ر له وی پاره ستم تا نه قیب دیته وه؟ بچه وه ژوره كهی خۆم؟ یان منیش وه دوا یان كه وم؟! ده ترسام هه رچی بكه م نه قیب پتر پیی توره ده بی.

نه ختیک پاره ستم، پاشان سه رم له ده رگا كه هینایه ده ره وه و سه یرێکی دالانه كه م كرد، دیتم هیندیک هه روا تیکه وه داوین و به م لاو نه ولادا پاده كن.

هاتمه دالانه كه و له پلیكانه كان وه سه ر كه وتم. دوكتوریکی تهنگه نه ستوورمان هه بوو دیتم به غاردان دهیه وی خوی بگهیه نیته ژووری ژهنرا. منیش به دوا ی دا پۆیشتم، دیمه نێکی سه یرم دی، خه ریک بوو له پێكه نینان بپسیم.

ژهنرا. به تویی كراس و ده رپێیهك راکشابوو، زگی به قه ده ر ده هۆلیك ئاوسا بوو ده ی نالاند. له دلی خۆم داگوتم "مردووت مرئ! کایه كه هی خۆت نه بوو کادینه كه هی خۆت بوو". نه قیب بالتیوز كه به په له چاره پوانی دوکتور بوو، هه ر كه چاوی به من كه وت گوچكه ی گرتم و پای کیشام بۆ ده ره وه:

– بۆهاتوویه ئیره باوكم!

– جله كانم لیته ن! له بن كورسیه كه به جی ماون. نه قیب جله كانی بۆ فپێ دام:

– بپۆ لاچۆ له به ر چاوم، به یانی وه ره كارم پیته.

خوا مالی ژهنرا. ئاوه دان كا كه به و نه خۆش كه وتنه گیانی منی پزگار كرد. هه رچه ند نیوه شه و بوو به لام كوپه كان هه موو به خه به ر بوون و چاره پوانی منیان ده كرد، له گه. چوومه ژوور هه موویان ده وه ریان دام، هه ر كه س پرسیا رێکی ده كرد:

گیله پیاو
.....

- چۆن ده رچووی؟

- زۆری لئی دای؟

- به چى لئی دای؟

- هیچ بابە! به ختی من ژه نپال نه خوش كهوت و پزگارم بوو. بورهان

شه پیووری پرسى:

- ژه نپال بۆ نه خوش كهوت؟!

- نازانم.

پاشان به سه رها ته كه م له سیر هه تا پیواز بۆ گێرانه وه. ئه وهنده پى كه نین
هه موویان كه فه زگ بوون.

به یانی كه له خه وه ستام وهك نه بام دیی و نه باران هه موو شتیكم له بیر
چوو بۆوه. له پاش مه شقى به یانیان سه عاتیك پشوو دانمان هه بوو.

هاوړیكانم هه ریه كه خه ریکى کارىك بوون، منیش خه ریک بووم نامه یهك بۆ باوكم
بنووسم. دایك ویا بم له قه یسه ریه بوون. بام له پێشدا له به شى ده فته ردارى
سوپا کارى ده كرد، به لام له میژ بوو خانه نشین کرابوو. بێجگه له من كهوت
مندالى ترى هه بوون، له بهر ئه وهى من له هه مووان گه ورتو تر بووم هه موو چاویان
له ده ستى من بوو كه زووتر پى بگه م و به خێویان بگه م!!!

بام هه موو مانگیك سه د لیره ی بۆ ده ناردم. هه رچه ند ئه مه پاره یه كى كه م بوو،
به لام باشم ده زانى ئه وهنده شى چه ند به گران له سه ر ده وه ستی. بۆیه
هه موو جارێ كه نامه ی ده نووسى زۆرى ئامۆزگارى ده كردم كه زۆر تى بكۆشم و
ئاكارو كردارم باش بى!

منیش به درێژى وه لام بۆ ده نووسیه وه دلدیام ده كرد كه شه ووړۆژ خه ریکى
خویندتم! و زۆر خۆم ماندوو ده كه م بۆ ئه وهى له تاقیكرده وه (امتحان)

..... گیله پیاو

دەرچم! تهنانت چەند جار بۆم نووسیوو که دلتیا بئی له تاقیکردنه وهی

کۆتایی سالدا یه کهم دەرده چم!!!

خهریک بوو نامه کهم ته وای بئی چزه یه که له پشت ملم ههستا وام زانی زهرگه ته یه

دهستم بۆ پشت ملم بردو (شرینگ ها شهقه زله یه کهم له خۆمدا):

قاقای پیکه نینی کوپه کان بهرز بۆوه، تازه تیگه یستم که (صالح شهمع) له

ته نیشت قهره ویله که یه وه سیمیکی درێژ کردوه و له پشت ملی پاکردووم. ئه وه

باو بوو هه وهخت یه کی کمان زۆر بهشتیکه وه خهریک بووایه کوپه کان سهریان

داویشته سهرو ماوه یه که به کیف و پیکه نین راما ن ده بوارد.

نازانم ئه و رۆژه بۆچی هینده تووپه بووم، وه که شیریک که بیچووین له بهر

هه لگرتبئی دهرپه ریم و نامبازی (صالح شهمع) بووم. دهنگی هادان و

بیکوته بیکوته ی کوپه کان له هه موو لایه که بهرز بۆوه:

– هه ی روحم بی!

– ئافهرین پاله وان!

– بیکۆژه!

صالح له پێشدا که می که پیکه نی، به لام دوا یه که زانی من به راستیمه لیم راست

بۆوه. له ناوه راستی ژووره که دا ده گزیک پاچووین، هه موو هیزی خۆم کۆکرده وه و

به که یفی خۆم صالحم به دیواره که دادا.

نیستا من له سه ره وه بووم و کوپه کان هانیان ده دام.

له و کاته دا یه کی که خهریک بوو ده رگا که بکاته وه، به لام صالح شهمع پالی به

ده رگا که وه دابوو نه ی ده هیشت بکریته وه.

من هه روا له بیر ی ده رگا که دا بووم صالح شه پیک ی لئ دام و هه ردو و کمان وه که

داریک پنوو لئی دابی له ناوه راستی ژووره که دا مه لاسی زه وی بووین.

گیله پیاو
.....

هه روا به پشته وه كه وتبووم و صالح له سه ر سنگم دانیشتبوو كه له سه ر شانی صالح پا روخساری قه لاس و قوّل و سووره لگه پاوی نه قیب بالئوز هه قیم به ر چاو كه وت. دهنگی هات و هاواری كوپه كان به جارێك كپ بوو، ده مه ویست راست بمه وه، به لام صالح شه مع كه نه ی ده زانی مه سه له چیه نه ی ده هیشته هه ستمه وه.

له و گێژه و كێشه دا صالح شه لواره كه می گرت و پای كێشاو به جارێك هه موو دوگمه كانی ترازاند و شه لواره كه م ده لینگان كه وت!!
نه قیب به نووكی چه كه كه ی شه پێکی وای له پشته ی صالح دا كه وهك ته پاله به هه ر دیه وه پان بژوه.

صالح ئاوپی دایه وه و كاتێك چاوی به نه قیب كه وت له سه ر سنگی من هه ستاو منیش دوگمه كانم داخسته وه و هه ستامه سه رپێ. نه قیب گوێچكه ی صالحی گرت و وهك جلکی شۆراو پای پازنی. دیتم كاره كه خه ريكه پیس ده بی، گوتم:

– گه ورم!

پرسی: "چیه؟".

سه رم داخست و به سپایی وه لامم دایه وه:

– صالح تاوانی نیه، نه و خه ريكی ده ر سه كانی بوو، من ئازارم دا.

نه قیب گوێچكه ی صالحی به رداو هات بۆلای من!

– نه تقه ت نابیه بنیاده م.

هیچ ده نگم نه كرد، چاوه پێ بووم راست و چه پێكم تی سه ره وێنی. به لام لێی نه دام، ددانه كانی ده چیره وه بر دو گوتم:

– وه ره به دوام دا.

نه قیب وه ده رکهوت و پۆیشت بۆ دالانه که . منیش وه که مه حکوومێک که بجیته بن داری ئیعدام به سپایی و بیده نگ وه دواى که وتم . هر خوا بزانی له ریگادا حاله چۆن بوو . قه تم نه دیبوو نه وهنده تووپه بێ . که چووینه ژووره که ی خۆی ده رگا که ی توند داخست و گوتی :

— بۆچی وات کرد؟ شه وی ئه وهسته گولته به ئاو داداو نه مهش ئاکاری ئه مپۆت! من هه روا بیده نگ بووم نه قیب نه پاندی:

— بۆچی لال بووی؟

— بلێم چی! به دببختی به رۆکی گرتووم.

— ئاخه بۆ وا ده که ی کوپم!؟

له م وشه یه "کوپم" سه رم سوپما . یه که م جار بوو نه قیب به م زمانه قسه له گه ل یه کێک بکا ، به سپایی سه رم هه لپری و سه یرێکی سه روچاویم کرد . چاوه کانی پر ببوون له فرمیسک . وده م هاته به رو گوتم :

— شه یتان فریوی دام ، نه مزانی!

— دوینێ شه و شه یتان فریوی دای ، ئه مپۆ چی؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه وه نه قیب ژۆر هیادی و له سه ره خۆ گوتی :

— ژۆرم هه ول دا به رپوه به ری قوتابخانه پازی بکه م لیت ببوورێ ، به لام به داخوه نه کراو له قوتابخانه ده ریان کردی . سه رم گێژبوو ، تاریکاییم به چاوان دا هات ، ده تگوت خانوه که م به سه ردا روخواوه . ئیتر گویم له قسه کانی ئه ویش نه ماو هه رچی ده ی گوت تی نه ده گه یشتم .

له پر له بانگی گریانیم دا . نه قییش گریان به ری ئه وکی گرتبوو ، به ده م گریان وه گوتی :

..... گیلہ پیاو

— تو ئه فسهریکی پاش ده بووی، به لام به داخه وه ژه نرالیش مه سه له که ی زانیوه و تازه پینه نا کرئ.

پهنگه کاری چاره نووس بئ، ئیستا هه تا نامه که ت ه و او ده بئ بپۆ که ل و په لی خۆت کۆبکه وه.

گه پامه وه بۆلای هاوړیکانم، هه موویان به بیستنی مه سه له که زۆر تیك چوون و هه ریه که به جۆریك دلخۆشی دامه وه. ئه گه ریه کیک ته رفیع ی بۆ بئ، لانی که م دووسئ هه فته ی پئ ده چی تا پئی پاده گه یه نن، که چی حوکی ده رکردنی من دووسئ سه عات زیاتری نه خایاندو ئه وه نده ی بلئی یه ک و دوو هه موو شتیك ته و او کراو له کاتیك دا دایک و بابم چاوه پئ بوون پاش مانگ و نیویکی تر کوپه که یان بجیته زانستگای ئه فسهری، خه ته کانیا ن لئ کردمه وه و وه ده ریان نام:

"پیاو هه تا نه مرئ نازانی چی به سه ر دئ".

لیره دا گیله به چه شنیك دلی پرپوو که نه ی توانی دریزه به قسه کانی بدا. جگه ره یه کی له گیرفانی ده ره ئینا، دایگیرساندو بۆ ماوه یه ک بیده نگ بوو. دهنگی "قه دری" له دالانه که وه به رز بۆوه:

گیژی نه فام! هه ر به ره که ی پینسه د لیره دینئ. یه کیکی تر هاواری کرد:

— من به دووسه د "دار" موشته ریم، ئه گه ر که س نه ی کپی ده ستیشت ماچ ده که م.

دهرگای ژووره که ی ئیمه کرایه وه "قه دری" پالتویه کی که به سه ر دهستی دا دابوو، بۆ گیله ی فری دا:

— سه د لیره زیاتری پئ ناده ن.

..... گیلە پیاو

گیلە که حەزی نە دە کرد من لە مەسە لە که تێ بگەم زۆر تێک چوو بە
بێ موبالاتیە وە کوتی:

– داینی کاکە، بۆخۆم پترم کار پێیە !

"قەدری" لیچیکی لێ هەڵ قەرچاند:

– ترخینەیی لە سەر هەڵخەیی باشترە. پاشان توند دەرگاکی پێوە داو
دەرکەوت. گیلە بە ناپرە حەتیە وە کوتی:

– ئەمانە زۆر بێ ئەخلاقن، هەموویان نەخۆشن، هەر لەبەر ئەوەی که چەند
پۆژتیک زیاتر نامینمە وە ویستم پالتویە کەم بفروشم.

تێگەیشتم زۆر ناپرە حەتە، ویستم باسە کە بگۆڕم:

– باشە، تۆ لە وە گەڕی، بە سەر هاتە کەت بگێڕە وە.

– بە لێ، دایک و بابم چاوە پێ بوون کۆرە کە یان بە جل و بەرگی ئەفسەریە وە
بگەڕیتە وە ! کەچی خۆشە ویستە کە یان دیت کە تەنانەت دەستێک چاکەت و
پانتۆلیشی نیە !!

لە و کاتە دا شیویان هێنا. من و گیلە جیرە مان نە بوو، شەوی یە کەم هیچ
بەندییە ک جیرە و نانی نیە.

گیلە پێشنیاری کرد بچینە "بوفیە" بەندیخانە شتێک بخۆین. منیش داوای
لێبووردنم کرد چونکە نە برسی بووم و نە حەزیشم لە خواردنەکانی بوو. گیلە
چوو و دەری و چەند دەقیقەیە ک بە و بیرە ئالۆزە وە بە جێی هێشتم. کاتێک
هاتە وە بە چیلکە ددانی دەکۆلیە وە. دەیه ویست وای بنوینێ کە گۆیا گوشتێکی
قەلەوی خواردووە. بەلام من دانیای بووم کە هەر خۆپانانە، ئەگینا هیچی بەر
ددان نە کە و تۆ. ئەمجار داوای دوو قاوەی کرد و کوتی:

– دواي نان خواردن قاوه یە ک خراب نیە !

گيلەپياو گيلەپياو

منيش حەزم دەکرد قاوھەك بخۆمەوھو نەختىك دەمارەكانم بحەسەنمەوھ.

گيلە لەسەر بەسەرھاتەكەى پۇشت و گوتى:

– ديارە داىك و بابم بەم خەبەرە زۆر تىك چوون، بەلام ھەر چۆنىك بوو ددانيان بە جەرگى خۆيان داگرت و كەوتنە دلخۆشى دانەوھى من "پۆلە دنيا سەرى بە پووش نەگىراوھ، خۆ ھەموو كەس نابىتە ئەفسەر، بۆ پىت واپە ئاسمان پوخواوھ؟ دەتوانى كارىكى تر پەيدا بكەى. ئىستا كاسبى لە ھەموو كارىك باشترە" چار نەبوو، ھەردەبوو بلىم واپە! لەدلى خۆم دا گوت "ئىستا كە لە قوتابخانەى عەسكەرى دەرگراوم، دەبى لە قوتابخانەى ژيان دا دىپلۆم وەرگرم". بىيارم دا لە مالى بابم بپۆم و ھەتا لە قوتابخانەى ژيان دا خويندەنەكەم تەواو نەكەم نەگەپۆمەوھ.

دووسى زۆر دواتر بەو نيازەوھ بارى سەفەرم تىك ناو ئەستەمبوول بگرەو ھاتم. پۆزىكى بەھارى بوو، تازە دار سەوز دەبوون و شار دىمەنىكى زۆر جوانى پۆشىبوو.

ماوھەك لە شەقامەكان دا خولامەوھ، دەمەويست كارىك پەيدا بكەم، جا ھەر كارىك بى. بىستبووم زۆر كەس لە ھىچەوھ بوونە ھەموو شتىك. بۆ من چىم لەوان كەترە؟ ئەگەر نەش بوومە ژەنپال خۆ دەتوانم بىمە مىليۆنير! كاتىك بە بەردەم خانووبەرەكان دا تى دەپەپىم لە دلى خۆمدا دەمگوت: "پۆزىك ئەمانە ھەموو ھى تۆ دەبن!"

ھەروا دەستم لە گىرفانم نابوو بە فیتوو لىدان شەقام و كۆلانەكانم دەپۆتوو بىرم لە دواپۆزى خۆم دەكردەوھ. لە برسان دلم پىك دا دەھات، بەلام ھومىدم وەبەر خۆم دەناو لەبەر خۆمەوھ دەمگوت: پياو دەبى بۆ گىشتن بە ئامانجى خۆى ھەموو جۆرە ناپەھەتەك بچىژى. گەيشتمە بەر دوكانىكى گەورەو قەلەبالخ. بە

..... گیلہ پیاو

دلما هات راسته پئی بچمه لای خاوه نه که ی و بلیم کاریکم بده یه، به لام ده سبه جی به شیمان بوومه وه "بابایه کی نه دیو نه ناسیاو کی کاری ده داتی؟". بهو حاله ش چوومه بهرده رگای چیشتخانه یه ک (مطعم)، ده مه ویست له وی کاریک بدوزمه وه، هر کاریک بی قاپ شوشتن، گه سک لیدان، کاشی سپین، هر نه وهنده نانیکم ده ست که وی. به لام هرچی ده مکرد لاقم له دوا نه ده هاتن. دووسه عات له پشت جامخانه که وه پاوه ستام و سهیری خوارده نه کانم کرد، هه تا ده مه ویست بچمه ژووری قه له می ده ست و پیم ده شکا. سه ره نجام برپارم دا. "یا گال دئی یا په مق". چوومه ژووری چیشتخانه که، شاگرد به ده نگیک کی بهرز هاواری کرد:

"فهرمرون!"

هینده ی نه مابوو له قاقای پیکه نینی بده م، ده مزانی شاگرده که به موشته ریم تی که یشتوه. ویستم حالی بکه م به لام ده ره تانی نه دام، وه پیشم که وت له ناوه راستی سالونه که دا میزکی پی نیشان دام. نه ده کرا بلیم کاکه به هه له چووی من هاتووم کاریک بق خوم په یدا بکه م؟. خوم وبه ختم له پشت میزه که دانیشتم. شاگرد سه ریکی دانه واندو گوتی:

– چ ده فهرمرون؟

"خوا کویرت کا، چ بفهرمووم!" شاگرده که دووباره ی کرده وه:

– چ نه مر ده که ی؟

پرسیم:

– چیتان هه یه؟

– سوپ، که باب، تکه، کفته، قووزی.....

گیله پیاو
.....

ئەو ناوی خواردنەکانی بۆ ھەڵدەدام و منیش چاوم بە نرخەکان دا دەخشاندو
لەگەڵ پارەکی گیرفانم پێکم دەگرتن. تەنیا سەدو حەفتا قەرۆشم پێبوو. لەبەر
ئەوێ دەمێک بوو پاوەستا بوو گۆتم:

– جاری سووپێک بێنە. دواوەش کەفتەیک و دەورییەک شیرنیات. لە دلی خۆم دا
گۆتم با زگی خۆم تێرکەم، بۆ پارەکەش خوا کەریمە.

کاتیەک نانەکم خواردو زگم تێربوو کەوتمە بیری ئەوێ کە چ بکەم؟ پارە
خواردنە کە حەوت ھەشت لیرە دەگرت و منیش نەک ھەر ئەو پارەم نەبوو،
چاکەت و پانتۆلە کەشم فرۆشتبان ئەو ھەندەئە دەگرتەو!!

زۆر دانیشتم دەمەویست چیشخانە کە چۆڵ بێ. کاتیەک ھەموو پۆیشتن
شاگردە کە ھات بۆلام. بە جارێک دڵم داتەپی و لەبەر خۆمەو دەستم کرد بە
دوئاخویندن "خواوە خۆت پوحمم پێ بکەو ئابرووم بپاریزە". لە لێدان
نەدەترسام، پێم خۆش بوو بە بێدەنگی چینیکی باشم بکوئن و بە پێم بکەن،
بەلام کوا؟

شاگرد لەبەر دەم میزە کە پاوەستا وەک ئەوێ بۆنیکی کردبێ، نەختیک
بەتەوسەو گۆتی:

– قوریان دای دەخەین.

– کاکە من چاوەپوانی برادەرێکم پارەم بۆ بێنی.

شاگرد قاقایەکی کێشا سەد جینیوی دینا. دووسی جاری سەر پاوەشاند، دیار
بوو زۆری ئەو فرت و فیلانە دیتبوو "ھێلکە لە قەلی نادزێ". چاوەپێ بووم
پاست و چەپ دووسی زلەم لێدا، بەلام ناپیاو نەیکرد، دەستی خستە سەر
میزە کەو سەری ھینا پیشەو گۆتی:

– سەعات و ئەنگوستیلە و قوتوو جگەرەشمان دەوێ. ئەمجار نۆرەئە من بوو
پێ بکەنم:

..... گىلەپياو

— ھە... ھە... ھە...

قورپە سەرە نەيدە زانى جەلەكانى بەر خۆشم بفرۆشم پارەى نيو پۆژەكەى ئەوى تىنابى. بە دەنگىكى لەرزۆكەو گۆتم:

— كاكە راست و پەوان پىت بلىم نە پارەم ھەيە نە شتى بابى دار. ھەموو مووى لەشى بوونە نەشتەرو بەسەرىدا نەپاندم:

— كەوا بوونا ماقولت كرد ھاتىە ئىرە.

— وەللا من ھاتبووم كارىك پەيدا بكم، تۆ ناچارىت كردم نان بخۆم.

— چما ئىرە مالى پوورته؟ بەسپايى گۆتم:

— مەردى خوا بە ئابرووم مەبە، سبەو دوويكى پارەكەت بۆ دىنم.

— چ دىنى كوپى باش. ئەگەر ھەموو پۆژى دووسى ميوانى وەك تۆمان ھەبى قازانچ سەرى مايەى دەخوا.

— دلىيابە لەو جۆرە كەسانە نىم. ئامادەم لە جياتى پارەكە كارتان بۆ بكم.

كابرا دەيزانى تازە نانەكەم خواردووەو كار لەكار ترازاوە گۆتى:

— ھەستە وەرە پىشانىت بدەم نانى خۆپايى تامى چۆنە!

وەك بەرخى دەستەمۆ دواى كەوتم. نەم دەزانى چ نەخشەيەكى بۆ كىشاوم.

دلەكوتەم گرتىبوو "خوایە گيان! نەكا بەلایەكم بەسەر بىنى؟!"

لەو سەرى چىشتخانەكە چووينە ژوورىكى تاريك و بۆگەن. بۆنى گۆشتى كۆن مېشكى سەرى گۆتم. دووسى كەس لەپشت ئاورگەكە خەريك بوون چىشتيان بۆ موشتەرىيەكان ساز دەكرد. شاگردەكە بردمىە لای پياويكى قەلەو كە خەريك بوو برنج وگۆشتى تەسلىمى مەتبەخ دەكرد. گۆتى:

— ئەم پياوۋە نانى خواردووەو پارەى نىە. دەيەوئى لە جياتى پارەكە كارمان بۆ بكا.

گیله پیاو
.....

خاوهن چیشتخانه که سه یزکی قه لافه تی منی کردو پاشان ده فرو ئامانیکی
زۆری پیشان دام گوتی: زووک، خه ریک به. پیت و ابو لیتره له تووکی قوودا
ده خه وی؟ ولاته که ش خاوین بکه وه، جا دوايه پیت ده لیم.

زۆر دلم خۆش بوو که شته که به خۆشی بپایه وه، بپارم دا ئه وهنده گورج و گۆل
بم که خاوهن چیشتخانه کاریکم بداتی.

ده فره کانم وا خاوین کرده وه هه ر ده بریسکانه وه. مه تبه خه که شم شوشه و
وشکم کرده وه.

بۆ نه گبه تی لای ئیواره لۆری یه که برنجیان هینا، منی قورپه سه ریش بۆ نه وه ی
نیشان بده م که له هه موو کرێکاره کان ئازاترم، له گه ل ئه وه موو ماندوویی و
شه که تیه دا به شی زۆری گونیه برنجه کانم له چوارده پلیکان وه سه ر خسته و له
عه مباری له سه ریه کم دانان.

رۆژ ئاوا بوو تاریک دامات، ئیتر کاریک نه مابوو بیکه م. چوومه لای خاوهن
چیشتخانه که گوتم:

– قوریان کاره کان ته واو بوون. به پیکه نینه وه ته ماشایه کی کردم و به ده نگیک
به رزه وه گوتی:

– ئافه رین نانه که ت هه لال کرد.

زۆر سوپاس قوریان! ئه گه ر ریکا بده ن هه میشه ئاماده م لیتره خزمه ت بکه م.
وه ک قسه یه کی خراپم کردبێ، خاوهن چیشتخانه پیکه نینه که ی خوارده وه
وچاوی لی ده رپه پاندم:

– ئی، ئه وه بۆیه وه ک سه گی هاهايه هه ل ده سووپای! دیاره تامی نانی نیوه پۆ
هه ر له بن ددانت دا ماوه؟!

– قوریان! من بیکارم، هه ر کاریک بێ ئاماده م بیکه م.

..... گیلەپیاو

– نا، بابە، بۆڭ خوا پزقت بدا، ئۆمە جیگامان نیە، ئەوانە ی لێره شەن زیادین. بە خێرچی، خوات لە گەڵ.

ماندوو مردوو سەیریکی چڕوچاویم کردو لە دلی خۆم دا هەزار جانیوم پێ دا "حەیف بۆ ئەو هەموو خۆماندوو کردنە، تفوو هە ی، بێ شەرەف".

لە چێشتخانە کە دەرگەوتم و لە شەقامەکان دا دەستم بە پیاسە کرد "خوایە گیان! بچمە کوێ؟ چ بکەم؟ شەو لە کوێ بخەوم؟".

هەروا دەسوورامەو لە کۆلانیك دا تووشی کارگە یەکی گەورە ی خانوو دروست کردن بووم. دووسەد سیسەد کرێکارو وەستا دەستیان لە کار هەڵگرتبوو، وەك میشت هەنگوین لە دەورە ی حیسابدارە کە ئاپۆریان داوو.

ماوہ یەکی زۆر پاوہ ستام و سەیرم کردن، هەر لە بیرم نە ما بوودە بێ زووتر مشووریك بخۆم کاریك بدۆزمەو و جیگایەك بۆخەوتن پەیدا بکەم. کرێکارەکان پارەیان وەردەگرت و بە پێکەنینەو بەرەو مال دەبوونەو. لەبەر خۆمەو گوتم: "پەنگە لێره کاریکم دەست کەوێ". پاستەپێ چوومە ئەو ژوورە ی ئەندازیارو باش وەستایەکانی لێ بوون. ئێره وەك چێشتخانە کە نەبوو کە شاگرد فەرمووم بکاو تووشی چەرمەسەری بم. خانووبەرە کە دوو دەستە کرێکاری هەبوو، دەستە یەك بە پۆژ کاریان دەکردو دەستە یەك بە شەو. هەر لەو کاتە دا کە دەستە یەك پارەیان وەردەگرت و دەپۆیشتن لە دەرگایەکی ترەو شەوکارەکان دەهاتنە ژوور.

لە ژووری مەکتە بە کە دا هەموو سەرقال بوون، کەس سەری هەڵنەبەری تەماشای من کا. ماوہ یەك پاوہ ستام، نەم دەزانی بە کامەیان بلێم هاتووم کار بکەم. لەو کاتە دا ئوتومبیلیکی ناخر مۆدیل لە پێش دەرگای مەکتەب پای گرت، هەموو ئەندازیارو مووچە خۆرەکان کە وێنە جموجۆل و لە پشت میژەکانیان پاست بوونەو.

شۆفیڤر بە پەلە دەرگای ئوتومبیلەکی کردەووە پیاویکی تەپۆش کە تەمەنی دەوری ۵۰ سالی دەبوو دایەزی و هات بۆ مەکتەبەکە.

ئەندازیارو وەستایەکان سەریان بۆ دانەواندو یەکیکیان کە دیار بوو سەرۆکیانە هاتە پیش، نەخشەیەکی گەورەیی لەسەر میزی ناوەپاستی ژوورەکە پان کردەووە بۆ ئەو میوانە تازەیی لێک دایەووە. من هەروا پراوەستایووم و سەیرم دەکردن، لەپەرئەو پیاووە سەری هەلبێی و پرسى:

– تۆ چ کارەیی؟

– هیچ.

– چۆن هیچ؟

– عەزەم کردی هیچ.

– کەوابوو لێرە چ دەکەیی؟

– هیچ ناکەم.

کابرا زۆر تووڕە بوو، لای وابوو گالتەیی پێدەکەم. رووی کردە سەرۆکی ئەندازیارەکان و پرسى:

– ئەو کێیە؟

ئەویش وەک جنۆکەیی دیتبێ ئاویکی بۆ لای من دایەووە تاویکی چاک تێمەووە پام.

کە دیتم کارەکە خەریکە پیس دەبێ بەترس و لەرزەووە گوتم:

– گەورەم، بەگم هاتووم کارێکم پێبسیڤێرن. کابرای سەرۆکی هەموان پرسى:

– چ کارێک دەزانى؟

– هەر کاریک بێ.

– ها؟ دیارە زۆر پیاویکی خۆپێی کە ئامادەیی هەموو کارێک بەکەیی!

سەرم داخست و دەنگم نەکرد. پرسى:

..... گیله پیاو

– خوئنده واريت هه يه؟

– به لئ.

رووی کرده سه روکی ئەندازیاره کان و گوتی:

– له جینگای وهسلّ نووسه که ی پیشووی دابنن، کوپکی خراپ دیار نیه!

– به سهر چاو. سه روکی ئەندازیاره کان چاوی له یه کێک داگرت و کابراش

به سرتە به منی گوت:

– وه ره به دوامدا.

کاتێک ده رکه وتین له خۆشیان خه ریک بوو بالّ بگرم، به سهر ئەو خیزو چه وه دا

هه روا بازبازنیم به دواي کابرا دا ده کرد. کاری شه وکاره کان دهستی پێ کردبوو

خه ریک بوون به ته ناف چیمه نتۆی گیراوه وه یان هه لّ ده کێشا.

یه کێک له سهر تاقه که راوه ستا بوو فره مانێ به کرێکاره کان ده دا. کابرای که

منی بردبوو به سهر کرێکاره که م بناسینێ هه ر له خوارێ را بانگی کرد:

– وه ستا هه سن! ئە مه ئاغا نار دوویه تی. وه ستا هه سن بێ ئه وه ی ئاوێ

بداته وه پرسی:

– کاری چیه؟

– له جینگای وهسلّ نووسه که ی جارانی دابنن. هه روا به ده م فره اندانه وه

گوتی:

– ها! نۆر باشه، با بێ خه ریک بێ!

کابرای چاوساغم چۆوه مه کتەب و منیش چۆومه لای وه ستا هه سن. وه ستا

بێ ئه وه ی هه ر ته ماشام بکا، پرسی:

– تا ئیستا ئەو جۆره کارانه ت کردوه؟ ده مزانی ئەگه ر بلییم نا، وه رم ناگرن.

بۆیه بێ سێ دوو گۆتم:

– به لئ چه ند سالتیک وهسلّ نووس بووم.

گیلەپیاو

- زۆر باشه، كه وای ئهركی خۆت باش دهزانی. هه رشتیكى دیته كارگه وهسلتیكى بۆ دهنووسی دهی نێریه لای عهباردار.
- به ئێ دهزانی. پاشان وهستا له نهكاو نه پاندی:
- ها سه گباب! قالبه كهت به هه له هه لگرت، ئه و قالبه هه ئه وئ نیه.
- حیساب باش دهزانی؟
- به ئێ قوریان.
- لیستی پۆزانه ی کرێکاره کانیش ده بێ خۆت بینووسی.
- به سه رچاو.
- نه مجار بای داوه سه ر کرێکاره کان و قیزاندی:
- هۆی جاشه کهر! قالبی ژماره چوارته له کوێ دانا؟ بپۆ ئه ویه ر، نه که وئ، ئه تۆش وریا به به هه له نه چی.
- له به ر ئه وه ی هیه ئاوپی نه دایه وه نه مزانی له گه ل منیه تی یان فه رمان به کرێکاره کان ده دا. پرسیم:
- له گه ل منتان بوو؟!
- به ئێ، پۆله گیان به شاول کار بکه.
- پیم وابوو شاول ناوی یه کێک له کرێکاره کانه له وه لام دا گوتم:
- به سه رچاو.
- له گه ل تۆم نیه، هۆی له گه ل تۆمه، ته ناهه کهت بسوو پینه. ئه تۆ ده بێ حیسابی ته واوی ئه و که ره ستانه پابگری که دینه ئیره!
- من؟
- ئه ولانا هه تیو، بۆ ئه م لای بسوو پینه. خه ریک بوو شیت بم، سه رم له قسه کانی ده رنه ده چوو. لیم پرسى:
- چ بسوو پینم؟

..... گیلہ پیاو

– له گه لټ توم نيه. تودوبی حيسابی چيمه تنق و خشت و گيچ به جيا جيا پابگری.

– هوی کوپه به کره که پاکیشه. نه و هی دی له لایه کی تر. له ولانا هه تیو!

– نهی له کام لای بنووسم؟

بۆ په کام جار توو په بوو، رووی کرده لای من و گوتی:

– بۆچی له تق به ولاوه زه لای لی نیه؟

– ببوره پیم وابوو له گه لټ منته!

– نا، برۆ زووتر دهست به کار بکه.

نهم ده زانی زوو پوو له کوئی بکه "خوايه، پاش نه و هه موو چه رمه سه ریه نه مه چ کاریک بوو دهستم که وت؟".

وهستا حه سەن رووی ده لای کریکاره کان بوو، خه ریک بوو فه رمانی ده دا:

– قالبه به توونه کان بنیترنه خوارئ. کوپه هیشتا پاوه ستاوی؟ دیسان نه مزانی

له گه لټ منیه تی یان له گه لټ کریکاره کان هه روا بیدهنگ پاوه ستام.

وهستا حه سەن نه پاندى:

– زوکه چاوی خۆت ده رینه، برۆ خه ریک به. پرسیم: بچه کوئی؟

– برۆ عه مبارئ، ده فته ره کان وه رگره. له خوار خوارئ. وه پئ که وتم برۆم،

دهنگی وهستا حه سەن به رز بۆوه:

– گيژی نه فام بۆ کوئی ده چی؟ گه پامه وه بزانه بۆ جنيوم پئ ده دا، به لام دیتم

له گه لټ کریکاره کانیه تی.

پۆیشتمه عه مبارو خۆم به عه مباردار ناساند. نه ویش قاقایه کی دريژی کيشاو

گوتی:

– کئ تۆی ناردوه؟

– وهستا حه سەن.

..... گیله پیاو

– بۆلای ئو وى ناردى؟

– ئاغا.

– خزمى ئاغاي؟!

بريا زمانم لال بايه و وه لأم نه دابايه وه. نه گهر نه زمانه سه گباب ختوه نه ختيك به ولادا كه پاپاو درۆيه كى به سوودى خۆم كردبا ئىستاچاره نووسى من شتيكى تر بوو. له بهر بى ئه قلى پاست و په وان گوتم:

– نا، بابە، به زه بى پيمدا هات و فه رماني دا كارنكم بدرىتى. هه ر كه نه مه ي بىست ده سه به جى تامى زارى گزراو نۆر به سووكايه تيه وه گوتى:

– بۆ هۆ له وى ده فته ره كانته هه لگه ره خهريك به. ده فته ره كانم هه لگه رت، به لأم هه يچ سه رم لىيان ده ر نه چوو، لىم پرسى:

– نه م ده فته رانه هى چين؟ به تانوته وه پيكه نى:

– بابە وه لالا جوانه ! بېروانه ئيمه له گه ل هى چۆن پتوه ده بين: كوڤى چاك وادياره تازه له قوتابخانه ده رچووى! گويم نه دا تانوت وته شه ره كانى، گوتم:

– نا، دلنيا به، نۆر باش سه رم له و حيساب و كىتابه ده رده چى!

ده فته ره كانم له بن هه نگلم ناو له عه مبارى وه ده ر كه وتم:

"خوايه چار چيه؟ باشه چۆن بوو ئه وانه بى پاسپارده ي كه س كاريان دا به من؟ نه كا كه له كيكم بۆ دروست كه ن. به پاستى، بۆچى مووچه ي منيان ديارى نه كرد؟ نه مه به جيگاي خۆى، چۆن بوو باوه پريان پى كردم؟".

به و بىرو خه يالا نه وه خهريك بووم، وه كه سه رخۆشان دلم ده شيواو سه رم ده سووپا. هه ستم ده كرد نه م ماسته بى موو نيه "خوايه ئاخري خىر بى".

سه رله نوئى چوومه وه لاي وه ستا هه سن. ئو هه روا خهريك بوو فه رماني ده دا. ماوه يه كه پاوه ستام و له ده رفه تيك دا كه وه ستا هه سن ده مى له كالان كه وت گوتم:

..... گیلەپیاو

– قوریان! ئیستا چ بکه‌م؟ دیسان بئ ئه‌وه‌ی ئاوڤ بداته‌وه‌ وه‌لامی دامه‌وه‌:
– له‌سبه‌ینێ پا‌ خه‌ریکی کاری خۆت به‌، سه‌عات هه‌وت ونیو ده‌بئی لی‌ره‌ بی،
وریا به‌ هه‌لنه‌خلیسکئی.

ته‌ماشایه‌کی به‌رپیتی خۆم کرد، هیچی وای لی‌نه‌بوو هه‌ل‌خلیسکیم. به‌وه‌پا زانیم
له‌گه‌ل کرێکاره‌کانیه‌تی. نه‌م ده‌زانی ته‌گبیرم چیه‌، جیگایه‌کم نه‌بوو تا به‌یانی
لی‌ی بحاویمه‌وه‌. هه‌روا بێده‌نگ پاوه‌ستا بووم، له‌په‌ر وه‌ستا هه‌سه‌ن نه‌پانیدی.

– چیه‌ بۆ پاوه‌ستای؟

نه‌م ده‌زانی له‌گه‌ل منیه‌تی یان له‌گه‌ل کرێکاره‌کان. نه‌ش ده‌وێ‌رام په‌رسیاری
لی‌بکه‌م. ئه‌مجار توندتر قیژانیدی:

– له‌گه‌ل تۆمه‌ گێژه‌! به‌ ترس و له‌رزه‌وه‌ گوتم:

– چ جیم نین بیان چمئ.

زۆد توپه‌ بوو، وه‌رسووپایه‌وه‌ بۆ یه‌که‌م جار ته‌ماشای کردم و له‌ بن لی‌وانه‌وه‌
گوئی:

– له‌گه‌ل تۆم نیه‌، له‌گه‌ل کرێکاره‌کانمه‌. پاشان رووی کرده‌وه‌ ئه‌ولاو گوئی:

– بپۆ له‌ زمانی منه‌وه‌ به‌عه‌مباردار بلئی جیگایه‌کت بداتئ لی‌ی بخه‌وی.

تیگه‌یشتم ئه‌مجاره‌یان له‌گه‌ل منیه‌تی. به‌خۆم و ده‌فته‌ره‌کانمه‌وه‌ چووومه‌ لای
عه‌مباردار. کابرا به‌ مۆپه‌یه‌کی په‌ر له‌ سووکایه‌تیه‌وه‌ دالانێکی درێژ و تاریکی پئی
نیشان دام:

– بپۆ له‌وئ له‌ ته‌نیشته‌ کرێکاره‌کان درێژ به‌.

دالانه‌که‌ شه‌دار بوو. ده‌پازده‌ که‌س له‌ کرێکاره‌کان هه‌ر یه‌که‌ دووسی له‌تکه‌دارو
ته‌خته‌یان دانابوو له‌ سه‌ریان پاکشابوون. ده‌نگی په‌رخ وه‌پریان می‌شکی پی‌او
ده‌برد: "خوایه‌ گیان! منێک که‌ تا ئیستا هه‌ر له‌ جیگای گه‌رم و نه‌رم دا
نوستووم چۆن له‌سه‌ر ئه‌مانه‌ خه‌وم لی‌ده‌که‌وئ؟". سه‌رما له‌لایه‌ک و نا‌په‌هه‌تی

گٽلھ پياو
.....

و پرڻ و هڙي ڪري ڪاره کان له لايه ڪي تر نه وهند هيان نازار دام هه تا مه لا به نگدان
چاوم ليڪ نه نان. بهو حالهش له به يانيه وه دهست به ڪار بووم.

ڪاري من راگرتني حيسابي خيزو چه وو چيمه ننتو نه و جوره ڪاره ستانه بوو ڪه
له عه مباره وه ته سليمي وه ستاگان ده ڪران. بڙ هر ڪامه ي دهفته ريڪي تايبه تيم
هه بوو. بيچگه له نووسيني چه شن و پاده ي ڪاره سته کان، له گوازنه وه ي
گووني به کان و ڪيسه چيمه ننتو گيچه کان و نه و جوره شتانهش دا يارمه تي
ڪري ڪاره کانم ده دا. سه ره پاي نه مانه ده بوو ليسته ي ڪري ڪاره ڪانيش بگرم و
پڙاني شه ممه هه قده سته ڪه يان بده مي.

به هر ڪو پيره وه ري و چه رمه سه ري يه ڪ بوايه ڪاره کانم پاده په پانده به ره به ره له
ڪاره ڪم دا سه ر پاست ده بووم و خه لڪيشم ده ناسي. پڙي شه ممه مووچي
نه و ههفته يان دام ي ڪه پڙي دووليره و نيو بوو.

هر ڪه سيڪي ديڪه له جيگاي من بوايه له داخان ده ته قي، به لام من باکم
نه بوو. هر نه و پڙه له دلي خرم دا ده مگوت: "به زويي نيوه ي
خانوبه ره ڪاني نه م شاره ده بن به مي تو".

برپارم دا هر له و پاره يه رڙي په نچا قرورش پاشه ڪه وت بڪم. شه وانه
ده چوومه سهريان و پاره ورده کانم ده ژماردو له وي پاشه يري ديمه ني شارم
ده ڪردو نه خشه م ده ڪيشاو خيال پلاوم ده ڪرد. سي ههفته بوو، ڪارم ده ڪرد.

پاشه ڪه وته ڪم ڪه يشتبوه چارده ليره. به دلّم دا هات هه وت ليره يه ڪ
بڙ دايڪم بنيڙم و باسي خرمي بڙ بنووسم. پاش نيوه پڙ چوومه لاي وه ستا
حه سهن و نيو سهعات ئي جازهم داوا ڪرد.

وه ستا حه سهن له دووره وه ڪه چاوي پيم ڪه وت رووي وه پگي تراو له گه ل
ڪري ڪاره کان ڪه وته نه په و گوره:

..... گیله پیاو

– کوپه ئه و ئاسنانه چهند سانتی میترن؟ سیمه کان توند بیهستن! له چی دهگه ری؟

تیگه ییشتم ئه و پسته ی دوایی له گه ل منه، نهگه ییشتم جوابی بدهمه وه که دیسان به سه ر کرێکاره کانی دا نه پاند: کوپه ئه و ئاسنه ی باش جۆش بده ... سه ری ئاسنه که بقرتینه، ده بلێ! بۆ قسه ناکه ی؟

دیسان مۆله تی نه دام قسه بکه م که رووی وه پگیپا. ئه وه نده م پق هه ستابوو که وه ک میژۆک هه ل ده له رزیم، به غاردان چوومه به رده می و ویستم قسه بکه م که چی دووباره پشتی تی کردم. "وه ره ته خته هاتوه وه ری بگه ر".

لۆری یه کی پڕ له دار له بهر ده رکی عه مبارێ پاگیرابوو، قۆنته راتچی داره کانی ش له ته نیشت لۆری یه که پاره وه ستابوو. ده سه به جێ پام کرد ده فته ره که م هینا.

قۆنته راتچی به پێکه نینیکی تایبه تیه وه هاته لام و گوته ی:

– وه سلێ بیست و چوار میتری شه ش گۆشه م بۆ بنووسه. من له کاره کانم زۆر ورد بووم. چونکه نه م ده ویست شتی که م بیته وه سه رو ده ر بکریم. گوتم:

– رێگا بده بیان پێم، به سه ر چاو.

قۆنته راتچی به قیکی هاته وه بهر:

– پێوانی چی؟ جه نابت هاتووی قانونمان بۆ دروست بکه ی، زوویه وه سه له که م بۆ بنووسه با پێم.

قامه که کانی به چه شنیکی تایبه تی رێک خشاندن که مه به ستی به رتیل دان بوو.

به لام من وه سه ر خۆم نه هینا و ام نیشان دا که حا لی نه بووم گوتم:

– ئه ندازه گرتن کارێک نیه، هه ر ئیستا ته واو ده بی! پاشان بی ئه وه ی ته ماشای چروچاوی بکه م ده ستم کرد به پێوان.

– دیاره تق باوه رت به ئیمه نیه؟

– خوا نه کا، بۆچی باوه رم پێتان نیه؟

گیله پیاو
.....

- نهی بۆچی داره کان ده پتویه وه؟
- چونکه ده بئێ ته سلیمی عه مبارئیان بکه م.
- خه نجه رت لئ دابا خوینی لئ نه ده هات، به ته وس و پلاریکه وه گوتی:
- نه مه مندالی دوینی به، کئ هیناویه ته ئیره؟
- من جواب نه دایه وه. کاتیک داره کانم پئوا ههژده میتر بوون، واته شهش میتری شهش گوشه یان که م بوو.
- قۆنته راتچی توو په بوو چوو له لای عه مباردار.
- ده مه ویست دووباره بیان پتومه وه که عه مباردارو قۆنته راتچی پیکه وه هاتنه لام. عه مباردار به زمانیکی خوش و دۆستانه گوتی:
- بۆچی خۆت ماندوو ده که ی، وه ریان گره و وه سلێ بۆ بنووسه.
- سه رم هه لئناو چاوم بریه چاوی عه مباردار:
- وه سلێ چی بده مئ؟ شهش میتری شهش گوشه یان که مه.
- به مه له چووی، حه تمن ته واون.
- باشه پاوه سته بیان پتومه وه.
- زه حه مت مه کیشه وه سلێ بده یه با بپوا.
- ناخر بیست و چوار میتر نیه، که می به که ی له کئ بستینم؟
- نه من قبولمه.
- یانی تۆ وه سلێ بیست و چوار میتر دده ی به من؟!
- به لئ نه ری وه لالا!
- راستیشی ده کرد، پێشتریش هه رچی له منی وه رگرتبایه حیساب و کیتابیک نه بوو، چه ندیم گوتبایه قبولی ده کردو وه سلێ دده مئ. دیاره له وان دلتیابوو، به لام نه مه یان چی؟ قۆنته راتچی ده لیره یی به کی بۆ پاداشتم و گوتی:
- ها بگره باب، کاره که ی گه رده مه که. تۆ زۆر زوود دانت هات.

..... گێله پیاو

عه مباردار دهستی کرد به پیکه نین و به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– به ریکه وت زۆر کوپێکی باش و به گوئی به !

من هه روا پهب قپوه ستا بووم و ته ماشام ده کردن. قۆنته راتچی دهستی به

پاره که وه به هه واوه پاگرتبوو. عه مباردار گوتی:

– ئاغا دهستی پاگرتوه، وه ری گره. نه ختیك کشامه وه گوت:

– زۆر سوپاس (شیرنی) ناخۆم. ده سبه جیش دهستم کردوه به پێوانه وه ی

داره کان.

عه مباردار به چپه به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– پیم وایه ده لیره ی پێ که مه، بۆیه وه ری نه گرت. قۆنته راتچی به مانایه که وه

وه لایمی دایه وه:

– دیاره زۆر له مه مانان زینگتره ! نه مجار ده لیره ی تریشی خسته سه را!

– ها وه ره، ده رنگ هاتووی و دیاره ده ته وی زووش برۆی.

– کاکه پاره وه رناگرم، لیم که پێ داره کان بپێومه وه.

– کوره زۆر گرانت بۆ ته واو ده بێ.

دیسان گویم نه دایه و خه ریکی پێوانی داره کان بووم. نه م جاره یان قۆنته راتچی

به پهب و توو په بیه کی تونده وه گوتی:

– مادام وایه هۆبالی خۆت به نه ستوی خۆت.

پاشان هه رای کرد...

– وه ستا حه سه ن تا ئیره وه ره.

وه ستا حه سه ن ده سبه جی کاره که ی به جی هیشت و به غاردان هات بۆلای ئیمه.

قۆنته راتچی وه ک ده ست بۆ سه گ پا دی پێ منی پێ نیشان داو گوتی:

– نه م دیاری به تان له کوپوه هیناوه، چما بنیاده م قات بوون؟ وه ستا حه سه ن

پشتی کرده من و گوتی:

گیله پیاو
.....

– بۆچی، کاریکی خرابی کردوه؟

دلنیا بووم وهستا حهسن ئاگای له مهسهله که نیه و نه گهر تی بگا لایه نی من دهگری و قۆنته راتچی به گوری بابی دا ده پیه نی!
ویستم زۆر به شانازی وه مهسهله که ی بۆ باس بکه م، به لام قۆنته راتچی مه و دای نه دام:

– نازانم مه بهستی چیه؟ بۆچی گیروگرفتمان بۆ ده تاشی؟ وهستا حهسن پشته هه ده لای من بوو پرسى:

– باشه بۆچی نه وته ختانه وه رناگری؟

– زۆریان که مه، هه ژده میتری هیناوه و وهسلای بیست و چوار میتری دهوئ.

– گیرى مه که، زووبه وهسله که ی بۆ بنوسه.

پیم وابوو پشته ده لای من بووه و له قسه که م حالى نه بووه، به دهنگیکى بهرز گوتم:

– وهستا که می به که ی له کوئ بێنم؟

– نه تر هه قه نه بێ، ته سلیمی عه مباداری بکه و وهسلای بیست و چوار میتر وه رېگره!

وهك مهستان سهرم ده سوورپا و سهرم له و قسانه ده رنه ده کرد. ده مزانی که له کێك له گوپێ دایه، به لام نه م ده زانی زیانه که ی بۆ کێ یه.

تووشی وه زعیکی سهیر ببووم. منێك که تا دوینی ناوی دزی و فزیم بیستبا مووره گه ی پشتم ئاره قی ده کرد و هه ره سه ره وهش کوپه کان ناویان نابووم (گیله پیاو) ئیستا ده بوو بۆ خۆم بیمه ده سکيسى دزی و فزی خه لکی ترو سه نه دیشیان بۆ ئیمزا بکه م:

– وهستا حهسن! من مه سنوول ده بم، ناتوانم شتی وا بکه م.

..... گیله پیاو

– مه سنوولی چی کوپی باش؟ تو وه سلی چند دده ی وه سلی نه وندهش له
عه مباردار وهرده گری.

– وه ستاگیان! نه ی نه وشهش میتر ته خته یه چی لی دی؟ وا توپه بوو گوتم
هر ئیستا دوو سیخورمه تئ ده کوتئ، به و حالهش گوتم:

– نای نووسم، ویزدانم قبول ناکا فیئل بکم. دیار بوو نه مجاره زور له دلی گران
هات. نه ختیک دهنگی نزم کرده وه:

– رۆله گیان به توچی؟ لیږه کهس زهره ناکا. بیست و چوار میتری شهش
گوشه هاتوه و بیست و چوار میتر شهش گوشهش ده چیتته ده ری، ئیتر زهره رو
زیانه که ی له کوئ دایه؟!

گوتم: ناتوانم وه سلی بده مئ.

– هه تیوه پئ له کهری شه یتان بیته خواری، دهرت ده کم.

– نه منیش ده چمه لای ناغا شکایهت ده کم!

– ئیستا ناغایهکت نیشان ده دهم تیت بگه یه نئ.

قۆنته راتچی و وه ستا حه سه نه به په له چوونه ژووری نه دازیاره کان.

عه مباردار ده تگوت له سه ته رمی بابی پاوه ستاوه، سه ری به لاوه نابوو و له بهر
دهرگای عه مبار پاوه ستا بوو. کاتیک نه وان پویشن گوتی:

– کاریکی باشت نه کرد به قسه ی وه ستا حه سه نت نه کرد. سه ره پای نه وه ی

بیست لیږه کهت له کیس چوو، لیږه شت دهرده کهن. پیاو نابئ هینده که لله په ق

بئ، نه و به سته زمانهش ناچاره دهرخواردی هه مووان بدا. دیسانیش پیاویکی

باش و دل و دهروون فراوانه که بیست لیږه ی دا به تو.

لیم پرسى:

– باشه، له و ناوه دا کئ زهره ده کا؟

– هیچ کهس.

گیله پیاو
.....

— قسه ی چاک بکه، بابہ گیان چۆن شەش میتر دار بە نێو قامکان دا
بەردەبێتەووە کە سیش زەرەر ناکا؟!

— تەنیا یەکیک زەرەر دەکا، ئەویش تۆی کە هەم بیست لیرە کەت لە کیس خۆ
داو هەم لێرەشت وەدەر دەنێن. لەوکاتەدا کرێکارێک هات و گوتی:
— ئاغا کاری پێتە!

زۆرم دال پێ خۆش بوو. ئێستا هەمووشت روون دەبێتەووە ئاغا زۆری پێ خۆش
دەبێ کە لاویکی وەک من پاک و پاست لە دەزگایەکی دا هەیە قازانجی ئەوی
لەبەرچاوه. حەتمەن مووچە کەم بۆ زیاد دەکا و بەرە بەرە رێگای سەرکەوتنم بۆ
دەکرێتەووە! بە پێکەنینەووە چوووە ژووری. وەستا حەسەن و قۆنتەراتچی
لەوێ بوون. ئاغا مۆپەیهکی لێ کردم و پرسى:
— بۆچی وەسلێ ئەو دارانە نادەى؟

— قوریان هەژدە میتری شەش گۆشە دارى هێناووە وەسلێ بیست و چوار
میتری دەوێ. ئاغا زۆر لەسەرەخۆ گوتی:

— باشە بە تۆ چی؟ تۆ وەسلێ بدەیه و هەر ئەو دارەش تەسلیمی عەمبار بکە و
وەسلێ بیست و چوار میتر وەریگرە! زۆرم پێ سەیر بوو، هەرچی دەمکرد بۆم
نەدەچۆوه سەریەک:

"کۆپە خۆ ئەمیش هەروا دەلێ". تەم قووت دایەووە و گوتم:

— ئاغا پێم وایە نەتوانی مەسەلە کەت باش عەرز بکەم. هەژدە میتری شەش
گۆشە دارى هێناووە. شەش میتری کەمە، وەسلێ ئەویشی دەوێ.

— تێدەگەم کۆپى باش... وەک تۆ کەرنیم... پێم گوتی تۆ هەفت نیە...
وەسلێ بدەیه با بپوا!

دیسان نەم دەتوانی قبول بکەم کە ئەو کارە عەیبی نیە.

گوتم:

..... گیله‌پیاو

- ریگا دده‌دن بۆتان روون بکه‌مه‌وه؟ ئاغا نه‌پاندی:
- زۆر چه‌نه لئ‌ده‌ده‌ی. ده‌لیم وه‌سلی بده‌یه، بلی به‌سه‌رچاو و بپایه‌وه. له‌و گیزی و سه‌رسوڕمانه‌دا هینده‌ی نه‌مابوو بچه‌ ژێربار. به‌لام ده‌سبه‌جی هاتمه‌وه سه‌رخۆم و گوتم: "قوربان ناخر..."
- ئاغا پێکه‌نینی به‌گیزی و نه‌زانی من هات:
- بپۆ به‌خۆپایی کاره‌کان مه‌وه‌ستینه‌ وه‌سلی بیست و چوار میتری بۆ بنووسه. دوايه‌ش هیه‌چ نابێ:
- قوربان شه‌ش میتره که‌می به‌که‌ی چی لئ‌دی؟
- نه‌مجار ئاغا به‌تووه‌پیه‌وه هاواری کرد:
- که‌وجه به‌تۆ چی؟ چما نه‌تۆ هاتووی لێره فزولی بکه‌ی؟. تا ئیستا بنیاده‌می وا شیت و په‌تیاره‌م نه‌دیوه. پاشان رووی کرده وه‌ستا هه‌سه‌ن و گوتی:
- نه‌مه‌تان له‌کوێ په‌یدا کردوه؟
- ئیمه په‌یدامان نه‌کردوه، خۆتان ناردووتانه!
- من! قه‌ت شتی وا نه‌یه! وه‌سل نووسه‌که‌ی پیشوو زۆر کوپێکی باش بوو. قۆنته‌راتچی که‌هه‌تا نه‌و کاته بیده‌نگ بوو، هاته‌ قسه:
- هه‌تا نه‌مپۆش هینده به‌د نه‌خلاق نه‌بوو. نه‌مپۆ نازانم بۆچی جتۆکه له‌سه‌ری داوه!
- تێگه‌یشتم که‌تا ئیستا کلۆم چۆته سه‌رو خیزو چه‌وو چیمه‌نتۆیان زیاده‌حیساب کرده. ئاغا پرسی:
- ناوت چیه؟
- فه‌رید.
- خوینده‌واریت چه‌نده؟
- پۆلی پینجی ناوه‌ندیم خوینده‌وه.

گیله پیاو
.....

– نهی بۆچی ناوه ندیت تهواو نه کردوه؟ چونکه فیر نه بووم درۆ بکهه هه موو به سه رهاته کهه هه ره له سپر هه تا پیواز بۆ گێرپایه وه.

ئاغا گوتی: "ها... دیاره زۆر ناپه سه نه بووی، بۆیه له قوتابخانه ده ریان کردووی". پاشان رووی کرده وه ستا هه سه نه:

– کئ به ئێوه ی گوتوه نه دیو و نه ناسیاو ئهه دزه ساخته چیه پابگرن!! ئههه چون جینگای متمانه یه؟ ویستم قسه یه که بکهه، به لام ئاغا پێشم کهوته وه:

– برۆ لاجۆ له پێش چاوم. تۆ بۆ کارکردن ده ست ناده ی.
– قوربان ئاخ...

نه راندی:

– برۆ لاجۆ له بهر چاوم هه تابه شه ق وه ده ره نه ناوی...
تئگه ی شتم ئیتر راوه ستان بئ سووده. چوومه وه عه مبار که جل و بهرگ و که لوپه له کهه هه لگرم و برۆم، عه مباردار پرس ی:

– ها... چ بوو؟

– ده ریان کردم.

– تۆ به و که له په قیه له هیچ کۆی ناتوانی کار بکه ی! له عه مباردارم پرس ی:
– وه ختیک هه رچی بێته عه مبارو برواته ده ره حیساب و کیتابیکی نه بئ، که وا بوو منتان بۆ دامه زراند؟ عه مباردار قاقایه کی درۆژی کیشاو گوتی:

– بوونی وه سل نووس هه ره بۆ پوالت بازی یه!

پرسیم:

– له شتیکی تریش نه گه ی شتم. ئاغا ده یگوت: "ئیمه پیاوی باوه رپێکراومان ده وئ". که سێکی هه موو شتیک بئ پێوان و کیشان وه ریکرئ چون جینگای باوه ره؟ وه لامی دامه وه:

– گالته به من ده که ی، یان به راستی ده ته وئ راسته قینه ت بۆ ده رکه وئ؟

..... گیله پیاو

– وه لالا دهمه وی پاستیه که ی بزانه.

– پیاوی باوه ریپیکراو نه وه یه که هیچ کاریک بی ناگاداری له خوی به ره ژورتر نه کا. له وه تا نه م خانوو به ره دهستی پی کراوه نو وه سل نووسیان گورپوه.

ههشت که سیان دز بوون و توش نه قام ده رچووی!

– ده بی ببووری پرسیاریکی دیکه شم هه یه.

– بپرسه بزانه.

– له و بیته وه بهی داره کان دا که منی له سه ر ده رکرام کی زهره ر ده کا؟

– هیچ که س!

– وه خته شیت ده بم، نه ی شهش میتداریه که چی لی دی؟ له و کاته دا ده نگه وه ستا حه سه ن له پشتمه وه به رز بقوه که ده ی نه پاند:

– تو هیشتا لی ره ی؟ یاللا شتوومه که کانت هه لگرو لاجو له به ر چاوم!

به عه مبارداریشی گوت:

– زوو نه م سه گه بکه نه دهره وه!

کراس و دهر پی یه کی زیادیم هه بوون له ریژنامه یه که مه وه پیچان و وه بن هه نگه ی خۆم دان و وه دهر که وتم. بی نه وه ی بزانه ده چمه کوئی ملی کوچه و کو لانه م گرت. له لایه ک بیرم له به دبختی و ناواریه ی خۆم ده کرده وه له لایه کیش هه ر لیکم ده دایه وه که شهش میت ته خته که چی لی دی!

چهند سال دواتر وه لایم نه و پرسیاره م بق دهر که وت. نه وه ی له و ناوه دا زهره ری ده کرد ته نیا ده ولت بوو. ناغا قۆنته راتچی گوره بوو که نه و خانوو به ره ی به قۆنته رات له ده ولت وه رگرتبوو.

ته وای نه و پیژستانه ی ده هاتنه عه مبار و وه سلیمان بق ده نووسرا، له سه ر ده ولت حیساب ده کران و پاره که یان وه رده گیرا. جه نابی قۆنته راچی سه رده سته ی دزه کان بوو، له کاتیک دا رازی نه بوو هیچ که س نه وه نده ی

گيلەپياو
.....

سەرەموويەك لەو ھەموو دزیی ئو بدزیتەو. پاش چەند سال تىگەيشتم دزە
گەرەكان دزی بچووك پەرەردە دەكەن، بەلام ئەگەر لەو پادەییەى بۆیان
دیاری دەكەن زیاتر بدزن جیگای متمانه نین!

لەدالانئ دەنگی ئەفسەری ئیشك بەرز بۆو:

"بچنەو ژووری خۆتان"

ھەستی پێى بەندیەكان بەرز بۆو، دەنگی خشپەخشپی كەوشی ھیندیکیان كە
بە ئەنقەست دەیانەویست كەوشەكانیان لە زەوی بخشینن گوتی بنیادەمی زۆر
نازار دەدا.

"ياللا زوبین دەمەوی بەسەرتان كەمەو."

تاویك ھەراو ھوریا دامرکا، بەندیەكان چوونەو قاوشەكانیان. ئەفسەری ئیشك
و مەئمووری قاوشەكان خۆیان بەژوورەكان دا دەكردو دواى ئەوێ ھەموویان
دارژمێر دەكردن مەئموورەكە بەتەشەرەو دەیگوت "خوا ھەمووتان رزگار
بكات!". كاتیك ئەفسەری ئیشك ھاتە ژوورەكەى ئیمو چاوی بە "گيلە" كەوت
قاقایەكى كیشا:

– لیقان پیرۆز بێ جوان رێك كەوتون. دەلێی بۆیەكتر تاشراون!!!

(گيلە) سەری ھەلپى:

– چ بکەین بەگم... ئەمە ژيانە، پیاو دەبێ بیگوزەرینى. مەئمووری قاوشەكە
بەشیوەیەكى زمان لووسانە گوتی:

..... گىلەپياو

– ئاڭات لەوزاتە بىن نەيەلى نارەحت بىن، ئەمجا ورياش بە (پەتە) ت نەكە وئتە سەر ئاو. خۆت دەزانى كاڭم رۆژنامە نووسە و رۆژنامە نووسە كانىش... بەلى...
هە... هە...!!

لەجياتى ئەوئە قسەكەى تەواو بكا پىڭەننىڭكى تايىبەتى كىردو من قسەكەم بۆ تەواو كىردو گۆتم:
– فزولن:

– نا، بېوورە، من بىن ئەدەبىي وا ئاڭەم. ئەفسەرى ئىشك و مەئموورى قاوشەكەمان چوونەدەرو بەجىيان ھىشتىن.

گىلە لەسەر قەرەوئەكەى راكشا، چاوى بېرە تابلۆيكە كە بەدىوارەكەو ھەلواسراپوو و بەخەتتىكى ناخۆش نووسراپوو "خوایە رىڭگارم بکەى" و كەوتە ئاو دەرياي بېرىدەنەو. دلم نەھات لىي تىك دەم، منىش لەسەر قەرەوئەكەم درىزىووم و دەھۆشەو چووم. خەرىك بوو خەوم لى بکەوئ گۆيم لەھاوارىك بوو، تىك رابووم و لەجىڭاڭەم دەرىپەرىم. دىتم دەنگى گىلەيە، تومەز خەونىڭكى سامناكى ديوەو لەترسان قىژاندوويەتى.

بۆخۆشى زۆر نارەحت بوو، لىم پرسى:

– چ بوو!

– ھىچ، خەونىڭكى ناخۆشەم دى و زۆر ترسام. بۆئەوئە نارەحتىكەى لەبىر بەرمەو گۆتم: پاشماوئە بەسەرھاتەكەت بۆ باس نەكردم.
گىلە ئاوپىڭكى لى دامەو:

– وادىارە دلىاي كە سبەينى بەردەبى و دەتەوئ ئەمشەو ھەمووت بۆ بگىرپەو.

– بەدەست خوایە! گىلە ھەناسەيەكى ساردى ھەل كىشا:

گیله پیاو
.....

– خۆزگەم بەخۆت کە هیوات بەژیان هەیه. بەلام منی قورپەسەر چی کە ئەگەر بەریشم بدەن پاش هەفتەیک دەبێ بێمەوێ ئێرە... چونکە چ جێم نین بیان چمێ. کۆلە گروویەکی قورسی لەئەوێ گێرابوو گوت:

– باشە بەسەرھاتە کەتم بۆ یاس بکە.

– بەلێ، هەروا کە سەرم بەردابۆوێ بێ ئامانج لە کۆلانەکان دا دەخۆلامەوێ
لەپشتەوێ گۆیم لەیەکیک بوو کە بانگی دەکردم "هۆی فەریدە گێل".

زۆرم پێسەیریوو، دەبێ کێ بێ و لەقەبی من دەزانێ؟ کاتیکی ئاوێم دایەوێ
لەپەردەستی کردە ئەستۆم. ناسیمەوێ، "نەجدەت" کۆنە هاوالی قوتابخانەم
بوو کە پێکەوێ لەپۆلیکی بووین، بەلام سالیکی پێش من لە قوتابخانەیی عەسکەری
دەورکابوو. جل و بەرگیکی پاک و تەمیزی دەبەردا بوو. هێندەم پێسەیر بوو
حەپەسام.

نەجدەت رزقی سوارو خۆی پیادە بوو، قەت نەیدەتوانی بچێتە سینەما. لەبەر
نەبوونی و هەژاری رۆژەکانی پشوو دانیش هەر لە قوتابخانە دەمایەوێ. ئەی ئو
دەزگایەوێ ئەم ئوتومبیلە ناخەر مودێلەیی لەکوێ هێناوێ؟

نەجدەت دەستی خستە سەر شانم و پرسى:

– فەرید خەریکی چی؟

هەموو بەسەرھاتی خۆم بەکورتی بۆ گێراپەوێ، زۆر پێکەنی پاشان قۆلی گرتەم و
گوتی:

– باش بوو پەکترمان گرتەوێ! گوتی مەدەیه، خەفەت مەخۆ. رایکیشام بۆلای
ئوتومبیلەکەیی، سواربووین و پێی پێوێنا. لەرێگا من هەر قسەم بۆ دەکردو
ئەویش بێپسانەوێ پێدەکەنی! لەیەکیک لەشەقامە گەورەکان دا لەبەر دەرگای
خانوو بەرەیهکی دووقات رایگرت.

..... گیله پیاو

ئۆڤرە مالى برادره كه م بوو، له جوانى كه لوبه لى ناوماه كهى سهرم سوپما بوو. خواردنه وه يه كى بۆ هينام كه ناويشم نه ده زانى. له برسان وهخت بوو به لادا بيم و نه و خواردنه وه پتريشى شپريزه كردم. به ديواره كه وه تابلويه كم دى، كاتيك لايى ورد بوومه وه ديتم شه هادهى كوليجى حقوقه. هيندهى ديكه سهرم سوپما. له دلى خۆم دا گوتم "نه جدته پاره كه له ناوه ندى دهركرا، چۆن نه مسال زانستگاي ته واو كرد؟".

نه جدته كه ديار بوو تيم گه يشتبوو به فيزيكه وه گوتهى:

— ديوته ! نه وه شه هاده كه مه ؟

— باشه چۆن به سالتيك زانستگات ته واو كرد؟

نه جدته به گالته وه بيم پيكنى و گوتهى:

— به يانى شه هاده يه كى ناماده ييش بۆ تو وهرده گرم !!!

ههروهك بيهوى پياله ماستيك له دوكاندار بكري، وابوو. له گه ل نه وهى هه ر له و ژووه دا نمونه كهى له بهر چاوم بوو، ديسان نه م ده توانى باوه رپكه م كه راست ده كا. نه و شه وه نه جدته له گه ل خۆى بردمى بۆ گه پان، به ليتشاو پارهى خه رج ده كرد. به تاييه تى ده يه ويست ده وله مهندي خۆى به من نيشان بدا. تا نه و شه وه من نه چوو بوومه نه و جۆره جيگايانه و نه و ژنه ناسك و نازدارانه م نه دييون.

نه وه ندهى ناكام به خۆم بوو پينچ شهش "بار" مان پشكنى. دوايهش كه ناكام له خۆم برابوو، بردبووميه هوتيليك وخه واندبوومى.

به يانى كه له خه وه ستام زۆرم پي سه ير بوو. پاش چه ند مانگ نه مه يه كه م جارم بوو له سه ر دۆشهك بنووم. هينده گيژو كاس بووم، بۆم نه ده چۆوه سه ريهك له كويم و له چ حال دام. چه ند ده قيقه يهك خۆشحال بووم. دووسى جار

گیله پیاو
.....

خۆم خاویکیش کردو له نه کاویک وشیار بوومه وه. تیک پابووم و له جیگا که ده رپه ریم: "نیره کوئییه".

که سه رنجم دایه ده و روپشتی خۆم هوتیلکی ده رجه یه ک بوو. به ره به ره هاته وه بیرم که دوینئ شه و له گه ل نه جدته بووم و دیاره پاش ئه وهی تیک چووم هیناومیه نیره: "به لام فکری کری یه که ی چیه؟". هه مووخوشی و رابواردنه که ی دوئ شه و یم له بیر چۆوه: "ئیتستا ته گبیرم چیه؟". به سه رکه ردانی و په ریشانی وه ک داوه لی سه ر خه رمان له سه ر جیگا که م دانیشتبووم له ده رگایان دا.

به جاریک به ندی جه رگ و دلانم پساو خۆم بۆ مل به مله له گه ل خاوه ن هوتیل ناماده کرد. که چی نه جدته بوو، به خۆشحالی و پتکه نینه وه هاته ژووو هاواری کرد:

– هیشتا هه ر خه وتووی؟

– چما سه عات چه نده؟

– نیزیک نیوه پۆیه، هه سته زوو خۆت سازکه با برپۆین. کاتیک له هوتیل ده رکه وتین نه جدته پرسى:

– دوو وینه ی چکوله ی خۆت پئ هه یه؟!

– بۆچیتن؟

– شه هاده که ت سازه، هه ر وینه لیدانی ماوه.

– نه وه لا وینه م پئ نیه.

له کۆلانیك خیرا چه ند وینه یه کمان گرت و چووینه وه مالی نه جدته.

شه هاده که م ناماده بوو، له به ر چاوی خۆم خیرا وینه که ی لى داو مۆرئکی پتوه ناو ئیمزای کرد:

..... گیله پیاو

– فرموو، ئەم شەهادەیه هەموو گریئ کوێرەیه ک دەکاتەو. ئیستا هەموو
دەرگایە ک بۆتو کراوەتەو. تا ئێرە ئەرکی من بوو، بەلام لێرە بەدواوە دەبی
بۆخۆت بجووتییهو!

– زور سوپاس ئەجەت! ئەو زەحمەتە ی ئەدەویست. ئەجەت قاقایەکی
کێشا:

– ئەکا بە شەهادە ی ئامادەیی رازی نەبی و داوای شەهادە ی کوللیەم لێبکە ی؟
– نا، شتی وانیه، راستیەکی ئەوێه لەو چۆرە کارانە دەترسم. دەمەوێ
بەسەرێرەزی بژیم و پارووه نانێکی حەلال پەیدا بکەم. ئەجەت بە
سەر سوپمانێکەو تێمەو پاما:
– بەپاستیتە دەترسی؟!

– ئەرێ بەگیانی تۆ. دەمەوێ لە ژیانم دا کاری خەراپ نەکەم. شانێکی
هەلتەکاندو بەگالتەو پێم پێکەنی:

– زۆر باشە، بۆخۆت دەزانێ. ئیشەللا سەر دەکەوی. ئەوێندە بەساردی قسە ی
دەکرد کە لە رووم نەهات نەختێک پارە ی لێ قەرەز بکەم:
– خواحافیز ئەجەت.
– بەخێر چی.

ئەجەت رێگایەکی بۆ دۆزیبوومەو هەر کەسیکی دیکە بایە قبوڵی دەکرد،
بەلام من نەمویست ئەو رێگایە بگرم. دەمەویست دەرگا داخراوەکان بەهێزی
شان و باهۆی خۆم بکەمەو و بچمە پیش...

دوو سێ رۆژ بێکارو سەرگەردان سووپامەو و لەبەر ئەوێ کەس ئامادە نەبوو
کارم بداتێ بپارم دا حەمبالی بکەم. ئەم کارە نە دەسمایە ی دەویست و نە
کەرەستە ی کیشی پێویست بوو. جانتا و باری موسافیرەکانم لە لەنگەرەو
دەبردە ناو کەشتی و بارەکانم دادەبەزاندو پارە ی شیوو نیوەرۆیه کەم پەیدا

گیله‌پیاو
.....

ده‌کرد. به‌داخه‌وه زوو نه و ریځایه شم لی به‌سترا. حه‌مباله‌کان لیم وه‌خو که‌وتن و نه‌یان‌ه‌شت حه‌مبالی بکه‌م.

دووسئ روژ شه‌ره چه‌قم له‌گه‌ل کردن، دیتم سوودی نیه. له‌م ولاته‌دا حه‌مبالیش پټویستی به‌ واسیته هه‌یه و به‌بی نیجازه حه‌مبالی کردن قه‌ده‌خیه !!

نیواره‌ی نه و روژه که زور به‌ناره‌ه‌تی له‌ ته‌ن‌شت له‌نگه‌رگا که راوه‌ستا بووم و بیرم له‌ دواړوژنی تاریکی خوتم ده‌کرده‌وه، چاوم به‌لاپه‌ره‌ی روژنامه‌یه که‌وت، هه‌لم گرت و خویندمه‌وه. له‌لاپه‌ره‌ی (اعلانات) دا نوسرابوو فلانه بانک پټویستی به‌ چهند موچه‌خوړ هه‌یه. ویستم بچم و نیمتیحان بده‌م به‌لام جلکی باشم نه‌بوو و به‌و سه‌رو سیمایه‌شوه که‌س وه‌ری نه‌ده‌گرتم. چوومه مالی نه‌جده‌ت گوت: "ده‌ستیکم جلك به‌ نه‌مانه‌ت بده‌یه ده‌چم نیمتیحان ده‌ده‌م".

نه‌جده‌ت دیسان پټم پیکه‌نی. نه‌پاندم:

– به‌چی پټده‌که‌نی؟

– به‌ساویلکه‌یی تو!

– بچی؟ چ‌بووه؟ نیمتیحان دان ساویلکه‌یی نیه !!

– نه‌وانه‌ی وه‌ک تو بیرده‌که‌نه‌وه نه‌ک هه‌ر ساویلکه، شپ‌تیشن. کاکه‌گیان! له‌و نیمتیحانانه دا که‌س قبول نابئ. هه‌موویان له‌پیشدا دیاری کراون.

– نه‌ی بچی له‌ روژنامه دا بلالویان کردوته‌وه؟

– چاوه‌که‌م، نه‌وه هه‌مووی چاویه‌ستننه. به‌خوړایی خو‌ت ماندوو مه‌که. پټم وابوو بویه وا ده‌لئ که‌ جلکه‌کانم وئ‌نه‌دا. گوت:

– قه‌یدی نیه. خوا حافیز. ویستم وه‌ده‌رکه‌وم بانگی کردم:

– بؤ کوئ؟ وه‌ره هه‌ر جلک‌یک‌ی ده‌ته‌وئ بیبه‌و تاقی بکه‌وه، بزانه‌من راست ده‌که‌م یان تو.

..... گڼله پياو

شەش دەست جلگى لە كەنتۆره كەى دا بوون يەك لە يەك باشتر. دەتگوت
هەموويانى دوينى لە بەرگدروو وەرگرتۆتەو.

دەستىك كرده بەرو چوومه بانك. لە رۆژى ئىمتيحان و شەرتەكانى
بەشداربوونم پرسىياركرد. بۆم دەرگوت پاش دە رۆژى دىكە ئىمتيحانە.
بەراستى چاكەى نەجدهتم لەبىر ناچى. ئەو دە رۆژە بەخەرجى ئەو لە
هوڤلايىكى باش مامەو، شەو رۆژ خەريك بووم. ئەگەر لە قوتابخانە وەك ئەو
دە رۆژە خەريك بام سالى دووپۆلم دەبرى.

رۆژى ئىمتيحان ئەو نەجده خەريك ببووم وەك گيژم لى هاتبوو. بۆخۆشم نەمزانى
چيم لە وەرەقەى ئىمتيحان نووسى. شەوى نەجدهت لى پرسیم:

– ئىمتيحانەكە چۆن بوو؟

– پىم وايە خەراپ نەبوو.

پاش پازدە رۆژ لەگەڵ نەجدهت چووين بۆ وەرگرتنەو، ئەنجامەكان. ئەو
فەرمانبەرەى نەتيجه كەى دەدانەو، هەر كە چاوى پىم كەوت. گوتى:

– كاكە زۆر بە داخەو.

هيندەى نەمابوو بگريم. دەتگوت خانووەكەم بەسەردا رووخاوه. گريان بەرى
قورپگى گرتم. نەجدهت چاويىكى لى داگرتم: "با بپۆينه دەرى". لە دالانەكە دا
گوتى:

– لێرە راوەستە هەتا دىمەو.

پاش چارەكە سەعاتىك بەپىكەنينەو، هاتەو گوتى:

– پىرۆزبايىت لى دەكەم، لە ئىمتيحان دەرچووى. گيژو ويژ بووم. لەپيشدا پىم
وابوو گالتم پى دەكە، بەلام راستى دەكرد.

لە سەدكەس تەنيا حەوت كەس دەرچووبوون كە من حەوتەميان بووم. بەلام
چۆن بوو ناوى من كەوتە ناو لیستەى دەرچووەكانەو، جارێ ئەو م نەدەزانی.

گیله پیاو گیلەپیاو

ههفتهیهك دواتر به پاره‌ی ئه‌وده‌م مانگی به ۱۸۰ لیره له بانك دامه‌زرام. ئه‌وه‌نده به دلگه‌رمیه‌وه کارم ده‌کرد که له ماوه‌یه‌کی که‌مدا سه‌رنجی هه‌موو سه‌رۆکانی بانکم بۆلای خۆم راکێشا. ئێستا سالتیکم ته‌واو نه‌کردبوو. ب‌ووم به سه‌رۆکی یه‌کێک له دایره‌کانی بانک.

له سه‌رۆکی گشتیه‌وه بگه‌ر تا یارمه‌تی ده‌رو به‌ریوه‌به‌ری گشتی هه‌موویان ده‌یان ناسیم و خۆشیان ده‌ویستم، به‌تایبه‌تی جیگری ژمیریاری گشتی که پیاویکی پیرو به‌ویقار بوو، زۆر له‌وانی دیکه‌ی زیاتر روو ده‌دامی و دووسی جاریش بۆ نان خواردن بانگه‌یشتنی کردم بۆ مالی خۆیان.

وام هه‌ست ده‌کرد زۆری پێ خۆشه‌ ب‌مکا به‌زاوای خۆی. دووکی قه‌یره‌ی هه‌بوو. رۆژێکیان که چووبومه مالیان رووی تێ کردم و گوتی:

– فهرید مزگینیت لی بێ، نیازیان هه‌یه له‌لایه‌ن بانکه‌وه ب‌قنێرن بۆ ئه‌وروپا. له خۆشیان وه‌خت بوو گه‌شکه‌بم. ئاواتم ئه‌وه‌بوو نه‌جده‌ت لی‌ره‌بایه‌و ئه‌نجامی کارو تیکۆشان و راستی و دروستی بۆ ده‌رکه‌تبايه. هه‌تا ئه‌ورۆژه له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ که‌هانی جیگری ژمیریاری گشتی زۆرم نێوان خۆش بوو. هه‌موو که‌س پێی وابوو به‌و زووانه‌ ده‌بینه‌ ده‌زگیران و زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ین.

به‌لام کاتێک خه‌به‌ری چوونی ئه‌وروپام بیست و زانیم ده‌بێ سال و نیوێک له‌وێ ده‌وره‌ی تاییه‌تی بانکداری ببینم، به‌جاریک ئه‌وینی کچی جیگری ژمیریاری گشتیم له‌سه‌ر چووه‌ ده‌رو هه‌وای ناسک و نازه‌نینه‌کانی ئه‌وروپا له‌سه‌ر دام.

شه‌وو رۆژ خه‌ونم به‌ئه‌وروپاوه‌ ده‌دی و هه‌میشه‌ له‌خه‌وو بیداری دا له‌گه‌ڵ که‌هانی ئه‌وێ سرت و خه‌له‌وه‌م ده‌کرد. بۆیه‌ چه‌ند رۆژێک نه‌چوممه‌ مالی جه‌نابی جیگرو ته‌نانه‌ت دووسی جاریش بانگه‌یشتنی کردم داوای لی‌بوردنم کرد.

..... گیله پیاو

هه میسه خه ریکی رۆک و پۆک کردنی کاره کانم و ئاماده کردنی کهل و پهلی سه فەر بوم. دواى ههفتهیهك به رۆبه رۆی گشتی بانگی کردمه ژووره کهى خۆی و گوتی:

– ده مهوئ له پهكێك له قهزاگان دا لقیكى تازه بکه مه وهو بۆ ژمیریاری ئه و لقش کهسى له تۆ باشتیمان نیه.

دووکێ له کهله سه رم هاته دهر. ئه من بارگه وینه م بۆ ئه وروپا تێك نابوو، ئیستا چۆن بچمه قهزایه کی چکۆله. سه رۆکی بانك که نا په حه تی منی بۆ دهرکه وتبوو گوتی:

– زۆر لهوئ نامۆنیه وه. حه وت هه شت مانگ کارکردنی ئهوئ تاقیکردنه وه ت زیاتر ده کاو پاشان ده چیه ئه وروپا. دوو رۆژ دواتر که وتمه پۆ. له و شار ه بچو که دا هیچ شوینی حه سانه وه و گوزه راندن نه بوو. سه رۆکی ئیداره کانی ئه و شار ه هه موویان مووچه خۆری بچو وکی وه زاره ته کان بوون که ته نیا دلایان به ناوی سه رۆکایه تی خۆش بوو و له و بوودجه ی له ده ستیشیان دا بوو چاپو گووپیکیان ده کرد. به لām بۆ من که ئه هلی دزی و به رتیل و شتی وا نه بوم مانه وه ی ئهوئ له جه هه نده میس خه راپتر بوو.

لهوئ له گه ل ئه فسه رێکی سوپا بوومه ئاشنا. کوپێکی خه راپ نه بوو. به شی زۆری پێکه وه تاو له مان داده ناو یاریمان ده کرد، یا باس و وتووێژمان بوو. شه وێك پاش نان خواردن گوتی:

– من ئه مشه و بۆ جیگایه ك بانگ کراوم. باش نیه به به رگی ئه فسه رێیه وه بچم. جلکه کانی خۆتم بده یه.

– به سه ر چاو، بایه خی چیه؟

هاته ژوورێ جلکه کانمی له بهر کردو پۆیشتم. به یانی زوو له خه و هه لستام و سه یرێکی ژووره که یم کرد دیتم هیشتا نه هاتۆته وه، سه عات بوو به نۆ،

گیله پیاو
.....

نه هاته وه. بوو به ده نه هاته وه... به ره به ره ناره حهت ده بووم. وهختی ئیداره درهنگ ببوو منی چاره پره شیش وهك (رۆسته م) ته نیا ده ستیك چه كم هه بوو. نه مده زانی ته گبیرم چیه.

هیچ چاره م نه بوو جگه له وهی له قوژینیکی هۆده كم دانیشتم و چاو بپریمه ده رگاكه. سه عات یازده فرمانبه ریکی بانك به دوام دا هات گوتم:
"بلی نه خۆشه".

شه وو رۆژی دواتریش ئه و دۆسته م سقراغی نه بوو. بۆ به یانی بپریم دا جلكه كانی ئه و له بهر بكه م و وه ده ركه وم. چوومه بانك دیتیم هه ر ئه و رۆژه كه نه چوومه ئیداره راپۆرتیان داوه به ئهسته مبول. هیشتا چه ند ده قیقه بوو گه یشتبوومه بانك كه برووسكه یهك له ئهسته مبوله وه هات داوا كرابوو ده سه به جی بگه مه ئه وئ.

نه م ده توانی به بهرگی ئه فسه ری یه وه بپۆم، ده ستووری ئیداره ش نه ده كرا وه دوا بخه م. گوتم: "كاتیك له قه تار دابه زیم ده سه به جی ده ستیك جلك ده كرم" بێ خه بهر له وهی به ده ختی یه کی تازه چاوه پێمه.

له قه تاردا له گه ل ژنیك ببوومه ناسیاو كه له جوانی دا هاوتای نه بوو. جیگاكه ی له سه ر كورسی یه كه ی به رامبه ری من بوو.

هه ر له و كاته وه كه چوومه ژوو چاوی لی نه ترووكاندم. زۆرم هه ول دا ته ماشای نه كم... به تاییه تی سه رم له په نجه ره كه ده برده ده ری و ته ماشای دیمه نه كانی ده ورو به رم ده كرد. ژنه كه لی پی پرسیم:

– تق ئه فسه ری سوپای؟

منیش خۆ نه م ده توانی راستی مه سه له كه ی پی بلیتم. به چاوی كویزیه وه دهیدی بهرگی ئه فسه ریم له بهر دایه، كه چی نه خۆشیی بوو ده یه ویست قسه یهك له زمانی من ببیستی. به ناچاری بێ ئه وهی درێژه به باسه كه بده م گوتم:

– بەلێ.

خودا کوێری کا، ئەگەر ئەو پرسپاری نەکردباو ئەو زمانە سەگباب خێوەی منیش هیئە "هەرزەوێ" نەبۆیە ئیستا فەرمانبەرێکی پایەبەرزو ئەوورپا دیتووی بانک بووم.

خاتوون کۆلی نەدەداو پەیتا پەیتا پرسپاری لێدەکردم. بەهەزار سوێندو قورعان دەیهویست ئیسبات بکا کە حەز لە ئەفسەران و لە جل و بەرگی ئەفسەری دەکا.

ئەو نەدەو لە سەر رۆشت کە بە سەر تەلێ پەپاندم. هەتا ئەستەمبول وەك دوودۆستی چەند ساڵە خەریکی قسەویاس بووین و بە کەیف و ئاھەنگ رامان بوارد.

کاتێک گەشتینە ئەستەمبول دنیا تارێک ببوو، منیش نەدەکرا بچمە بانک و ناچار بووم تا بە یانی پراوەستم. "ژنە" بانگ هیشتنی کردم بۆ مائی خۆیان. ئەو بۆمن دەرفەتێکی باش بوو، ئەگەر نەچووبام لەوانەبوو دوايە نەیدۆزمەو. چوو مەمالەکی. هەروەك لە قەتاری دا باسی کردبوو بۆ ئەو ژن بوو.

مێردەکی دووسال پێشتر عومری درێژی بۆ ئێوە بەجی هیشتبوو.

ئەمە یەكەم ژن بوو کە من لە گەلی ببوومە ئاشنا. ئەو نەدەم لە زەت لێدیبوو کە قەرارمان دانا چەند رۆژێکی دیکە زەماوەند بکەین ئەو پابواردنە کاتی یەئەو شەو بەکەینە هەمیشەیی!

بەو خەیاڵە شیرنەو نووستم. لەخەوم دا دەچوو مەمانگی عەسەل کە بە دەنگێکی سەیر خەبەرم بۆوە.

ژوورەكە تارێک و تنۆک بوو. شۆقێک هەل بوو و کوژایەو دەنگی دەمانچە یەك هات و ئیتر ئاگام لەهیچ نەما. کاتێک چاوم هەلێنا لە نەخۆشخانە بووم، ئەویش نەخۆشخانەیی سوپا!

گیله پیاو
.....

هه لبت پئیان وابوو نه فسر م و هینا بویانمه نه خۆشخانه ی عه سکه ری. شانی
چه پم بریندار بوو زۆریش ده یه شا. وهك سیستهره كان بۆیان باس کردم دوو رۆژ
بوو بۆهۆش بووم. به لام بۆبریندار بووم و چ قه و ما بوو نه مده زانی. له كه سێك
ده كه پام نه سلی مه سه له كه م بۆ باس بكا.

رۆژی سیه م كه وه هۆش خۆم هاتمه وه ته حقیقات له من ده ست پئی کرا:
- له چ به شێك دا خزمهت ده كه ی؟! نه مده زانی چ جواب بده مه وه. سه رۆکی
نه خۆشخانه پرسیاره كه ی دووپاته كرده وه:

- له چ به شێکی سوپا دای؟

- بلێم چی؟ من؟ من؟

ئاخره كه ی تی گه یشتن نه فسر نیم. ده سه به جی گرتیانم و له سه ر قه ره ویلێ ی
نه خۆشخانه را ته سلیمی گرتووخانه یان کردم.

فایلیکی نه ستوو دروست بوو و چه ند تاوانی گه وره یان دایه پال من "كه لك
وه رگرتن له به رگی نه فسه ری!! ده رچوون له قانونه كانی ولات! ده سترێژی
بۆ نامووسی خه لك! كه لك وه رگرتن له شه هاده ی ساخته!! و هه لبه ستنی
نیمزای پیاوه گه وره كان."

زۆر درهنگ هه موو راستی به كام بۆ ده ركه وت به لام تازه سوودی چ بوو؟
ئه من له نیمی تیحانی بانك قبوول نه ببووم، نه جد هت به هۆی كارتی پیاویکی
گه وره و به ناویانگه وه كه هه میشه چوار پینجیکی له گیرفانی دا بوون كاره كه می
جوور كرده بوو و شه هاده یه کی ساخته شی به ناوی منه وه دروست كرده بوو و
دابوو به بانك.

ئو ژنه ش كه ئو هه موو به لایه ی به سه ر من هینا، پووری كچی جه نابی جیگری
ژمیریاری بانك بوو كه له سه ر نه وه ی له هینانی برازیه كه ی په شیمان ببوومه وه
به و جۆره ته مبیی کردم.

..... گیله پیاو

ته وای ئه و شتانه دواى ئه و شهوه ئاشکرا بوون و بوونه هوى پووخانى من.
مه حکووم بوونی من هر له سه ره تاوه پوون بوو، به گه وره ترين سزا مه حکووم
کرام و به ندکرانه که م قه تعی بوو.

یه که م جار که پیاو ده گیرئ زۆر ده ترسئ! به لام پاش چه ند رۆژو ههفته خوو به
به ندیخانه وه ده گیرئ. ئه و چوونه به ندیخانه بۆمنیش بوو به ده رسیکی گه وره.
زۆر شت فێربووم که هه تا ئه و رۆژه نه مده زانی.

رۆژێک که له به ندیخانه هاته مه ده ر پیاویکی به ته جره به و دنیا دیتوو بووم! پێتان
وا نه بئ بریارم دابوو به ساخته بازی و فرت و فیڵ بچه پیش، نا، قه ت نیازی وام
نه بوو. دیسان هومێدم هه بوو که به راستی و کارکردن له ژیان دا سه رده که وم.
به لام ده تگوت هه موو ده رگایه کم لئ داخراوه و ته نیا ئه و کونه کراوه ته وه که
منی بۆ زه لکاوی به دب ختی و چاره په شی راکیش ده کرد.

بۆئه وه ی که سانی وه ک من تووشی ئه و ریگایه نه بن ده سته و دامینی زۆر که س
ده بین و به ده ست و پئ یانیانه وه ده نوسیئن، به لام ئه وان له جیاتی ئه وه ی
یارمه تیمان بده ن به شه ق ئیمه به ره و ئه و ریگایه پال پێوه ده نئین.
لێره دایه که هیندیک که س بئ ئه وه ی بۆخویان هه ز بکه ن تووشی هیندیک کارو
ریگای خه راپ و نا په وا ده بن. ئه و پووداوه ی بۆمن هاته پیش یه کیک له و
به دب ختی یانه بوو.

له ده رسی (فیزیا) دا قانونیک هه یه به ناوی ATAİET. به پئی ئه و قانونه
هه ر شتیک بۆئه وه ی به ره و پیش بجمئ ده بئ له پیش دا نه ختیک به ره و دوا
بگه رپته وه و هه رچی بۆ پیشه وه چوونه که شی خیراتر بئ به ره و دوا گه رانه وه که ی
زۆرتره. له قه تاردا به تایبه تی ئه و قانونه جوانترو به رچاوتر خوی ده نوینیئ.
ئیمه ش هه ره وخت بمانه ویئ به سه ر کۆسپیکى گه وره دا باز بده یین بۆ بازدا نه که
ده بئ بگه رپینه وه دواوه.

ماوه‌ی به‌ندکرانی منیش راست وایوو. بۆمن که ده‌مه‌ویست تۆله‌ی مه‌ودای دوکه‌وتووایی ژیاانی خۆم بکه‌مه‌وه ئه‌و به‌ره‌ودوا گه‌پانه‌وه‌یه پێویست بوو. خواش ئاگاداره بۆ برینی ئه‌و مه‌ودا زۆره به‌هیچ جۆر نیازی کلاوسازیم نه‌بوو. ته‌نیا ده‌لیره‌م له‌گیرفان دا بوو. بۆنه‌وه‌ی ئه‌ویش خه‌رج نه‌بێ هه‌رچه‌ند برسێشش بووم دلم نه‌ده‌هات هیچ بخۆم!! هه‌روا به‌زگی برسی و سه‌رتکی پر له‌هیواو ئاواته‌وه له‌کۆلانه‌کان دا بۆ کار ده‌گه‌پام. نه‌م ده‌ویست بچه‌ی لای که‌س داوای کار بکه‌م. چونکه‌ تاقیکرنه‌وه‌یه‌کی تالم له‌و کاره‌ هه‌بوو. بۆیه ده‌مه‌ویست هه‌ر به‌و ده‌لیره‌یه‌ کارێک ده‌ست پێبکه‌م و داهااتیکی لی هه‌لوه‌رینم.

له‌و خه‌یاله‌دا بووم گه‌یشتمه‌ بازاری ماسی فرۆشان. کاروباره‌که‌یان زۆر باش بوو و هه‌ر کامه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر موشته‌ری‌یان له‌ ده‌وره‌ راوه‌ستابوو. "بۆچی نه‌منیش ماسی نه‌فرۆشم. چ له‌وه‌ی باشته‌ره!!"

به‌لام زۆر زوو تێگه‌یشتم که به‌ده‌لیره‌ دوکانی ماسی فرۆشی دانانری. "ئه‌دی چ بکه‌م. چ بکه‌م؟" بپیارم دا پرته‌قال فرۆشی بکه‌م. ئه‌و کاره‌ بۆمن له‌بارتر بوو. بیستبووم جووله‌که‌یه‌ک له‌و رێگایه‌وه‌ بۆته‌ میلیۆنێر. کابرای جووله‌که‌ پرته‌قاله‌کانی به‌نرخێ کپین ده‌فرۆشته‌وه‌و سندوقه‌ داره‌که‌ی بۆ ده‌مایه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رزانیشی ده‌فرۆشتن رۆژی سێ چل سندوقی ده‌فرۆشت و هه‌ر سندوقه‌ به‌تاله‌ی به‌ سێ لیره‌ حیساب بکه‌ی رۆژی ۱۲۰لیره‌ داهااتی بوو.

ئه‌و مه‌سه‌له‌ هه‌رچه‌ند چیرۆکه‌ به‌لام راستی‌یه‌ک به‌ئێمه‌ نیشان ده‌داو منیش بپیارم دا پرته‌قاله‌کانم به‌قازانجی که‌م بفرۆشم.

گیله پیاو

رۆژیکى ههتا ئیوارى له گه‌ڵ چه‌ند پرته‌قال فروش قسه‌م کردو رۆ و شوینه‌که‌ی
باش فی‌ربووم. تى‌گه‌یشتم ده‌بێ به‌یانی زوو بچمه مه‌یدانی میوه‌فروشان بۆ
ئه‌وه‌ی بتوانم پرته‌قال بکړم.

چونکه چ جیم نه‌بوون بچم و له‌لایه‌کیش ده‌ترسام به‌یانی زوو نه‌گه‌مه مه‌یدانی،
به‌یارم دا شه‌وێ له مه‌یدانی بنووم. قوژبنیکم په‌یدا کرد هیندیک پووش و
په‌لاشم کۆکرده‌وه و له‌سه‌ریان پاکشام. هه‌ر بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ده‌بێ بیمه
میلیونێر، به‌لام داخه‌که‌م له پێشهادی رۆژگار بێ‌خه‌به‌ر بووم. به‌ری به‌یانی
له‌سه‌رمان وه‌خه‌به‌ر هاتم. هه‌راو هۆریای فروشیارو کړپار تازه ده‌ست پێ‌کړابوو.
ئه‌وی دوعای ده‌مزانی خویندم و فووم له‌خۆم کردو له‌جیگا، ببوون له‌ناو
پووش و په‌لاشه‌که‌م هاتمه‌ده‌ر:

— خواجه به‌هیوای تو نه‌ک به‌هیوای خه‌لکی ئه‌و زه‌مانه.

پۆیشتم بۆلای پرته‌قال فروشه‌کان. له‌به‌رده‌م هه‌ر کامێکیان چه‌ند ده‌قیقه
پاده‌وه‌ستام و نرخى سندووقه پرته‌قاله‌کانم ده‌پرسی.

نرخى هه‌ر سندووقیک سێ تا سێ لیره‌ونیو بوو. هه‌ر سندووقه‌ی چه‌ند پرته‌قالی
تیدا بوو، ئه‌مه‌م نه‌ده‌زانی. به‌لام چونکه هه‌موو که‌س ده‌یکړی منیش سێ لیره‌و
سێ قوژشم داو سندووقیک پرته‌قالم وه‌رگرت. چووم له قوژبنیک سندووقه‌که‌م
له‌بن دیواری داناو بۆخۆشم له‌ته‌نیشتی هه‌لتروشکام...

سندووقه پرته‌قاله‌که له‌به‌ر چاوم شتیکى زۆر به‌نرخ و گرتگ بوو. ئه‌مه هۆیه‌ک
بوو که به‌زویی ده‌رگای ده‌وله‌مەندبوونی بۆ کرده‌مه‌وه‌و له‌و دلۆپ دلۆپانه‌وه
به‌زویی ده‌بوومه‌ خاوه‌نى ده‌ریایه‌ک پاره.

پرته‌قال فروشه‌کان به‌په‌له سندووقه‌کانیان هه‌ڵ‌ده‌پچړی و خه‌ریکی هاوار کردن
و فروشتن ده‌بوون. به‌لام ئه‌من وام نه‌کرد. ده‌بێ حیسابی بکه‌م داخۆ پرته‌قالی

گیله پیاو
.....

چەند دەکەوئ، پاشان بەو پێیە نرخیان لەسەر دانیم و بیان فرۆشم. زۆر لەسەرەخۆ سندووقە کەم هەڵبچری. هەولم دەدا نەوێک سندووقە کە خەرابی. پرتەقالەکانم ژمارد سەدوشەست و هەشت دانە بوون و ئەمنیش سیسەدوسی فرۆشم پێ دابوون. دەسبەجێ دەرۆ قەلەم لە گیرفانم دەرھێناو دەستم کرد بەحساب. هەر پرتەقالە ی دوو فرۆش شتێک کە مەتر کەوتبوو. ئەگەر دانە ی بە دوو فرۆشم دابایە کە مێک قازانجی دەکردو سندووقە بەتالە کەشم بۆ دەمایەو.

ئەوێ دەزانێ کە کاسبکارو بازرگان وەختێک پێش دەکەوئ کە حساب و کیتابی راست بێ، منیش ئیستا دەمتوانی لە پاشەرۆژی کاری خۆم دانیابم. سندووقە کەم لەسەر شانم داناو هاتم بۆلای بازاری ماسی فرۆشان. زۆرم برسی بوو. ویستم کە مێک نانی وشک بکرم و ببخۆم بەلام دلم نەهات. بیستبووم کاسبکار قەت نابێ لە دەسمایە کە ی بخوا. دلخۆشی خۆم دایەو کە پراوەستم تا پرتەقالەکان دەفرۆشم ئەو دەم لە قازانجە کەم نان بخۆم.

مەیدانی ماسی فرۆشان زۆر جەنجال نەبوو. جێگایەکی لەبارم پەیدا کردو سندووقە کەم دانا. پرتەقالەکانم زۆر جوان لەسەر یەک دانان چاوە پێی موشتەری بووم.

پاش تاوێک چەند فرۆشیاریکی دیکەش هاتن و هەریەکە لە سووچێک دەزگایان دامەزرا. سەرئەنجام دانێ بزائە ئەوان پرتەقالەکانیان بەچەند دەفرۆشن. دیتم هەموویان هاوار دەکەن جووتی پێنج فرۆش. چووێ لای یەکیکیان لێم پرسى:

– سندووقی بەچەندت کەپوێ؟

– دوولێرە و نیو.

لەمنی هەرزاتر کرێبوو. بەلام پرتەقالەکانی من چاکتر و گەورەتر بوون. لێم پرسى:

– سندووقە کەت چەند پرتەقالی تێدا بوو؟

..... گیله‌پیاو

– نازانم دووسه د سئسه دیک ده بی!

له هه موو پرته قال فرۆشه‌کانم پرسى هه موویان وایان گوت. پیم سه‌یریوو:

– باشه چۆنتان حیساب کردوه که جووتی به پینج قرۆش ده‌دهن؟

– نرخه‌که‌ی دیاره.

بۆم ده‌رکه‌وت بۆچی هیندیک کهس له هیچه‌وه ده‌ست پئ‌ده‌که‌ن ده‌بنه

میلیۆنیر. رۆژی هه‌زاران کهس ده‌ست به‌کاسبی بازرگانی ده‌که‌ن، ئه‌دی بۆ

هه‌ریه‌کێکیان ده‌بیته میلیۆنیر و ئه‌وانی تر له‌ناو ده‌چن!؟

هۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌وان حیساب و کیتاب نازانن، ده‌نا هه‌موو ئه‌و پرته‌قال

فرۆشانه ده‌بوو ببنه میلیۆنیر!

به‌باوه‌پێکی پته‌و به‌سه‌ر که‌وتنه‌وه هاوارم کرد:

– ئای یه‌کی دوو قرۆش پرته‌قالی باش. وه‌ره ته‌ماشای بکه! دووسێ‌یه‌ک

له‌پرته‌قال فرۆشه‌کان ئاوپیان دایه‌وه‌و ده‌ستیان به‌سرتو خه‌لوه‌کرد:

– ئه‌وه کێ‌یه ئه‌مڕۆ لیڤه‌ په‌یدا بووه؟

– قه‌لافه‌تی ببینه ده‌لتی لولینه‌یه. ئه‌وان سێ‌چوارێک پیکه‌وه ده‌ستیان به‌

هاواره‌وار کرد:

– پرته‌قالی باش جووتی پینج قرۆش. ئه‌من توندتر هاوارم کرد:

– وه‌ره ئێڤه هه‌رزانم کرد پرته‌قالی که‌وره دانه‌ی دوو قرۆش.

موشته‌ری‌یه‌کان به‌ده‌نگی من پا ته‌ماشایه‌کی پرته‌قاله‌کانیان ده‌کردو ده‌رۆیشتن

بۆلای ئه‌وان و سه‌ودایان ده‌بوو.

"یانی چی، بۆچی ئه‌و خه‌لکه‌ وایه. خۆ پرته‌قاله‌کانی من که‌وره‌ترن،

هه‌رزانه‌ریشیان ده‌ده‌م. ئه‌دی بۆ که‌س لیم ناکرێ و هه‌موو ده‌چنه لای ئه‌وان؟"

گیله پیاو
.....

هەرچی ده مکرد بۆم نه ده چۆوه سه ریه ک. ژنێک ئه و مه ته له ی بۆ هه لێنام. پاش
ئه وه ی هه موو پرته قاله کانی هه لگوشی و ئیمتیحانی کردن و گوتی:

– دیاره ئه وانه سه رما هه نگاوتوونی و خه راپ بوون بۆیه هه رزانیان ده فروشی.
– ببوره خاتوون وه لّلا هه یج عه یببایان نه، بپوانه له ه ی ئه وانه گه وره تریشن و
هه رزانتریشن. به لام خاتوون نه چوو ژێریار. رۆشته لای ئه وان پرته قالی خۆی
کپی. منیش له داخان و بۆ ئه وه ی تانوتێک له و ژنه بدهم به قه و هاوارم کرد:
– پاره ی حه لالیان ده وێ ئه و پرته قالاته.

له و لاه یه کێک له ماسی فروشه کان هاواری کرد:

– له سه رخۆ کوپی باش ئه و نه په نه په ت له چه یه. مێشکی سه رت بردین. که
ئاویم دایه وه ده بینم کابرایه که چاوی سوور هه لگه پاون و سمێلی له بنانگوێیان
گرێ داونه وه.

له ترسان گوتم "به چاوان".

پاشان که وتمه بیرو به رژه وه نده وه. هه ندیك کار له پێش چاوی پیاوی زۆر
هاسانن، به لام که ده چیته ناویانه وه ده بینن نه خه یر هه نده ش هاسان نین.
هه موو کارێک پێ و شوێنی خۆی هه یه، ده بینن چاچییه تی کارێکی به داها ته و
پێی وایه چایخانه دانانیش کارێکی ساکاره به لام... نه خه یر.

سه ینه رێک له بهر ده م پاره ستاو که م که م خۆی لێ سووروشین هه لگێرام و
هه ودا ی خه یاله که می ئالۆز کرد:

– کوپه به ئیجازه ی کێ لێره دوکانت داناوه؟

له پێش دا که مێک سه یرم کرد، وستم بلێم "جابه تو چی؟ ئه تو چ کاره ی؟"
به لام کابرا مۆله تی نه دام. قوڵی گرتم و به یه که ته کان فرپێ دامه ناوه ندی بازار:

..... گیلەپیاو

– مەگەر ئۆتۈرە تەۋىلەيە ھەركەس لە دايكى زوير بوو دى سىندووقىك پرتەقال

دەكپى و لەبەردەمى خەلك (دوكان) دادەنئ...؟

لەپاشان پووى لە دووسى فەرمانبەر خۆل مال کرد که بەدوايەو بوون و زۆر

بە سىمايەكى سەرۆكانەو گوتى:

– زوو ئەم پەتیارەى بەرنە شارەوانى سزای بدەن!

تازە تىگەيشتم که جەنابى فەرمانبەرى شارەوانىيە. ھەتا ئەوى رۆژى

سەرۆکارم نەکەوتبۇ شارەوانى، بەلام ئەو ھەموو چىرۆکە سەيروسەمەرەى

بيستبووم بەس بوو بۇ ئەوہى بەجارتىك زراوم بچى.

کەوتمە پاپانەوہ:

جەناب بیکە بەخاترى خوا بەرەلام بکە. سەھووم کرد، (....)م خوارد. جارتىكى

ترکارى واکەم.

– قسەى خۆپايى مەکە. قانون رڭا نادا. خۆ قانون کەشک نيە:

– جەناب وەللا ئەوہ يەکەم پۆژمە. نەمدەزانى.

– با جەزات لى بستين دەبيە وەستا.

يەكۆک لە فەرمانبەرەکان کە لەپشتەوہ راوەستابوو بەزەيى پيم دا ھات. بەچاو

حالى کردم که شتىک بدەم و گيانى خۆم دەرباز بکەم.

تازە تىدەگەيشتم ئەو ھەويەرە چەند ئاو ھەل دەگرئ. بەپاستى ئەمنيش

زەلامىكى گىژو خۆلم، ھەردەسبەجئ دەستم لەگىرفانم ناو زۆر بەدل فرەوانى

لیرەيەکم دەرھیناوە دەستى جەنابى پشکنەرى شارەوانيم کرد. بەوجۆرە

قانون تەواو بوو و منيش ئىجازەم درا خەريكى کارى خۆم بم.

گیله پیاو
.....

ئەمجارە ئی گەیشتم بۆچی نرخى پرتەقال جوتى پىنچ قوشە. ئەمنیش ناچار
بووم ئەو لىرە شیرنیش بخەمە سەرمايەى پرتەقالەکان و جوتى بەپىنچ
قرۆشیان بدەم.

بۆیە ناچار بووم پتر تى بکۆشم تا ئەو پارەيەى داومە تىی هەلینمەو. بەهەموو
قەوەتى خۆم هاوارم کرد:
- پرتەقالى باشمان هەيە.

هیشتا قسەکم تەواو نەببوو و زارم پیکەو نەناپۆو کەيەکیک لەپرتەقال
فرۆشەکان وەك بەورى بۆران پەلامارى دام و مستیکى لە چەنەگەى دام و وەك
تۆپى لاستیک بەدیوارەکەى دا دام و ئیتر ئاگام لە هیچ نەما.
بۆسبەینى پا لە نەخۆشخانە چاوم هەلینا. لەتەواوى داراییەکم شەش تەقەلى
سەر پوومەتم بۆ مابۆو.

تەنانەت چاکەت و پانتولیکى پزیوم هەبوون ئەوانیشیان بردبوو. ئیستاش
نەمزانی کابرا کى بوو، چیان لى کردو سندوقە پرتەقالەکم کى بردى؟
بەکورتنى، پاش هەفتەيەك لە نەخۆشخانە دەریان کردم و دەستیکیان جلکى
مردەزۆ لەبەر کردم.

چاکەتەکەى بۆ من زۆر تەنگ بوو بەلام پانتۆلەکەى ئەوەندەى بلێنى درێژ بوو،
گۆیا رەحمەتىيەکەى خاوەنى پیاویکی کەلەگەتى پەقەلە بوو و هیچ شیوەى
منى نەکردو.

سەرلەنوێ لەسەر ساجى عەلى دانیشتم. دەست لەگونان درێژتر گەرامەو نێو
کۆمەل بۆ ئەوێ کارێک پەیدا بکەم و نان و ئاوێک وەدەست بێنم. پەنگە پیتان
سەیر بێ ئەگەر بلیتم هیشتا و رەم بەرز بوو.

..... گټله پياو

هېشتا هر دلتيا بووم كه پوژنك سهرده كه وم! و هېشتا هر دمه ويست
به راستي و دروستي و داوین پاكي كار بكم و بچه پيش.

هر روا به بې ثامانچ له شه قامه كان دا ده گه پام. له پشت جامخانه ی دوكانی
قوماش فروشيك چاوم به كاغه زنك كه وت نووسرابوو "مندالیکمان پیویسته بڼ
كاروباری سهرپی یی".

چند ده قيقه به له پيش دوكانه كه راوه ستام. له لايه كه ده مگوت بابچم بلیم
هاتوم كارتان بڼ بكم، له لايه كيش لاقم له دوا نه ده هاتن.
له دلی خوم دا ده مگوت:

"كه وجه نه وانه مندالیان ده وی نه ك زرته زه لامیكي وهك تو".

ئاخره كه ی برپام دا بچه ژوړی. له پشتی جامخانه كه وه چوارپینچ كه س ژن و
پياو شتوومه كيان ده فروشت و كاروباری موشته ری یه كانیان راده په راند.
كه چاویان به من كه وت وایان زانی موشته ریم گوتیان:

– هر موو. یه كیكيان بولام هات و هر مووی كردم. گوت "كارم به ناغایه".

پیاوړی پیریان پېنیشان دام كه له نیوه پاستی كوكا كه دا له پشت میزنك
دانیشبوو خه ریكي روظنامه خویندنه وه بوو چوومه لای و گوت:

– ببووره. و ازانم نیوه پیویستیان به شاگردنك هه یه؟

– به لی. منداله كه ت بینه بی بینم، دوايه قسه ی لی ده كه یین:

– مندالیک له گورپی دا نیه بوخوم دمه وی ببمه شاگرد.

خواهن كوكاو فروشیاره كان پیم پیکه نین و ناغا گوتی:

– نیمه له مندالیک ده گه پین.

منیش وهك پال وانیكي سهر كه وتوو كه له مهیدانی شهردا قسه بكا وه لامم
دایه وه:

گیله پیاو
.....

— هرچی بئ من زۆر له مندالێك باشت ده توانم كار بكهم. ئاغا له پشت چاویلکه كانیوه سهیرێکی كردم و به گالته پێكردنێكهوه گوتی:

— ئاخو ئیمه ههفتهی ههوت لیره ده دهین به مندال تو بهو پاره چیت بۆ ده کرێ؟

— به سمه !

— زۆر باشه برۆ دهست به کار به.

له گهڵ دهستم بهو کاره کرد دیسان مه سه لهی میلیونێره کانم هاتهوه بهرچاو. له باسی یه کێکیان دا خوێندبووومهوه که وهختێک بۆ کار پهیدا کردن ده چیته کارخانه یهك، کاری نادهن.

كوپه که به ناهومیدی له کارخانه دیته دهر. له بهردهرگا چاوی به ده رزیه سپیلکه یهك ده کهوئ ده سبه جئ دادیته وه وهلی ده گریته وه.

خاوهنی کارخانه له په نجه رهوه چاوی لئ ده بی، ده سبه جئ بانگی ده کاو له کارخانه کهی دا دای ده مه زینئ.

كوپه که نجه که له کارخانه دا به دلسۆزی کار ده کاو به ماوه یه کی کورت ده بیته به پێوه به رو پاشانیش ده بیته شه ریکێکی کارخانه که. نه منیش ده مه ویست ئاغای تازهم تئ بگه یه نم چهند پیاویکی به ما لداریم.

هر هه وه ل پۆژ که خه ریکی خاوین کردنه وهی کوگا که بووم نه م ده زانی ئاغا له بنه وه چاوی لیمه، قوتوویکی به تال لهوئ بوو هه لم گرته وه ده گیرفانم نا.

ده مه ویست ئاغا بزانی نه من قوتوویکی ناقابیلیش فرئ ناده م وهلی ده گرم. به لام ئاغا که فکرێکی خه رابی له من کرد بۆوه بانگی کردم و بئ نه وهی رێگا بدا زمانم بگه پئ گوتی:

— نه تق که به سه ر قوتووه به تالێکه وه ناچی چون ده کرئ باوه رت پئ بکهین.

..... گیلەپیاو

پاشانیش زۆر بەی حورمەتی لەپیش چاوی فرۆشیارەکان لەکۆگاکی
وە دەرفام.

دیسان لە مەیدانی ژیان دا تاك و تەنیا مامەو. هەموو دەرگاكانم لێ داخربوون.
تەنیا شتێك ئەمنی راگرتبوو و هانی دەدام بۆپیشەو. ئەویش هومێد بوو.
هومێدێك كە لە پادە دەرچوو بوو و گەیشتبۆ سنووری خەیاڵپەرستی.
بێگومان دەزانن هەرشتێك لەپادە چوو دەرزیانی هەیە و هێندێك جار
مەترسێشی لێ دەکری.

خەیاڵپەرستیش لەو نەخۆشییە خەراپانەیە کە پاشەپۆژێکی زۆر دژواریان
هەیە. بەشی زۆری ئەوانەى خەیاڵپەرستن یا شیت دەبن یان ئەگەر
دەمارەکانیان بەهێز بێ دەبنە کە لەکبازو کلاوسازیکی ترسناک.
دیارە خەیاڵپەرستەکانیش لەپیشەو نیازیکی خەراپیان نیە بەلام بیانەوی و
نەیانەوی رێگاکیان تووشی ئەو قوناخەیان دەکا.

من بۆخۆم لەوانە بووم کە پێم وابوو هەرکەس بەراستی و دروستی بژی
سەردەکەوی. ئەوکاتە لە وەزعی کارەکانی، بۆگەنی کۆمەل، بنیادەمە گورگ
پیشەکان و هەزاران دەرەو بەلای دیکە بێخەبەر بووم. دڵنیا بووم کە
ئاخەرەکەى رۆژێك بەرھەمی راستی و دروستی خۆم وەدەگرم.

هەر بۆیەش بە هەموو هەول و توانامەو چوومە پیش و لە ماوەی دووسێ
هەفتەدا چەند کاری جۆراوجۆرم ئەنجام دان و سەرئانجام رێم کەوتە مەکتەبی
پاریزەرێك.

ئاغا تازەکەم پاریزەرێکی بەناوبانگ بوو. قەرارمان کرد شیوو نێوہ پۆم لەسەر
ئەو بێ شەوانەش هەر لەوی بنووم.

گیله پیاو
.....

شانس له وه باستر نه بوو. هر نه و نه دده شتوو نټوهره پویه کم دابین بوايه ئه وی تر ده متوانی له بهرنامه ی ژيانم کم بکه مه وه.

رؤژه کانی پيشدا کاری من ته نيا گه سک ليدانی ژووره کان بوو. پاش دووهه فته ته ره قيم کردو کاروباری شت کرپنی مال وهو به جی گه يانندن فەرمانه کانی خاتوونيشيان به من سپارد.

له دوايه ش بوومه پيشخزمه تی بهر دهرکی ژووره که ی ئاغاو ناخره که ی شانازی (سکرټیری)م ده ست که وت. که م که م ئاغا له گه ل خزی دهر دمه ئیرو ئه وی و هیندیک کاری بچووی به من ده سپاردن.

جه نابی پارټیزه ر زوری خوش ده ویستم و ده یگوت:

– نه تو له داهاتودا ده بی به پارټیزه ریکی زور هه لکه وتوو. به بیستنی ئه و قسه یه که یفم ده هات. ئه و دلخوش کردنه هانی دهمام زیاتر کار بکه م. ته وای قانونه کانی جه زایی و حقوقیم وه ک ئاو له بهر کردبوو.

رؤژتکیان که ئاغا چوو بووه دادگا و من به ته نيا له مه کتبه له گه ل یه کیک له وه کیل گر ه کان که قاچاخچی تریاک بوو قسه م ده کرد دوو که س وه ژوور که وتن. له بهریان هه لستم و گوت:

– فرموی چ فرمایشتیکتان هه یه ؟

یه کیک له وان تاویک ته ماشای سهرو گوپلاکی منی کردو پاشان له کاتیک دا به گالته پیکردنه وه پیده که نی پرسى:

– توناوت (فرید) نیه ؟

– به لئ !

– چاکت خۆ لیره قایم کردوه ها ؟!! له قسه کانی زور نار ه حهت بووم و گوت:

– نه تو چ که سی و چیت ده وی ؟؟

..... گیلەپیاو

– بەزویی تى دەگەي. ئىستا ھەستە ۋەرە با پىت بلىم.

– بۆكۆي بىم؟!

– بۆ پۆلىسخانە!!

پۆلىسەكان ۋە پىش خۆيان دام. ھەرچەندى گوتىم "بابە پراۋەستىن تا ئاغا دىتەۋە" نەيان بىست.

لە پۆلىسخانە بردىانمە ژورنىك. پىاۋىكى بەسالداچوۋ لە پىشت مىزىك دانىشتىبوۋ و ژنىكىش نەختىك لەولاتر لەسەر كورسىيەك دانىشتىبوۋ. دوو پۆلىسەكان بەئەدەبەۋە بە پىاۋەي پىشت مىزەكەيان گوت:

– ھىئامان.

ئەمن دلىيا بوم كە بەسەھوۋ چوون و زوۋ تى دەگەن! گوتىم "قورىان ۋا دىيارە لىتان گۆراۋە"

ئەۋ پىاۋەي لە پىشت مىزەكەي بوۋ مستىكى لە مىزەكەي داۋ بەتوۋرەيى و گالتەۋە گوتى:

– بەلى جەنابت فرىشتەي! پاشان ۋەرسوۋپا بۆلاي ژنەكەۋ پرسى:

– خاتون ئەمەيە!؟

بەترس و لەرزەۋە تەماشايەكى سەروچاۋى ھەلامسار و چاۋى سوۋرەلگەپراۋى ژنەتيوم كرد، خەرىك بوۋلكى دەسمالەكەي بەددانەكانى دەجۋىۋ ژۆر بەدلىيايىيەۋە گوتى "بەلى خۆيەتى"!

كابراي پىشت مىزەكە بەتانووت و تەشەرەۋە گوتى "پىف ئەدى نەت دەگوت لىتان گۆراۋە"!

– قورىان ئەمن ئىستا نازانم مەسەلە چىيە. چاۋەكانى ھىندە لى دەپەرپاندىم كە لەپىش چاۋى من ھەر بىۋوۋە دوۋچاۋى گەۋرە! پرسى:

..... گیله پیاو

– ئه وژنه ی ده ناسی؟ زۆر به سه رنجه وه ته ماشایه کی ژنه تیوم کرد:

– نه خیر نای ناسم!

ژنه به جارێک وهك به پوو به پووم دا ته قیه وه له جیگا خۆی راست بۆوه:

– ئه ی نایاك! ئیستا نامناسیه وه!

پاشانیش له پرمه ی گریان ی داو پچپچر له سه ر پۆیشت:

– به چ زمانێك قسه ت له گه ل ده كردم. چه ندم به قوربان و سه ده قه بووی هه تا

هه لته خه له تاندم. ئیستاش ده لێی ناتناسم! ده تگوت هه موو هیزو توانامیان

له له ش ده ركردووم. لاقم ده ستیان به له رزین كرد. زۆر به زه لیلی كه وتمه

پارانه وه:

– خاتوون تكات لی ده كه م بوختانم پێ مه كه. من پیاویکی خاوه ن ئابپووم.

پاش ماوه یه کی زۆر ده ربه ده ری تازه کاریكم ده ست كه وتوه. باشم ته ماشا بكه

تا دلتیا بی به هه له چووی.

ئاخر نه من كه ی تۆم دیوه و كه ی هه لم خه له تاندووی؟

خاتوون به شیوه یه کی ناشق كوژانه ته ماشایه کی كردم:

– چۆن ئاوا؟! ئه تۆ نه بووی هه یوان! چ نه فامێك هه موو رۆژی ده هاته ماله كه ی

من؟

– خاتوونی به ریز وه لالا، به خودا لیت گوپاوه.

ژنه تیو به جۆرێك ده گریاو هه نیسکی ده دان كه من خه ريك بوو نا په حه ت ده بووم.

من هه ر له جییدا بنیاده میکی دل نه رم بووم:

– خاتوون تكات لی ده كه م مه گری. كار نیه خوا چاکی نه كا. تۆ مه به هۆی

ئابپوچوونی من و بلی كه به هه له چووی. رهنگه كا برا وهك من بچێ. خوداش

پێی خۆش نیه ئه من عه یب دار بكه ی.

..... گیلە پیاو

کابرای لە پشت مێزە که دانیشتبوو هاواری کرد:

– بێ دەنگ بە کلاوچی دز! پاشان رووی لە ژنە که کرد:

– کچم تۆ هەستە بچۆوه مالی خۆت. ئەمن خەمی ئەو سەگبابەیی دەخۆم و
هەموو پارە که تی لێ دەستینمەوه.

وام سەر لێ شێوا بوو هەرچەندی کردم نەمتوانی قسە یەک بە ژنە که بڵێم.
دەتگوت قسە کردنیشم لەبەر چۆتەوه. ژنە که لەوکاتەدا که لەسەر کورسی یەکە
هەڵدەستا گوتی:

– (غەدیبری) بۆچی وات کرد؟

لەخۆشیان دەسبەجێ زمانم کرایەوهو هاوارم کرد:

– بزانه جەناب ئەو ژنە بە کەسیکی ترم تێگەیوه! ئەمن ناوم "فەرید"ەو
تەنانەت هاوالەکانم پێم دەلێن (گیلە).

ئەو قسەم زۆر بوو بەهۆی ناپەرەحتی ئەو جەنابە، نەپاندی:

– کوپی باش ئەمن بیست و چوار سالا پۆلیسم نیستا ئەتۆ دەتەوێ کلام
لەسەر بنی؟

دیسان ژنە که هاتەوه نێو قسەکان!

– جەنابی سەرۆک نەکا ئازاری بدەن! پاشان لەنەکاوەردووک دەستی
هاویشتە ئەستۆی من:

– غەدیر بۆچی بەزەبیست بەمن دا نەهات. بۆچی هێلانەیی ئەوین و بەختەوهری
نێمەت تێک دا؟ زالم، زۆردار!

وەک پەیکەرێکی بێگیان لە ناوهرپاستی ژوورە که راوهرستابووم و نەم دەزانی
وەلامی ئەو بەلا لەنەکاوه چ بدەمەوه. سەرۆک زەنگی لێ دا، پۆلیسیک هاتە
ژوور:

گیله پیاو
.....

– ئەمەى بەرنە خوارئ.

دلم داته پی. ئەمن لە وشەى "خوارئ" بیرە وەری تالم هەبوو. دەستم کرد بە پارانە وە: ناغا مۆلەتم بەدەن لە گەڵ ئەو ژنە قسە بکەم و پیتی بسەلمینم بە هەلە چوو. بەلام کەس گوئی نەدام.

منیان برده "خوارئ" بۆ گرتوو خانە. لە تاریکایی یە کەدا گویم لە دەنگی چەند کەستیک بوو کە دەیانگوت "بە خێر هاتی". کاتیکی چاوم بە تاریکایی پاهات دیتم پرە لە ئینسانی جۆر بە جۆر. چەند کەس لە دەورەم هالابوون و هەریەکە پرسیارێکی دەکرد:

– چیت کردووە؟

– تاوانت چیە؟

پێم وابوو ئەگەر کارەساتە کەیان بۆ باس بکەم نە جاتم دەبێ:

– بە خودای من بۆ خۆشم نازانم چ گوناھیکم کردووە.

– ئەدی بۆچی هاتووێ "خوارئ"؟!؟

– ژنێک ئەمنی لە گەڵ "غەدیر" هەکی لێ گۆرا بوو، هەرچی هاوارم کرد بابە ناوی من فریدەو لێت گۆراوە نەى سەلماندا! کابرایەك بەرامبەر من چوارمێزیلکە دانیشتبوو مستیکی لە سنگم دا:

– دەتەوێ درۆ لە گەڵ ئێمەش بکەى قوماربازا!

بروانە ئەو بەدبەختیە، بەندى یەکانیش باوەریان بە قسەى من نەدەکرد. دیتم قسەکردن سوودی نیە بێدەنگ بووم.

پاش دووسەعات بە دوام دا هاتن. هەناسە یەکی ئاسوودەم هەلکشاو بەو چوار پێنج کەسەى دەور بەرم گوت:

– دیتان راست دەکەم و بێ تاوانى یەکەم دەرکەوت؟

..... گیله پیاو

دووفه رمانبهر منیان برده ژووری سه رۆك. له ژووره كه دا ژنێكى تریشى لى بوو كه زۆر له دایكم پیرتر بوو ده تگوت دێله مه یموونه له وێ ههلتووته كاوه. ههه چاوی پێم كهوت گوتی:

— مه زلووم گیان! ناخ مه زلوومی خۆشه ویست بۆچی روحم ت به من نه كرد؟ بۆچی به جێت هێشتم؟ ئه من چ خهراپه یه كم بۆتۆ هه بوو؟

— وام سهه لى شىوا بوو كه دهنگم دهر نه دههات و زارم هه لته ده پچرا. وهك په یكه رێكى بهرد له سووچێكى ژووره كه راوه ستابووم و ته ماشای ئه وانهم ده كرد.

پیریژن له جیى خۆی هه لستا هاته لای من و سههه به سنگمه وه ناو ده سستی كرد به گریان. منیش وهك كه سێك كار هه با بیگرێ ته كانێكم له خۆم داو ژنه تیوم توو هه لدا:

— پووێ مه زلووم كێ یه...؟؟ چاوه لێنه لیت گۆراوه؟ جه نایى سه رۆكى پۆلیس كه بیست و چوار سال رابردووی هه بوو به گالته وه گوتی:

— چه تمه ن ئه ژنه ش ههه نانا سى. دياره ئه مه ش ههه بوختانت پێ دهكا؟! به ناچارى هه رچى سوێندی ده مزانی خواردم:

— به خودا، به پیغه مبههه، به ئیمام به قورعان ئه من ههچ كامێکیان نانا سم. پیریژنی پیره كه متیار هه تا زار ده با پری كرد له تف و به سههرو چاوانی دا كردم. ته وایى سههرو چاومی له لیکادا خووساند:

— تفوو ههه دیروژنی بێ شههههه. ههچ نه بێ له کاره كهت شههههه بکه. ئه من سهکرتیری پارێزه رێك بووم، ئه وهش کارێکی هێندهه گرنه نه بوو كه خهك باسی بکا. سهه رۆکی پۆلیس كه له رقان سهه لکهانی دهجوى نه پاندى (ملازم)!

گیله پیاو
.....

مه زلوم شەرت بى كارىكت پى بكم هەتا ماوى نەتوانى بەرگى ئەفسەرى لەبەر
بکە یەو! لەو قسانەى سەرۆك سەرم سوپما. ئەوانە دەلێن چى؟
دووبارە ناردیانمە وە "خوارى". ئەو رۆژە تا ئىوارى منیان بە بیست ژن نیشان
دا کە هیچیانم نە دەناسى.

یەكێك پى دەگوت "كازم گيان"، یەكێك دەگوت "موزە فەهەرى خۆم"، یەكێك
تفى دەپووان دەگوتام، یەكێك داوینى دەگوتم و دەپاراپەو. ئەمنیش بى ئەو
بزانم مەسەلە چى سەرم لى شىوايوو کە خواپە ئەو چ بەدبەختى یەكە بەرۆكى
گرتووم! ئىوارى شەش حەوت وینە گرهاتنە گرتووخانە بۆ ئەو وینە و
ریپۆرتار ئامادە بکەن. دەستم بە پێش چاومەو و گرت بۆ ئەو وینە کە
دەرنەچى، بەلام دوو فەرمانبەر دەستیان گرت و فەرمانبەرێكىش چەنەگەمى
راست راگرت و یەكى دیکەش سەرمى راگرت.

بەو تەشك و دیمەنەو وینە گرهکان خیرا خیرا دەستیان کردبە وینە گرتنم. بۆ
بەیانى بوومە یەكێك لەبە ناویانگترین لاوەکانى ولات! تەواوى گۆشارو
رۆژنامەکان وینە و ریپۆرتارێان لە بارەى منەو لە لاپەرەى یەكەم دا چاپ
کردبوو:

"پاوچى ژنان لە داو کەوت"، کوپێكى لاو کە بەكەلك وەرگرتن لە جل و بەرگى
ئەفسەرى و بەناوى وەرگیراوە (موسستعار) ٥٤ ژن و کچى فریو دابوو
دەستگیر کرا".

ئەگەر تاوانبارێكى سامناک یان چەتە یەكی گەورە گیرابایە موحاکەمەكەى چەند
مانگ و بەلگە چەند سال درێژەى دەبوو! بەلام هێشتا هەفتە تەواو نەببوو کە
کۆبوونەوێ داندگای من پێت هات و منى هەژاریان بەناوى کلاوسازیكى پیشەیی
لە پشت میزى موحاکەمە راگرت.

گیله پیاو

له دادگا ۲۴ ژن و کچ که شکایه تیان لی کردبووم ناماده بوون. هه مووشیان ناماده بوون نه گهر ماره یان بکه م واز له ده عواکانیان بئنن.

یه کیك ده یگوت "دوگمه و دۆلابی منی فروشتوه و خواردوویه تی"، یه کیك ده یگوت "فریوی داوم" و یه کیك ده یگوت "کالوی له سهر ناوم و پاره که می بردوه" و یه کیك ده یگوت "خشل و گۆبه رۆکی منی فروشتوه و خواردوویه تی".

ده کهس له وانه ی شکایه تیان لی کردبووم کیژۆله ی که متر له بیست سال بوون، شه شیشیان له نیتوان بیست تا چل سال دا بوون، هه شت که سیشیان له چل به ره ژوور بوون و بۆ به دبختی دووسی یه کیان په نجا شه ست سال ده بوون!

سه رۆکی دادگا پیاویکی باش بوو بۆخۆشی تیگه یشتبوو من بی تاوانم، به لام رابردووه که م که به فایله که مه وه لکابوو ده ست و بالی ئه ویشی شکاندبوو و له وه زیاتر که مه حکووم بکا ریگایه کی نه بوو.

پاریزه ره که م پیشنیاری کرد که له گه ل شکایه تکه ره کانم زه ماوه ند بکه م! هه مووشیان ناماده بوون، به لام من وا به ترسه وه سه یریکی سه رۆکی دادگام کرد که هه موو دانیشتوان له قاقای پیکه نینیان دا. سه رۆکی دادگا تیگه یشت که من ناماده م پازده سال زیندان بکیشم به لام خۆم تووشی ئه و به دبختی یه نه که م! خوا مالی سه رۆک دادگا ئاوه دان کا که ته نیا دووسالی حوکم دام.

هه موو رۆژی چوار پینجیکیان ده هاتنه سهر دانم و دیاری یان بۆ دینام، ده تگوت رقه به ری یه کتر ده کن، وه ی له وه ی زۆرترم دیاری بۆبئنی. هه مووی هه ولی ده دا سه رنجی من راکیشی بۆ ئه وه ی پاش به ره للابوون زه ماوه ندی له گه ل بکه م.

به لام ئه وه عه بییکی هه بوو، زۆر وه خت پیکه وه به شه پ ده هاتن و ده ستیان له پرچی یه کتر ده نا. هیشتا نه مده زانی ئه وانه چ فروفیلیکیان به ده سته وه یه.

گیله پیاو
.....

رۆژنکیان که یه کێک له شکایه تکه ره کانم به ناوی (عطیه) هاتبو چاوپێکه وتنم
بپیارم دا ئه و مه سه له پوون بکه مه وه ...

"عطیه" چل په نچا سال ده بوو، زۆریش ئێسک گران بوو، به پاسستی له ناحهزی دا
لینگه ی نه بوو، گوتم:

— عطیه خان تو ئه و خودایه راست برۆ کهنگی من تۆم فریو داو کلاوم له سه ر
نا ی؟ عطیه پێکه نی:

— سویندم مه ده ئه وه ی کلاوی له سه ر من ناوه تو نی. "کازم" ناویک بوو
سویندی ده خوارد که ده م هینئ. هه رچی بووم ونه مبوو، سی هه زار لیره پاره و
ده سه تبه ندو گواره ی زێر هه مووم وئ دان. هه لی گرتن و لیتیدا رۆیشت. ئه منیش
شکایه تی پۆلیسم کرد. وینه ی هه مووخاوه ن رابردووه کانیا ن پئ نیشان دام و
چونکه وینه که ی تو له هه مووان جوانترو باشترو بوو گوتم "خۆیه تی".
ئه وه نده م پق هه ستابوو خه ریک بووم به مستان ده م و لووتی تیک بشکینم.
به سه رم دا نه پاند:

— پیریژنه سه گسار چ خوا هه لده گری لایکی بی تاوان تووشی ئه و به ده بختی به
بکه ی؟!

— یه کی دیکه منی به ده بخت کردبوو، منیش چاره م نه بوو، ده مه ویست
سه رپۆشیک بۆ ئابروو چوونه که م په یدا بکه م. هیوادار بووم تو ئاماده بی
زه ماوه ندم له گه ل بکه ی. له داخان پێکه نینم هات. تو خودا ته ماشا، هیندیک
که س چه ند گه وچ و بی شه رفن. یه کی دیکه کلاوی لی پفاندوون، که چی
هه رکه سیان به رده ست که وئ به رۆکی ئه و ده گرن. هاوارم کرد:

— برۆ لاجۆ له پێش چاوم بی قیمه ت. "عطیه" ده ستی به گریان و پارانه وه کرد:

..... گیلەپیاو

– ئەوینی من رەت مەكەوه. دووسەد لیرەى تریشم هەیه. ئامادەم بەهەموو چەشنێك نازت بکێشم، بەو مەرجە بەلێن بدەى پاش نازادبوونت زەماوەندەم لەگەڵ بکەى! پێکەوه ژيانێكى خوش دروست دەکەین، منداڵمان پەیدادەبن. نەم هیشك قسەكەى تەواو کا قۆلم گرت و وەدەرم نا. "حسنیه"ش رۆژێك ئەو قسانەى کردن. لەویشم پرسى "بۆچى وات کرد" ئەویش هەر گوتى "کە وێنەكەتم دى ئاشقت بووم، عیشقى تۆ بەرى چاوى گرتم و نەمزانی دەلێم چی؟" ئەویشم هەر وەدەرنا.

"حسنیه"ش گریاو گوتى:

توخودا ئازارم مەدە. ئەمن کچم، تانیستا دەستى نێرینەم وئى ئەکەوتووە. پارەیهكى زۆرىشم هەیه و ئامادەم کە...

نەپاندم:

– بڕۆ لاچۆ پیرەسەگ. ئیشەللا هەتا دەمرى هەر کچ دەبى!!! لەهەمووان خوشتر شکایەتى کچیكى جوان و خنجیلە بوو کە زۆرىش رێك و پێك و لەبار بوو. ئەو بەستەزمانە ئەکەس فریوى دابوو، ئەکەس کلاوى لەسەر نابوو، بەلام لەبەر ئەوەى پاش هەول و تەقەلایەكى زۆر مێردێكى بۆ دەداو ئەکەوتبوو کاتێك باسى منى لەرۆژنامەدا خوێندبۆوه گوتبووى وا چاکە منیش سەرى خۆم لەو قالمە قالمە پراکەم، بەلککو زویله چەرمیکم پێبپێ.

تازە تێگەیشتم کە ژنان بۆچى هێندە حەز لە بەرگى ئەفسەرى دەکەن. دەستێك جلکى ئەفسەرى لەبەر کۆتەرەدارێك بکەى هەرچى کچ و ژنە چاوى پێبکەوئى دۆخىنى بۆ دەپسێ. کاتێك حوکمەکەم تەواو کردو لە بەندیخانە هاتمەدەر سەرلەنوئى بۆپەیداکردنى کارێكى باش وەپەلەقاژە کەوتم. ئەو

گیله پیاو
.....

پووداوانه ی به سهرم هاتیبون بۆ من بیبونه دهرس و هومیډم زۆر بوو که له
ژیانم دا سهرکه وتوو بم!

به لام نه و (رابردوو) نه حله تییه وهك داخ به نیۆ چاوانمه وه دیار بوو
، نه ی ده هیشته ئاسووده بم. بۆیه بریارم دا له نهسته مبولۆ وه دهرکه وم و بچمه
شاریکی بچوک و دووره دهست، ههتا کهس نه مناسی.

به دوا ی چاره نووس دا زۆر جیگام پشکنین. له هه موو شاریک دووسی زۆر
ده مامه وه سهرم ده هه موو کون و قوژینیک هه ل ده کیشا، به لام کار دهست نه
ده که وت. به ره به ره خهریک بوو نا هومیډ بم. به دوا پارهی گیرفانم سواری قه تار
بووم و بی نه وه ی بزانه بۆ کوێ ده چم وه پێ که وتم. پاش ئه وه ی شه ویک له
ریگادا بووم له یه کیك له نیزگه کانی ناوه راستی ریگادا دابه زیم. شار نیزیکه ی
چوار پینچ کیلومیت له نیزگه ی قه تار دوور بوو، منیش قوژشیکم له گیرفان دا
نه بوو، به پێ یان به ره و شار که وتمه ری. شار به ره به ره له خه وه ل ده ستا.
کاسبکاره کان یه که یه که دوکانیان ده کرده وه. نه مده زانی بچمه کوێ و چ
بکه م؟!

له بهر ماندوویی و برسیه تییش لاقم له دوا نه ده هاتن. له ریگادا تووشی مزگه وتیک
بووم. چوومه حه وزخانه که ی سه رو چاوم شوتن و چووم له قوژینیک دانیشتم و
له گز خه یالان راچووم. خواجه ته گبیرم چیه. چ بکه م؟ نازانه چه ند له وێ
دانیشته بووم. خه وم لی که وتبوو.

له دنیا ی خه ودا خهریک بوو خه ونم به پلاو گزشت مریشکه وه ده دی که له نه کاو
دیتم دنیا له رزی، دیواره کان و حه وزخانه که وهك بی یه که بای به قه وه ت لی
ده دا ده له رزین و تیک با هه ل ده دران، ده نگیک ی وهك گرمه ی هه وره تریشقه
له گویم دا زینگیه وه. له ترسان چاوم هه لێنان دیتم یه کیك شانم راده ته کیئێ.

..... گێله پیاو

- ئۆی سلام علیکم

پیره پیاویکی ریش دار بوو ته مەنی په نجا شه ست سالتیک ده بوو. له بهر ئه وهی ژۆر ناره حەت و ماندوو بووم جوابم پێ نه درایه وه. ئه و دووباره به دهنگیکی بهر زتر گوتی:

- سلام علیکم براگه م. دیسان هیچ نه گوت. ئه م جار به توو پرەیی هاواری کرد:

- بۆچما که پێ. سلۆم کرد...

دیسان هیچ نه گوت. یه کی دیکه هاته ژوورئو له پیاوه ریش داره که ی پرسى:

- له گه ل کئ قسه ی ده که ی؟

- نازانم کئ یه لیتره ئوستوه. وادیاره لاله قسه ناکا!

راستیشی ده کرد له برسان و له بهر ماندوویی خۆم زمانم شکابوو قسه م بۆ نه ده هات. ئه و کابرای هاتبوو قامکی له گویم پا کردو هه تا تینی تیدابوو هاواری کرد:

- ئۆهۆی ئامۆزا.

وهخت بوو په رده ی گویم بدپێ بۆ ئه وهی له کۆلم بنه وه و ده وای کاری خۆیان که ون وهك ئه و نه کته رانه که له سینه ما دیتبوومن گوتم "یا".

- له کۆی پا هاتووی؟

دیسان گوتم: "یا".

ههردووکیان له قاقای پێکه نینیان داو چه ند که سی دیکه ش موسلمان که بۆ نوێژ هاتبوون له ده وره م کۆ بوونه وه!

- ئه وه کئ یه؟!

- چ خه به ره؟!

گیله‌پیاو
.....

کابرای ریش دار وهك فره‌مانبه‌ری باخی ئازهلّ (حدیقه الحیوانات) که ده‌یه‌وئ
حه‌یوانئیکی تازه به ته‌ماشاجی‌یه‌کان نیشان بدا گوئی:

– نازانم. قسه‌ی ناکا. هر "یا... یا" یه‌تی!

یه‌کێک له‌نتۆ خه‌لکه‌که‌ هه‌لی دایه:

– نه‌کا ئه‌لمانی بئ. ئه‌وان هه‌میشه‌ ده‌لێن "یا... یا". له‌پاشان پووی کرده
پیاوئیکی پشت کووێ:

– وانیه‌ حوسین ئۆن باشی؟

ئه‌ویش به‌زه‌حه‌مت سه‌ری هه‌لێناو ته‌ماشایه‌کی به‌ژن و بالای منی کرد که
له‌سه‌ر زه‌وی پان پابووم:

– به‌لێ ئه‌گه‌ر بلێ "یا... یا" له‌و بێدینانه‌یه‌.

یه‌کی دیکه‌ گوئی:

– به‌جله‌کانیشی پا دیاره‌ ئه‌لمانی‌یه‌.

کاره‌که‌ زۆر قوول ببوو، منیش ناچار بووم یان خۆم که‌پو لال که‌م یان به‌پاستی
بیمه‌ ئه‌لمانی.

کالوئیکی (کپ)م له‌سه‌ر بوو شالوارئیکی مه‌خمه‌ری کۆنم له‌به‌ردا بوو، به‌ته‌واوی
وه‌ك بێگانان ده‌چووم.

یه‌کێک لێی پرسیم:

– تو ئه‌لمانی؟ سه‌رم بۆ له‌قاند: "یا... یا".

کابرا رووی له‌ ئاپۆرایه‌که‌ کرد که‌ هه‌روا زۆر ده‌بوو:

– به‌لێ ئه‌لمانی‌یه‌. یه‌کێک نیه‌ ئه‌لمانی باش بزانی؟ کابرای ریش دار قوولی مام
حوسینی گرت:

..... گیله پیاو

– ئه تۆ نه تده گوت زه مانى شه ر له گه ل ئه لمانى يان كارت كر دوه . ده باشه قسه بكه بزانه . لىي بپرسه بق هاتۆته ئيره ؟

دلم داته پى . نه گه ر شتىكم لى بپرسى ته گبىرم چيه ؟ نه گه ر خه لك بزانه درۆم كر دوه چ ده دردىكم ده ده نى . خواو راستان مام حوسىن ئه لمانىي له بىر چووبۆوه .

رهنگه هه ر له پيشداش نه ي زانىبى و به درۆ له لاي خه لكى خۆي پتوه پانابى . له و كاته دا يه كىك له دوكانه كانى نه و به ره وه به غاردان هاته مزگه وت و هاوارى كرد :

– لىي وه كشتىن . بۆچى نه و به سته زمانه ي ئازار ده ده ن .
يه كىك وه لامى دايه وه :

– ئاخىر پيسه هاتۆته ژوورى مزگه وت . باش نيه .
– نا . بابه موسولمانه . بۆخۆم به يانى زوو كه دوكانم هه ل ده گرت چاوم لى بوو له سه ر حه وزه كه ده زنويزى هه ل ده گرت .

خوا مالى ئاوه دان كا به و شايه تى به گيانى منى پزگار كرد . ديار بوو نه و كاته ي نه من خه ريكى دهم و چاو شوتن بووم و ئاوم ده خوارد وه نه و پياوه له دووره وه چاوى لىم بووه و پىي وابوو ده زنويز هه ل ده گرم . يه كىك له نۆو خه لكه كه پرسيارى كرد :

– مام ره جه ب نه و كا براهه نويزيشى كرد ؟
– به لى . دياره وه ك نويزى ئيمه نه بوو ... به لام ...

كا براهى ريش دارى هه وه لى گوتى :

– رهنگه هاتى موسولمان بى ! مام ره جه ب وه ك له گه ل ئه لمانى يه ك قسه بكا گوتى :

– تۆ... تۆ... موسولمان... ده‌بی؟!

چاك پتوه ببووم . نهم ده‌توانی بلیم بابە منیش هاوولاتی خۆتانم. ناوم "فهرید" هو موسلمانیشم.

مام ره‌جەب دیسان پرسیاره‌که‌ی دووپاته‌ کرده‌وه:

– تۆ... موسولمان؟!

گوتم: "یا"

له‌گه‌ل ئه‌و وشه‌یه‌م له‌زاری ده‌رپه‌ری له‌پێشدا مام ره‌جەب و دوايه‌ش ئه‌وانی دیکه‌ باوه‌شیان پێدا کردم و ده‌ستیان کرد به‌ماچ کردنم. ئاپۆرای خه‌لکی ده‌قیقه‌ به‌ده‌قیقه‌ زیاتر ده‌بوو و خه‌لك بۆ رۆزگرتن له‌ براه‌یه‌کی ئایینی نۆ موسولمان پالیان به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌نا. هێنده‌ی نه‌مابوو له‌به‌ر پێیان دا پان بیمه‌وه.

مام ره‌جەب قۆلی گرتم و به‌ زه‌حمه‌ت له‌نێو خه‌لکه‌که‌ی بردمه‌ ده‌ری و وه‌ك ئه‌وه‌ی من باش له‌زمانی حالی بم گوئی:

– فهرموو بچینه‌ ماله‌ بچوکه‌که‌ی ئێمه‌. پیاوه‌ ریش داره‌که‌ خێرا هاته‌ پێش و ده‌ستی به‌سنگی مام ره‌جەبه‌وه‌ نا:

– نایه‌لم بی‌به‌یه‌وه‌. ده‌بی بیته‌ مائی ئێمه‌. له‌پشته‌وه‌ چه‌ند که‌سی دیکه‌ هاواریان کرد:

– ده‌بی شیوو نیوه‌پۆیه‌کیش ئێمه‌ گه‌وره‌ بکه‌ن:

– ئێمه‌ ده‌بی خێریکمان پێ ببێ. مامه‌ ره‌جەب وه‌ك شتیکی (عه‌نتیکه‌)ی ده‌ست که‌وتبێ توند قۆلی گرتبووم و پای ده‌کێشام. رۆشتین بۆلای دوکانه‌که‌ی، به‌ ده‌نگێکی به‌رز بانگی کرد:

گیله‌پیاو

- "زه‌کی" نه‌من میوانیکی خۆشه‌ویستم هه‌یه ده‌چمه‌وه مائی ئاگات له دوکانی بئی. له‌کۆلانه ته‌نگ و باریکه‌کانه‌وه گه‌یشتینه هه‌ورازیک. هینده‌ی نه‌ما‌بو له‌برسان ببوریمه‌وه. له‌ریگایه مامه ره‌جه‌ب ده‌یه‌ویست شتی‌کم پئی‌بلی، به‌لام بۆی نه‌ده‌کرا. ئاخه‌ه‌که‌ی به‌ئه‌دایه‌کی تایبه‌تیه‌تی‌یه‌وه پرسى:

- تۆ... ناو... چی؟

هیچ ناویکی نه‌لمانیم وه‌بیر نه‌هاته‌وه وام تی‌گه‌یاند که حالى نه‌بووم... زۆر نا‌ره‌حه‌ت بوو که نه‌یتوانی مه‌به‌سته‌که‌ی له‌من حالى بکاو له‌کاتی‌ک دا خیرا خیرا ده‌سحیبه‌کانی ده‌گێرا گوتی:

"ده‌بئی فیری تۆرکی بکه‌ین".

وه‌ختیک هه‌ورازه‌که ته‌واو بوو و گه‌یشتینه سه‌ر ته‌پۆلکه‌که مامه ره‌جه‌ب له‌به‌ر ده‌رگای خانویکی گه‌وره که باخچه‌یه‌کی زۆر جوانی هه‌بوو راوه‌ستاو دووسێ‌جار چه‌کوچه‌که‌ی توند له‌ده‌رگا راکێشا. له‌ ژووری پا ده‌نگیکی ژنانه‌ی زۆر ناسک به‌رز بۆوه:

- کێ‌یه‌؟!

- بیکه‌وه کچم. ده‌رگا کرایه‌وه. چونکه که‌سم له‌پشت ده‌رگا نه‌دی تی‌گه‌یستم له‌سه‌رئ‌پا، به‌ته‌ناف کردیانه‌وه.

مامه ره‌جه‌ب (بسم الله)یه‌کی به‌قه‌وی کردو چووه ژووری‌و خولقی منیشی کرد، به‌لام چونکه وام نواند تیی نه‌گه‌یشتووم و پێکه‌نینیک له‌ سه‌ر لیوه‌کانی وشک بوو...

که له‌ باخچه‌که تی‌په‌رین گه‌یشتینه به‌رده‌م خانویه‌ره‌یه‌کی خشتی سووری زۆر گه‌وره. مامه ره‌جه‌ب دووسێ‌جار کۆخی و به‌ده‌نگی به‌رز گوتی:

- که‌س له‌وئ نه‌بئی میوانم هه‌یه.

گیله‌پیاو
.....

که‌گه‌یشتینه قاتی دووهم چووینه ژووریکه‌گه‌وره. نیتو ژووره‌که‌ مافووره‌ی
که‌وره‌گه‌وره‌ی تیدا پاخابوون. مامه ره‌ج‌ب ئیشاره‌ی بۆمن کرد دانیشم و
بۆخۆشی چوو ده‌رئ. له‌دالانئ گویم له‌ده‌نگی بوو گوتی:

– کچی خۆم ناسیه! خواردنیکه‌گه‌رم بۆ میوانه‌که‌مان دروست که.

ئو رسته‌یه بۆمن مزگینه‌یه‌کی خۆش بوو. به‌لام بریا له‌جیاتی خواردنی گه‌رم
که‌ ماوه‌یه‌کی پێ‌ده‌چئ تۆزێک نانی وشکیان دابامئ. به‌هر جۆر بوو ددانم
به‌جهرگی خۆم دا گرت تا نان ساز بوو. کوپیکه‌گه‌نج سینی‌یه‌کی گه‌وره‌ی هینا
له‌پێشی دانام و رۆیشه‌ده‌ر. بۆنی شیرێ کولیوم به‌به‌ر هه‌لاهات نه‌ختێک
هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ. به‌په‌له‌ ده‌ستم دريژ کرد که‌ پیا‌له‌ شیره‌که‌ی هه‌ل‌بگرم به‌لام
بۆ به‌دبه‌ختی مامه ره‌ج‌ب په‌رده‌که‌ی هه‌ل‌دایه‌وه‌ هاته‌ ژوو. خه‌را ده‌ستم
کێشایه‌وه‌، مامه‌ره‌ج‌ب که‌ دیار بوو تێ‌گه‌یشتبوو پێکه‌نینیکه‌ دريژی کردو
گوتی:

– فهرموو براگیان! شه‌رمی ناوئ. قابیلی نیه. ئێره‌ مالی خۆته. من هه‌روا
ته‌ماشام ده‌کرد.

مامه‌ره‌ج‌ب ده‌ستی بۆ زاری خۆی بردو به‌ ئیشاره‌ حالی کردم که‌ نان بخۆم.
منیش سه‌رێکم بۆ له‌قاند "یا... یا" و ده‌ستم برد پیا‌له‌ شیره‌که‌م هه‌ل‌گرت.
مامه ره‌ج‌ب ده‌ستیکه‌ له‌ شانم دا:

– تق... ئاسوده... من ده‌رۆم.

ئو له‌ ژوورئ وه‌ده‌رکه‌وت و منیش وه‌ک گورگی برسی پێ‌ وه‌ربووم.
هه‌نده‌شیان خواردن بۆ دانا‌بووم نه‌م ده‌زانی له‌ کامه‌ی بخۆم.

..... گیله پیاو

په نیری پیستی، پونه کهره، هه نگوین، شیر، شامی که باب. وهختیک زکم تیر بوو و هاتمه وه سهره خق که و تمه بیرى نه وهى چاره یه ک بدوزمه وه و خقم له و ته له یه نه جات بدهم.

"نه گهر نه مانه تی بگه ن دروم له گه ل کردوون و فریوم داوون به زمیکم پی ده که ن نه و سهری دیار نه بی. چاک وایه زووتر بیه جنوکه ی بیسمیل کراوو هه تا کاره که پیس نه بووه بوی دهرچم."

هه ستامه سه ری پی که خقم توندکه م و برقم، له پر په رده ی ژوره که لادراو مامه ره جبه به خوی و مه لایه کی جه مال پاک و نورانی یه وه وه ژورکه وت.

نه وه نده دهسته پاچه بیووم که هینده ی نه مابوو به پره ی له سه ره تیوان هه ل ده مه وه و به زمانی خومان به خیراتنی ماموستای بکه م! به لام ده سبه جی خقم کوکرده وه و دهسته کانم وه ک خاچ به سنگمه وه گرت و سهرم بق دانه واند. مام مه لا که زوری نه و کرده وه ی من پی خوش بوو چه ند جومله یه کی عه ره بی گوتن که باشیان تی نه گه یشتیم. پاشان له کاتیک دا به ره و من ده هات رووی کرده مامه ره جبه و گوتی:

– له پیش دا ده بی بزاین نه و نه لمانی یه چه کاره یه؟

– جه نابی ماموستای نه و نه لمانی یانه یان سه ریازن یان زانان. دیاره نه و پیاوه مروفتیکی تیگه یشتوو یه که موسولمان بووه.

جه نابی ماموستای چه ند ورده کوخه یه کی کرد:

– دیاره زانستی نه مانه وه ک هی ئیمه نیه و ناگه نه پله و پایه ی ئیمه ! نه مانه سه رتاسه ر بق مادیات کار ده که ن و سه روکاریان له گه ل معنویات نیه.

مامه ره جبه سه ریکی بق له قاندو فه رمایشتی ماموستای سه لماند:

– راسته.

گیله پیاو
.....

هیندهی نه مابوو به قسه و رهفتاری نه وانه پیکه نینم بی. هه رچونیک بوو خۆم
پاگیر کرد تا بزانم داری ده که وی بهری به کوئی دایه.

جه نابیی مامۆستای جاریکی تر سهیری قه دو قه واره ی منی کرده وه:
– ئیستا که نه و پیاوه موسولمان بووه ده بی له و مه سه له یه زۆر که لک وه رگرین
"خوایه بۆ خۆت ساحیب روحمی".

منی قوربه سه ر له کۆلکی رهوی بوومه وه به سه ر به رازی دا که وتبووم. نه م
ده زانی مامۆستا چ ته گیریک بۆ کردووم و ده یه وی چۆنم که لک لی وه رگرئ.
مامه ره جه ب خه ریک بوو قسه یه ک بکا، که جه نابیی مامۆستا پیشه وپری
لی دایه وه گوئی:

– ده بی وینه یه کی زۆری لی هه لگرین و به هه موو ده له تان پابگه یه نین که
نه لمانی یه ک موسولمان بووه. به بیستنی نه و قسه یه ته زووێکم له بهری پی یانه وه
هات له ته پلای سه رم چوو ده ر:

"ئه ی دادو هه ی بیداد من هاتمه ئه م شاره دوور که وتوو که بشارتمه وه، که چی
نه وانه خه ریکن دووباره سه رم ده گۆمئ پاکه ن". مامه ره جه ب قسه که ی
مامۆستای نه واکردو گوئی:

– به لی ده بی وینه ی له هه موو روژنامه کانی خۆشمان دا بلۆ بکه ینه وه.
ده تگوت کوتکیان له سه ری داوم، واتی که پابووم که نیزی که بوو سه کته بکه م.
ئه گه ر وینه م له روژنامه کان دا چاپ بکری باش باش جافر تی ی ده پی. خواو
پاستان مامۆستا نه و پیشنیاره ی په سند نه کرد:

– نه وه ده لئی چی بی قه زا بی... مه رکه ز پی بزانی که سیکی وایره یه
ده سه به جئ دئ ده ی با. به خۆم نه بوو سه ریکم بۆ له قاندو پیکه نینیکم بۆ کرد،
به لام خوا روحمی کرد که جه نابیی مامۆستا و مامه ره جه ب چاویان لی نه بوو،

..... گڼله پياو

نه گينا کاره که پيس ده بوو. مامه ره جهب جگه ريه کی بۆ پاداشتم، هيندهی نه مابوو بلایم "جگه ره کیش نیم" گوتم "ج... جج" وه بیرم هاته وه. تازه پیتی (ج) یشم گوتبوو نه ده کرا قسه که م قووت ده مه وه گوتم: جر. فان در. هیزن.

جه نابی مامؤستا و مامه ره جهب به سهرسوپمانیکه وه ته ماشایان کردم: - به سته زمانه که س نازانی ده لئی چی! ده بی زوو ته رجومانیک په یدا بکهین. به جاریک ده ست و پیتی خۆم لئ ون بیوو، ده ست و سهری خۆم به جۆریک جوولاند ده مه ویست ههر چۆنیک بی سهرو کلکی مه سه له که پیک بگرم، مامه ره جهب قاقایه کی کیشاو ده ستی وه بن لاچاوی خۆی داو پرسى: - نه تو. خه. پتویست؟ - یا... یا.

مامه ره جهب رووی کرده جه نابی مامؤستا: - هه قیه تی هه قیره زۆر به ریگادا هاتوه ماندوو بووه هه رموو بچینه نه و ژووردهی تر. با بۆخۆی ئیسراحت بکا. هه ستانه سهرپئ جه نابی مامؤستا گوتی: - ده بی له پیشدا سوننه تی بکهین. دوايه کارکی بۆ ده بینینه وه. مامه ره جهب بۆی له ملی دا:

- دیاره ئهرکی سهرشانمانه یارمه تی بدهین. برایه کی دینیمان لئ زیاد بووه. له دللی خۆم دا گوتم "دیاره برای دینی که م بوون... سه دان هه زار برای دینی به هه ژاری و نه داری و برسیه تی و بیکاری ده ژین که س بۆیان به خه م نیه. جه نابی مامؤستای به لوتفه وه ته ماشایه کی کردم: - به لئ. ده بی ژنیکى باشیشی بۆ بینین.

گیله‌پیاو
.....

ئەوێندە دەهری ببووم خەریك بوو دەست لەو گەپچارو پوالتە بازى پە ھەلگرم
و ھەرچى بە زارم دا دى پىيان بلیم. "ئاخر توخودا تى فکرن ئەو ھەموو
موسولمانە بە ھەزاري و بەدبەختى دەژین کەس بەخەيالى دا نایە، بەلام بۆ
مەسیحى يەك کە موسولمان بوو چەند دلسۆزن.

ئىستا ئەگەر بلیم کاکە ئەمن ئەئەلمانیم و ئە مەسیحى، براهەکی دینی خۆتان و
خەلکی ولاتی خۆتانم دیسان ئامادەن یارمەتیم بدەن؟ بىگومان نا!"

پێکەنینىکى بىگارىم ھىناپە سەر لیوان، جەنابى مامۆستاو مامە رەجەب
و ھەدرکەوتن، کوپۆکی مێر مندال دەستە نوپىنکى بۆ ھىنام. مامە رەجەب
ھاتەو ژیور جىگایەکەى پىنیشان دام، دەستى و ھەبن سەرى داو چاوی لىك
نان. سەرىکەم بۆ لەقاندو گوتم "دۆن گشۆن" واتە سوپاس. ئىستا ئەم وشە پە
لەکوئى فێر ببووم بۆ خوشم ئەم دەزانى. مامە رەجەب بە دەنگىکى بەرز گوئى:
— ئەگەر شتىک پىویست... بانگ بکە... تىگەیشتى؟...

دیسان سەرم بۆ لەقاند: "یا".

ئەوێندە ماندوو بووم ھەر کە مامە رەجەب چوو دەری وەك سپىدارىکى بېرى
پانىشتم:

"خودایە... بۆخۆت نەجاتم بدە... سبەینى بەیانی تەگبیرم چى؟ ئەگەر
تەرجومانى ئەلمانى پەیدا بکەن بلیم چى؟! ئەگەر بیانەوى سوننەتم بکەن چ
بکەم؟؟!"

دەلێن بنیادەم ژيانى خۆى دروست دەکا...!! رەنگە خەلکی دیکە بتوانن ژيان
بۆ پیاوی دروست بکەن. بەلام ئەو کەسانە لەژيان دا زیاتر سەردەکەون کە
لەسەر پىی خۆیان رابووستن و بە ھەستىکى پتەو ھەو بەرھە ئامانجى خۆیان

..... گیله پیاو

ههنگاو هه لێتن... به پوالت ئه م قسانه هه موو راستن به لام ئایا به راستیش وایه؟!!

راسته كه من هه له یه كم كردو له ناوه ندى عهسكهرى دهريان كردم. به لام داخوا له بهر كردنى بهرگى ئهفسهرى، بوون به مووچه خۆرى بانك و وهرگرتنى له قهبرى راوچى ژنانیش بۆخۆم و یستم... به دهستى خۆم بوو...؟! نا...! به خه یالیشم دا نه هاتبوو هیچ كام له و کارانه بگه... هیچ كه یفم به و شتانه نه ده هات. ئیستاش كه منیان وهك ئه لمانى یهك خستۆته داو و خوا ده زانی ئاخهر كه ی به كوێ ده گا هیچ ده سه لاتى خۆمى تیدا نیه... نا... ئه مجار ته سلیمى چاره نووس نايم و بۆخۆم بناخه ی ژيانى خۆم داده نیتم... ئه مشهو لیژره ده بم و سبه ینى به یانى زوو هه لیتم.

کارى ئاوده ستیم هه بوو...

له گه ل ده رگام كرده وه شتێك به هه موو گراناى خۆیه وه كه وته ژووره كه و قیژه یه كى درێژ له دالانه كه دا دهنگى دایه وه...

دلم داته پى و ئاره قىكى ساردم به له شى دا هات... ئه و جوانه مه رگه كچى مامه ره جه ب بوو كه گۆیا خه ريك بوو له كه لێنى ده رگا كه وه ته ماشاى منى ده كردو كه من ده رگام لى كرده وه خۆى پى رانه گیراو له په وپوو به دیوى ژوورى دا كه وت و قیژاندى...

له گه ل ئه وه ی زۆر تر سابووم و له وه ش تۆقیبووم كه نه كا له و كاته دا مامه ره جه ب و ئه وانى تر بینه وه و ئابرووم بچى، به لام نه متوانى ته ماشاى ئه ندام و روومه تى "ئاسیه" نه كم كه چارشىوى له سه ر وه لا كه وتبوو "خوایه... له و به ژن و بالایه، له و رهنگ و روخساره، له و مووه جوانانه و له و چاوه بادامى یانه

گیله‌پیاو
.....

ده تگوت ئاسکه و که وتۆته ته له وه، چاره نه فسووناوی به کانی حاله تیکی سه بریان هه بوو.

له شه زمان روومه تی وه ک گولی هه ناری سوور هه لگه پابوون و دلۆپه ئاره ق به سه ر کۆله جوانه کانی دا ده خزین.

کاری راست بێ له و کاته ئاسکه دا پێش نه وهی ده رگای ژووره کانی دیکه بکریته وه و مامه ره جهب و دایکی ئاسیه بینه ده ری کچه که خۆی له سه ر خشتی دالانه که درێژ کرد. نه منیش خیرا ده رگا که م پتوه داو به لینکه له رزه له پشت ده رگا راوه ستام و گویم بۆ قسه کانیان هه لخت.

مامه ره جهب هاواری کرد:

– چ بوو کچی؟ ئاسیه وه ک هونه رمه ندیکی کارامه به گریان وه وه لایمی دایه وه:

– پێم هه له نگوت و که وتم. ئای. وهی. ده نگیکی ژنانه پرسى:

– زۆرت ئازار که بشت؟

– پێم وایه لاقم له جی چوو. ئای مردم. مامه ره جهب به توو پرهبی و ئاره حه تی گوتی:

– به جه هه نده م. وه ک بنیاده مان به پێ دا برۆ. بێده نگ به نه و میوانه وه خه به ر دی.

ده نگیکی ژنانه گوتی:

– بچۆ بزانه هه لته ستاوه.

دیسان به لایه کی دیکه. خه ریک بووم بچه وه سه ر جیگا که م مامه ره جهب ده رگای کرده وه چاوی لی کردم. بۆ نه وهی و انیشان بده م تازه وه خه به ر ها تووم باویشکیکم هیتایه خۆم و دهستم به ئه لمانی گوتن کردو هه رچی به زمانم دا هات گوتم.

گیله‌پیاو

مامه ره‌جه‌ب پی‌که‌نی:

– نه‌تر پی‌ویست بنووی؟

منیش بۆم سه‌لماند: "یا".

دووباره‌ ده‌رگای ژووره‌که پی‌وه‌ درا. هیشتا ده‌نگی گریان و هاواری ئاسیه‌ له‌ دالانه‌که‌ دا هر ده‌هات.

ئه‌وه‌نده‌ ته‌بیعی ده‌گریا پی‌م وابوو به‌ راستی له‌گه‌ل که‌وتنه‌که‌ ده‌ست و لاقی ئازار دراوێ.

مامه‌ ره‌جه‌ب و ژنه‌که‌ی ئاسیه‌یان برده‌ ژووری خۆیان و دنیا بیده‌نگ بوو. به‌لام به‌لایه‌کی تازه‌ بۆمن هاته‌ پیش. هه‌ستم کرد دلێك نا هه‌زار دل‌ ئاشقی ئاسیه‌ بووم.

ئه‌ی نه‌حله‌ت له‌ و شانسه‌. نازانم بۆچی بنیاده‌م که‌ تیری خوارد هه‌وه‌سی ده‌بزوێ؟

به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و بێ ئه‌وه‌ی بۆخۆم ئاگام لێ بێ عیشقیکی له‌ناکاو له‌سه‌ری دام.

ده‌زنوێژم زۆر گران ببوو، به‌ته‌واوی تاوی دا‌بووم. چاك گویم هه‌ل‌خست، کاتێك زانیم هه‌موو نوستوون به‌سپایی وه‌ده‌ر که‌وتم. دالانه‌که‌ نه‌ختێك پووناك بوو. له‌وسه‌ری دالانه‌که‌ له‌به‌ر ده‌رگایه‌ك خاوییه‌کی چووک به‌بزماړی دا کرابوو.

پی‌م وابوو ئه‌و خاوییه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وێ ده‌ستشۆرو ئاوده‌سته‌. ده‌سته‌ گیره‌که‌م با‌داو و ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه‌. زی‌په‌ی ژنێك و ده‌نگی جنی‌ودانی پیاوێك وه‌ك تۆپ له‌میشکم دا ته‌قینه‌وه‌. وه‌ك کاره‌با لێی دا‌بم له‌وێ له‌پاست خۆم وشك بووم.

گیله‌پیاو
.....

ئیره ژووری نوستنی مامه ره‌جەب بوو. گزیا ئەو و ژنه‌که‌ی به‌بۆنه‌ی ئەو
خیره‌وه که له موسوڵمان بوونی مه‌سیحی‌یه‌ک به‌نسیبیان ببوو جه‌ژنیان
کردبوو!!

ئە‌ی نه‌حله‌ت له‌و شانسە. بۆیه ده‌لێ "دزی ناشی روو له‌ کادی‌نی ده‌کا" ئیستا
چ بکه‌م؟

ئە‌و گووکاری‌یه‌ی چۆن پینه‌ بکه‌م؟

ئە‌وه‌نده ده‌سته‌پاچه ببووم که تاوێکی چاک هه‌ر ره‌ق راوه‌ستام و هه‌چم بۆ
نه‌کراو وه‌ک په‌یکه‌ریکی بێ گیان یان وه‌ک مه‌حکومێک که له‌بن داری ئیعدام
راوه‌ستا بێ جووله‌م لێ برابوو چاوه‌پوانی چاره‌نووس بووم.

له‌نه‌کاوه‌نگی زیڕه‌یه‌کی ترسناک له‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشتم به‌رز بۆوه‌و مامه
ره‌جەب که وه‌ک ورچی بریندار له‌جێ ده‌رپه‌رپیوو که دم و ددانم تێک بشکێتی
یان لیس تێنیم بکا. ته‌مبێ کردنی منی له‌بیر چۆوه‌ مستێکی توندی له‌سنگم داو
له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی لا‌بردم و غاری دا ژووره‌که‌ی ته‌نیشتم. که زیڕه‌ی ئاسیه‌ی
لیۆه ده‌هات:

– چته‌ کچێ بۆ ده‌قیژینی؟

– دز. دز هاتوه‌.

– کوا دز؟!

– له‌دالانی بوو.

– گه‌وجه‌ ئە‌وه‌ میوانه‌که‌مان بوو. پاشان تی گه‌یشتم ئاسیه‌ که سه‌رتاسه‌ر
وریای من بووه‌ به‌تایبه‌تی ئە‌و پۆله‌ی یاری کردوه‌.

پاش تاوێک مامه‌ ره‌جەب به‌توو‌په‌یی و ناره‌حه‌تی هاته‌ ده‌ری و به‌رقه‌وه‌ به‌سه‌ر
منی دا نه‌راند:

..... گیلەپیاو

– بەملى شكاوت لە چى دەگەرتى؟

بى ئوھى گوئى بىدەمە ئوھى زمانى نازانم دەستم لەسەر دالم داناو نالاندم:

– ئاخ در. هيزن.

مامە رەجەب رەكەى نىشتەوھو چوھ ژوورئ بەخيزانى گوت:

– فەقيرە پىم وايە خواردنەكانى ئىمەى پىنەكەوتوھو ژانە زگى گرتوھ...

ژنەكەى دەستى كرد بە بۆلەبۆل:

– ئەتۆش سەگت بۆ بەديارى هيناوين!

– وست بە كچى. ميوان خۆشەويستى خودايە. بەتاييەتى ئەمە خىرەكەى دوو

چەندانەيە. هەستە نەختىك ئاوانەباتى گەرمى بۆ دروست بكە.

– ئەو زەحمەتى بۆخۆت بكيشەو خىرەكەشى بۆخۆت.

مامە رەجەب لەژوورئ ھاتەدەر، دەستىكى بۆلاى ژوورەكەى من راداشت:

– ئەتۆ. پىويست. ژوور. ئىستا من دىم ژانەزك. چاك دەكەم.

ئوھەندە تەنگەتاو بووم وەخت بوو بتەقم. ھاوارم كرد:

– ئەمن. پىويست. تەوالىت.

– ئىستا چ وەختى تەوالىت؟ نىرەكەرە بەو نيوەشەوھە ھەوەسى تەوالىتى

بزووتوھ.

لىرەشدا ھەرئاسيە فريام كەوت كە دياربوو لەپشت دەرگاوه گوئى

لەقسەكانمان راگرتبوو. بەدەنگىكى بەرز گوئى:

– بابە دەيەوئى بچىتە ئاودەستى.

– چاوى خۆت دەريئە بەستەزمان. ئەمن چووژانم چ غەلەتەك دەكەى.

پاشان بەدەست حالى كردم كە بچمە ئەو سەرى باخچەكە.

ژنەكەى لە ژوورئپا ھاواری كرد:

گيلەپياو
.....

– مەسىنەكەي گالو نەكا.

– نا بابە، فەقىرە موسولمان بوو.

كاتىك ھاتمەو سەرەخۆرگە پامەو بى ژورەكەي خۇم تازە حەشەي بەسەفاو

پردارو دەرختى مامە رەجەبم بەچاكى دەھاتە بەرچاۋ:

"چەند مالىكى خۆشە. خۆزگەم بەخۇيان كە باخىكى واپان ھەيە".

لە ژوروى فەكرم رەھەت بوو، دەبوو نەخشەيەكەي رىك وپىك بىكىشم.

بوونە مىليۇنىڭم لەبىر چووبۇو. ئىستە ھەر ئەوئەندەم دەويست لەجىگايەك

بتوانم بى دەردى سەرى و كۆيەرەوئەرى بژىم و لەو تەلەيە رزگارم بى.

باشترىن رىكاي كە بە ئەقلم دا ھات ئەو بوو كە دەست لەو چەورو شىرىنىيە

ھەلگرم و بەياني زوو پىش ئەوئەي خەلكى مالى لەخەو ھەلستەن رابكەم و لەو

شارەش نەمىنم و بىرۆمە قوزبىنكى دىكە.

نازانم كەنگىم خەولسىكەوتبوو، بەدەنگى كەلەبابى بەياني وەخەبەر ھاتم و

لەپەنجەرەو تەماشايەكەي ئاسۆم كرد.

تازە بەيان ئەنگوتبوو. خىرا جلكەكانم لەبەر كرېو بى ئەوئەي كەس وەخەبەر

نەيە بەحال پەنجەم دەگەياندە زەوى، بەسپايى وەدەرکەوتم. ھەر لە

پليكانەكان بەرېوومەو دەنگى زىپەي ئاسىيە وەك زەنگى مردن دەنگى

دایەو:

– بابە ئەلمانىيەكە خەرىكە دەپوا. بابە غاردە. گەيشتە كۆلانى! لەترسى ئەو

بەلا تازەيە ھەموو گيانم دەلەرزى:

– ئەي دانو بېداد... ئەگەر ئەمجارە بگىرئەمەو چ قوپىك وەسەرى خۇم كەم؟!

كەمىك پىم ھەلىنايەو.

..... گیلەپیاو

له كۆلانی تاك و تەرا خەلكم دەدی كه بۆ حەمام یان مزگەوت دەریشتن. ئەگەر
توانیبام لەشاری بچمەدەر ئەوەكە ی تری هاسان بوو.
لەپشتمەوێ گۆیم لەدەنگی مامەرەجەب.
- هۆی! هۆی! كاكا!

توندترم كرد، هیندە ی نەماو بو بکەومە نەرە غار.
بەلام هەتا دەهات دەنگی مامە رەجەب نيزیکتر دەبوو و پتری هاوار دەکرد.
دیاره ئه‌ویش به‌غار به‌دوام دا ده‌هات و بۆ پسانه‌وه‌ش بانگی ده‌کردم:
- هاوپی. هۆی براکەم. برای دینی. بۆکۆی ده‌چی؟! به‌سپایی بپۆ هەناسەم
گیرا. راوه‌سته بزاتم ئەلمانی.!

کەم کەم خەلکمان تۆ گەشت. خەیاڵ هەلی گرت:
"رەنگە مامە رەجەب وا بزانی شتێکم لێ دزیوێ؟"
ئەگەر رادەوه‌ستم عەبیێکی هەبوو، ئەگەر دەریشتم عەبیێکی تر.
"خوایه تەگبیرم چیه؟"

کاتیك له‌سه‌ره‌وژێره‌کە ی هاتمه‌ خوارو چاوم به‌ مزگەوت که‌وت فکریکی باشم
کرده‌وه. چوومه‌ بێلایه‌ مزگەوتی و له‌ تەنیشته‌ به‌لووعه‌ ئاوه‌که‌ راوه‌ستم
ده‌ستم کرد به‌ ده‌زنوێژ هەلگرتن.

مامە رەجەب که‌ هەناسه‌پرکە ی وێ که‌وتبوو و به‌غار به‌دوام دا ده‌هات که‌ دیتی
ئەو په‌له‌په‌له‌م له‌به‌ر خاتری نوێژه‌که‌م بووه‌ قاقایه‌کی درێژی کێشا:

- بابە گیان، گوته‌بات ده‌چم نوێژی ده‌که‌م. خۆ ئێمه‌ت تۆقاند!
پاشانیش هەر بۆخۆی گوتی:
"هەرچەند فەقیرە زمانیش نازانی".

گیله‌پیاو
.....

ئه‌من خه‌ریکی کاری خۆم بوو مامه‌ره‌جه‌ب نووسێ جار به‌سپایی ده‌ستی له
پشتی دام:

– مه‌رحه‌با. ئافه‌رین. خوا چ رووناکایی به‌کی خستۆته‌ دلی ئه‌م ئه‌لمانی‌یه‌وه،
له‌ئیمه‌ش موسوڵمان تر بووه به‌یانی زوو هه‌ڵ ده‌ستێ تا نوێژه‌که‌ی وه‌دره‌نگ
نه‌که‌وێ!

مامه‌ ره‌جه‌ب له‌ مزگه‌وتی راوه‌ستا تا نوێژه‌که‌ی من ته‌واو بوو (دیاره‌ وه‌ک
نوێژی موسوڵمانانیش نه‌ده‌چوو). پاشان قۆلی گرتم و بردمیه‌وه‌ ماله‌.
تێگه‌یشتم وا به‌هاسانی ناتوانم له‌و ماله‌ رابکه‌م. به‌لام ته‌گبیرم چیه‌؟
نه‌مه‌زانی.

خۆم دایه‌ ده‌ستی چاره‌نووس و جله‌وم دا ده‌ستی کاره‌سات. چه‌ند سه‌عاتێک
پێ چوو جه‌نابی مامۆستا له‌گه‌ڵ پێنج شه‌ش که‌سی دیکه‌ ته‌شریفيان هێنا.
مامۆستا چه‌ند جومه‌له‌یه‌کی عه‌ره‌بی گوتن و منیش دووپاته‌م کردنه‌وه‌و به‌
هێنانی شاده‌و ئیمان به‌ ره‌سمی بوومه‌ موسوڵمان.

دیاره‌ ئه‌مه‌ دووه‌م جارم بوو که‌ موسوڵمان ده‌بووم. جه‌نابی مامۆستا پرسى:
– ناوت چیه‌؟ خۆم لێ گێل کردو جه‌نابی مامۆستا فه‌رمووی:

– زوو به‌کێکتان بچن مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی قوتا بخانه‌که‌مان بێتن.
پاش چه‌ند ده‌قیقه‌ مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی هات. وادیار بوو هه‌موو شتی که‌
تێگه‌یه‌وه‌.

پرسیاری کرد:

– برا ئایینی به‌که‌مان ئه‌مه‌یه‌؟

جه‌نابی مامۆستا جوابی دایه‌وه‌:

..... گیله پیاو

– بهائی. قسه ی له گه ل بکه. بزانه کئی یه و له کوئی پرا هاتوه! ماموستای زمانی
فهره نسه یی گوتی:

– نه مانه زمانی فهره نسه یی تی ناگه ن.

بۆم ده رکه وت فهره نسه یی گوتنی کاکیشم هر وهك ئه لمانی گوتنه که ی منه.
ئه وه ی چاک بوو له قوتابخانه نه ختیک فهره نسه یی فیڕ ببوووم.

جه نابی معلم به دېډۆنگی یه وه هاته پېش و گوتی:

– پارلی شوو فهره نسه؟!

– وی.

گویا ده یویست لیم بېرسی ناوت چیه، به لام به هه له چوو پرسى:

– کێلئ فوترۆ نومرۆ؟ یانی "نمره ت چه نده؟"

ئه من پێکه نیم و بۆخۆشی تی گه یشت گوتی:

– پارډۆن. پاشان پرسى "ناوت چیه؟"

گوتم "کارل".

کاکم رووی کرده جه نابی ماموستا و گوتی:

– هه روهك فهره مووتان ئه و پیاوه یه کێک له زانایانی گه وره ی دنیا یه و ده لئ من

له هه موو ئایینه کانم کۆلیوه ته وه و تی گه یشتووم که ئیسلام له هه مووان باشته ره.

ئیمه ته نیا دوو قسه مان پێکه وه کردبوو ئه و جه نابه ئه و هه موو شه رح و

ته فسیره ی له سه ر قسه کانم کرد. ئه و خه لکه ساکاره ی له ویش بوون سه ریان له

فهره نسه یی زانینی کاکی ماموستا سوپما بوو:

– ئافه رین ئه فهندی چه ند جوان به فهره نسه یی قسه ده کا!

– بارک الله بۆ خوینده واریت. یه کێک له دانیشتوان که دیار بوو پیاوێکی فزووله

پرسی:

گیله پیاو
.....

– ئیوه ته نیا دوو قسه تان پیکه وه کرد، چۆن ئو هه موو مانایه ی هه بوو؟!

کاکی مامۆستا هیچ له روو نه چوو، وه لامي دایه وه:

– ئه مه پێوه ندی به ئه قل و تی گه یشتنی بنیاده مه وه هه یه. زمانی فهره نسه یی وه ک زمانی ئیمه نیه ئو هه موو درێژ کردنه وه ی هه بی. هه ر وشه ی کۆلێک مانای هه یه. زمانه بیگانه کان وه ک سابوون وان ده بیینی کۆته سابوونیکێ چکۆله دنیایه ک که ف ده کا.

توند توند ددانم به جهرگی خۆم دا گرتبوو هه تا پیکه نینم نه یه.

مامۆستای قوتابخانه که دیاربوو زۆر قوما ربازه ده ستی به خوێندنه وه ی یه کێک له و چیرۆکه کورتانه کرد که له پۆلی دووه می فهره نسه یی دا چاپ کراون و وه ک بلبل پێیدا پڑیشت:

"ژان کیه که ی هه لگرت، دایکی ماچ کردو پڑیشت بۆ قوتابخانه. ژانتیش دراوسی یان بوو. له رێگا تووشی یه کتر بوون و ده ستیان کرد به قسه و گالته کردن. کاتی که گه یشتنه قوتابخانه زهنگی پۆله که یان لێ درابوو."

پاش هه موو جومله یه کیش ته ماشایه کی منی ده کردو ئه منیش بۆ ئه وه ی کاره که زیاتر پیس نه بی سهرم بۆ ده له قاندو په یتا په یتا ده مگوت:

– وی. وی. مۆسیۆ.

کاتی که چیرۆکه که ته واو بوو کاکی مامۆستا چی له جانتای دا نه ما، رووی کرده دانیشتوان:

– گویتان لێ بوو؟

جه نابی مامۆستا که به قامکه کانی ریشی دادینا گوئی:

– کا که ئه تر زمانی ئو فهره نگی یانه زۆر باش ده زانی!

..... گیله پیاو

– بهائی... ئەمن جارێکیان لە گەڵ کابرایەکی فەرەنسیسی قسەم دەکرد کابرا زۆری پێ سەیر بوو تەنانەت فەرەنسیسی بەکانیش دەستم لە گەڵ ناکەنەو. کە سێک دەتوانی لە گەڵ من قسە بکا کە فەرەنسیسی زۆر باش بزانی. ئەم پیاووە ئەلمانییەو باش ناتوانی بە فەرەنسیسی قسە بکا...

جەنابی مامۆستا قسەکانی ئەفەندی تصدیق کردو گوتی:

– باشە ئیستا ناوی ئەو خارجییە چیە؟

– کارل.

– زۆر باشە، کەوابوو دەتوانین ناوی بنێین "کامل".

هەموو دانیشتوان ئافەڕین یان بۆ ئەقل و تیگەیشتنی جەنابی مامۆستا ناردو ئەمنیش سەرلەنوێ نۆکم بپاواو نام لێنرا "کامل".

پاش ئەو بەزەمە سەرلەنوێ شیرینی خواردن دەست پێکراو دەوری پەرلەشیرنی و مەرەبا بە مەجلیس وەرپوون.

هەروا لەسەری سەرەووە لە تەنیشت مامۆستا دانیشتبووم خەیاڵ هەلی گرتم: "بۆچی ئەو هەموو موسوڵمان و برای دینی بە لە ولاتی ئێمەدا کەوتوون هیچ کەس گوتی یان ناداتی، بەلام بۆمن کە پێیان وایە بیگانهەم و تازە موسوڵمان بووم ئەو هەموو خەرج و موخاریجە دەکەن و جێژن و بەزم و بیساتم بۆ دەگێژن.

خوایەکە فەقیرە هەژاری ولاتانی دەرەووە ئەو خەبەرەیان پێ نەگا. ئەگینا لێشای سۆالکەر و لێقەوماوی بیگانهە روو لە ولاتە کەمان دەکا و گێڕوگرفتێکی تازەش دەبێتە سەرباری ئابووری و بازرگانی شەق و شەپی ئێمە. ئەو دەم هەژارترین کەس لە ولاتی ئێمە پانتۆڵە کە یی دادەکەن و لە پێی تۆموسوڵمانە

گیله‌پیاو
.....

بیگانه‌کانی ده‌کا! پیم سه‌بره چۆن هه‌تا ئیستا فه‌ره‌نگی‌یه‌کان ئه‌و فه‌کره‌یان نه‌کردوه که بێن موسولمان بن و ئه‌و هه‌موو قازانجه‌یان ده‌ست که‌وێ.

ئه‌گه‌ر بلاین له‌و مه‌سه‌له‌ بێ‌خه‌به‌رن راست نیه. زۆر جارمان بیستوووه و دیتومانه که هه‌روه‌خت یه‌کێک له‌ ئیمه له‌ وچخانی ماله‌که‌ی دا قسه‌یه‌کی نه‌یتی له‌گه‌ڵ ژن و منداله‌که‌ی بکا دووسێ زۆر دواتر له‌ رادیۆو رۆژنامه‌کانی ئه‌وان دا بلآو ده‌کرێته‌وه ئه‌دی بۆچی له‌و باره‌وه ده‌ست به‌کار نه‌بوون؟!

دیاره هۆیه‌کی گرنگی هه‌یه که ئیمه تا ئیستا ئاگامان لێ‌نیه. به‌کورتی مامه‌ره‌جه‌ب هه‌موو کاروکاسبی‌یه‌کی وه‌لا نابوو ته‌نیا خزمه‌تی منی ده‌کرد. باشترین جل و به‌رگی بۆ ساز کردبووم. باشترین خواره‌مه‌نی بۆ دروست ده‌کردم و شه‌وو رۆژ یان خۆی یان "ئاسیه"ی کچی ئاگاداری من بوون!

ئه‌منیش ئه‌و جینگه‌نه‌یی جارام نه‌ما‌بوو. به‌پاستی نه‌ ده‌مویست و نه‌ ده‌شم‌توانی ئه‌و ماله‌ به‌جێ‌بێلم. له‌لایه‌ک رێگای هه‌لاتنم لێ‌گیرابوو، له‌لایه‌کی تریش باش که‌وتبوومه داوی ئاسیه‌خانه‌وه.

تکام ئه‌وه‌یه قسه‌که‌م جۆرێک لێک نه‌ده‌نه‌وه. خۆشه‌ویستی من ئه‌وینێکی پاک و پڕومانتیکی بوو. چونکه هه‌ردوو‌کمان ده‌مانزانی هه‌ل و مه‌رج بۆ زه‌ماوه‌ندی ئیمه زۆر ئاماده‌یه درێژه‌پێدانی ئه‌و خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی‌یه هه‌یچی تێدا نه‌بوو.

له‌هه‌موو ره‌فتارو کرداری مامه ره‌جه‌ب ده‌رده‌که‌وت که هه‌ز ده‌کا به‌مکاته زاوای خۆی.

هه‌ریۆیه‌ش زۆر له‌ سوننه‌ت کردنه‌که‌م به‌په‌له‌ بوو. ئه‌و رۆژه پاش شیرنی خواردنه‌که دیسان مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌تایه‌ گۆپێ و پرپار درا به‌یانی "سوننه‌ت بکریتم".

گیله پیاو

"خوايه بۆخۆت لهو به لایه رزگارم بکهی".

بۆ سبهینێ خۆم نه خۆش کرد. مامه رهجهب دوکتۆری هێنا. (ناسیه) و دایکی که منیان به زاوای خۆیان دهزانی بێ هیچ شهرم و شکویهك دهستیان به خزمهتی من کرد.

خودا بیگری ههركاتیک چاوم به چاوهکانی ناسیه دهکهوت قهلهمی دهست و پێیانم دهشکا. ئه ی خوايه لهو چاوانه! پێستی به دهنی دهتگوت په لکی گولۆکه، مووی سهری عهینهن دهتگوت هاوڕیشمی خاسه رهنکه.

کاتیک له بنهوه ته ماشای دهکردم شهرمیکی کیژانه دای دهگرت، لێوه خونهچییهکانی ئهوهنده جوان و دلگیر دهبوون که پیاو به خۆی نه بوو خهريک دهبوو په لاماری بداو ماچیان بکا.

باوهرم پێکهن ئهگه ره بهر خاتری ناسیه نه بوايه حازر نه بووم یهك دهقیقهش لهو ماله نه له تهیه بهیتمهوه. به لام ئه و ئه وینه بێ ئه مانه بوو که منی له وێ گیر کردو بوو به هۆی به دب ختی و چاره په شیم!

سات به سات زیاتر هۆگری ئه و ناسکه کتوییه ده بووم. هه رچی ده مکرد نه مده توانی عیشقی ناسیه له سه رم به رمه ده ر.

راسته که گووتویانه ئه وینیش جۆره نه خۆشییه که. ئه من تووشی ئه و نه خۆشییه ببووم.

خۆم دایه دهستی چاره نووس و چه رخی ژیانم وه دهست قه زاو قه ده ر دا: "هه رچی ده بێ بۆ بێ. له گه ل ناسیه زه ماوه ند ده که م. پێنج شه ش مندالمان ده بێ. ژیانیکێ ئابروومه ندانه پێك دێنن. پاش حه وت هه شت سا ل رابردووه که م له بیر خه لك ده چێته وه. پیلێ ژن و منداله که م ده گرم و ده چمه وه ئه سته مبول و ژیانیکێ ئاسووده ده ست پێ ده که م".

گیله پیاو
.....

چ خه یال پلاوځکی شیرن بوو؟ مه یهو؟

چه ند رۆژنیک پی چوو. ئیتر له وه زیاتر نه مده توانی خۆم نه خۆش کهم. ئاخو نه تام مه بوو، نه پهنگ و رووم تێک چوو بوو.

به کورتی. هه رچه ندی دوکتوره کان ئه م دیو نه ویدیویان کردم و ده رو ژووریان تاقي کردم وه بچووکترین شوینه واری نه خۆشی یان له لهشی من دا نه دۆزیه وه.

به دب ختی لێره دا بوو که ئه و خۆنه خۆش کردنه نه که هه ر به قازانچ ته وانه بوو، به لکه کاره که ی پیستریش کرد. مامه ره جه ب برپاری دا مه جلیسیکی گه وره بۆ (سوننه ت کردنی) من رۆک بخا.

ته نانه ت کارتی ده عوه تیشیان چاپ کردو رۆژه کهشیان دیاری کردو وه ستای سوننه تانیشیان خه به ردار کرد.

ئه و وه ستایه له و شاره بچووک دا هه مه کاره بوو. دوکانی سه رتاشی یه ی مه بوو، که له شاخی ده گرت، کاروباری کپین و فروشتنی ملکهکانی راده په پاند. جار جاریش سه نه دی کپین و فروشتنی ده نووسی.

وه ختی که ئه ووم ناسی تۆزیک دلم خۆش بوو. دلنیا بووم ئه و جۆره که سانه به پاره هه موو کارێک ده کهن. له و ماوه یه ش دا مامه ره جه ب هه موو رۆژی هیندی که پاره ی له گیرفانی جله کانم هاویشتبوو. منیش برپارم دا په نجا لیره یه ک کۆ بکه مه وه به به رتیل بیده م به وه ستای سوننه تان بۆ ئه وه ی چاره یه کم بۆ بدۆزیته وه !

به و جۆره کاره که مان به خێر ده گوزه راو به زمی زه ماوه ندی من و ئاسیه سه ری ده گرت و نه گه ر دوا یه ش وه ستا راستیه که ی به خه لک گوتبا که س برپوای پی نه ده کرد.

..... گیلہ پیاو

رؤئی جیژنی سوننہ ت کردنی من هه نگامه یه کی سهیر بوو ده تگوت هه موو
خه لکی شاریان بانگه یشتن کردوه.

"خوايه نه و جه نجاليه تووشی کویره وه ریم نه کا".

ده مه ویست نکا له مامه ره جه ب بکه م کاره که ی هینده گه وره نه کا، به لام به چ
زمانیک؟ نه م ده توانی. ده ترسام کاره که زیاتر پیس بی.

مه نه له پلاوی گه وره گه وره یان وه سه ر نابوون. به رخی قه له ویان له شیش
ده دان و دوو که لی گوشت برژاندن ولاتی داگرتبوو.

میوانه کان له پینچ شش هژده دا خه ریکی به زم و شیرینی خواردن بوون.
وه ستای ده لاکیش له ژوورکی گه وره دا خه ریک بوو نامرازی کاری خوی ساز
ده کرد.

مامه ره جه ب به په له و به ئاره ق پشتن وه ژوور که وت گوتی:

– پیاویک له ئه سته مبوله وه هاتوه کاری به تویه.

وه که کیتویکم به سه ردا به رده نه وه به جاریک له جیی خۆم وشک بووم "نه وه کئی به
له ئه سته مبوله وه هاتوه کاری به منه، ناکا به لایه کی تازه بی".

مامه ره جه بی فه قیر که پیی وابوو له ترسی سوننہ ت کردن وا وشک بووم، زؤری
به زهیی پیم دا هاته وه:

– وادیاره ئه تۆ زؤر له سوننہ ت کردن ده ترسی!؟

– نا، هیچ نه.

پرسی:

– نه و پیاوه بی؟

نه وه نده ترسا بووم جوابم پی نه درایه وه، سه ریکم بق له قاند یانی با بی.

گیله‌پیاو

مامه ره‌ج‌ب رۆیشت و منیش سه‌رێکم له‌په‌نجه‌ره‌ برده‌ دهر دهمه‌ویست رابکه‌م. به‌لام چۆن؟ به‌کوئ‌دا؟ کار له‌ کار ترازابوو، تازه‌ چار نه‌ما‌بوو. هه‌تا (کابرا) هاته‌ ژوور نیوه‌ی گۆشتی له‌شم بوو به‌ ئاو. پیاویکی گه‌نج بوو. جل و به‌رگیکی رێک و پێکی ده‌به‌ردا بوو. له‌ پێکه‌نین و رووخۆشی‌یه‌که‌ی را زانیم پۆلیس نیه‌ و هه‌ختێک ئارام بوومه‌وه‌. به‌لام دیسان قسه‌م نه‌کرد. راوه‌ستام بزانه‌م چ کاریکی پێمه‌. زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو گوتی:

– ئه‌من په‌یامنی‌ری گۆشاری (عصر)م.

ئه‌گه‌ر گوتبای عیزرائیل ئه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌ترسام. ئه‌مه‌ ئه‌و به‌لایه‌ بوو که‌ شار به‌شار له‌به‌ری هه‌لده‌هاتم.

"خودایه‌ بۆ خۆت له‌چنگ ئه‌و هه‌والنوسانه‌م رزگار بکه‌ی".

وام نیشان دا که‌ حالێ نه‌بووم. ئه‌ویش به‌ده‌ست حالێ کردم:

– ئه‌من هاتووم له‌ موسولمان بوون و سوننه‌ت کردنی تۆ وینه‌و رێپۆرتاژ ئاماده‌ بکه‌م. وه‌ك بێگانان جوابم دایه‌وه‌:

– من، باش، تورکی، نازانی.

خواهره‌ستان جه‌نابی هه‌والنوس له‌ زمانی زگماکی به‌ولوه‌ هیچ زمانێکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی و به‌لاسا‌کردنه‌وه‌ی من پرسى:

– ئه‌تۆ. چ ئیختیراع و که‌شف. گه‌وره‌ کرده‌وه‌؟

زۆرم پێ‌خۆش بوو به‌زمانی خۆمان راست و ره‌وان وه‌لامی بده‌مه‌وه‌و بلێم:

"ئه‌وه‌م که‌شف کردوه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ موسولمان بوون که‌س گۆییان نادات. به‌لام بۆ موسولمانێکی به‌ درۆ موسولمان هه‌زاران گه‌وجی وه‌ك تۆ وه‌خت و پارهی خۆیان سه‌رف ده‌که‌ن".

به‌لام هه‌ر چۆنێک بوو ددانم به‌ جه‌رگی خۆم دا گرت و جوابم دایه‌وه‌:

..... گیلەپیاو

— ئەمن زۆر كەشف. ماتقۇپى فرۇكەى بېدەنگ، كەشتى بىن دووكەل كېش.
ئوتومبىلى بىتايەر!

هەۋالئەوس ھەر چاۋىكى بېو بە چوارچاۋ. لىكدا لىكدا سەرى رادەۋەشانو
"بارك اللەو ئافەرىن" ى ۋەك بارىزە لەزارى ھەل دەۋەرىن.

لەۋ كاتەدا دووكەس ھاتنە ژوۋو بە دەست ھالىيان كىردم كە بچم بۇ ژوۋى
سوننەت كىردن.

بەگورج ۋ گۆلى رۇيشتەم بۆلای ژوۋەكە ۋ ھەر لە فەكرى ئەۋەش دا بىووم چۆن
لەگەل ۋەستای دەلاك دەست بەقسەكەم ۋ سەروكلكى مەسەلەكە پىك بگرم.

كاتىك ۋە ژوۋو كەۋتم دەبىنم بېجگە لە ۋەستای دەلاك ھەوت ھەشت كەسى مل
ئەستوۋر ۋ سەمىل بابرىش لەۋى دانىشتوۋن. بەجارىك زەندەقم چوۋ. لە

ۋەستای دەلاك پىرسى:

— ئەمانە. لىرە بۇچى؟

— دەبىن لىرە بن دەست ۋ لاقت بگرن. سەيرىكى دەرگام كىردو بەپەلە ۋەپى
كەۋتم.

ۋەستای دەلاك پىرسى:

— بۇ كۆي؟

— بەدەست تىم گەياند كە لەدەرى كارم ھەيە.

ۋەستای دەلاك دىاربوۋ دوۋسىيەكى لەۋ پىاۋانە لىدەنگ دابووم. ۋەك
پالەۋانى زۆرخانە لىم دەرپەرىن، دەستيان گىرم ۋ توند رايان گىرم.

ۋىنەگرياشىبىش خىرا خىرا خەرىكى ۋىنە گىرتن بوۋ، مەنىش ھەر تەقەلای ئەۋەم
دەدا خۇمىيان لە دەست دەرپاز بگەم. بەلام كۆپەكان ۋەك مەپى كەۋل كەن

لەۋەرزىان ھەلپىم.

گیله‌پیاو
.....

له سیمایان وا دهرده کهوت که ده یانه وئ هر له وئ له نیوه پاستی ژووره که دا سوننه تم بکه ن. ده ستم به هاوار کرد.

خه سووم به په له پرووزه وه ژوور کهوت کوتی:

- مه ترسه. هیچ نیه. وه ستا دهستی زور سووکه. هر ئیستا نه جاتت ده دا!
که نه کان به راکیش راکیش بردیانم بۆلای ته ختیک که له سووچیکی ژووره که دانرابوو. ئه من له ههوا په له قازم ده کردو وه ستای ده لاکیش دلخووشی ده دامه وه:

- تا ئیستا چل په نجا نر موسولمانم سوننه ت کردوه، نایه لم هر ناگا بکه ی.
هیندهم له بهر دهستی که نه کان دا په له قازم کرد بیهوش بووم و یه ک به مه یدانئ لئی که وتم. له و بیهوشی و بیخودی به دا گویم له غلده غلديک بوو هر نه وه نده حالی بووم چه ند که سیک هاواریان ده کرد "سبحان الله"، "جل الخالق"!

هه موو بۆلای ده رئ رایان ده کرد، منیش نه م ده زانی مه سه له چیه. هه موو هوش و بیرى خۆم خسته کار به لکوو شتیکی لئ هه لکړینم.

له پشت ده رگا کابرای ده لاک بۆی باس ده کردن:

- ئه و کابرایه "په رى بره" زگ ماك سوننه ت کراوه.

خه زوورم له خووشیان هاواری کرد:

- خوايه زور شوکور.

یه کی دیکه هاواری کرد:

- بۆچی شتی وا هه یه ؟!

- به ئی.

..... گیلہ پیاو

زږدم دل پي خوش بوو که وا بهاسانی له وخه تهره رزگار بووم. هه روا فیکه ی
سمیلانم دهات. به لام بچی بنیاده می فزول دیلی کس هه ناسه یه کی ره حهت
هه لکیشی. کابرایه کی هه لال زاده راست بووه کوتی:

– رهنگه جووله که بی!

ئه و جومله وهك تږپ له می شکم دا ته قیه وه. به تاییه تی چونکه چهند که سی
دیکه ش بویان نه ستانده وه:

– به لی پهنکه.

ديسان خوا مالی کابرای ده لاک ئاوه دان کا که جوابی دانه وه:

– نه من نیستا هه موو شتیك روون ده که مه وه.

تی گه یشتم ديسان خه ریکن هیرش بیننه وه. پیش ئه وه ی بیننه ژووری خوم
ده خه و کرد.

ئه مجاره کابرای ده لاک به تنیا هاته ژوور. دیتم له وه زیاتر ناکړی راوه ستم.

به زمانی خومان و ژور له سه ره خق گوتم:

– تکات لی ده که م ده رگا که توند پیوه ده، ده نگمان نه چپته ده ر.

کابرای ده لاک گیزو کاس بوو. هه قیشی بوو، که سیکی تا نیستا نه لمانی بوو و

زمانی تورکی نه ده زانی، له پر گزپا بوو. خه ریک بوو له به رم هه لی، بانگم کرد:

– مه ترسه باب، خق ناتخوم. وه ره پیش کارم پیته.

پاشان زوو ئه و په نجا لیره ی بوم وه لا نابوو له گیرفانم ده رهیتناو بوم راگرت:

– وه ره ئه م پاره یه بگره و په پزیه کیشم پی را به سته و کارت به کاری من نه بی.

کابرای ده لاک زه رده یه کی هاتی:

– ئه ی قوماریاز. باشت ریگا که دوزیه وه.

پاره که ی خسته گیرفانی:

گيلەپياو
.....

– دەبىي نەختىك ھاوار كەي تا وا بزانن سوننەتت دەكەم. لەسەرەخۇ قىزاندىم.

– نەبوو. بەقەوەتت.

ھەتا قەوەتم تىدا بوو نەپاندىم:

– ئەي بابەپۇز مردم!

لەسەر جىڭگاگەم درىژ بووم و كابراي دەلاكىش دەركاى كردهو:

– تەواو بوو.

ويتەگرو ھەوائىنوسەكان بەژوورى ھەريوون و فلاش دەستيان بە بريسكە بريسك
كرد. ژور پرسىياري سەير سەيريان دەكرد خۇم بېھۇش كردو ئەسلەن جوابم
نەدانەو.

بەو حالەش خەبەرەكە وەك تۆپ لەشارىدا دەنگى دايەو. پىم وانىە قەت
ھىندەي ئەو رۆژە رۆژنامە فرۇشرايى.

ويتەكانى منيان لە لاپەرەي يەكەم دا چاپ كوردبوو و تىترى سەيرو
سەمەرەشيان نووسىبوون:

" لاويكى ئەلمانى موسولمان بوو". " جىژنى سوننەت كردنى پروفىسورى
بەناوبانگى ئەلمانى بەخۇشى و شادمانىيەو تەواو بوو". " بزووتنەو يەكە
گەرەكە لە دنياى ئىسلام دا رووى داو".

بەو جۆرە خەريك بوو چەرمەسەرىيەكى گەرە بۆمن پىك دەھات و سات
بەسات چاوەپوانى ئەو بەدبەختىيە تازەيە بووم. ھىشتا رۆژئاوا نەببوو كە
چەرمەسەرىيەكە دەستى پىكرد. چوار پۇلىس ھاتنە مالەكەو لەمنيان پرسى.
ھەر لەگەل ھاتنە ژوورەكەى من ھىندىكيان گالته پىكردم و بە پىكە نىنەو:

– ھەستە پى!

– زووكە جلەكانت لەبەرەكە!

گیله پیاو

که له پچه یان له دهستی کردم و له پیش چاوی پر له سه رسو پمانی خه زوورم و
ناسیه و دراوسی کان بردیانه ده ری.

ناسیه پالی وه دیوار دابوو و له سه ره خۆ ده گریا، خه زووریشم وه ک کاره با لیتی
دابئی وشک هه لاتیبوو. دراوسی کانیش که وتیبوونه سرت و خورت:

– رهنگه جاسوس بوویی.

– نه من هه وه ل رۆژ زانیم.

– سه گبابانه کاری چۆن ده که ن!!

– درۆی کردوه ئەلمانی نه بووه.

– به لئی حه تمه ن ئینگلیزی به.

یه کسه ر بردیام بۆ پۆلیس خانه و چونکه وهخت درهنگ بوو بئی لئی پرسین له
ژووریکی ته رو تاریک فریایان دام.

سبه یئیی به یانی بۆ لئی پرسینه وه ی من هه راو هه نگامه یه کی زۆر ساز ببوو.
دیشان وینه گرو هه والئوو سه کان باسیکی باشیان وه ده ست که وتیبوو. وینه گرتن
ده ست پئی کراو هه رچی هه ولم ده دا سه روچاوم بشارمه وه پۆلیسه کان
چه نه گه یان ده گرتم و سه ریان راست راده گرتم.

سه رۆک لیتی پرسیم:

– سه گی سه گباب نه و که له کبازی یانه چین ده یان که ی!

– نه من خه تایه کم نیه.

سه رۆک جووته زلله یه کی لئی دام که گر شهینکه م له چاوان هه لستا.

– نه دی کئی خه تاباره؟ سه گبابی که له کباز بۆچی خۆت به ئەلمانی به و خه لکه

نیشان دا بۆچی؟! ها؟

– جه نابی سه رۆک مه گه ر ئەلمانی بوون له قانون دا تاوانه.

گیله پیاو
.....

سه رۆك شته كەى به كورتى برپه وه. دووكهس له لای سه ره وه دانیشتبوون
دهستى بۆ راداشت:

– برایان تاوانبار له بهردهستى خۆتان دایه.

ئهو دووكهسه كه دوايه دهركهوت پۆلیسى دژى تاوانن و له ئهسته مېووله وه
هاتوون، دهستیان كرد به لى پرسین:

– باشتروایه راستمان پى بلێى مه بهستت له و كار ه چ بووه؟ ته واوى باسه كه م
له سیرى ههتا پیاوێ بۆ گیرانه وه.

هه موویان پێكه نین. دیاریوو باوه پیاو به قسه كان نه كردوه:

– هه روا سووك و هاسان خۆت كرد ه ئه لمانى بۆ ئه وهى جه مه نانێك پهیدا
بكهى؟

– باوه پ بكه ن ههچ نیازێكم نه بوو... خهريك بوو له برسان بهرم.

– پیاوى باش له م ولاته دا كۆ له برسان مردوه ههتا تۆ ببیه دووه م!!؟!

نه مده زانى چ جوابێك بده مه وه. مه سه له كه یان گه یاند بووه جیگایه كه هه
جوابێكم دابایه وه لانى كه م ده پازده سال هه پسیان به بالا ده بېرم. ناچار
بیده نگ بووم.

یهكێك له فرمانبه ره كان بانگی كرد خه زوورم و ئاسیه بۆ به ره پوو كردن بینه
ژوور. دهستم كرد به پارانه وه:

– جه ناب! ئیعدام كن، بم نێرنه به ندىخانه به لام تووشى شه رمه زاریم مه كه ن.
به راستییش وابوو. چونكه رووم نه بوو چاو له چاوى مامه ره جه ب بكه م كه
به وه پى دلاكى په وه برد بوومیه مالى خۆى. به لام چاره نه بوو. خه زوورم كاتێك
هاته ژوورێ راسته پى به ره و من هات. له پێشم پاوه ستا زۆر به رقه وه
ته ماشایه كى به ژن و بالای كردم:

..... گیله پیاو

- تف له رووانت. حرام زاده ی بی ئه مهك. هه ی بی شه ره فی بی ئابروو...
ئه گه رفه رمان به ره كان نه یان گرتبا هه ر له وئ ده یخنك اندم.
پۆلیسه كه لیی پرسى:
- ئه تق شكایه تت له و كا برایه هه یه؟
- به ئی. خوا كویری كا، ئابرووی منی بر دوه. سئ هه زار لیره م بۆ خه رج كرده.
ده بی هه موو زه ره رو زیانه كه م بۆ ببژێریته وه.
پاشان ئاسیه یان هینا.
ئه و كچه به سته زمانه ئه وه نده گریابوو چاوی سوور هه ل گه رابوون.
پۆلیس لیی پرسى:
- كچم تۆش شكایه تت له م كه له كبازه هه یه؟
- نا.
مامه ره جه ب به سه ر سوپمانیكه وه ته ماشای كچه كه ی كرد:
- ئه تق شكایه تت نیه؟
- نه خه یر چی كرده تا شكایه تی لی بكه م؟
- بۆ ده ته ویست چ بكا؟ له وه زیاتر كه كلالی له سه ر ئیمه ناوه؟
- ئه و بی تاوانه.
- دایكت ده ئی گواره و بازنه ی تۆشی دزیون! و ویستوو یه تی فریوت بدا.
- درۆیه! ئه و قه تی قسه له گه ل من نه كرده. ئیوه ده تانه ویست منی بده ئی!
له وه فای ئه و كچه سه رم سوپما بوو. كولی گریانم له ئه و كی مابوو بۆ ئه وه ی
فرمیسكى چاوانم نه بینى پووم ده لای دیواری كرد.
مامه ره جه ب به زۆر قسه ی كچه كه ی بری:
- ئه مه تی ناگا... منداله... فریوی خواردوه.

گیله‌پیاو
.....

پاشانیش ئاسیه‌ی برده‌ده‌ر. له‌که‌لێنی ده‌رگاوه‌ هه‌راو هه‌ریایه‌کی سه‌یر هاته‌ ژوور ده‌تگوت هه‌موو خه‌لکی شاری بۆ شکایه‌ت کردن هاتوونه‌ پۆلیسه‌خانه‌.
یه‌کێک ده‌یگوت "هه‌زار لیره‌ی له‌من وه‌رگرتوه‌" ئه‌وی دیکه‌ ده‌یگوت "سه‌د لیره‌ی له‌من قه‌رز کردوه‌".

له‌ کاتێک دا هه‌یچانم نه‌ده‌ناسی و چاوم به‌چاویان نه‌که‌وتبوو.
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌م زۆر بوو و لێم به‌شک بوون، بڕیار درا له‌گه‌ڵ چه‌ند فه‌رمانبه‌ری چه‌کدار به‌پێم بکه‌ن بۆ ئه‌سته‌مبوول.
له‌ ئه‌سته‌مبوولیش زۆر خه‌یرا دۆسیه‌که‌م ته‌واوکرد و له‌ پلێکانه‌کان چوومه‌ "خوار".

له‌به‌ندیخانه‌ هه‌ر بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ پاش به‌ره‌للایه‌بون کارێکی موخته‌ره‌م بدۆزمه‌وه‌ و بیا بێم به‌ته‌له‌وه‌ نه‌بم!

رۆژێکیان به‌ندییه‌کی "ناشی" یان هه‌ینایه‌ لای ئێمه‌. وه‌زعی ئه‌و له‌گه‌ڵ به‌ندی-یه‌کانی دیکه‌ فه‌رقی هه‌بوو. له‌ پوه‌له‌تی و له‌سه‌یمای هه‌یدی و به‌ وێقاری پا ده‌رده‌که‌وت که‌ "له‌وانه‌" نه‌یه‌ که‌م جاریه‌تی که‌ هاته‌وته‌ به‌ندیخانه‌. زۆر زوو بووینه‌ ئاشنا. ناوی "واسیل" و بازرگانی بازاڕبوو.

زه‌یتوون و رۆن زه‌یتوونی ده‌فروشت. هه‌ر له‌ هه‌وه‌ڵ رۆژه‌وه‌ که‌ هاته‌ به‌ندیخانه‌ سه‌ری کیسه‌که‌ی کرده‌وه‌و وه‌ک خاک و خۆڵ پارهی خه‌رج ده‌کرد.

منیش پارووم ده‌پۆنی که‌وت و خواردن و خۆراکم رێک و پێک بوو. شیوو نیوه‌رۆیان له‌ ماله‌ی پا بدینا. ئیستاش که‌ ئیستایه‌ تامی خواردنه‌ خوشه‌کانی له‌بنی ددانم داماو! !

هه‌رچی لێم پرسسی تاوانی چیه‌ هه‌یچی نه‌گوت. به‌لام ئه‌من له‌سه‌یری تاپیوانی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بۆ گه‌یراه‌وه‌. "واسیل" ئاده‌رسی خۆی دامی و گوتی:

گیله پیاو

- هر کاتیک بهره لالا کرای وهره لای من کارم پیته.
- هر چند ناکرئ باوه پ بهو به لیتانه بکه ی که بهندی به کان پتکی ددهن، به لام چاره م نه بوو نادره سه که م لئ وهرگرت و پاش سئ مانگ بی ته کلیفی که له بهندیخانه دهرچووم راسته پئ چوومه لای واسیل.
- واسیل زوری به خیر هیتم. دوکانی له شه قامتکی گهره ی ئه سته مبول بوو. له دوکانه که ی دا ته نه که رۆن زهیتوون هه تا بن میچی له سه رتک دانرا بوون.
- واسیل سه د لیره ی وئ دام و گوتی:
- بر پئ سئ رۆژی دیکه وهره وه ده ست به کار بکه.
- چونکه له میژوو له گه ل پیاوئکی باش و راست و دروست به ره وپوو نه ببووم، ئه و کاره ی واسیل رۆر پئ سه یربوو. باوه پم نه ده کرد که له دوکانه که ی خوی دا کارم بداتی.
- به لام راست بوو. ئه من به ناوی ژمیریار له دوکانه که ی دا ده ست به کار بووم. دووسئ مانگ رابورد. رۆژ له رۆژ زیاتر له کاره که م دا سه رپاست ده ببووم. هه موو کاره کان فیر ببووم.
- ئیتیر نیازم به وه نه بوو واسیل فه رمانم پئ بدا بوخۆم ئه رکی خۆم به باشی به جئ ده گه یاند.
- رۆژ دلخۆش بووم که ژیانم سه روسامانیکی په یدا کردوه و منیش ده توانم وه ک خه لکی دیکه به بی ترس و له رز پارووه نانیک بخۆم و شه وانه ش به ئاسووده یی بنووم.
- رۆژتکیان واسیل بانگه یشتی کردم. خواردنیک زۆرو باشی بو ساز کردبووم. مریشک، ماسی و پالو خۆرششت و مره بای هه مه چه شنه. پاش نان خواردن واسیل گوتی:

گیله‌پیاو
.....

– له ماوه‌یه دا ترم له هه‌موو بارنکه‌وه تا‌قی کرده‌وه. بۆم ده‌رکوت به پاستی
جینگای باوه‌پی.

له خوشیان حال‌م نه‌بوو: "بروانه، پیاو نه‌گه‌ر راست و دروست بێ چه‌ند زوو
حورمه‌ت په‌یدا ده‌کا؟ خۆزگه نه‌و براده‌ره که ده‌یگوت له‌م ولاته دا هیچ که‌س
به‌پاستی و دروستی چی بۆ ناکرێ، نیستا لی‌ره‌بایه‌و زانی‌بای واسیل چه‌نده‌م لێ
رازی‌یه!"

واسیل له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیشت:

– من ده‌مه‌وێ پاداشتی پاک‌ی و پاستی تۆ بده‌مه‌وه‌و دوکانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ.
پێم وابوو نا‌غا یان گالته‌م پێ ده‌کا یان دیسان ده‌یه‌وێ تا‌قیم بکاته‌وه.
به‌شه‌رمه‌وه جوابم دایه‌وه:

– دوکان پیرۆزی خۆتان بێ. من هه‌میشه خزمه‌تکاری تۆ بووم و هه‌ر خۆم به
خزمه‌تکار ده‌زانم.

واسیل تێم گه‌یشت:

– به‌ گالته‌ وانا‌لێم. به‌پاستی بپیارم داوه دوکانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ!

– نا‌خر له‌به‌ر چی؟

– به‌ ته‌واوی باوه‌پم به‌تۆ هه‌یه. من‌داله‌کانم زۆر نه‌بله‌خه‌رجن. باوه‌پ به
زاوايه‌که‌شم ناکه‌م. چونکه‌ نیازشم هه‌یه‌ ماوه‌یه‌که‌ به‌ سه‌فه‌ر بچم ده‌مه‌وێ له
کارو باره‌کانت دا سه‌ربه‌ست بێ و سه‌ربه‌خۆ بتوانی کار بکه‌ی.

– دیاره من ته‌نیا چاوه‌دێری ده‌که‌م.

زۆری قسه‌ کرد نه‌متوانی له‌ نیازی د‌ل‌ی حال‌ی بم و بزانه‌ نه‌و کاره‌ قازنجی بۆ نه‌و
چیه‌و بۆ من چی! چونکه‌ نه‌من هه‌ر وه‌ک جارانه‌ مووچه‌خۆر بووم و هه‌موو
قازانچه‌که هه‌ر بۆخۆی ده‌بوو.

..... گڻله پياو

واسيل گوتی:

— بڻ ٿو مه به سته مانگی ۵۰ لیره له موچه کهت زیاد ده کم. توش ده بڻ له بهر
زمانی خه لک و پيشهاتی زه مانه سه نه ديکی ده هزار لیره ييم بده يه ی، نه وه ک
خوا نه کا وه ختيک شهيان به فريوت به ری.

هرچی بريم ده کرده وه ټو کاره مانای چيه واسيل بڻچی دوکانی خوی ده دا
به من سر م لي دهر نه ده کرد.

باشم ده زانی ټو ماسته بڻ موو نيه و که له کيک له کاردايه، به لام نه مده زانی
مه سه له چيه. ټاخر من ده سمايه کم نه بوو که له ده ستم بڻی. به پواله تيش
ټو سه ودايه عه ييکی نه بوو. به تايبه تی که مانگی ۵۰ لیره شم زيادی
وهر ده گرت.

"له سر خوی" پياو نابڻ ده ست به رزقی خوی وه بڻی. سبه يڼی به يانی
چووينه ده فته رخانه دوکانه کی به شش هزار لیره پڻ فروشتم و له جياتيان
سه نه ديکی ده هزار لیره يی لي وه رگرتم و به پواله ت من بوومه خاوه نی
دوکانه که.

ده سبه جڻ تابلوی دوکانه کم هينا يه خوارو تابلوی که تازم به ناوی "
تجارخانه ی اعتماد فروشیاری رڼ زه يتون" له جيگا هه لواسی.

دراوسن يه که مان حاجی سالح ناويک بوو که ټو ویش هر بازرگانی رڼ زه يتون
بوو. ټو رڼه کاتيک واسيل بڻ نانی نيوه پڻ چڼوه، حاجی سالح هاته لام و
پرسی:

— له جياتی فروشتنی دوکانه که چهندي موچه بڻ زياد کردوی:

— مانگی ۵۰ لیره!

گیلەپیاو
.....

– پیوو! بەخوا بابە کلاوی چاکی لەسەر ناوی. ئەگەر دوکانەکی منت قبوڵ
بکەدایە مانگی ۵۰۰ لیرەم دەدایە.

گیژو کاس بووم. پرسیم:

– چۆنی کلاو لەسەر ناوم؟

– لە دواي چووان نەچی باشە. ئیستا ئەگەر دوکانەکی منیش قبوڵ دەکە
مانگی ۵۰۰ لیرەت دەدەم:

– باشە بۆچی ئێوە دوکانەکانتان دەدەن بە من؟

قاقایەکی درێژی کێشا:

– پیاویکی ساف و ساویلکە یان گالتم پێ دەکە؟

– بۆچی گالتم پێ دەکەم؟

– بۆخۆت دوايە تێ دەگە.

ئەوئەندە گوت و لە دوکانی وەدەرکەوت. دلم وە دەغدەغە کەوت: "خوایە
گیان ئەمجار چ بەدبەختیەکم بۆ پەیدا بوو؟ بۆچی خەلک نایەلێ رۆژیک
ئاسوودە بم؟ ئاخەر من چ خەراپەیهکم بۆ ئەو خەلکە بوو کە هەر کەس تووشم
دەبێ دەیهوێ توشی چۆتمەیهکم بکا؟".

چەند رۆژ دواتر واسیل گوتی:

– سبەینێ دەبێ لە (مناقصە)یەك دا بەشدار بین.

لەپیش دا زۆرم ئاگاداری (مناقصە) لە رۆژنامهکان دا خویندبۆو. بەلام گویم
نەدەدانی و کارم بەو کارانە نەبوو. پرسیم:

– چ (مناقصە)یەك؟

– (مناقصە)ی رۆنی سەربازخانەکان.

– ئێمە و ئەو کارە گەورانە؟

گیله پیاو

واسیل پیکه نی:

– نان له و جۆره کارانه دایه . نه تۆ تیی ناگی!

– نه من شاره زانیم، نازانم چ بکه م!

– پیکه وه ده چین، نه تۆش ورده ورده شاره زای کاره کان ده بی!

سبه نیی چوینه ناو کومبسیژن . بیجگه له ئیمه چهند که سی دیکه ش هاتبوون که زۆربه یانم ده ناسی .

حاجی سالحی دراوسیشمان یه کێک له به شاره کان بوو .

پرسیارنامه ی (استماره) مناقصه که یان خستبوه پاکه ته وه و سه ریان داخستبوو . ده بوو له ماوه یه کی دیاری کراودا ۲۰ تن رۆن ته سلیم بکه ین . هه ر کهس هه رزانتری دابایه نه و سه ر ده که وت .

نه وده م کیلۆی رۆنمان به ۱۲۰ قرۆش ده کړی و به ۱۵۰ تا ۱۶۰ قرۆشمان ده فرۆشته وه .

بیرم کرده وه نه گه ر ۱۳۰ قرۆشیش بنووسم له هه موو سه ودايه که دا ۱۵۰ هه زار لیره قازانچ ده که ین و یه که م پایه ی میلیۆنیری یه که م داده نيم . به راستی چاره نووس چۆنه . بۆیه ده لێن: "رۆی یه کی گه راو له شیریکى نوستوو باشتره "

من له رۆژی هه وه له وه هه ر بیرم له وه کردۆته وه که رۆژێک بيمه میلیۆنیر . ئیستا پاش نه و هه موو هه ورازو نشیوو ده رده به لایه خه ریک بوو شانسم هه ستیته وه .

واسیل له ته نیشتم دانیشتبوو پرسى:

– ده ته وئى چه ندى بنووسى؟

– کیلۆی ۱۳۰ قرۆش .

– مه گه ر شیت بووی؟

گڼله پياو
.....

پښم واپوو كه مم گوتوه:

- ۱۴۰ قروښ چونه؟

واسيل به گالتوهه پښم پيکه نۍ.

هموو دهوروبه ره که مان تڼ گه یشته و منیش زور ته ريق بوومه وه:

- نه گهر ئيمه نرخه که زياد بنووسين نه وانی دیکه ده بيه نه وه.

- هه شتا قروښ بنووسه!

پښم واپوو مه به سستی ۱۸۰ قروښه. گوتم:

- پښم وایه ۱۸۰ قروښ به کجار زوره!

چاوی لږ دهر په پاندم:

- سه دو هه شتای چی. هه شتا قروښ بنووسه.

ئیسټا نوره ی من بوو پښم سه یر بڼ:

- چوڼ شتی وا ده بڼ ئيمه به ۱۲۰ قروښ ده يکړين!

- نه تق بنووسه. هه قته نه بڼ!

وهك بڅخوم خاوه ن مال بم قه له مم له سه ر كاغه ز هه لگرت!

- زور زهره ر ده که ین.

- نه تق بنووسه خه مت نه بڼ!

مشت و مړه که مان له وه ی دهر چوو، واسيل گوتی:

- نه تق به لښت داوه و ده بڼ بنووسی؟

به ده نگیکی به رز گوتم:

- ناخر پياوی ئاقل چوڼ به ده سستی خوی مالی خوی ده ئاوږ ده کا؟

- بابا نه من زهره ر ده که م به تق چی؟

..... گیله پیاو

ئەو قەسەى بەجى بوو. ھەرچەند دەستم بۆى نەدەچوو بە ناچارى كىلۆى ھەشتا قرۆشم نووسى و لەپاكەتم ھاویشت. كاتىك پاكەتەكانيان كردهو ھە ئەمن بربوومەو ھە.

مەبلەغىكمان وەك (كفالت) دا بە سندووق و ھەسلەمان و ھەرگرت.

خەلكەكە پىرۆزبايىيان لە واسىل كرد. يەككىيان پىي گوت:

– ئەگەر ئەمنىش شىرەپىاويكى وەك "فەرىد" م بوايە لە جياتى ۸۰ قرۆش چل قرۆشم دەنووسى.

ھىچ سەرم لەو قسانە دەرئەدەچوو. كە لە كومىسيۆن ھاتىنەدەر لە واسىلەم پرسى:

– تو ئەو خودايە پىم بلۆ چۆن پىاوشتىكى بە ۱۲۰ قرۆشى كرىيى بە ۸۰ قرۆشى دەداتەو ھە؟

– ئەو ھە قەسە نابى. دوايە بۆخۆت تىدەگەى.

– ئەو ھە خۆ مەسەلەى "ئەتۆم" نىە. ئەو سەودايە كىلۆى ۴۰ قرۆش زەرەر دەكا.

– زەرەر ئاكا بەلام قازانجى كەمە!

دەستمان كرد بە رۆن تەحويل دان. بەلام ھەموو كىلۆيەك دەريايەكى زەرەر دەكرد.

ھەرچى دەمكرد سەرم لەو سەودايە دەرئەدەچوو ئەو مەتەلەم بۆ ھەلنەدەھات.

رۆژىك واسىل ھىندىك پەتاتەى كرى. كە فەردە پەتاتەكانمان دەبەردە ژوورى عەمبارى پرسىم:

– ئەمانە بۆچىە؟ پىكەنى و گوتى:

گیله‌پیاو
.....

– دهموئ تجاره‌تی په‌تاته بکه‌م.

و‌ه‌س‌ب‌ه‌ی شه‌وئ‌پ‌ا به‌ لوری په‌تاته‌یان هیئا بۆ عه‌مبار.

ده‌تگوت ئه‌و په‌تاتانه له‌سه‌ر سه‌ری من که‌له‌که ده‌که‌ن خه‌ریک بوو مێشکم
به‌ته‌قی. له‌دلی خۆم دا ده‌مگوت:

"ئاخر ئه‌و هه‌موو په‌تاته‌یان له‌کوئ بۆ تا‌ه‌ت ده‌کری؟! "

هه‌ر چه‌ند قه‌ده‌خه بوو من بی‌مه عه‌مباری رۆژنیکیان بی پرس وه‌ژوور که‌وتم و
هه‌موو شتی‌کم بۆ روون بۆوه:

کو‌په‌که‌ی واسیل په‌تاته‌کانی له‌ مه‌نج‌ه‌لی گه‌وره گه‌وره‌دا ده‌کردنه هه‌ویرو
پاشان هیندئ شتی تریشی تی‌ده‌کردن و له‌گه‌ل رۆنه‌کان لیکی ده‌دان.

ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی ئه‌و کاره تاوانه‌و نه‌گه‌ر پی‌بزانن ده‌مارمان ده‌ردینن. گوت:

– کاکه گیان! ئه‌من شتی وام قبوول نیه. ئه‌گه‌ر بمویستایه ئه‌و فرت و فیلا‌نه
بکه‌م ئیستا له‌ جیگایه‌کی دیکه بووم!

واسیل له‌ پێشدا نه‌ختیک تیک چوو، پاشان زۆر هێدی جوابی دایه‌وه:

– ئه‌مه چ فیلیکی تیدایه؟! .

– بۆچما فیل کلک و گوئی هه‌یه. په‌تاته له‌جیاتی رۆن بفرۆشی، فیل نیه؟!!

– نا...! په‌تاته بۆ له‌شی بنیاده‌م زه‌ره‌ری نیه و ژۆریش قازانجه...

کو‌په‌که‌ی واسیل ده‌ستی به‌ تاریفی په‌تاته کرد:

– ئه‌و گیا چاکه نشاسته... و راده‌یه‌کی زۆر رۆن و... واسیل له‌ده‌می قۆزته‌وه‌و
گوتی:

– ئه‌وه گرنگ نیه، ئه‌لمانی‌یه‌کان له‌ خه‌لووز گۆشت دروست ده‌که‌ن. له‌ ئیسک
شه‌کر سازده‌که‌ن و ته‌خته‌ی ده‌که‌ن به‌ ئارد.

..... گیلەپیاو

دەنگوت باب و کۆر بۆ پەیسەلماندنی من پەیش بڕکەیان کردووە چونکە کۆرە کە قسەکەى لەبابى وەرگرتەو:

- ئیستا کە زانستی کیمیا گەشتۆتە ئەو پایە و پلە بە ئیمە بۆ کەلکی لێ وەرئەگیرین؟

قسەکانیان لەبارى زانستى یەوە راست بوون، خەریک بوو کەم کەمە تەسلیم دەبووم، واسیل کە دیتی نەرم بووم تۆزیکیشى قەرزدار کردمەو:

- ئیمە پیاوی بە شەرەفین! رزقى خەراپ نادەین بە خەلک. ئەگەر بازرگانەکانى دیکە ئەو مناقصەیان بڕدبا یەوە نازانى چیان دەرخواردى سەربازەکان دەدا. ئیمە پیاوی چاکین و لەترسى خودا تووشى گوناح نابین. پرسیم:

- چما دەکری چی دیکە لەگەڵ رۆنى لێک بدەن؟

سەرى راوه‌شاندو دەنگىكى تايبەتى لە زارى ھاتەدەر:

حەى...! نازانى خەلک لە گلەسپى و وازلین رۆنى دروست دەکەن. ھەر ئەو حاجى سالتە وەختىک رۆنىكى دروست کردبوو ھەر کەس خواردباى لە پیاوھتى دەکەوت. ھەموو پزىشکە گەرەکانى دنیا ھاتنە لای "فورمول"ى ئەو دەرمانەیان بداتى. بەلام فەقیرە بۆ خووشى لە بیری نەمابوو چى لەگەڵ رۆنەکە کردووە ئەگەر لەبیری ما بایە دەبوو بە میلیۆنێر...

کۆپى واسیل بە خۆپانانەو گوتى:

- بەلام کارى ئیمە لە رووى حیسابەو یەو ھەرچى تێکەلى رۆنەکەى دەکەین دیارە.

واسیل بۆى ئەستاندەو:

گیله پیاو
.....

- ئیتمه مرقۇقى به شه ره فین! نه گهر باوه ر ناکه ی برۆ ناو بازار پیرسه داخوا
نیعتیارو شه خسیه تمان له لای خه لک چۆنه. لیره یه ک به هیچ که س قهرزدار
نین! ۲۰ ساله له بازار پیم تا ئیستا جارێک چیه سزام بۆ ده رنه چوه. گوتم:
- نه وانه هه موو راستن به لام:

- به لام چی؟

- کپیار ده زانی که ئیوه په تاته ی له گه ل رۆنه که تان ده که ن؟
واسیل و کوپه که ی به دهنگیکه ی به رز پیکه نین:
- پیم وانه بوو نه وه نده ساویلکه ی. چۆن نازانی؟ مه گهر شیته که نه زانی رۆنی
ئیمه ساخ نیه؟

- به چ پا ده زانی؟

- چاوه که م!

نه وانه هه تهن رۆنی ده کپن و ده زانن که رۆنی ساخ کیلۆی به دوو لیره ش
نادهن. که وابوو هۆی چیه! که ئیمه به هه شتا قرۆشی ده دهین. بێ گومان ئارد
و په تاته و شتی وای له گه ل ده کهین دیسان خوا مالمان ئاوه دان کا که رۆن
گریسی تێ ناکهین!

دیتم راست ده کا خۆ نابێ زهره ر بکا. پرسیم:

- باشه بۆ ئیمه نه و نرخه مان نووسی؟

- کارت به و کارانه نه بێ. له سبه یینێ پا بێجگه له مووچه که ی خۆت به شیک له
قازانجی رۆنه که ش وه رگه ره...

ناچار بیدهنگ بووم، به لام دلم رازی نه ده بوو ده ست له و کاره هه لبرگم.
ده مزانی نه گهر دهنگی لێ بێ قازانجی نیه که هیچ، هه زار گهرو گره تیشی لێ
شین ده بێ که پێش هه موویان بیکار بوونی منه.

..... گیلەپیاو

پاش ئەو رۆژە واسیل ھەموو رۆژێ لیستە ی حیسابەکە ی بۆ دینام. ئەو رۆژانە ی ھەفتە ی پێشوو تەسلیم مان کردبوون ساخ بوون و پێنسد لیرەمان زەرەر کردبوو. ھەروا ھەفتە بە ھەفتە رادە ی پەتاتە کە زیاتر دەبوو زەرەرەکە ی پەر دەکردهوہ.

واسیل گوتی:

– دەبینی ئیمە بەبێ ئاگاداری تۆ ھیچ کاریک ناکەین. دەوەرە ئەم لیستانە ئیمزا بکە.

نەختیک دێرژنگ بووم. نەمدەویست ئیمزا بدهم، واسیل پێکەنی:

– ئیمە لە تۆ دانیابووین تجارەتخانە یەکی وا گەرەمان دا یە دەست تۆ. تۆش باوەرپت بە ئیمە ھەبێ وەرە ئیمزای بکە...

بریا دەستم شکابا و ئەو ئیمزا سەگباب خێوہم بەو لیستانەوہ نەنا یایە...

واسیل بە ئیمزاکردنەکەم زۆری کە یف ساز بوو:

– دەزانێ تا ئیستا ھیچ قازانجمان نەکردوہ. بەلام دیارە لەمەودوا باش دەبێ...

فەرید ئەو نەندە ی قسە ی کردبوو کە فی دەپێژاند. لەمیژ بوو لەسەر یەک بۆی دەگیرامەوہ.

جگەرە یەکی داگیرساندو چاوی بریە چاوی من:

– رەنگە باوەرپ نەکە ی کە ھەرچی تا ئیستا گوتووہ لە دووخی راست ترە. پەنگە پێت وایێ من لە دل دا ئەو پیاوہ راست و دروستە نەبووم کە ئیدیەا دەکەم و ئەو سەودایە ی واسیلیم پێخۆش بووہ. نا... بە خودای ھیچ لەو پێشھاتە رازی نەبووم. بەلام قسەکانی واسیل جۆرێک بوون کە ھەموو کەس

..... گێله پیاو

باوه پى پى ده كردن و فریوى ده خوارد. ئه و جوړه كه سانه كاره كانى خويان
باش ده زانن. ئه گه ربه كيك پى يان بللى بى شه روه وركى ده دپن.

ئه وانه ئينسانى به شه روه فن! له بازار له لای هه موو كه س خاوه ن ئابروون،
شه خسيه تيان هه يه و خه لكى ديكه ش هه رچه ند ده يان ناسن ريژيان لى ده گرن.

ئه وانه سهريان بچى نوڅيان ناچى!

به ره به ره كار له په تاته ترازه. پيوو دووگيشى لى زياد بوو. ئه و روڼه ي ته سليم
ده كرا سه دى هه شتاي شتى ديكه بوو. تى مابووم. هيج ريگاي ده ربازيوونم
نه بوو. چوومه لای كورپى حاجى سالح و به دزى باسه كه م تى گه ياند. ده مه ويست
شتىكى لى فيريم و ريگايه كم بق دابنى.

كورپى حاجى سالح ده ستى كرد به پيكه نين:

- خوا بكا ئاخري خيرى!

- مه سه له ن چ ده بى؟

- هيج!

- نا، به راستى نه كا كاره كه پيس ببى؟

- پىم بللى بزانم چه نده "هق" وه رده گرى؟

هه تا ئىستا داهاتىكم نه بووه به لام له مه ودوا...

قافايه كى دريژى كيشا:

- ئيشه لا چاك ده بى به لام هينده ش ساويلكه مه به.

له قسه كانى كورپى حاجى سالحى زور ترسام. قسه كانى زوريان مانا تيدا بوو.

بپيارم دا له گه ل واسيل له به ريكي ده ركه م "هه رچى بى بيكاري له و دزى و فرت
و فيله باشته ره".

گڏيل پياو گڏيل پياو

به لڏم فرماي ٿو هوش نه ڪه وٽم. ڪوپي حاجي سالي ڪه مهه له ڪم بي باس
ڪرڊو پاپورتي به ڪاربه دهستاني سوپا دابو. رڙي دواتر منيان به ناوي
به پرسياري دوکان و ته رهي موعامه لهي سوپا گرت و به ڪسر ناردانمه
به نديخانه.

له پاش ٿو رڙهه ته نيا جاريڪ چاوم به چاوي واسيل ڪه و ته وه ٿو ویش له دادگا
بو، چونڪه ٿو ویش سه نه ده ڪهي مني نشان دابو. ناچارين ڪردم دوکانه ڪهي
بدمه وهو سه نه ده ڪم وه رگرمه وه.

نازاني رڙنامه کان چنديان ويتهو مه به ستي سهيرو سه مه ره له بارهي منه وه
بلاو ڪرده وه. ٿه فسهي ساخته، موسولمانی ساخته... بازگانی ساخته... به
ڪورتي بوختانيڪ نه بوو ڪه بويان هه ٿنه به ستم. بهو حاله چوڻ ده ڪرا بلیم بي
تاوانم؟!

به هر ڪه سم ده گوت واللہ باللہ بي تاوانم پيم پي ده ڪه ني "جاريڪ فریوت
خوارد... دوچار به هه ٿه چوي... ٿه واني تر چي؟".

به راستيش وابو، به لڏم به دبختي يه ڪ له دواي يه ڪ ده هاتن نارهه تي و
پهريشاني يه ڪم گهيشتيق راده يه ڪ ڪه ده ماره ڪانم (اعصاب) باشيان ڪار
نه ده ڪرد.

خوم له به ندي يه ڪان دوور راده گرت. هه ميشه له گه ٿ خوم قسم ده ڪرد.
له ژوروي، له حوشهي... ده ستم هه ٿده وه شانندو له گه ٿ ٿو ڪه سانهي بيوونه
هوي چاره پهي من به شه پ ده هاتم.

هينديڪ جار هوشم ده هاته وه سر خوم و خوم راگير ده ڪرد، به لڏم سر له نوي
تيڪ ده چوومه وه.

گیله پیاو
.....

کار گه یشته جیگایه ک که شهوانه له خه ویش دا هه به زم و هه رام بوو و له خۆوه
هاوارم ده کردو دهنگی سهیر سهیرم له گه روی ده هاتن.
رۆژه کانی هه وه لێ به ندی یه کان پیم پێ ده که نین و گالته یان پێ ده کردم، به لام
دوايه حه وسه له یان به سه رچوو و شکایه تی سه رۆکی به ندیخانه یان لێ کردم.
هه موو شه وێ ژووره که یان ده گۆریم و له هیه قاوشیک دا شه ویک زیاتر
نه ده مامه وه.

ئاخره که ی بردیانمه شیتخانه.

راسته میشکم تیک چوو بوو، به لام دیسانیش نه وه ندهم هۆش هه بوو که زۆر
شت تێ بگه م.

بۆیه له و ژیا نه ی تازهم زۆر ناپازی نه بووم. له شیتخانه هه م ئازادیم زیاتر
هه بوو، هه م زۆر شتی تازهم ده هاته به رچاو که خۆمیان پێوه خه ریک بکه م!
له شیتخانه له گه ل پیره پیاویک بوومه ئاشنا که نه ویش به سه رهاتیک سهریو
سه مه ره ی هه بوو.

ئه و پیاوه له پێشدا پارێزه ر ده بی و ژیا ن و گۆزه رانیکی باشی ده بی، به لام
دوايه به دب ختی به رۆکی ده گرێ و تووشی نه خۆشی ره خنه گرتن ده بی، هه موو
رۆژیک سێ چوار نامه بۆ پیاوه که و ره کان ده نووسی و گه یو گرفتێ خه لک و
هه له و که م و کوپی کار به ده ستان ده ست نیشان ده کا.

حه وت هه شت سال به و جۆره راده بری و ئاخره که ی رۆژیک که خه ریک ده بی
نامه یه ک له سندووقی پۆستخانه باویژێ ده یگرن و پێشان ده ینێرنه به ندیخانه و
دوايه ره وانه ی شیتخانه ی ده که ن. نه ویش هه روه ک من بوو. هیه شوین ه واری
شیتیی له کاره کانی دا نه بوو. لیم پرسى:

— بۆچی خۆت تووشی ئه و ده ردی سه ریه کرد، کارت به و کارانه چ بوو؟!

..... گیلە پیاو

– ئەگەر ئېستا نەجاتیم بئی دیسان دەنوسم.

– ئاخر چ قازانجیكت لەو کارەدا دیوەتەو؟!

هیچ نەبئی گریئی دلی خۆم دەکەمەو... نازانی ئەو سەرۆک و گەورانه چ بەلایەکیان بەسەر من هیناوهو چەندیان هەق کوژی کردو.

بەقەد هەزار کەسی دەردو بەلا بەسەر هاتبوو، باسی شتی وای دەگێرایەو و قسە وای دەکرد کە منیش بەرە بەرە لیی وەشک کەوتم. گوتم:

– هەباس ئاغا پێم وایە زۆری پێو دەنئی... خۆ هەموو خەلک هەر خەراپ نیە.

– بۆچی کاکە، تووشی هەر کەس بووم دەیهووست کلاوم لەسەر نی.

– ئاخر چۆن... هەموو ئەو خەلکە بۆ خەراپە کردن لەگەڵ تۆ پیش بڕکەیان بوو؟

پێکەنینیکی تالی هاتە سەر لیوان:

– ئەرئ بەگیانی تۆ... یاری تۆپی پێت دیو؟ دیوتە یاری کەرەکان چۆن

تۆپەکە بۆ یەکتەر فریئ دەدەن و تۆپ بچیتە پیش هەر کەس دەسبەجئ

شەپکی توندی لی دەدا؟ منیش راست ببوومە تۆپی یاری.

دەنگی گیلە تۆزێک خەفەتبارو خەماوی بوو، تاوێک راوەستا دووبارە لەسەری پۆیشت:

– هیندیک جار لە ژیان دا پیاو ئەوەندە هەق کوژی دەبینئ کە خۆی پئ

راناکیرئ. وەک مەستان کە هەر کەسی دەستیان کەوئ دەیانەوئ دەردی دلی

خۆیانی بۆ هەلپژن، ئەویش دەچیتە لای دۆستیکی کە دەردی خۆی بۆ باس

بکا. بەلام دۆستەکی لای وایە ئەو پیاو کە لاتسیا و لاتسیاو بە رێگا دا دەروا

لەوانە بەسەری دا بکەوئ و تووشی نازاریکی بکا. لەو ترسانە بە پێلاقەیهک

لەخۆی دوور دەخاتەو.

که پیلایه‌شت وئ‌که‌وت زیاتر تیک ده‌چی. به‌و حاله خه‌راپه‌وه ده‌چیه لای به‌کیکی تر باسه‌که‌ی بۆ بگتیره‌وه و گله‌یی له دۆسته‌که‌ی پێشووت بکه‌ی به‌لام نه‌میان پیلایه‌یه‌کی توندترت پێدا ده‌دا.

ده‌چیه لای دۆستی سییه‌م یارمه‌تیت بدا. ده‌لێ به‌خۆرای نیه‌ لییان داوه، ده‌بێ به‌مست و پیلایه‌ له‌کۆل خۆی که‌یه‌وه.

حیسابی چواره‌م و پێنجه‌م و شه‌شه‌میش روونه. چونکه هه‌تا قسه‌که‌ی بۆ باس ده‌که‌ی و گله‌یی له هاورێ بێ‌وه‌فایه‌کانت ده‌که‌ی له‌قیکی وات لێ‌ده‌دا که سه‌د میتر له‌ولاتر ته‌پلی سه‌رت وه‌عه‌رزێ بکه‌وێ.

له‌و کاته‌دا به‌ که‌ پیاو هه‌موو شتێک ده‌خاته ژێرپێ. دۆستایه‌تی، شه‌ره‌ف، وێژدان، ته‌نانه‌ت نه‌قلیش و به‌ جارێک خۆی شیت ده‌کا.

قسه‌کانی له‌ میشکی من دا وه‌ک کوتکیک بوون که له‌ ئاسنی سووربووه‌وه‌ی ده‌ده‌ن و چۆنیان که‌یف لێ‌بێ وای لێ‌ده‌که‌ن.

ئه‌و کاکی پارێزه‌ره هه‌ر چه‌ند به‌رواله‌ت شیت بوو و له‌شیتخانه دا زنجیر کرابوو، چه‌ند قسه‌ی قه‌له‌و قه‌له‌وی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ هه‌ر قسه‌یه‌کیشی من به‌کیک له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی خۆم وه‌بیر ده‌هاته‌وه. چه‌ندیش نمونه‌ی باشی ده‌هێنانه‌وه. قسه‌ له‌وه‌ی حیسابی تر نابێ. هێندیک که‌س وه‌ک تۆپی یاری وان. بکه‌ونه به‌رپێی هه‌ر که‌س... ده‌ستی پارانه‌وه بۆ داوێنی هه‌ر که‌س درێژ بکه‌ن، له‌ جیاتی به‌زه‌یی و ده‌ست گرته‌وه‌و لاوانده‌وه پیلایه‌یان پێدا ده‌درێ.

من له‌و فکرانه‌دا بووم که هه‌باس ئاغا پشته ده‌ستیکی له‌ سنگم پاکیشا:

— ها! له‌کوێ... ده‌لێی تریاک کێشی تریاکت لێ‌ بپراوه؟

سه‌رم هه‌لێناو گوت:

— فهرموو... دلم لێ‌یه...

گیله پیاو

– ئەدى گیانەكەم دەبی پیاو تى بکۆشى نەكەوی... ئەگەر كەوتى ئىتر حىسابت تەواو، وەك تۆپى یارى بۆ یەكترت فەپى دەدەن... ھەر كەسە بۆ ئەوھى تەماشاجى یەكان چەپلەى بۆ لیدەن شەپىكى توندتر لەو تۆپە دەدا.

قسەكانى ھەباس ئاغا زۆریان كار كرده سەر مېشك و بیرم... منیش ببوومە تۆپى یارى.

منیش ئینسانىك بووم كە دەچوومە لای ھەر كەس قسەى بۆ بكەم پىلاقەم وئ دەكەوت. یەكەم پىلاقەم لە قوتا بخانەى عسكەرى وئ كەوت... لەپاشان كەوتە نئو مەیدانى ژیان و یارى كەرەكان بۆ یەكتریان ھاویشتم.

ھەباس ئاغا ھەروا قسەى بۆ دەكردم، من ھەستامە سەرى. دەزانى بۆ؟
بپارم دا ئىتر تۆپى یارى نەیم. راستەپى چوومە لای دوكتوری شىت خانە و زۆر بە جیددى پىم گوت:

– من چاك بوومەوھ.

دۆكتور كەوتە تەماشاكردنم (فحص). لە كردارو رەفتارى تىگەیشتم سەرى لى دەرنەچى. ناچار راستى یەكەم پىگوت:

– راستى یەكەى ئەوھى كە من لە پىشداش شىت نەبووم و خۆم شىت كرد بوو.
دوكتور پىكەنى:

– ئەوھش جۆرىك شىتى یە.

دوكتور دیسان لە شىتخانە راي گرت... ئەمجار نامە یەكەم بۆ سەروكى شىتخانە نووسى و شكایەتم كرد. ھىچ پارىزەرىك نامەى وا نانوسى... ئەویش لە جیاتى ئەوھى یارمەتیم بدا فەرمانى دا سیستەرەكان زیاتر چاوەدیریم بكەن.

گیله پیاو

چار نه بوو نامه یه کم بۆ سه رۆکی دادگا نووسی. به کورتی نه وهنده ی وه دوا که وتم تا فهرمانی به ره لایبونم ده رچوو، به لام نه ک بۆ نه وه ی بیمه شه قام به لکه له وی پرا راسته پێ ناردیانمه وه به ندیخانه.

من که ده مه ویست تازه نه بمه تۆپی فوتبالی یه که م شه قم له دوکتوری شیتخانه وه وی که وت. دوکتوری شیتخانه به بێ هیچ ده لیلیک ته نیا به سه گ و سه گبابی راپۆرتیکی لیدابووم وه ک ده لێن "که چکی تی نه گه پێ". راست و ره وان نووسیوی نه و کابرایه شیت نیه و به درۆ وای کردوه. له بهر نه وه ی نه م کارهش چه شنه که له کبازی یه که دیسان دۆسیه یان بۆ سازکردم و دووسالی دیکه شیان له ماوه ی گیرانه که م زیاد کرد.

مه ردووکمان زۆر ماندوو ببووین... گێله به حال قسه ی بۆ ده هات و منیش مه رچه ند زۆرم پێ خۆش بوو پاشماوه ی نه و به سه رهاته بزانم نه مده توانی له قسه کانی تی بگه م. بریارمان دا نه و شه وه به سیینه وه و پاشماوه که یم به یانی بۆ بگیریته وه.

به یانی به دهنگی مه راو هوریا به کی زۆر له خه و پا په یم. خه لکیکی زۆر له ناو دالانه که دا به قه وه ت قسه یان ده کردو خۆیان هه لداویشته و هاواریان ده کرد... گێله که دیتی پێشهاتیکی تازه رووی داوه له جیگا که ی ده ره په ی و که لێنکی دایه ده رگا که. له دالانی دا هه نگامه یه کی سه یر بوو: (مراد وچ خنکین) له پێشه وه هه ل ده هات و قازی عسکه ر له کاتی که دا شاقه لی که وایه که ی به ده سته وه گرتبوو ریی ده رکه وت و ده ی نه پاند:

..... گیلەپیاو

– ئەو سەگبابەیی بگرن... نە یەلن رابکا.

بە دواى ئەوانیش دا چەند فەرمانبەرێكى بەندیخانە غاریان دەداو ژمارە یەکی زۆریش لە بەندی یە کۆنەکان کە ئەو دیمەنەیان دەدی بە قەو پێ دەکەنین و مراد ورج خنکێن یان هان دەدا.

مراد ورج خنکێن خۆی دەژووری قاوشێك راکردو چونکە قەدەخە بوو قازى عەسکەر بچیتە ژووری قاوشەکان هەر لەوێ لەنیۆه راستی دالانە کە راوەستاو دەستی بە جنیۆدان کرد:

– گەوجی نە فام... بێ دین... بێ شەرەف...

فەرمانبەرەکان قازى عەسکەریان بردە مەکتەبی بەندیخانە و دوو سێکە سیش چوونە ژووری قاوشە کە مراد ورج خنکێن یان هێنا. بەندی یەکان لە یەکتریان دەپرسی:

– مەسە لە چیه؟

– چی بوو؟

بەلام هیچ کەس هێزى ئەو پێشەواتەى نە دەزانی... ژمارە یەك لە بەندی یەکان بۆ ئەوێ لە مەسە لە حالى بن روشتن بۆلای مەکتەب و بۆ ماوێ یەك هەراو هوریا یە کە دامردەو.

من و گیلەش هاتینەوێ ژووورە کەى خۆمان. هێندە تامە زۆی بیستنى.

پاشماوێ بە سەرھاتی ئەو هاوێ بەندی یەم بووم پێش هەموو شتیك گوتم:

– باشە پاشماوێ بە سەرھاتە کە چ بوو؟ گیلە نەختیک پێکەنى:

– لانى کەم راوەستە ناشتاکەمان بکەین، سەروریشیک بتاشین.

گیله پیاو
.....

– نا تكات لی ده که م بۆم بگپړه وه. ده زانی چیه؟ نه که رتو قسم بۆده که ی هر له بیرم ده چیت هه که له به نديخانه م. گیله ناوړی کی پرله به زه یی وی دامه وه و گوتی:

– راسته ده لاین ده ورانی به نديخانه وهك عومری نوژمن كورته! ناخره که ی رۆژك هات که ماوه ی حه پسه که م ته واو بوو و له به نديخانه ده ریان کردم. بی گومان پیت سهیره که ده لیم "ده ریان کردم" به پاستیش وا بوو. ده رچون له به نديخانه بق هی وهك من به دبختی و چاره پره شی یه. له ده ره وه ی به نديخانه نه که س چاوه پیمان ه و نه جیگایه کمان هه یه بیچینی.

لیم پرسى: به راستی دایك و بابت چیان بوو.

فیتوویکی دریزی لی داو گوتی:

– پیوو...! به قوریانی حه سه له ی تو بم...! هیچ ده زانی له و کاته وه له مالی بابم ده رکه وتم تا ئیستا که قسه که ت بۆ ده گپړمه وه چه ند سال ده بی؟ نه تو چه ندت ناگا لی یان بووه نه منیش هه ر نه وه نده.

ناخر به چ روویه که وه ده متوانی بچمه وه لایان!!؟ چون ده متوانی ریگا بدهم نه وان له به سه رهاتی من و له وه زعی کورپه که یان ناگا دارین؟!

– باشه دوايه چیت کرد؟

– کاتیک له بنديخانه ده ریان کردم نه م ده زانی چ بکه م و بۆ کوئ بچم.

هه ر نه وه نده م ده زانی که نابئ له شاری گه وره و له به ر چاوی پۆلیس بم. پیاوی خاوه ن رابردوو وهك گای قه شانه. نه و رابردوو نه حله تی یه وایان به دناو ده کا که نه که ر سه د فرسه ق دوورتر پیاویك بکوژئی یان تاوانیک بکری پیتش هه موو که س به رۆکی وان ده گرن...

..... گیله پیاو

بریارم دا ئەم جارە دەست لە دانیشتنی شارەکان هەلبگریم و بچم بۆ خۆم لە کوێرە دێیەکە دانیشم. دەستم لەو هەموو خەیاڵ پلأوه دوورودریژو پان و بەرینه هەلگرتبوو، تەنیا دەمەویست پارووه نانێک هەبێ بیخۆم و جیگایەکم بێلێی بنووم.

تەنیا لەسەر یەک شت ساخ ببوومهوه. ئەویش ئەو بوو که تازه نەبمه (تۆپی فووتبۆل) و نەکهومه بەر شەقی یاری کەرانی کۆمەڵ، هەتا هەرکەسە لەبەر خۆیەوه شەقیکم لێبدا.

پێش هەموو شتێک چوومه دوکانی جێك فرۆشتن، دەستیکم جلکی نوێ کڕی. کراس و (بۆینباغ) و کەوش و گۆرەوی یەكەشم تازه کردنەوه و سێ کراس و شەلواریشم کڕین و لە جانتایەکی چکۆلەم هاویشتن و بە جارێک خۆم گۆپی و بوومه پیاویکی تەواو.

لە پاشان چوومه گەراج و بلیتی (بطاقه) پاسێکم که ساز بوو برپا کړی و سوار بووم. ئێستا بۆ کوێ دەچووم؟ بۆخۆشم نەمدەزانی. گوتم خۆم و شانسم، دەپۆم بزێم دەگەمە کوێ.

لە ناوەراستی رێگا دا پاسەکه مان لە بەردەمی چاخانهیەك راوهستا، رێبوارهکان هەموو دابەزین تا چایەك، شەریەتێك شتێك بخۆنەوه.

منداڵێکی چکۆلەش لەبەردەمی چاخانهکە نانەشەکرەوی دەفرۆشت. ویستم یەكێک بکڕم. کاتیەک دەستم دەگیرفانم راکرد و راجێلە کیم هێندەوی نەما بوو سەکتەیی بکەم.

کیسەباخەلەکم نەما بوو، زۆر چاکیشم لەبیر بوو که خستبوومه گیرفانم و بەلام ئێستا نەما بوو... بەو فکرە که گۆیا بەهەلە چووم چەندجار گیرفانەکانی تریشم

گرام به لām سوراغی پاره کهم نه کرد. بۆم دهرکهوت له رینگا دا گیرفانیان بریوم و برۆ به خیراتی.

ترسیکی زۆرم لێ پهیدا بوو. تائیستا دلم بهو پارهیه خوش بوو. دهمگوت ههتا کارێک پهیدا ده کهم دووسێ ههفتهیهک گوزهرانی پێ ده کهم به لām ئیستا چی؟ داماوو سه رگهردان له بهردهمی چاخانه که وشک بووم "خودایه گیان ئه مه چ چاره نووستیکه؟".

ئه مه چ به دبەختییه که؟ روو له کوێ کهم؟ په نا بۆ کۆ بهرم؟! ههروا له بیرو به رژه وهندی خۆم دا بووم که دهنگی شاگرد شۆفێره که بهرز بۆوه "یاالله نه فهره کان سوار بن" به خۆم نه بوو چوومه لای پاسه کهو سواربووم. پێش ئه وهی پێ بزانه پاره که میان بردوه نه ختیکم برسی بوو به لām کاتی که زانیم هیچم له گیرفان دا نه ماوه ئه وهندهم برسی بوو دهتگوت دوو رۆژه زه وادم نه بریوه.

ئه وهنده گێژو کاس بووم که نه مده زانی چ وهخته و له کهنگیوه به پێوهین و گهشتووینه کوێ؟

هه رچی بوو دنیا تارێک داهاتبوو. زۆری شهو چوو بوو که پاسه که بۆ نان خواردن و نوێژ کردن له بهردهم چاخانهیه که راوهستا. منیش زۆر نارپه ههت بووم، کاری سهراویم هه بوو. هه ر له گه ل رای گرت جانتایه کهم هه لگرت و پێش هه موو کهس دابه زیم...

له بهردهم چاخانه که ده پازده کهس پاوهستا بوون و هه ریه کهی چا لۆکسیکیان به دهسته وه بوو. هه ر که چاویان به من کهوت هاتنه لام و دهستیان به به خیراتن کرد:

— مامۆستا گیان به خیریبی...

گیله پیاو

- قوریان به م لایه دا ته شریف بیڼه...

- به ره که تت هیڼا ماموستا...

هیڼده ته نگاو بووم درېم به خه لکه که داو له کاتیک دا به نیویان دا تی ده په پریم
له یه کیکم پرسى:

- ئاوده ست له کوئی به؟

پیاوئیکی له هه مووان پیرتر به مندالئیکی گوت:

- کوپه ریگا به ماموستای نیشان بده.

مندال که چرافاتوسى به دهسته وه گرت و پیشم که وت:

- ته شریف لیږه وه بئ!

ئو له پیشه وه و من به دواى دا وه پئ که وتین. ریگا که له بهر چاوم هیڼده دوور
بوو خه ریک بوو هاوار بکه م "بابه ئو ریږو حورمه ته م ناوئ... برېچاوى خوت
ده ریڼه با نه جاتیم بئ".

به لام ئو ده ست به دار نه بوو له نیوه پاستى مه زادا کونئیکی نیشان دام که
ده وره که ی تانه کرابوو و بخوى گه پایه وه. هه نگاوئیکی دیکه چوومه پیش له
نه کاو ده عبايه کی زه لام که له و تاریکایی یه دا هیڼده ی کتویک ده بوو خوى پيدا
دام و دهنگیکی سامناکم هاته بن گوئ که هه موو کوپړه وه ری یه کانی له بیر
بردمه وه. له ترسان پشتم به تانه ی ئاو ده ستی وه داو هاوارم کرد.

سه گئیکی زه لامى به رمیگه ل بوو که له ناکاو په لاماری دام و نه گه ر فریام
نه که وتبان ئیستا چه ند سال بوو عومری دریژم بؤ نیوه به جئ هیشتبوو.
کاتیک گه یشته مه وه چاخانه پاسه که رویشتبوو:

"ئى هاوارو داد... ئه مه چ به دبه ختی به ک بوو. ئیستا چ بکه م؟".

گیله پیاو
.....

مامه پیره غاری دا پېشم و به نه داو نه تواریکه وه گوټی: (نورهان بی) من کوټخای ناوه دانیم. قهرار و ابوو (مدیر ناحیه) و جه نابی به پټوه به ریش بیتنه پېشوازیان. به لام ده بی بېووری درهنگ گه یشتیه چی.

تی گه یستم نه وان پیان وایه من ماموستای قوتاخانه که یانم. به لام به و نیوه شه وه به گیرفانی به تال و زگی برسی یوه له و بیابانه نه مده زانی ته گبیرم چیه و چ ده بی بکه م... نه گهر هیچم له گیرفانم دا شک بردبایه راست و ره وان ده مگوت "بابه به هله چوون، من نه و ماموستا نورهان بی یه نیم که نیوه چاوه پټی ده کن". دوايهش ملی ریگام ده گرت و ده ریویشتم. به لام نیستا چی؟ ده پیتم بلئی جگه له وهی که بچمه ژیر بار چاره یه کم هه بوو!؟ برپارم دا نه و شه وه رټلی ماموستا یاری بکه م، نان و چایه ک بخوم و له جیگایه ک بنووم و به یانیش مالاوایی بکه م. کوټخا وه پېش که وت دهستی بق پشت دیواری چاخانه که دریژ کرد:

— له م لاره به رموو گالیسکه ناماده یه... ریگا که زور نیه. دی که مان نیزیکه، به لام جاده که ی باش نیه و جه نابت به پیان ماندوو ده بووی.
له گه ل مام کوټخا سواری گالیسکه بووین و که وتینه پټی. نه وانی تریش که هاتبوونه پېشوازی "ماموستا" به دوامان دا که وتنه لینگدان.
زورم به زهیی پټدا ده هاتن "بروانه به چ تاسه و ناره زوویه که وه هاتوونه پېشوازی من و هه تا نیوه شه و چاوه پټی بوون؟".

سبه ینی به یانی نه گهر پی بزائن نه من ماموستا نیم ته گبیرم چیه...؟!
"خوايه گیان! بق خوت له و داوه شم رزگار بکه.؟ بریا هر له و به ندیخانه دا مابامه وه له لای نه و خه لکه ساویلکه و دلپاکه شهرمه زار نه بوویام. خوايه بق خاتری خوشه ویستی خوت هیچ لاویک شهرمه زار نه که ی.".

..... گیله پیاو

من له گه لّ خواي خۆم رازو نیازم ده کردو کوڅخاش بئ پسانه وه قسه ی ده کرد:
– ئورهان بی نازانی له وه تی بروسکه که ت گه یشته وه قبولت کردوه بئ یه ئەم
دئ بچکۆله و دەرس به مندا له کانمان بلئی خه لکی ئەم دئیانه چەند خو شحالن.
هه موویان خه ریک بوون به پیرته وه بئین، من نه م هیشته. گوتم ئوتومبیل درهنگ
دئ و مامۆستا رازی نه.

هه روا جار جار سه ریکم بۆ ده له قاند. کوڅخا که له قسه کانی دا دنیا یه ک راستی
ده رده که وت لئی زیاد کرد:

– ئیستا ده بینی له خو شییان چ ده که ن.

هه ر چه ندی ئەو زیاتر باسی تامه زڕویی لادی بیه کانی ده کرد من پتر ناره حهت
ده بووم. دووسئ جار خه ریک بووم هه تا کاره که پیستر نه بووه دابه زم و وه دوا ی
کاری خۆم که وم. به لام کام کار؟ بۆکوئ ده رویشتم. دیسانیش بریا هه ر
رویشته بام. ئەوه نده په رت و په ریشان بووم هیچ نه مزانی کوڅرا گالیسکه
گه یشته جئ...

ژماره یه کی زۆر ژن و پیاوو ته نانته ئەو مندا له وردانه که ده بوو سبه یئ
ده رسیان پئ بلیم له بن دیواره کان به چرافانۆسه وه چاوه پئ بوون. کاتی که
گالیسکه که نیزیک بۆوه ده ستیان کرد به چه پله لئدان و هاوار کردن.
هه تا نه ختی که خۆم ریک و پیک کرده وه سئ چوار پیاوی به دیمه ن و پۆشته و
په رداخ که دیار بوو شارستانی بوون هاتنه پێشه وه:

– به خیراتنت عه رز ده که م جه نابی مامۆستا. من مدیر ناحیه ی ئیره م...

– زۆر به خیرهاتی ئورهان بی. من به رێوه به ری قوتا بخانه م.

گیله‌پیاو
.....

– به‌ره‌که‌ت هینا قوربان. من سه‌رۆکی مه‌خفهری پۆلیسم. له‌وه زیاتر که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک بکه‌م و سوپاسیان بکه‌م چاره‌یه‌کم نه‌بوو. مودیر ناحیه قۆلی گرتم و گوتی:

– دیاره زۆر ماندووی فهرموو نه‌مشه‌و له مائی ئیمه به‌سه‌یۆه تا به‌یانی جیگات بۆ رێک ده‌خه‌ین.

کاک نه‌جده‌ت به‌ریۆه‌به‌ری قوتابخانه وه‌لامی دایه‌وه:

– ببووره جه‌نابی مودیر ناحیه له مائی ئیمه‌ش جیگا هه‌یه. رێگا بده میوانداری لێ بکه‌م.

کوێخا و دووسی که‌سی تریش داوایان ده‌کرد بچه‌م مائی نه‌وان.

منیش مه‌قم له‌خۆم بریوو (میوان (...))ی خانه‌خوێیه) ئاخه‌که‌ی بریار درا نه‌و شه‌وه میوانی مودیر ناحیه بم.

شیۆیکی زۆر باشی ساز کردبوو، هه‌موو شت، مریشک، عه‌لی شیش، که‌بابی به‌رخ. به‌لام فایده‌ی چی؟ هه‌رچه‌ند زۆریش برسی بووم دلم هینده ناره‌حه‌ت بوو هه‌رچی ده‌مخوارد ده‌تگوت به‌ پشتم دا ده‌چیتته‌ خوار.

سه‌به‌ینی به‌یانیش رێگای ده‌ریازیوون له‌وته‌له‌یه‌م نه‌بوو. خه‌لکی دێیه‌که نه‌وه‌نده تامه‌زۆی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌یان بوون که پیش هه‌تاو که‌وتن هه‌موویان له‌به‌ر ده‌رگای مائی مودیر ناحیه کۆ ببوونه‌وه. ئیمه‌ش ناچار بووین به‌په‌له به‌رچایی بخوین و بچین بۆلای قوتابخانه.

له‌سه‌ر نان خواردن کاک نه‌جده‌ت ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد:

– ئه‌م قوتابخانه‌یه خه‌لکه‌که به‌ پاره‌ی خۆیان دروستیان کردوه. دوومانگ له‌مه‌وبه‌ر من له نه‌سته‌مبووله‌وه هاته ئیتره. زۆریه‌ی کاره‌کانم کردوه، به‌لام بۆ خۆت ده‌زانی به‌ریۆه‌بردنی قوتابخانه به‌ ته‌نیایی چه‌ند دژواره. بۆیه داوی

..... گیلەپیاو

مامۇستايەكمان كىردو دووسى رۇژ لەمە و بەر كە بروسكەى جەنابت ھات بەپراستى
لەپرادە بەدەر خۇشحال بووين.

منیش ھەر لەبىرى ئەو دەدا بووم ئەگەر ئورھانى راستەقىنە بگاڭە جى چ قورىك
و ەسەر خۇم بکەم. پرسىم: رۇژى چەند جار پاس دیتە ئىرە؟
مودىر ناحیە وەلامى دایە وە:

– ھەر شەوانە دى. بۇ چاوەپوانى كەسىكى؟
ھەرچەند لە وەلامەكەى نەختىك خۇشحال بووم بەلام كە ئەو پرسىارەى
لى كىردم وا تىك راپووم كە دياربوو ھەموويان تىم گەيشتن.
كاك نەجدەت پرسى:

– ئىرى بەپراست قەرار وا نەبوو مال و مندالىش لەگەل خۇت بىنى؟ ئەدى...
مودىر ناحیە پىكەنى:

– ديارە وای بەباش زانیوہ لە پىشدا بۇ خۇى بى و ئەگەر شوپنەكەى بە دل بوو
دوايە منداڵەكانى بىنى!

بە زۆر پىكەننىكەم بۇ كىرد:

– بەلى چ بکەين.

نەجدەت بە ناپرەحەتە وە قسەكەى بىم:

– ئىتر قەرار وا نەبوو "دەبە" مان پىكەى. ديارە ئىرە بۇ جەنابت شوپنىكى
بچووكە. بەلام لەگەل ئەو ەش دا خەلكەكەى زۆر دلپاك و پاستن و تۆش ھەر
لەبارى مرقايەتە وە نابى نيازى رۆيشتنت ھەبى.

دىسان سەرىكم بۇ لەقاندو پىكەنیم:

"خوايە گيان! من لە چ حالىك دام و ئەمانە چۆن بىر دەكەنە وە؟"

جەنابى مودىرناحیە تكای لى كىردم:

گیله پیاو
.....

– فرموو بچینه قوتابخانه.

به کۆلانه تهنه به رو پر له زیل و زاله کان دا چوینه قوتابخانه. به دریزایی ریگا خه لکی گونده که راوه ستابوون و چه پله یان لی ده دا. نه ختیگ دلم به وه خوش بوو که هتا نیوه شه وی ئوتومبیل نایه و تا ئه و کاته "په ته" م ناکه ویته سهر ئاو، به لام دوايه که ی چی...؟

ئه و قوتابخانه که لادی ییه کان ئه وه ننده دلایان پی خوش بوو و جیژنیان بۆ گرتبوو ته نیا دوو ژووری قوپویه ردی هه بوون که ده رگا و په نجه ره ی باشیشیان تیدا نه بوو.

به بن دیواره کانه وه چه ند سنگیان چه قانده بوون و ته خته یان له سهر دانابوون. ئه وه بۆ مندا له کان بوو و بۆ مامۆستاش "کورسی" یه کیان دانابوو. به کورتی به هه زار شاهیدیش نه ده کرا ئیسیات بکه ی ئیره قوتابخانه یه. مودیر ناحیه به خۆپرانانیکی زۆره وه وتاری کردنه وه ی قوتابخانه ی ده ست پی کرد:

"زۆر شادمانم که به زه حمه تیکی زۆرو یارمه تی خه لک توانیومانه ئه م قوتابخانه یه دروست بکه ین. له لایه ن خۆم و هه موو خه لکی گونده که مانه وه پرپه دل سوپاسی کاک نه جده ت و کاک ئورهان ده که م که ئاماده بوون بۆ ده رس گوتنه وه بیته ئه م گونده دووره ده سه ت".

هه موو چه پله یان لی داو هاواریان کردو قوتابخانه به ره سمی کرایه وه. سی چوار مندالی پاک و خاوین نوقلو شیرنیاتیان گتپاو به شداران ده میان شیرین کرد. جه نابی مودیر ناحیه رووی تی کردم:

– ئورهان بی خه لکی ئه م گونده زۆر له هاتنی تۆ دلخۆشن. به زوویی قوتابخانه که گه وره تر ده که ین. ئیوه له هه موو یاریکه وه دلتان ئاسوده بی. هه تا

..... گیله پیاو

مالو مندالیشت بۆ دئی میوانی منی و کاتیک مالیشت بۆ هات خانوویکی باشت
بۆ ئاماده دهکەین.

ئەو رۆژه بۆ نیوه پۆ میوانی کوێخا بووین. میوانداری یەکی چەند باشی لێ
کردین؟!

یەكەم جار یوو كە کلۆم لە سەر خەلك دەنا. بەلام هەرچی دیمکرد نەمدە وێرا
ئەسلی مەسەلەیان بۆ باس بکەم. نەمدە زانی ئەگەر راستیەکیان پێی بلێم چ
بکەم و روو لە کوئی بکەم.

پاش ناخواردن بپیارم دا نەختیک پاره لە مودیرناحیه قەرز کەم و پیش ئەو هی
نیوه شهو دابی و پاس بگاته جی و ئورھانی ئەسلی بێ، فیزمالکی بدەم. با
هەتا ماندوو دەبن بە دوام دا بگەرێن.

بەلام هەر چەندی کردم لە پووم نەهات بە مودیرناحیه بلێم پارەم بە قەرز
بداتی.

ئیوارێی لەگەڵ بەرێوه بەری قوتابخانە بەتەنیا مابووینەو گوتم:

– جەنابی بەرێوه بەر! دەمەویست شتی کتان عەرز بکەم.

جەنابی بەرێوه بەر نە هیشت قسە کەم تەواو بکەم:

– دەزانم دەتەوێ چ بلێی!

زۆر تیک چووم: "بە چ پا دەزانی؟ ناكا بمناسی!"

جەنابی بەرێوه بەر دەستی خستە سەر شانم:

– ناپەرەت مەبە! ئێرە ئەوە ندەش ناخۆش نیە. وردە وردە بە هەموو شتی ک

رادیتی. نازانی خەلکی ئێرە چەند ساویلکە و دلپاکن...

نەجدەت پەیتا پەیتا قسە ی بۆ دەکردم. لای وابوو من بە هاتنی ئەو گوندە

نارەحەتم. قسە کەیم بپێ و گوتم:

..... گۈلەپياو

- نا... مەبەستم ئەو نە. دەمەي شىنكى تىرت پىيىلىم.
- بەلام نەجدەت كەلەي واپو ھەموو شىنكى دەزانى، ديسان مۇلەتى نەدام قسەكەم تەواو بىكەم و گوتى:
- دەزانم كاكە گيان!
- بەسەرم دا نەپاند:
- چ دەزانى!
- نەجدەت نەختىك پراوۋەستاو سەيرىكى كىردىم. نەپاندنەكەي منى نۆر پىيىلىم سەير بوو:
- فەرمو گويىم لىتە. ئەمجار تەماشاكردنەكەي جۆرىك بوو كە خەرىك بوو لە قسەكەم پەژىوان بىمەو.
- نەجدەت پرسى:
- دەتەويست چ بلىتى؟
- كى بەتۇى گوت من مامۇستام!
- بە سەرسورپمانىكەو تىمەو راما:
- بۆخۆت.
- من؟ كەنگى؟ لە كويى قسەي وام كىردو؟
- مەگەر بۆخۆت بروسكەت نەناردبوو؟
- نا، من بروسكەم لى نەداو.
- نازانم بۆچى بەدرۇم دەكەيەو، ئىستاش بروسكەكەت لە گىرفانم دايە...
- پاشان بروسكەكەي دەرھىناو بۆي پاكىتم. بىئەو سەيرى كاغەزەكە بىكەم گوتىم:
- ئەم بروسكەيە پاستە بەلام بەمن چى؟

..... گیله پیاو

– بۆچی تو ئورمان نی؟

سەرم داخست و بەسپایی وەلامم دایە وە "نا".

نەجدەت سەری هێتا پێش و بە دوودلیە وە پرسى:

– ناکا پۆلیسى نهێنى بى و بۆ لیکۆلینه وە هاتبیه ئێره.

بى دەنگ بووم. نەجدەت که لای وابوو باشى بۆ چووە کوتى:

– بەلێ، منیش بیستووە لەم گوندە چەند قاچاخچى بەک تریاک دروست

دەکەن. ئیستا تى دەگەم جەنابت بۆچی هاتووی؟

ئەو کاک نەجدەتە لەو کەسانە بوو که لەبەر ساویلکەیی خۆیان پىیان وایە

هەموو شتیك دەزانن. ئەو جۆرە کەسانە فریودانیان لە فریودانى مندالیش

هاسانترە. خەریک بوو بۆلێم باشى بۆچووی و خۆمى لە دەست رزگار کەم، بەلام

دیتم کارەکه پیستر دەبى.

نەجدەت که چاوەڕپى وەلامى من بوو کوتى:

– بەسەرى من باشى بۆ چووم؟

– ناتوانم ئەمەت پى بۆلێم. هەر ئەوندە دەلێم من ناوم "هەقى" یە و ئورمان نیم.

درۆشم نەدەکرد ناوی تەواوم "فەرید هەقى" بوو، لە قوتابخانە هەر فەریدیان

پى دەگوتم. ترسام بۆلێم ناوم فەریدە. گوتم ئەوەک لە رۆژنامەکان دا ناوی منى

دیتبى و لەبیری مابى.

نەجدەت کوتى:

– کاک هەقى! بۆچی لەپێشدا ئەو مەسەلەت باس نەکرد؟

– ئێوە ئەتان هێشت خۆم بناسینم. که لە ئوتومبیل دابەزیم ویستم دەست بە

ئاو بگەیهنم. هەموو دەورەیان دام و کوتیان "مامۆستا بەخیربى" ئەو وەخت

زۆر تەنگاو بووم و دوايهش پاسەکه رۆیشتبوو. بەیانیش که هەموو شتیك

گۈللەپياو
.....

تىگە يىشىم نە متوانى ھېچ بلىم چۈنكى گىرقانىيان بېرىپووم و بە فلسم دەگوت
فەتاح بەگ.

نەجدەت بە سەرسورمانەو گۈتى بۇ قسەكانم دەگرت:

– سەيرە، بەراستى سەيرە، چۈن گىرقانى پۇلىسىكى وەك تۇيان بېرپوە.

– كاكە! پۇلىس... مۇلىس نىم.

نەجدەت ديسان پىكەننىكى تايىبەتى كرد:

– دەزانم. دىارە تۇ ناتوانى بلىتى پۇلىسىم. بەلام دۇنيا بە من زار بلاقو نىم.

نەھىچم لە تۇ بىستوۋە نە ئاكام لە ھىچە!

– نەجدەت تكات لى دەكەم، زۇرت مەمنوونم، ئەمن پۇلىس نىم.

– دىارە. دىارە پۇلىس نى! زۇر باشتەرە ھەرنابى كەس تۇ بناسى!

لە داخى ئەو كابرايە خەرىك بوو شىت بىم. ھىشتا لە قولكەيەك رىزگار نەبىووم

خەرىك بوو بمخاتە چاللىكەو. دەترسام توشى بەدبەختىيەكى گەورەترم بكاو

ئەم جار بەناوى پۇلىسى ساختە دەداو بگەوم:

– كاك نەجدەت پۇلىس نىم. بەخوا پۇلىس نىم.

– باشە. پۇلىس نى. زۇر باشە.

ئەو قسەيەى ھەزار ماناى دەگەياند. ھەرچى ھەولم دا پىتى بسەلمىنم پۇلىس

نىم، نەچوۋە ژىر بار.

نەجدەت پرسى:

– چەند لىترە دەبى؟

– نازانم، بەلام ھەردەرفەتلىك بۇ پى كەوئى بۇى دەردەچم.

– دىارە وەختىك كارەكەت تەواو بوو!

– چ كارىك كاك نەجدەت. بابە گيان بۇ بەزۇر دەتەوئى بمكەيە پۇلىس؟

..... گیلەپیاو

دیسان پیئکەنی :

- ببوورە، بەلام تکایەکت لێدەکەم. بۆتۆش ھەر باشە.

- چ تکایەک؟

- ھەتا لێرە ی کارم لەگەڵ بکەو مەھێڵە لە ناو بچم!

- مەبەستت ئێوەیە کەوێک مامۆستایەک دەرس بۆتۆم؟

- بەئێ. با ھەمووکەس وا بزانی مامۆستای. ئێمە بۆتۆش ھەر باشە.

- کاکە گیان! ئاخەر "ئورھان" ی ئەسلی دیت و کارەکە پیس دەبێ.

- مەگەر ئێم وڵاتە تەنیا ئورھانێکی تێدایە؟ کوێر ئێو ئورھانێک و تۆش

ئورھانێک!

لە قسەکانی کاک نەجدەت وا دەردەکەوت کە ئێگەر من بڕۆم قوتابخانەکە پەکی

دەکەوێ، یان نانی دەبڕێ. راستیشی دەکرد. ئێستا کە من جێگایەکم نیە بۆی

بچم و عانەیکە لە گیرفانم دا شک نابەم، چی تێدایە با پیشنیارەکە ی قبول

بکەم؟

- زۆر باشە، بەلام بە مەرجێک کەس ئاگای لەم قسانەمان نەبێ.

- دلنیا بە! من قسەم لێناکەوێ.

دەستم لێ ھەڵمالی و دەست بەکار بووم...

پیاو بەرەبەرە باوەر بە درۆکانی خۆی دەکا... ئێوە کەسانە ی ماوەیکە زۆر لە

بەندیخانە ماوەووە ئێم مەسەلە یە باش دەزانن. چونکە لەبەر ئێوە ی زۆر ئازاری

گیانی دەبینن و لایان وایە چواردەوری دنیا یان لێ تەنراوە، تووشی چەشنە

خۆش باوەرپی یەک دەبن.

گیله‌پیاو
.....

منیش یه کۆک له و جۆره که سانه بووم. له پێش دا هر بیرم له وه کردبایه وه که خۆم له جیگای ئورهان دابنیم هه موو گیانم ده له رزی. که چی پاش ماوه یه که بۆخۆشم لێم وه پاست که پابوو، پێم وابوو مامۆستام و ناوم "ئورهان بی" یه. زۆر به چهشنیکی ئاسایی ده چوومه قوتابخانه و دهرسم به مندا له کان ده گوت. ته نیا به وه نده وه ناره حهت بووم که "ئورهانى ئەسلى بۆ دیار نیه؟" کاک نه جد هت که رهسته ی ژیا نی منی له هه موو بارێکه وه ئاماده کریوو، ژوو رێکی بچووک و هیندیک که ل و په لی خاوی نی بۆ کریبووم و خه لکی ئاوا ییش زۆریان ریز لێ ده گرتم.

به کورتی گوزه رانیکی زۆر باشم هه بوو. دلم ئاسوده بوو. ژیا نیکی بی ده نگ و ئارام راده بوارد. کاتیک له لای نه جد هتیش باسی ئورهانم ده کردو ناره حه تی خۆم له و باره وه دهر ده بپی، نه و پی ده که نی:

— تۆ سه رت له کاروباری په روه رده دهر نا چی. په روه رده ی ئێمه وه که توو که سه ری قوله ره شه کان تیک با دراو وه به م زوانه ش لیک نابیت هه. بی گو مان هه ر نه و رۆژه که ویستوو یه تی بیت ه ئێره بۆ جیگایه کی تریان نار دوه، یان هه ر نه و رۆژه دهره جه ی بۆ هات وه چۆنه پله یه کی به رزتر، وێ ده چی دهریشیان کرد بی.

به سه رهاتی خۆی بۆ گێرامه وه. له ماوه ی سالیک دا نار دبوویانه سی شار. هه ر چه ند تا قه وشه یه که زمانی ئینگلیزی نه ده زانی جار یکیش کرد بوویانه مامۆستی زمانی ئینگلیزی.

له به دب هختی من دووسی هه فته پاشتر نه جد هتیش له وێ گوا زایه وه و هوکمیکی بالا به رز له په روه رده وه هات و من، وات ه ئورهان بی یان کرده به رتوه به ری قوتابخانه.

..... گیلہ پیاو

ئیتر نہ مدہ توانی له وه زیاتر خۆم له ژۆر باری ئه وه به دبەختی یه دا رابگرم. له
نه جدەتم پرسى:

– ته گبیرم چیه؟

– هیچ، گیانه کهم! خۆت ناره حەت مه که. تۆ لیڤه ئه رکێکی تریشت له سه ر
شانه. ده بێ به ریۆه به رایه تی قوتابخانه ش بگریه ئه ستر هه تا به ریۆه به ری بۆ
دی.

نه جدەت زۆر به وه دلخۆش بوو که له وێ گوازا بۆ وه بۆ جیگایه کی باشت
دیاری کرابوو. به لām منی قوپه سه ر چی؟ کاتی رویشتنی نه جدەت خۆم
پێپانه گیرا، ده ستم کرد به گریان:

– له پاش تۆ ناتوانم لیڤه بمینمه وه.

زۆری ته کلیف لی کردم:

– به خۆرایى کاره کانت تێک مه ده.

هه رچه ندی کردم و کراندم نه جدەتم بۆ حالێ نه کرا که من پۆلیس نیم.

دواى پۆیشتنی ئه وه ئه رکی من زۆر گرانتەر بوو. چونکه ده بوو هه م ده رس به
مندالان بلیتم و هه م کاروباری قوتابخانه به ریۆه به رم.

به لām من له کارکردن ماندوو نه ده بووم. ئاواتم بوو به راستی مامۆستا بوايه م
هه تا دواړۆزى ژيانم خزمه تی ئه وه لکه به ئه مه گ و ساویلکه یه م کردبايه.

سه ری مانگ مه عاشه کهم له رنگای مودیر ناحیه وه گه یشت. نه مدەزانی پاره که
وه ربگرم یان نا!!

چار نه بوو پاره یه کی زۆرم بۆ کرپینی کهل و پهل قه رز کردبوو. کاتێک سه ییری
قایمه کهم کرد یه قێکم هاته وه به ر. تێگه یشتم ئورمان بى مامۆستایه کی
کۆنه کاره. چونکه مه عاشه کهى ٦٨٠ لیڤه بوو.

گیله پیاو
.....

کاتیک پاره کم وەرگرت پیم و ابو تاوانیکی گهرم کردوه. نه و نه ناره حهت
بووم که نه و روزه نه متوانی بچمه قوتا بخانه. به بیانوی نه خوشی هر له مالت
دانیشتم به لکو بتوانم بیریک له و به دبختی به م بکه مه وه. فکرم کرده وه و ا باشه
هه تا پاره م هیه بوی دهرچم. به لام قوتا بخانه کم چ لی کردبایه؟ ته گیری
منداله کان چ بوو؟!

پاشان رویشته که شم هینده هاسان نه بوو. هه مو که س پیتی ده زانی و نه یان
ده هیشتم برۆم. هه ستم ده کرد دووباره تووشی ته له یه کی باش بووم، به لام
نه مده زانی چار چیه.
بریا هر رام کردبا و چاوه رپی به دبختی به کانی دواتر نه بوایه م.

هه لاو هه نگامه یه ک له دالانی به ندیخانه به رز بۆوه هه وای قسه کانی پچری.
(گیله) هه لستا رۆیی بۆ دالانه که و منیش به وای دا...
مراد ورج خنکین له نیتو به ندی به کان راوه ستا بوو داستانی قازی عه سکه ری بۆ
ده گتیرانه وه و کوپه کانیش قاقا پی ده که نین.
مه سه له چ بوو؟

ده رکه وت هه موو رۆزی به یانی که قازی عسکه ر هاتۆته به ندیخانه هاوړیکانی
مراد ورج خنکین له بهر ده رگای ده ری راوه ستاون و پاشان به بیانوی
زیاره ته وه نه ختیک تریاکیان به ده رزی له شاقه لی که واکه ی قایم کردوه.
نه ویش بی نه وه ی ناگای لی بی نه و تریا که ی هینا وه ته ژووری و مرادیش که
یه کیک له مریده هه ره موخلیسه کانی بووه وه وای که وتوه و تریا که که ی له
شاقه لی کردۆته وه.

..... گٺله پياو

ئەو رۆژە ھەر چەندى دەست لە عەباکەى دەکوئى، تریاک نابینیتەو. بە خەيالى ئەو ەى تریاکە کە وتبیتە ناو ئەستەپى عەباکەى دەستى پتر دەباتە پيش و تەنانت دەستیکیش لە نیوپانى دەکوئى.

جەنابى قازى ئەو کردەو بەشتیکى خەراپ لیک دەداتەو بەفکرى ئەو ەى کە گوايا مراد ورج خنکین ویستوویەتى سووکایەتى پى بکا سەرى دەدوو دەنى. بىخەبەر لەو ەى ئەو رۆژە ھاوریکانى درەنگ ھاتوون و ئەمانەتە کەیان نەئاردەو.

قۆلى گٺلەم گرت و تکام لى کرد بچینەو ژوروى... گٺلە تەماشایەکی کردم و پیکەنینیکى تاییەتى ھاتە سەر لیوان:

– وادیارە زۆرت ئەم چیرۆکە پى خوشە؟

– من ناشقى ئەم بەسەرھاتانەم.

جووینەو ژوروى و دەستى بە گٺرانەو ەى داستانە کە کردەو:

– ھەموو ریکایەکم لى گیرابوو. تەنیا ریکای بەدبەختى ئاوەلابوو. نەمدەزانى بۆ دەربازبوون لەو بەدبەختى یە چ بکەم! ئاخەرەکەى خۆم دایە دەستى چارەنوس، بزائىم چ روو دەدا.

لە جیکای وا چکۆلەدا خەلک زوو ئۆگرى یەکتر دەبن، بەتاییەتى چونکە ناچارن شەوو رۆژ پیکەو بژین. ئیمەش شەوانە لەگەڵ مودیر ناحیەو سەرۆکى پۆلیس و نوێنەرى جووتیاران و کوێخاوەند کەسى دیکە کۆ دەبووینەو ەو خواردنەو ەو قوماڕ دەست پى دەکرا.

ئەم نەم دەخواردەو. دەمزانى ئەگەر مەست بىم پاستى کارەساتەکان ھەلدەرێژم و کارەکەم لى پيس دەبى.

شەۋيىكىيان كە لە بەرئەۋەى من بېۋومە بەرئەۋەرى قوتابخانە ھاۋالان جىژنىيان گرتىۋو، ئەم بەدبەختىيەم تىۋوش بوو. لە پېشدا زۆرم ھەۋل دا نەخۇمەۋە، بەلام كاتىك مودىر ناحىيە پىكەكەى بە سىلامەتى من ھەلدا، بى ئەدەبىي بوو منىش بە سىلامەتى ئەو نەخۇمەۋە.

مودىر ناحىيە كە سەرخۇش بوو ھەلستا سەرىپو دەستى بەقسە كرد: ئورھان بى يەككە لە پېشمەرگەكانى ئۆردۈۋى پەرۋەردەى ئىمەيە كە زۆرى زەحمەت كىشاۋەو شايانى پلە و پاىيەى زۆر بەرزترە.

لە دلى خۇم دا گوتەم خوايە لەم لەرىگادەرچۈنە رزگارم بكە. مودىر ناحىيە ئاورپىكى ۋەسەر من دايەۋەو زەردەخەنەيەكى كرد: ھاۋىپىيان! بخۇينەۋە بە سىلامەتى دوستى بەرئەۋە خۇشەۋىستمان ئورھان بى. ھەموو پىكەكانىيان بەرز كەردەۋەو منىش كە قسەكانى مودىر ناحىيەم زۆر پىخۇش بوون ئىستىكانى پىر لە ئارەقم ھەلگرت و يەك بىن چۆپرېم كرد: - بە سىلامەتى!

كوپخاش ھەلى دايە:

- شارۋچكەكەمان ھەرگىز ئورھان بى لەبىر ئاچى. بە سىلامەتى!

ئىستىكانىكى دىكەشم خواردەۋە.

نۆينەرى جۈوتيارانىش راست بۆۋە:

- ئەم ئاۋەتالە بەيادى بىرەۋەرىيە شىرىنەكانى دۆستى خۇشەۋىستم ئورھان بى دەخۇمەۋە.

ئەمنىش ئىستىكانىكى دىكەم ھەلدا.

لە خۇشيان گريانم دەھات. بە زەحمەت خۇم پىر پادەگىرا، نەۋەك كەسىك لە ناپەھەتى و نىگەرانى من تى بگا. ئەۋەندەم لە ژيان دا تالى و كويزەۋەرى

..... گیله پیاو

چه شتیوو قهت بیرم نه ده کرده وه یه کیک هه بی به پاستی منی خوش بوئ و چاکه م له گه ل بکا.

وه ختیک پینجه م نیستیکانم خوارده وه ههستم کرد به ری چاوانم تاریک بوو. خۆم به بی شهرم و په زیل هاته به رچاو. تاوانباریک بووم که کلّوم له سهر هه موویان نابوو.

له وهی ئه و ئینسانه دلپاک و نیازپاکانه م فریو دابوو به خۆم دا ده شکامه وه "نه گر نه مانه تی بگن نه من رابردوویه کی وا تاریکم هه یه چیم لی ده که ن؟". توره ی قسه کردنی خۆم بوو. "هه رچی ده بی با بی!"

کاتیک نیستیکانه که م هه لئنا گویم که پ ببوو. به خۆم نه بوو زمانم وه کار که وت: - دۆستانی به ریز! له وهی که ئیوه م فریو داوه داوای لی بووردن ده که م. رهنگه ئیوه به قسه کانم باوه پ نه که ن، به لام نه وهی ده یلیم پاسته قینه یه.

میوانه کان که وتنه سرت و خورت و منیش له سه رو سیمایان ورد بوومه وه. ده مزانی جیگای ئه م قسانه نیه به لام به ده ست خۆم نه بوو "مهستی و پاستی" زۆر له میژ بوو ده مه ویست ئه م قسانه بکه م. ده مزانی ئاخره که ی رۆژیک پیوه ده بم و هه موویان له به سه رهاتی من تی ده گهن، که وایی باشتره بۆ خۆم مه سه له یان بۆ پوون بکه مه وه:

- هاویریان اعتراف ده که م شیاوی میهره بانی ئیوه نیم. من مامۆستایه کی ساخته م. پیشه ی پیروزی مامۆستایی له کوئ و من له کوئ؟ نه من کلّوم له سهر هه مووتان ناوه.

گریانم هات و نه متوانی زیاتری له سهر برۆم. مودیر ناحیه وه قسه هات و گوتی:

- ببووره. نه تو پیاویکی زۆر فیداکارو نه مه گناسی!

گریانه که م قووت دایه وه و هاوارم کرد:

- به‌خودا پاست ده‌که‌م ... من هه‌قی به‌کیکی ترم زه‌وت کردوه.
 نوینه‌ری جووتیاران و کوپخا که له ته‌نیشته به‌کتر دانیشتبوون ده‌یانگوت:
 - فلان که‌س سه‌رخۆشه.
 نوینه‌ری ته‌ندروستی گوتی:
 - به‌ئێ، ئێمه هه‌چ کاممان بایی ئه‌و پاره‌ی وه‌ری ده‌گرین کار ناکه‌ین!!
 هه‌ر که‌سه قسه‌یه‌کی ده‌کرد. هه‌نده‌ی نه‌مابوو له داخان به‌قه‌م! نه‌یان
 ده‌هه‌شت قسه‌که‌م ته‌واو به‌که‌م:
 - برایان! رینگام بده‌ن قسه‌که‌م ته‌واو به‌که‌م.
 سه‌رۆکی پۆلیس که له‌ته‌نیشتم دانیشتبوو ئه‌ستیکانێکی تری بۆ تێکردم و
 داوێنی گرتم و له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که‌ی دانامه‌وه.
 ئه‌ستیکانه ئاره‌قه‌که‌م خواره‌وه‌و سه‌رله‌نوێ راست بوومه‌وه:
 - هاوێریان رینگا بده‌ن پێ له‌ گونا‌هی خۆم بنێم. زیاتر له‌وه ناتوانم خۆم
 پابگرم. من تووشی نازاری وێژدان بووم. وه‌رن به‌مگرن!
 سه‌رۆکی پۆلیس دووباره له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که‌ی دانامه‌وه و ئه‌تیر ئاگام له‌خۆم بپا.
 به‌یانی تێگه‌یشتم دوو سه‌ئ که‌س له‌ هاوێریان بردوویانمه‌وه شوێنه‌که‌ی خۆم و
 خه‌واندوویانم.
 له ئه‌نجامی ئه‌و سه‌رخۆشی‌یه‌دا رۆژیکێ ته‌واو له‌ ماله‌ی دانیشتم و نه‌متوانی
 بچمه قوتا‌بخانه. شه‌وی دواتریش له‌ شه‌رمان نه‌چووم بۆ کۆبوونه‌وه‌ی هاوێریان
 و له‌ ماله‌ی مامه‌وه. هه‌تا نیه‌و شه‌وێ به‌خه‌به‌ر بووم و بیرم له‌ به‌دبه‌ختی خۆم
 ده‌کرده‌وه. له‌نه‌کاوه‌ ده‌رگایان دا.
 هه‌تا ئه‌ستا قه‌ت رێ نه‌که‌وتبوو پاش رۆژئا‌وابوون که‌س بێته‌ لای من. شه‌وانه له
 لای ته‌رلات به‌کجار بێده‌نگه‌و خه‌لکی لای ته‌رلات به‌کجار زوو ده‌خه‌ون.

..... گیلەپیاو

بە جارێك جەرگ و دڵم بەربوونەوه. هەستم كرد مەسەلەیهکی گرنگە و سەرۆکی پۆلیس هاتووە بۆمگرێ. ئەوەندە ترسام ماوەیهك نەمتوانی لە جێی خۆم بجوڵێم و وەلامیان بدەمەوه.

ئەوهی لە پشت دەرگا بوو دووبارە دووسێ مستی توندی لە دەرگا راکێشاو گوتی:

– مژگینیم بدەیه ژن و منداڵەكەت بۆ هات!

ئەگەر بوومەلەرزە هاتبا، ئەگەر بۆمبای ئەتۆم تەقیبا، ئەگەر دنیا بەسەر دا رووخابا، ئەوەندە نەدەترسام كە بەو خەبەرە تێك چووم: "ئەي دادو بێداد ئەمەي چ لێ بكەم؟".

فكرم لە كار كەوتبوو. بەلایەكە ئەوەندە لە نەكاو هاتبوو كە رێگای چارە نەما بوو. هەتا وەخۆ كەوتم دەنگی پێی شەش حەوت كەس و دەنگی پێكەنین و قسەكانیان لە پشت دەرگاوە هاتە بەر گوێم.

– بابە خەوتووە.

– وەخەبەری مەیه نە.

– دەرگا كە بكەوه، مەگەر مردووە؟

هیچ رێگا نەبوو بێجگە لەوهی راپكەم و گیانم دەرپاز بكەم.

جلەكانم لەبەین هەنگەم ناو لە پەنجەرەیهکی بچووكەوه كە لەلای پشتەوهی ژوورەكە بوو خۆم فێرێ دایە كۆلان و هەلاتم بۆ دەرەوهی ئاوابی. هەتا مەودایەکی زۆر دەنگە دەنگی ژن و منداڵەكەي ئورھانم هەر گوێ لێبوو. بەلام لەو زياتر رێگایەكم نەبوو.

ئەوەندەي سەگی ئاوەدانێ بوون وەدەنگ هاتبوون. هەلاتنی منیش بەو نێوہ شەوہ هەلایەکی بەرپاگرد كە هەموو خەلگی ئاوابی لە خەو هەستاند.

گیله پیاو
.....

ده مزانی راکردنه که م به خورایی به . دیسانیش هه ولم ده دا هه رچۆنێک بێ بگه مه
سه ر جاده به لکوه له دهستی نه وانه رزگار بم.

هیشتا نه گه یشتبوومه ده رکێ چاخانه که که پۆلیسه کان گه یشتنێ و دهنگی
"بوسته بوسته" و چه خماخ راکیشانی تفهنگه کانم هاته به رگوێ.

وهك داری وشك له راست خۆم چه قیم و له گه ل پۆلیسه کان هاتمه وه ناو دێ.
ژن و مندالی ئورهان بی به دیتنی من هه رایه کیان ساز کرد که پینج ئاویی
ده و روبه ریش پیان زانی.

ژنی ئورهان بی میرده که ی له من ده ویست و منداله کانیشی داوی باوکیان
ده کرد.

کاری ئیمه گه یشته دادگا. ده رکوت ئورهان بی نه و کاته ی چوه بۆ شوینی
کاری خۆی له ریگادا له ئوتومبیل هه ل دێراوه و به ناوی نه ناسراو نیژراوه.
به لام دیسانیش تۆمه تی من هه ر له جیگای خۆی بوو، به وه تاوانبار کرام که
بۆ نه وه ی جیگای ئورهان بگرمه وه نه و نه خشه یه م کیشاوه و بوومه هۆی
کوشتنی ئورهان.

ئێستا نه و که ره ی له و قورهی وه په پێنه . له پیشدا نه گه ر به تاوانی کلاو
له سه رنان ده گیرام هیوا یه کی به ربوونم هه ر هه بوو، به لام نه مجاره یان چی؟
مه سه له ی پیاو کوشتن گالته نه بوو.

هه رچه ندی سویندم خواربو خۆم هیناو برد که س نه ی بیست. پوا له تی
کاره ساته که ش جۆرێک بوو که گومانیا ن له تاوانباری من دا نه ده ما. به
دۆسیه یه کی زرت و زه لامه وه له پلیکانه کان رۆیشتمه "خوار" بزانم خوا چ
ده کا.

گیله پیاو

بۆ سبهینى ديسان رۆژنامه كان ههنگامه يه كيان به رپا كرد. مامۆستای ساخته،
بازرگانی ساخته و زۆرشتی تر. له بهندیخانه وه زع گۆرپابوو:
سوله یمان دایکی خۆفروش و مراد ورج خنکین که چهند سال دۆژمنی خوینه
خوینی به کتر بوون پیکه وه ریک که وتبوون و موویان له بهینه وه نه ده چوو و
گره ویان له هه مووان بردبووه.

له هه مووی خه راپتر ئه و ساله سه رمایه کی سه خت بوو. کهس زستانی وای
وه بیر نه ده هات. به ندی یه كان له ژوره كان دا وهك میژۆکه ده له رزین. منیش
گیرفام به تال بوو. له بهر ئه وه به پیچه وانیه جارانی که به ندی یه كان میوانداری-
یان ده کردم هیچ کهس وهك سه گیکى چاو لى نه ده کردم، هه موو کاتیک
زستانان به ندیخانه موشته ری زۆرتیره. به لام ئه و ساله ئاوه دانى یه کهى
له پاده به در بوو. یه کسه ر زۆیشتم بۆلای ئه و قهره ویله ی جارانی له سه ری
ده خه وتم. به لام دیتم ساحه بی هه یه.

پرسیم: " کئى قهره ویله ی منى گرتۆته وه؟! "

کهس جوابی نه دایه وه.

سه رین و به تانى یه که که له سه ر قهره ویله که بوون فریم دان و به تانى خۆم لى
بلاو کرده وه.

پاش چهند ده قیقه سوله یمان دایکی خۆفروش هات و بئى ئه وه ی ئاوړیک وه سه ر
من بداته وه گوته ی:

— چ والیکراو و واپیکراویک ئه و به تانى یه ی هه لگرتوه ؟

هه ر له جیگای خۆم نه پراندم:

— ئاگات له زمانى خۆت بئى. مندالی دوینى. هه موو پینچ سال نابئى هاتوویه
به ندیخانه چیت لى قه و ماوه ؟

خوین بهری چاوانی گرتبوو. مۆپه‌یه‌کی لئێ کردم و گوتی:

– وه‌ره خوارئ ئه‌و جینگایه‌ ساحه‌بی هه‌یه‌.

– با ساحه‌به‌که‌ی بجئ له‌سه‌ر به‌رد بخه‌وئ که‌س ده‌ستی نه‌گرتوه‌.

له‌ به‌ندیخانه‌ باوه‌ که‌ ئه‌وانی قۆشمه‌و مل ئه‌ستوو قه‌ره‌ویله‌که‌یان رووبه‌پرووی ده‌رگا داده‌نئین. قازانجی ئه‌و کاره‌ ئه‌وه‌یه‌ دوژمن ناتوانئ له‌ نه‌خافل به‌سه‌ریان داداو ئه‌وان هه‌میشه‌ ده‌توانن خه‌ته‌ر له‌ دووره‌وه‌ ببینن.

ده‌مزانئ مل به‌مله‌ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ ئه‌نجامیکی باشی نیه‌، به‌لام تازه‌ له‌چی ده‌ترسام؟ له‌پاش رووت کردنئ ته‌شتی ته‌لا له‌سه‌ر سه‌رت دانئ.

وه‌ختیک قه‌راره‌ به‌ تاوانی پیاو کوشتنیک که‌ رووحیشم ئاگای لئێ نیه‌ له‌ قوژینی به‌ندیخانه‌دا به‌رزم با منیش داخی خۆم به‌وانه‌ به‌رژم.

ئهم کرده‌وه‌م هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یری له‌ناو قاوشه‌که‌دا ساز کرد. به‌ندیه‌کان که‌ پئێیان وابوو که‌س نیه‌ داوی سوله‌یمان دایکی خۆفروش با بدا، له‌قسه‌کانی من واقیان و‌مابوو. ئه‌وان نه‌یان ده‌زانئ من به‌چی ده‌خویم و‌پشتم به‌چ ئه‌ستوووه‌ که‌ قسه‌م وا نئین.

سه‌یر ئه‌وه‌ بوو سوله‌یمان خۆشی سه‌ری سوپما. دیاره‌ ئه‌و ده‌تگوت دئوه‌و به‌هاسانی ده‌یتوانئ هه‌موو ئه‌ندامی من تیک بشکینئ، به‌لام پئێی سه‌یر بوو که‌ من به‌ گژئ دا چوومه‌وه‌!

بئێ ئه‌وه‌ی گوئ بده‌مه‌ ئه‌و هه‌للایه‌ی سازم کردوه‌ ژۆر بئێ په‌روا له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م درژ بوومه‌وه‌و سه‌رم له‌ژۆر به‌تانی پاکرد. له‌سه‌رمان ددانم ددانئ نه‌ده‌گرت و له‌ژۆر به‌تانیش دا حه‌جمینم نه‌بوو. دیتم "داستان قه‌دری" به‌خۆی و که‌شه‌فیک چاوه‌ په‌یدا بوو:

– ئه‌مه‌ سوله‌یمان بۆی ناردووی!

..... گیلەپیاو

– نامەوئ... –

دەستیکیشم لئ دا ئیستیکانە چایەکە ی لە دەست بەریۆو.

وەختی نان خواردن دیسان قەدری پەیدا بوو سینی یەکی خواردن هیناوتی:

– ئەمەش ھەرکاک سولەیمان ناردوویە!

دەستیکم بە سینی یەکەو نا:

– ببیو ھە با دایک و باوکی بیخۆن.

کۆرە پیاوی چاک بە پئ لە کەری شەیتانی بینە خوار، پەندیکت بەسەر

دینئ... –

– ھەرچی لە دەستی دئ بئمنەت بئ، من لە چەقوی ئەو ناترسم.

بۆخۆشم نەمدەزانی ئەو کەللەپەرقی یەم لەچیە؟ چاک یان خەراپ تووشی یاخی

بوونیک ببووم و ئامادە بووم بەقیمەتی گیانی خۆم لەگەڵ خەلک بەشەپ بێم.

وەختی خەو دیسان قەدری ھاتەو ھە سچوار کراسی خوری و پالتۆیەکی پئ

بوو. پالتۆکە ی پئ نیشان دام گۆتم:

– پارەم نیە.

– چ سەگبابێک داوای پارە ی لەتۆ کردو ھ؟ بۆ پیت وایە لەم دنیا یە دا پیاو ھتی

نەماو ھ؟! ئەمانە سولەیمان بەگ بۆی ناردووی.

لە کاتی ک دا لە سەرمان ھەل دەلەرزیم پالتۆکەم بەسەر و چاوی قەدری دا

دایەو ھ:

– بۆی بەرەو ھە با دایکی لەبەری بکا. ئەتۆش بەریگای خۆت دا بپۆ. جارێکی

دیکە بئ یەو ھ ئیرە ئەو ھندەت لئ دەدەم ھەرچی ئەندامتە لە ھەنجیر نەرمتر

بئ. تئگەیشتی!!

قەدری تەفیککی فپئ داو پۆیشیت:

- سوله یمان نایه لئ له وه زیاتر نه م غه له تانه بکەئ. هه تا ئیستا پینج پیاری کوشتون.

به راستی واش بوو. سوله یمان دایکی خو فرۆش کەس نه ئی ده وێرا له بهری بکۆکئ. به لام له گه ل من چ سیاسه تیکی هه بوو؟ نه م ده زانی. دیاره چاوه پروانی ده رفه تیک بوو.

مه ترسی نیزیک بوو. به گژ پیاری له خۆم گه وره تر دا چوو بووم. هه موو به ندی- یه کان لایان وابوو به م زوانه کاره ساتیکی ترسی نه ره له به ندی خانه دا پوو ده دا! سوله یمان پالتۆکەئ به سه ر شانی دا دابوو، وه ک ورچی بریندار ده هات و ده چوو.

سات به سات مه ترسی نیزیک تر ده بۆوه، به لام من بئ په روا لئی درێژ ببووم و خه وێکی گرانم به سه ر دا بار ببوو.

سبه نی بیهانی هیشتا له ژێر به تانی دا نه م دیو نه و دیوم ده کرد که لێ پرسواری قاوشه که مان هاواری کرد "فه رید بیته مه کته ب".

به دله خورپه راست بوومه وه جله کانم له به ر کرد. ده مزانی بۆ ته حقیقات بانگم ده که ن.

چوومه به ر ده رگای مه کته ب فه رمان به ره که گوئی: "له سه ری داوایان کردووی سه بر که با فه رمان به ریک بئ بت نێرم".

له سه ر پلیکانه کان پاوه ستا بووم، بیرم له سه ره نجامی کاری خۆم ده کرده وه. (ئاده م بابا) له وه سه ری دا لانه که وه ده رکه وت. نه میش له کونه وه گیرابوو. به لام سه رو گوێلاکی نه وه نده شپړیوو ناړیک بوو که س حه زئ نه ده کرد قسه ئ له گه ل بکا. جله کانی نه وه نده شپړو په توور بوون هه موو گیانی به ده ره وه بوو.

..... گیلەپیاو

شوشە یەکی بەتالی بە دەستەوہ بوو. ھەرکە لیم نیزیك بۆوہ شوشە کە ی ھەلینایەوہ. خەریك بوو دەست بکەمەوہ قریا نە کە و تم. ئەو ھەندەم زانی گڕەشینکە یەکم لە چاوان ھەستاو گویم لە زینگی و ردە شوشە کان بوو. ئیتەر نە مزانی نە شەوہ نە رۆژ.

ھەموو کەس لای وابوو کارم تەواوہ. کەچی بۆ ئیوارێ لە نەخۆشخانە وەھۆش خۆم ھاتمەوہ. چونکە دەرکەوتبوو بێ تاوانم و ھوکی بەریبونم دەرچوو بوو ھەر ئەو شەوہ ی لە نەخۆشخانەوہ مەرەخەستیان کردم.

سەرم پێچرابوو و جلەکانیشم خۆیناوی بوون. بەو سەر و پۆتە لا کەوہ چووبامە ھەر شوینێك دەسبەجێ پۆلیس دە یگرتم. بۆیە بریارم دا برۆم بۆ دێ یەکی زۆر چەپەك و پەنا.

پاسێك بەرەو ئەرزە پۆم دەچوو لێی سوار بووم و رۆیشتم، بەلکە بە پاشماوہ ی ئەو پارە ی لە رۆژگاری مامۆستایە تیم دا پەیدام کردبوو لە قوژبنێکی ولات دا پارووە نانێك پەیدا بکەم.

لەو کاتە دا دەنگێك لە ناو داڵانە کە دا بەرز بۆوہ. ھەموو گیانم لە رزی. کابرایەك بە ناوو شۆرەتی خۆم بانگی دە کردم.

گیلە پێکە نینبێکی ساردی کردو ھەناسە یەکی ھەلکێشاو گوتی:

– نیشە لا ئەمری بەریبونت ھاتوہ؟

ئەمن ئەو ھەندە تێك چوو بووم نە متوانی لە جێی خۆم ببزووم. گیلە کە لێنێکی دایە دەرگا کە و پرسى:

– چ باسە؟!

گڼله پياو
.....

– هاوپځي كه ت ئازاد بوو!

وهك باريكي قورسم له سر شاني لاهرن قاليم سووك بوو. وهك تهيري سووك
بال راست بوومه وهو به شيواوي خواحافيزيم له گڼله كرد.

نه وهندهم دهست و پيڅي خوم ون كړدبوو كه له بېرم چوو بېرسم دوايي
به سرهاته كه چ بوو؟

گڼله خوي وه بېري مېنومه وه:

– هاوپځي لاني كه م ناوونيشانه كه تم بدهيه بيمه لات و پاشماوهي چيرؤكه كه مت
بو بگيرمه وه.

داواي لي بووردنم لي كړدو له چوونه دهري دا ناوونيشانه كه مم دايه. قه رارمان
دانا نه گهر زور له بهنديخانه وه ميني پاشماوهي به سرهاته كه ي بنووسئ و بوم
بنيرئ...

ماوهيه كه پي چوو، وهخت بوو بيره وهري رؤزاني بهنديخانه م له بېر بچي كه
رؤزيكيان نامه يه كي گڼله م بؤ هات.

نم نامه يه باسي به سرهاتي سهيرو باوه پي نه كراوي گڼله يه.

دياره ئيوهش ناتوانن راوهستن تا پاشماوهي داستانه كه له كتيبكي
سهر به خؤدا بللو بكه موه. نه و نامه ي گڼله بوي ناردبووم ناوونيشاني له سر
نه بوو. راست به م جوړه دهستي پي كرابوو:

– نياز م نه بوو به سرهاته كه م بنووسم... ده ترسم بللو بونه وهي نم چيرؤكه
هه نكامه يه كي زور پهيدا بكاو ناوي م كه له ميژه له بېر خه لك چوته وه دوپاره
بيته وه سه رزارو زمانان.

له لايه كي تريشه وه باش نيه نم به سرهاته بللو بيته وهو بكه ويته دهستي
كه له كبازه كان. ئه وان به خويندنه وهي به سرهاتي م له شerman دهنه تنوكيك

گیله پیاو

ئاو له وهی کرده وه کانیاں له چاو هی من هیچ و بئ نرخ دیاره ههست به خوږیه تی ده که ن.

ئاخر من هیچ کاتیک نیازی هۆقه بازیم نه بوو. به خودا ، به پیغه مبه ر قهت پیم خوش نه بوو زیان به که س بگه یه نم، یان کلاو له سه ری که س برقیتم، به لام چ بکه م... پیشهاته کان له خۆم زیاتر به سه ر چاره نووسی من دا زال بوون.

من ته نیا عه بییکم هه بوو. هه ر کارێکی پیم ده سپێردرا زۆر به دلسوژی جی به جیم ده کرد... به رتیلیم نه ده خوارد، مه راییم نه ده کرد، بئ شه ره ف نه بووم. هه ر بۆیه ش هه موو ده رگایه کم لی داخرابوو. ئه وانه ی سه ریاں له و ده رگایانه هینا بووه ده ر نه یان ده هیشته من بچه ژوور.

هه رچه ندی ده مه ویست به رێگای راستی و پاکی دا برۆم هه مووان بۆلای هۆقه بازی و به دب ختی پالیاں پتوه ده نام.

لیم گه پئ ئه سلێ داستانه که مت بۆ بگێرمه وه:

ئه گه ر له بیرت بئ باسم کرد که به سه ری شکاوو پێچراوه وه سواری ئوتومبیل بووم و به ره و ئه رزه رۆم وه پئ که وتم، به لکوو له شوینیکی په سیو پارووه نانێک په یدا بکه م.

ئه و جیکای ده مه ویست بۆی بچم هه ر ناوم ده زانی. کورێکی خه لکی ئه و ناوه که ماوه یه ک له به ندیخانه پێکه وه بووین زۆری باسی دته اتی خویان بۆ کردبووم و سویندی دابووم که پاش به ربوونم سه ری بده م.

ئه وه شم پئ گوتی که بئمه ی خاوه ن رابردوو ناتوانین له شاری گه وه ره له به رده می پولیس بژین.

خه لکیش ئیتر پیاوی وەرناگرئ. کاتیک پیاو لاتی هه لخیسکا هه موو که س ده لئ
 "نه کا به سه ر من دا بکه وئ". یه که م که س به له قه دوورت ده خاته وه و دووه م و
 سیته م و چواره میش هه روا.

هه روا که به ریگادا ده پویشتم له ناو ئوتومبیله که دا بیرم له چاره نووسی خۆم
 ده کرده وه و نه خشه م بۆ داهاتووم ده کیشا. "ئیمه که له ناو کۆمه ل دا
 دۆراندوو مانه پوآله تیکی سه یرمان هه یه، به لام بپوا بکه ن ئینسانی به شه ره فین و
 نیازمان پا که". شه ویکی تاریک بوو، زۆربه ی نه فهره کان و ئیژینگیان ده دا.
 ده نگه ی ئوتومبیل که له نئو بیده نگه ی بیابان دا ئاوازیکی ترسیته ری هه بوو
 گوێچکه ی منی نازار ده دا.

ئه وه ی له ته نیشتیم دانیشتبوو سه رو سیمایه کی شپړئوی هه بوو، به لام پیاویکی
 تیک سمرپاو و به خۆوه بوو. لیم پرسى:

- که نگه ی ده گه ی نه ئه و گونده ؟

کابرا ده سستیکی به سمیله زل و داچۆراوه کانی دا هینا که گه یشتبوونه سه ر
 چه ناگه ی و به دوودلی یه وه وه لامی دامه وه:

- خوا ده زانی ... نه گه ر ...

- نه گه ر چی ؟

- نه گه ر پێگر پێشمان پێ نه گرن به یانی ده گه ی نی.

- پێگر؟ چ پێگرێک؟!

- پێگر ئیتر. نازانی پێگر چیه ؟!

به خۆم نه بوو ده سستیکم بۆ پاره که م برد که له گیرفانی چاکه ته که م دا بوو،
 پرسیم:

- لێره پێگر هه یه ؟

گیله‌پیاو

– چما جیگا هه‌یه پئنگری لئی نه‌بئی؟ ئه‌ویش ئیره که هه‌مووی چیاو هسته‌مه.

ئه‌و پئنگرانه‌ی ئیره هه‌ن له دنیا‌دا هاوتایان نیه!

کابرای ته‌نیشتم باسی ئازایی و بئ په‌حمی چه‌ته‌کانی لای خۆیانی بۆ ده‌کردم و منیش وه‌ک میژۆکه ده‌له‌رزیم. پرسیم:

– چما ئیره پۆلیسی لئی نیه؟

زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانای کرد:

– هه... به... مه‌گه‌ر ده‌کرئ دئی‌یه‌ک پۆلیسی لئی نه‌بئی؟! دیاره پۆلیسیش هه‌یه‌و پئنگریش هه‌یه.

خوا پزقی هه‌ر که‌سه له‌ریڭایه‌که‌وه‌ده‌نئیری کاری پئنگر شتی‌که‌و کاری پۆلیس شتی‌کی‌تر! واش ری‌ده‌که‌وئ جار جار ده‌ست له‌کاری به‌کتر وه‌ربده‌ن.

– کامه‌یان ده‌ست له‌کاری ئه‌وی تر وه‌رده‌دا؟

– دیاره، چه‌ته‌کاری به‌کاری پۆلیس نیه، که‌وابوو پۆلیس ده‌ست له‌کاروباری چه‌ته‌کان وه‌رده‌داو ئه‌و وه‌خته‌یه‌که‌کار خه‌راپ‌تر ده‌بئی!

کابرای گۆزین که‌دیتی زۆرم ئه‌و قسانه‌ پئی سه‌یرن پرسیاری کرد:

– "تو کوینده‌ری؟"

– خه‌لکی ئه‌سته‌مبوولم.

– چما له‌ئسته‌مبوول دز نیه! له‌ویش گیرفانې نیه؟

– هه‌یه.

– چما پۆلیسی لئی نیه؟

– ئه‌ویش هه‌یه.

– ده‌ی باشه... پۆلیسیش هه‌یه‌و دزیش هه‌یه. لیره‌ش هه‌روایه. پئنگریشمان

هه‌یه‌و شوکور پۆلیسیشمان هه‌یه!

– باشە ئیستا پیمان پئی دەگرن؟

– کەس نازانی. برای من! قیسمەت و نسیب. ئەگەر ئەمشە و نۆرە ی ئەم جادە یە نەبێ بە ساخی دەردەچین و ئەگەر تۆرەشی بێ کاری ھەموومان (تەواو). دەتگوت باسی بەرنامە ی رویشتنی کەشتیم بۆدەکا.

ترسم لێ پەیدا بوو و دلە خورپە م وئی کەوت.

"خوا یە ھاوار تووشی پێگرەکان نەبین. دیسان کاریکم بدەنە دەست..."

پارە کەم لێ دەستینن جەھەننەم. دەترسم دیسان تووشی پۆلیس بیمەو ھە ماوہ یەکی تریش ئاوارە و سەرگەردان بێ تا ئیسات دەکەم بۆکوێ دەچوم و چ نیازتکم ھەبوو!"

لەو بیرو بەرژەو ەندانە دا بووم و چاوم گران ببوون کە بە جارێک دەنگی سێ چوار تەقە ھات. شۆفیترە کە مان کە دیار بوو چاوە پوانی پێشھاتێک بوو زۆر تەردەستانە دووسی جار رۆلە کە ی باداو رای گرت.

بەقەو سەرم وە میلە ئاسنەکانی ئۆتۆمبیلە کە کەوت و ژن و مندال دەستیان کرد بە زێرە زێر.

لەپیش ھەمووان دا شۆفیترە شاگردە کە ی دابەزین و پاشان ئەوانی تریش ھاتنە خوارو پیز بوون.

لە خوار پاسەکەو ە دوو کەس کە سەرو چاویان بە گۆرەوی ژنانە داپۆشیبوو تەفەنگ بە دەست و قامک لەسەر پەلەپیتکە پاو ەستابوون.

شۆفیترە شاگردە کە ی وەک مندالان دەستیان دەھەوا کردبوون و لاقیان کەمێک بلۆچە قاندبوون.

کیسە باخەل، سەعات، ملوانکە و ئەنگوستیلە ی ژنانیان لە گۆنویان دەئاخنی. دووسی کەس مابوون نۆرەم بگاتی.

..... گیله پیاو

به نديه كان قانونيكيان هه يه. "لڙ قه ت شت له دز نادزئ"
دهمه ويست پئيان بليّم هاوړئيان! منيش له خوتانم، په روهرده ي به نديخانه و
كه له كېازم.

به لام پيش نه وه ي نه م قسه يه بگه م به كيك له پشته وه لولو له تفهنگه كې له سر
شانم دانا:

– ده ست به رز كه وه، زوويه دره نكه ...

زمانم گيراو وهك فنه ريان خستبيته بن بالّم ده ستم به رز كرده وه.
كابرې كه سه رو چاوي خوي داپوشيبوو گيرفانه كانم گه را. هه موو پاره كه و
ته نانه ت پاندان و قه له مېرو چه رخه كه شمي دهره نئاو به وهش رازي نه بوو
ده ستي بې پيلاوه كانم دريژ كرد:

– دا يان كه نه.

كه وشه كانم تازه كړيېوون. له سه رمانيش ليوه له رزهم گرتېوو. نه گه ر
كه وشه كانيشيان بردېام له سه رمان دهمردم. به پارانه وه وه گوتم:

– نه مه يانم لي مه ستي نن.

كابرا مستيكي واي له په راسووم راكيشا سه ري جهرگم پيوه يه شا!

– زووكه ... بابه زووكه ...

– به سه رچاو.

ده سبه جي كه وشه كانم وي دان و وهك مندالي هه تيو ده ستم له بن هه نكلّم گرتن و
له قه راخيك راوه ستام.

خواخوام بوو كاري چه ته كان زووتر ته واو بئ و بړون تا بچمه وه ناو
نوتم بيله كه و نه ختيك گه رمم بيته وه.

گیله پیاو
.....

وهختیک هه موو شته کانیاں باش تیک ناو له چهند ئیسترێکیان بارکرد،
هیندیکیان له گهڵ ئیستره کان رویشان و دووسی که سیشیان به نه فره کانیاں
گوت سوار بن!

پاشان بۆ خۆشیان هاتنه ناو پاسه که و گوتیان لێ خۆره. ههتا چوار پینچ
کیلۆمیتەر ده رویشان دووسی که سیان داده به زاندو له و بیا بانه به جیان
ده هیشته.

ئه وهندهم سه رما بوو شه قه شه قی ددانم رۆژه رێیه که ده رویشان. باوه پ که
له وهخته دا پریه دل ئاره زووم ده کرد بمرم و پزگاریم بێ.

"ئاخر ئه مهش بوو به ژیاں! پیاو بێ به دهنگه ده سحیب له نێو قامکی
چاره نووس دا رۆژه تا شه وو شه وهتا رۆژ بێت و بچێ؟!"

دووسی جار خه ریک بوو راست به وه و خۆم به یه کێک له چه ته کان دا بدهم،
به لکوو گولله یه کم لێ ده ن و خه لاسیم بێ، به لام له لایه که له سه رمان و
له لایه کیش وا دیار بوو له ترسی گیانم بوو که ده تگوت به کورسی یه که وه
دووراوم.

به ره به ره خه ریک بوو دنیا رووناک بێ، دیمه نی ده ره وه ده بینرا. گه یشتینه
هه ورازیک. لای راستی جاده که زۆر هه لدێرێکی سه خت بوو. لای چه پیشی کێوو
کۆساریک بوو سه ری له ئاسمان ده دا.

چه ته کان فه رمانیاں دا ئوتومبیل راوهستی و هه ستانه سه رپێ. کاتی که دابه زین
یه کیان که له هه مووان به خۆوه تر بوو و ئه مرێ به وانی تر ده کرد، سه ری هیناوه
نێوه ئوتومبیله که و دهستی بۆمن پاداشت:

— ها کوپه وه ره خواری!.

له ترسان هه موو گیانم بوو به ئاره ق.

..... گیله پیاو

"نهی هاوار لیږه کاریان به من چیه؟".

وهك مقهبا له جی خۆم راست بوومه وهو كه وتمه ری. كاتیک به لای كابرایی ته نیشتم دا تی پیریم ته ماشایه کی سه رتابه خواری كردم و به ئارداو ئیژگی تایبه تی یه وه گوتی:

— به سته زمانه کاری ته واوه!

پیره ژنیکي قه له و ته نگه نه ستوور كه ته نیا ژیر كراسیكي كه تانیان له به ردا هیشتبوو سه ریكي پاره شانداو به په رو شه وه گوتی:

"پیاو ده گیر گورگی کیوان بکه وی ده گیر نه م پیاو كوژانه نه كه وی".

نه م قسانه بونی خوینیان لی ده هات، بونی ئازارو کویره وه ری و به دب ختیان لی ده هات.

باوه پ بكن هینده له مردن نه ده ترسام كه له لیدان ده ترسام، له وهش ناره حهت بووم كه نه م چه تانه له نیتو نه و هه موو ژن و پیاوه دا کاریان به من چیه و بۆچی منیان هه لېژارد!

نه وه ندهی دوعای ده مزانی له بن لیوانه وه خویندم و فووم له خۆم كرد: "خوایه به ته مای تو" و دابه زیم.

له ته نیشتم جاده ی دوو كه سی سه روچاودا پو شراو و چوار نه سپ ئاماده بوون. سه روکی چه ته كان تفه نگه كه ی به ده سته وه گرت و چه ند تفه نگیکي له تایه ی ئو تو مبیله كه داو كون كونی كرد.

پاشان ئیشاره ی بۆ نه وانی تر كرد كه سوار بن و منیش له پاشكوی یه كێك له چه ته كان سوار كه ن.

نه سپه كان به غار به ره و كوستان ده ریشتن. ئارام و ئۆقره م لی هه لگیرابوو. ده مگوت ئیستا نا ئیستا نه سپه كان راده گرن و گولله یه كم له مه شكی ده دهن.

گیله پیاو
.....

له قوتاخانه یی عسکری ماموستایه کمان هه بوو، زۆر پیاویکی به ئه زمون و دنیا دیده بوو، هه میسه پیتی ده گوتین:

— کورینه له تهنگانان دا هه میسه پشوتان له سه رخۆ بئ. زۆر پیشهاتی وا هه یه که به پوالت ناخۆشه به لام ئه نجامی باشی هه یه و به پیچه وانهش له وانه یه پیشهاتیک به پوالت باش بئ به لام ئه نجامیکی خهراپی لئ شین بیته وه. زۆر نمونه ی بۆ دیناینه وه ده یه ویست به هه رجۆر بئ ئه و فکرمه مان به ریته میشکه وه که له به رامبه ر ناخۆشی یان دا له سه ره خۆ بین.

ئه وده م زۆرم گوئ نه ده دا قسه کانی. به لام له و کاته دا که دیلی دهستی چهته کان بووم و نه مده زانی چاره نووسم به کوئ ده گا و به ره و چاره نووسی نادیا ری خۆم ده پۆیشتم ، نازانم چۆن بوو ئه و مه سه له م وه بیر هاته وه و ته واویک سه بووری به دلم دا.

ئێستا دیلی یه تی دهستی پێگرو پیاو خهراپان چۆن ده کړئ به ره می باش بئ. بۆ خۆشم نه مده زانی! دنیا به ته واوی رووناک ببوو و هه تا و که م که م له پشت کتوه کانه وه در ده که وت. دیمه نی خانوو قورینه کانی گوندیکی چکۆله له دوور ده رکه وت.

سه رۆک ئه سه په که ی راگرت و ئه وانی تریش که به دوا یه وه بوون، پاره ستان... هه موومان دابه زین... چهته کان گۆره وی یه کانیان له سه ر ده م و چاوی خۆیان هه لگرتبوو. هه ر له گه ل چاوم به رووکاری سه رۆک که وت ناسیمه وه. "ئالتانه شهل" کۆنه هاوالتی به ندیخانه م بوو.

ئالتان به دهنگیکی به رز پیکه نی:

— فه ریده گیل ئه توچی و ئیره چی...؟!

لئی چوومه پێش و خۆمانه پیم گوت:

..... گټله پیاو

– خودا بت کوڅی ئالتان... بچی زووترت دنگ نه کړد! نو قومار بازی به ت له چیه؟

– نه مده ویست نو که ره کانم مه سه له که بزائن!

له به نديخانه خزمه تیکی باشی ئالتانم کړدېوو... روژنکیان که نو له گه ل سچواریکی مل نه ستور شه پری بوو له سهرم کړدېوه...

ئالتان بهو دهسته قورسانه ی مستیکی له شانی دام:

– دهی هاوپی! پیټ نه گوتم بچی هاتویه نو ناوه؟

– دهستیک چاکه ت و شالواری زیادیم هه بوو هاتم پیشکه شتانی بکه م!

ئالتان بهم گالته یه پیکه نینى هات:

– مه ترسه سچ چندانه بوټ ده بژیرمه وه... من قه ت چاکه ی هاوپی یانم له بیر ناچئ.

پاشان دهستیکی بولای گونده که راداشت:

– نیره مالی نیمه یه... هیچ که س نازانی نیمه نو کارانه ده که ین، له هیچ مه ترسه. دهستت وه دهستی من دهو کارمان له گه ل بکه، به لیتت ده ده می پاش سالیك بیه میلیونیر. پاشان کویت پی خوش بوو برق دانیشه و تا ماوی به خوشی بزی..

ته واوی له شم که و ته ته زوان... پروانه چاره نویسی من؟ هر نه و نده ما بوو بیمه چه ته. من که له بهر دزی و کاری چه په ل هه لاتېووم، نیستا تووشی کوئ بیووم؟

هیچ ریگام نه بوو جگه له وهی قبولی بکه م. به زوری زه رده خه نه یه کم کړدو گوتم:

– باشه، به لام ده ترسم نه توانم باشتان خزمه ت بکه م.

گیله‌پیاو
.....

– به پیچه‌وانه، تو به و هموو هۆش و لیزانیه‌ته‌وه زۆر به‌که‌لکی ده‌سته‌که‌مان
دیی. بۆ کۆرپکی وه‌ك تو حه‌یفه ژيانته به‌هیچ و پووج بگوزهری!

قه‌رارو مه‌دارمان به‌ست و چووینه‌وه ناو دی. ئالتان ژیانته‌کی رازاوه‌ی هه‌بوو.
هه‌موو پتووستیه‌کی ژیانته‌کی خۆش و ئاسووده‌ی بۆ خۆی دابین کردبوو.

به‌لام بۆمن که ده‌مه‌ویست به‌پاکی بژیم و به‌ریگایه‌کی حه‌لال دا پارووه نانێك
په‌یدا بکه‌م، به‌شداربوون له‌ کاری ئه‌وانه‌دا عه‌زابێکی گه‌وره‌ بوو.

هر له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌ که‌وتمه‌ بیرى پاکردن، هه‌رچه‌ند ده‌مزانى ئه‌گه‌ر ده‌گیر
که‌وم حه‌تمه‌ن ده‌کۆژیم، به‌لام له‌ هه‌لاتن به‌ولاوه‌ چاره‌یه‌که‌م نه‌بوو.

هه‌ر چۆنێك بوو ئه‌و رۆژه‌م رابوارد. شه‌وی ئالتان و هاوڕێکانى خۆیان سازکرد
بچه‌ "پاو" و منیش به‌بیانوی ماندوویی و سه‌رما‌بوون له‌ مالتى مامه‌وه‌.

ئالتان هه‌ر چه‌ند زۆریشى بره‌وا پێ ده‌کردم. جله‌کانى له‌ وچه‌خان هاویشته‌ و
دای‌خسته‌ و گوتى جا بۆخۆت بچه‌ستوه‌.

نیوه‌شه‌وی ئه‌وان رۆیشتن. کاتێك دلتیا بووم رۆیشتون له‌ مالتى هاته‌ده‌رو هه‌ر
به‌توێی کراس و ده‌رپێ‌یان که‌ته‌که‌وشیکم به‌سه‌ر پێوه‌ کردن و به‌ریگایه‌ك دا که
نه‌مه‌دەزانی ده‌چێته‌ کوێ وه‌دوای چاره‌نووسی نادیارى خۆم که‌وتم. زۆر به‌ریگادا
رۆیشتم. له‌ دلى خۆم دا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر تووشى چه‌ته‌کان بم یان پۆلیس بم بینى
جوابم چ بێ؟

بێده‌نگى شه‌و و ریگای نا‌هه‌موارو له‌ هه‌مووی خه‌راپتر سه‌رما، تینیان له‌ به‌ر
بریبووم. خه‌ریک بوو له‌ پێ بکه‌وم که‌ به‌دبه‌ختیه‌کی تازه‌، هاته‌پیش.

هه‌وێکی ره‌ش و چلکن به‌رى ئاسمانى گرت و دای دایه‌ بارانێکی به‌خوهره‌م.
"ئه‌ی خوايه‌ ئه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختیه‌که‌... خۆ ناکرێ به‌و بارانه‌ به‌ریگادا بره‌م."

گیله‌پیاو

هه‌موو گیانم تلئیسابۆوه. ده‌تگوت گوێلکت له مانگابه راکێشاهوه. ناچار له په‌نای گاشه به‌ردێك پالم لێ دایه‌وه.

له پشت گاشه به‌رده‌که‌وه ئه‌شکه‌وتێکی بچووک هه‌بوو. چوومه ژوورو به‌ترس و له‌رزوه ده‌ستێکم له ده‌ورو به‌ری خۆم کوتا "نه‌کا درنده‌یه‌کی تێدابی و له‌به‌رێکم هه‌لدی".

له قوزینێك بوخچه‌یه‌کم دۆزیه‌وه. له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستم لێ کوتا دیتم با‌لتۆیه‌کی تێدایه.

ده‌سه‌به‌جێ خۆم پووت کرده‌وه کراس و ده‌رپێیه‌که‌م فپێ دان و پالتۆکه‌م له‌به‌ر کرد. له‌شم گه‌رم بۆوه، به‌لام نه‌مده‌زانی برینه‌که‌ی سه‌رم چ لێ بکه‌م. ناو سه‌رما کاریان له‌ برینه‌که‌ کردبوو زۆری ئازار ده‌دام. دانیشتم ده‌ستم له‌بن باخه‌لم ناو بۆ ئه‌وه‌ی برینه‌که‌م نه‌ختێك هێدی بیته‌وه ده‌ستم کرد به‌ سه‌رپاوه‌شاندن.

نازانم زۆری پێچوو بوو یان که‌م، له‌به‌ر بێ خه‌وی ئاگام له‌خۆم نه‌بوو، زانی سه‌ریشم ده‌قیقه‌یه‌ک هێدی نه‌بوو. له‌و حا‌له‌دا په‌نگه‌ قسه‌شم په‌راندبن و ده‌ردی دلم کردبێت و له‌به‌ر خودا پارامه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی گویم له‌ ده‌نگێك بوو، که‌ چاوم هه‌لێنا دیتم یه‌کێك له‌پیشم راوه‌ستاوه‌و سه‌رم بۆ داده‌نوێنی و ده‌پاریته‌وه.

له‌و نا‌په‌حه‌تی و بێ‌هیزی و سستی‌یه‌دا پرسیم: "کێیه‌؟!!"

— خاکی به‌رپێی حه‌زه‌تی شیخم.

واقم وپما، چاوم چاک هه‌لێنان. کابرای له‌پیشم راوه‌ستاوو موویه‌کی درێژو ریشێکی ئه‌ستووری هه‌بوو. له‌سه‌رو سیمای پا دیار بوو ده‌رویشێکی

گیله پیاو
.....

گۆشه نشینه و له ئاكارو رهفتاری دا تیگه یشتم منی له گه ل پیرو مورشیده که ی
لی گۆپاوه .

دیسان هینده ی نه مابوو پێ بکه نم، نه گه ر رۆژی رووناك بوايه، نه گه ر زانیبام بۆ
کوێ ده چم و به رنامه م چیه هه ر له وێ راست رهوان ده مگوت:

"بابه گیان! مام ده رویش! به هه له چووی، نه من پیرو مورشید نیم و خاوه ن
رابردوویه کی له هه موو جیگا ده رکرآم که له به ر به دبختی و ناچاری په نام بۆ
ئه م نه شکوته هیناوه و له سه رمان باڵتۆکه ی تۆم له به رکردوه ."

به لام له و کاته دا هیچ چاره م نه بوو، ده بوو ئه م قسانه ی لی وه رگرم و به سه ر
پاوه شاندن بۆ ته ئیید بکه م.

ده رویش که پێی وابوو خه ریکی تاعه م و "وردو زکر" م ته واو نه بووه به سپایی
له نه شکوته که وه ده رکه وت و به و چه قی سه رمایه له به ر ده رکی نه شکوته
ده ستی له بن هه نگلی ناو پاوه ستا.

یه ک دووسه عات پێ چوو. هه رچی بیرم کرده وه و سه ری خۆم هینا و برد که چ
بکه م و چاره م چیه هیچ رپگایه کم نه دۆزیه وه بیجگه له وه ی ماوه یه کیش ئه م
"رۆل" ه یاری بکه م.

بیستبووم زۆر که س له و رینگایه دا بوونه هه موو شتێك و ئیستا که بێ نه وه ی من
بمه وێ، هه موو هه ل ومه رجێك پێك هاتوه بۆچی شه ق له به ختی خۆم هه لده م؟
رۆژ رووناك ببوو که له ده روبه ری نه شکوته که گویم له ده نگه ده نگێك بوو. گویم
هه لئست بزانم چ باسه؟ دوسی که س له شوانه کان له گه ل ده رویش قسه یان
ده کرد. ئه مانه جیره ی رۆژانه یان بۆ ده رویش هینابوو. ده رویشیش خه به ری
هاتنی پیرو مورشیدی گه وره ی پێ ده دان!

..... گیله پیاو

دهیگوت زوو خه بهر به خه لکی ئاواپی بدهن که خواردن و جل و بهرگی بۆ
بیئن...

"ئهی هاوارو داد. خه ریکه کاره که زل ده بی... نه کا به جارێک پیس بیی!".
دهرویش پریسکه به کی هیئا ژوورئ، له پیشی دانا و دهسته ونه زهر پاوه ستا.
چاوێکم لی هه لته کاند بجیته دهر ده سه به جی وه ده ره که وت. پریسکه که م کرده وه
نان و گوشتی سووره وه کراوو پیواز بوو. له برسان لینگم ده له رزین، دووسی
پارووم خوارد هاته وه سه ره خۆم. پاشان پریسکه که م پیچایه وه دوویاره
دهستم کرده وه به سه ر پاوه شانندن.

رۆژ درهنگ بوو هه تاو به رز ببوو، ئه شکه وته که ی رووناک ده کرد که دهنگه
دهنگیکی زۆر له ده رئ پهیدا بوو.

دهنگی پیاو، ژن، مندال... پیرو لاو تیکه ل ببوو. هیئدیك ده یانه ویست من
ببینن، به لام دهرویش نهیده هیشت:

— پاوهستن، له سه ره خۆ بن تا ئیجازه له پیر وهرده گرم.

زوو خۆم کل کرده وه. دهرویش هاته ژوور، دهست له سه ر سنگ له بهر دهستم
پاوه ستاو گوتی:

— چه ند که س هاتوون بۆ زیاره تی جه نابت.

به ئیشاره ی سه ر گوتم با بیئ. دهرویش چوو ده رو به ده پازده پیاو و ژنه وه
هاته وه.

ئه وان زۆر به ریزو ئه ده به وه هاتنه پیش، دهستیان ماچ کردم و له سه ر سه ریان
داناو پاشه و پاش کشانه وه.

ره‌نگه پیت وایی ئه و قسه‌یه‌م ساز کردوه، به‌لام سویند ده‌خۆم درۆی تیدا نیه و هه‌روا سووک و هاسان بوومه پیری گه‌وره‌ی ئه‌و مه‌لبه‌نده و نازناوی "پیری عوریان" م وه‌رگرت.

پاشان تیگه‌یشتم که ئه‌و پایه‌به‌رزه‌یان هه‌روا به‌ریکه‌وت نه‌داوه به‌من ، به‌لکه زۆر له‌میژ بووه که خه‌لکی ئه‌و ناوه چاوه‌پوانی هاتنی پیری گه‌وره بوون. ئه‌م باسه داستانیکی سه‌یری هه‌یه که له جیگای خۆی دا بۆت باس ده‌که‌م.

هه‌رچۆنیک بوو هاتنی من له‌گه‌ڵ جیژن و شادمانی خه‌لک به‌ره‌و پوو بوو هه‌موو خه‌لکی گونده‌کانی ده‌رویه‌ر بۆ زیاره‌ت!! هێرشیان هێنا!

زۆریان پێشنیاریان ده‌کرد بچمه‌ گوندی ئه‌وان. ئاماده بوون مال و خانه‌قام بۆ دروست بکه‌ن. به‌لام سه‌رم لێ پاده‌وه‌شاندن و پووم پیشان نه‌ده‌دان.

که‌س نه‌یده‌پرسی کیم و له‌ کوێوه‌ هاتووم. یه‌کێک ده‌یگوت "له‌ سه‌مه‌رقه‌ندو بوخاراوه‌ هاتوه" هێندیک ده‌یانگوت "له‌ شیرازو حیزازه‌وه‌ هاتوه"، به‌شیک ده‌یانگوت "له‌ پێشدا ته‌شریفی له‌ عیشق ئاوا بووه".

هه‌موویان تکیان لێ ده‌کردم که له‌مه‌ودا هه‌ر له‌ ناویان بمیتمه‌وه‌و به‌جی‌یان نه‌هێلم.

منیش جوابیکی روونم نه‌ده‌دانه‌وه. بێ ئه‌وه‌ی نیازتکی تایبه‌تیم هه‌بێ خۆم دابوو ده‌ستی قه‌زاو قه‌ده‌رو چاره‌نووس "هه‌رچی ده‌بێ با بێ".

خه‌لک هه‌ر له‌و شوێنه‌ خانه‌قایه‌کی گه‌وره‌یان بۆ دروست کردم و دوو ئیشکچی-یان به‌خه‌رجی خۆیان بۆ به‌کری گرتم.

ئو بزن و مه‌پانه‌ی به‌دیاری هه‌موو رۆژی بۆم ده‌هاتن هێنده زۆر بوون که ناچار بوون شوانیکیان بۆ بگرن. سێ چوار هه‌فته به‌سه‌ردا تی‌په‌پیوو، نه‌مه‌دانه‌ی

..... گیلەپیاو

لەگەڵ دەرویش تەگبیرم چیه . لەو ماوەیەدا لەدەپازدە وشە بەولایە قسەم
لەگەڵ نەکردبوو.

لەو بێدەنگی و کەش و فەشەیی بۆ خۆم تاشی بوو زۆر ناپەحەت بووم . دەترسام
ئەگەر خۆمانە قسەیی لەگەڵ بکەم و لەمەسەلەیی خالی بکەم کارەکه خەراپتر
بێ . ئەگەر تا سەریش بێم و یستبا هەروا بمانمەوه و ئێو رۆڵە یاری بکەم لەبەر
تەنیاویی خۆم شیت دەبووم .

بۆیە زۆری زۆری شەو و رۆژ بە بیانووی تاعەت و زیکر بەتەنێ لەژووری
دەمامەوه دەنوستم !

دەرویش زۆر بە ئەدەبەوه ئەرکی دەرکەوانی بەجێ دەگەیاندا کاتێک لە
ژوورەکهی خۆم بووم نەیدەهیشتم هیچ کەس بێ ئیزنی من بێتە ژووری .
رۆژێک دەرویش هاتە ژوورو گوتی :

– ئاغا دەیهوێ بێتە زیارەت . ئیزن دەفەرمووی ؟ لەبەر ئەوەی هەموو کەس
لای وابو هەموو شتێک لە غەیبەوه دەزانم نەم دەوێرا بپرسم " ئاغا کێیە ؟ ! "
گوتم : " بابێ ! " .

پێم وابوو ئاغا هاتووە بەلام دواي تاوێک چاوەپوانی تیگەیشتم تۆکرەکهی
ناردووە ئیزنی بۆ بخوای ، بۆ خۆی دوايە دی .

پاش نوێژێ دیسان بەبیانووی نوێژەوه دەژووری خرابووم و نوستبووم ، بە
دەنگی هەراو هوریاپەك وەخەبەر هاتم . چاکم گوتی لێبوو لە دەری چەند کەس
لەگەڵ دەرویش کێشەیان بوو . دەرویش دەیگوت :

– شێخ خەریکی " ذکر "ە تا تەواو نەبێ ناتوانم ئیزنی لێوەرگرم . کابراش
دەیگوت :

– ئاخەر باش نیە گیرى بکەین .

گیله‌پیاو
.....

له قسه‌کانیان وا تی‌گیشتم فرمانبهرانی ره‌سمی ده‌ولت هاتوونه سهردانم،
به‌لام دوايه حالى بووم "ئاغا"یه...

هر له ژوورئ پا هاوارم کرد لئی گه‌پئ "ئاغا" بیته ژوور. له‌وه‌ی که له ناو نه‌و
هه‌موو هاتوچۆکه‌رانه‌دا له ژووری ده‌رگا پیوه‌دراو پا ده‌زانم کئ ده‌یه‌وئ بیته
لام ده‌رویش زۆر سه‌ریه‌رز بوو، گوتی:

– دیتان! "مورشید" که‌رامه‌تی هه‌یه‌و له‌پشت دیواره‌وه ئاگای له هه‌موو
کاروباری نه‌م دنیايه هه‌یه؟ توندتر هاوارم کرد:

– کوپه ده‌لیم ئاگای پامه‌گرن. با بیته ژوور.

ده‌رویش له ده‌رئ پا وه‌لامی دایه‌وه:

– به‌سه‌ر چاو... ئیستا دئ!!

له‌سه‌ر ته‌خته دارینه‌که له‌سه‌ر چۆکان دانیشتم و پالتویه‌که‌م توند ده‌خۆمه‌وه
پئچا!

له‌و رۆژه‌وه هاتبوومه نه‌و جیگایه ریشم نه‌تاشیبوو، به‌سه‌ری پئچراوو مووی
تیک چرژاوه‌وه سه‌رو سه‌کویتیکی سه‌یرم هه‌بوو.

ده‌رگا کرایه‌وه. پیاویکی لاوی جوان چاک به‌خۆی و پئنج شه‌ش تۆکه‌ره‌وه
هاتنه ژوور.

"ئاغا" زۆر پیاویکی به‌دیمه‌ن و له‌به‌ردلان بوو، به‌لام تۆکه‌ره‌کانی مل
ئه‌ستووړو سمیل فش و په‌زاگران بوون.

وه‌ک په‌یکه‌ریکی له‌به‌ردتاشراو و بوتیک که له‌سه‌ر چوار پئچکه دای ده‌نین
جووله‌م له‌خۆم برېبوو. "ئاغا" به‌رۆژه‌وه سه‌لامیکی کردو به نه‌ده‌ب هاته پئش
ده‌ستی گرتم و ماچی کرد.

منیش به ئیشاره‌ی سه‌رو به ده‌نگیکی گرو شیخانه‌وه گوتم:

گيلەپياو

– خوا بت پاريزئ.

که چاکى لئ ورد بوومه وه ديتم "ئاغا" زۆريش گهنج نيه و چل، چل و دوو سالتىك ده بئ.

"ئاغا" هه ر به و جوره که ده ستى به سنگيه وه گرتبوو، گوتى:

– من هاتووم له نفوسى پاکی جه نابت داواى دوعاى خير بکه م .

له کاتىك دا پریشم به قامكى دهستم شانه ده کرد گوتم:

– دوعاى خيرى ئيمه هه ميشه هه موو خه لکى ئەم ناوه ده گرتته وه .

"ئاغا" سه ريکى بق دانواندم و منيش له دلى خۆم دا ده مگوت ئەگه ر ئەم

کابرايه بزانئ من چ کاره م، چيم پئ ده لئ؟

ئاغا گوتى:

من خاوه نى ئەم گوندانه ی ده وروبهرم. تکات لئ ده که م زه حمه ت بکيشى و

گه وره مان بکه ی و ماله که مان بکه يه موفه رک.

– به سه ر چاو... وه ختیک ديم.

ئاغا داوینى ماچ کردم و پاشه وپاش کشايه وه، منيش هه روا له جيگای خۆم

دانىشتبووم ته نيا سه رم ده له قاند.

چه ند رۆژ دواتر که قه رار بوو بچه سه ردانى ئاغا، ده تۆکه رى له دوا ناردبووم.

ده نه سپى زياديشيان بق پياوه کانى من هيتابوو. به دبختى له وه دا بوو که من

قه ت سوار نه ببووم و شاره زای پئ و شوينى نه سپ سوارى نه بووم.

دلّم زۆر ترسا "نه ی هاوار خوايه ! نه کا له نه سپه که م به رييمه وه و ئابرووم

بچئ؟!"

به گه وره تۆکه رى ئاغام گوت:

گیله پیاو
.....

– پۆله گیان من قەت رازی نیم حەییوانی بەستەزمان ئازار بدەم هەمیشە بە
پێیان دەڕۆم. هەمووان بنێرەو و بۆ خۆت وەمێنە پێکەو و دەچین.
"مەکو" زۆری پێ خۆش بوو کە گوتم بەتەنێ وەمێنە و لەگەڵ من وەرە. ئەمە
نیشانە ی ئەوە بوو کە زۆرم باوەر پێ هەیە.

دەسبەجێ فەرمانی دا هەموو پۆششتن و بە ئەدەبەو گوتی:

– ئەگەر لەبەرت بەزەحمەت نەبێ نێو قەدبەر پڕۆین پێش وان دەگەینێ. گوتم:

– نا خاترجەم بە، ئەمن بە هیچ شتێک ناپەرەحەت نابم.

"مەکو" هەموو کوێرە پێکان شارەزا بوو، بەرێگایەکی چۆلە پێچەیی دا بردم،
رێگایەکی زۆر درووارو ناخۆش بوو، بەلام دەمزانی بچوکتێن سکالا بکەم ئابرووم
دەچێ. ئەمانە لە کەشف و کەرەمەتی من چاوەڕوانی شتی زۆر لەوێ گەورەترن.
لە دلی خۆم دا هەزاران جێتۆم بەخۆم دەدا. لە ماندووێتی و لە ترسان و لە بەر
دەکوته هێندە ی نە مابوو لە پێ بکەوم کە گوندی مالی ئاغا وەدەرکەوت.

ئەمجار رێگا کەمان سەرەوژێر بوو. پاش چەند دەقیقەیک گەشتینە قەلای
ئاغا. ئاغا بەخۆی و تۆکرەکانیەو بە پیشوازەو هاتبوو، دەستی ماچ کردم
و پرسى:

– ئەوانی دیکە لە کوێ بەجێمان؟

"مەکو" لە جیاتی من جوابی دا یەو:

– ئەوان لە رێگادان.

بەرەستیش ئێمە پێش ئەوان گەشتبووینە جێ و ئاغاش و تۆکرەکانیش
سەریان لەمە سوپماوو!

چووینە ژووری قەلای. بەدیتنی مالی رەنگین و شتوومەکی جوان و نایاب و ئاخر
مودێلی ئاغا بەجاریک وایم وپما.

..... گیلہ پیاو

دیوہ خانہ ی ناغا لہ سالٹونی میلیونیرہ کانی ٹہستہ مبولیش جوانتر بوو.
کتیبخانہ یہ کی گہورہ ی پر لہ کتیبی زانستی و ہونہری تیدا ہہ بوو.

قاوہ یان ہیناویہ ک لیرہ و یہ ک لہوئ دہست بہ قسان کرا. ناغا بوی باس کردم
کہ سالئ تہ نیا سئ مانگ لیرہ یہ و ٹہوہ کہ ی تری لہ ٹہستہ مبول دہ بیئ.
دووکوی لہ بہ ریتانیان و کچہ کہشی لہ سویسرا میردی کردوہ. سات بہ سات
زیاتر سہرم سوپردہ ما. تۆکہرہ کانی نیو سہعات دوا ی نیمہ گہ یشتنہ جئ.
پاش ماوہ یہ ک یہ کٹک لہ تۆکہرہ کان ہات و گوتی:

— نیورڈژ حازرہ.

ناغا تۆکہرہ کانی ٹیزن داو زۆر بہ ٹہدہ بہوہ فہرمووی منی کرد بق ژووری نان
خواردن.

ہہ تا ٹہودہم قہت سفرہ ی وا رازاوہم نہ دیبوو.

چہند جۆرہ خواردن لہ سہر میژہ کہ دانرا بوو. لہ ناوہ پاستی میژہ کہش دا
سینی یہ کی پر لہ خواردنہوہ ی جۆراو جۆر دانرا بوو.

— تۆچ مہ شرووبیک دہخویہوہ؟

بہ شیوہ یہ کی سہیر گویا بیژم لہ وشتانہ ہہ ل دہستی سہریکم راوہ شان دو گوتم:

— بق نیمہ خواردنہوہ ی ٹہوشتانہ حہرامہ.

خۆزگہ ٹہم قسہ یہم نہ کردبایہ و احترامی خۆم نہ شکاندبا. لہ گہ ل ٹہو قسہم کرد
ناغا بہ راویژکی تایبہ تیہوہ گوتی:

— سہگی سہ گباب درق لہ گہ ل منیش دہکہ ی؟

بہو قسہ یہ ی ہہموو گیانم لہ رزی. پیم وابوو گالتہ دہکا، بہ لام کہ سہیریکی
چاوانیم کرد دیتم بہ پاستی وا دہ لئ.

ہہولم دا خۆم نہ دۆرینم، پیکہ نینینکی ساردم بق کردو گوتم:

گیله‌پیاو
.....

– جه نابت فهرموو تۆشی گیانت بی به لام من ببووره .

نه پاندی:

– پیره سهگ ها بگره بخۆره وه له گه ل تۆمه .

به وه فرمانه ی دوایی به ندی جه رگ و دلانم پسا، له بنه وه سه یزکی چاوانم
کرده وه . دیمه نی ته وا وه ک جان وه یزکی درنده ده چوو، تیگه یشتم رزگا نیه
ده بی به قسه ی بکه م .

تی نه ده گه یشتم ئه م له نه کاو گۆرانه مانای چیه و چۆن بوو ئاغا که نه وه مه موو
ریزه ی لی ده گرتم به جارێک هینده گۆرا .

بی نه وه ی مه قم له بهر بیته ده ری په رداخه که م هه لگرت یه ک بین چۆر پریم کرد .

ئاغا به گهرمه وه سه یزکی سه رو چاومی کردو گوتی:

– ئافهرین، نه گه ر نه ت ده خواره وه نه وه نده م به مستان له پشت نه ستۆیه
پاده کیشای تا خۆت پیس ده کرد!

په رداخیکی ترم خواره وه نه مجار ئاغا به ده ستی خۆی مه زه ی له زارم
ده خست و گوتی:

– ئیستا دلنیا بووم که بۆ ئه م کاره لیوه شاییت هیه !

قسه کانی زۆر به توێکل بوون . هیشتا نه مده زانی مه به ستی له "ئه م کاره "
چیه ؟

بیرم له وه ده کرده وه که خواجه ئه مه چ به لایه که تووشی بووم .

"ئاغا" په رداخی سیه می پرکردو دایه دهستم و پرسى:

– چۆن بوو هاتیه ئیره ؟! نه مده زانی چی جواب بده مه وه . راستیه که ی پئی بلتیم
یان هیندیک درۆ تیک بکه مه وه .

"ئاغا" زه حمه تی منی که م کرده وه و گوتی:

گیله‌پیاو

– تا ئیستا چوویه به‌ندیخانه یان نا؟ نهختیک پئی که‌نیم:

– ببووره قوریان، کارم به به‌ندیخانه چ بووه؟

گوتهی:

– درۆ له‌گه‌ڵ من مه‌که له‌سه‌رتاپات دیاره که خاوه‌ن رابردویی!

بیده‌نگ بووم. وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که ئاغا ئاگای له‌هه‌موو ژیا‌نی من هه‌یه.

– ئه‌گه‌ر به‌ندیخانه‌ت نه‌دی‌بێ نایه‌لم ده‌قیقه‌یه‌کی‌ش لی‌ره وه‌می‌نی. دیتم قسه‌کانی

به‌راستین و درۆی له‌گه‌ڵ ناکرێ:

– راستیه‌که‌ی. چه‌ند رۆژێک گیراوم.

ئاغا گو‌لی کردو له‌قاقای پیکه‌نینی دا:

– ئیستا بوویه پیاویکی حیسابی، باشه بلێ بزانم له‌سه‌رچی گیرای؟

چما ده‌کرا بلێم به‌تاوانی که‌له‌کبازی؟ گوتم:

– له‌گه‌ڵ کابرایه‌ک به‌شه‌پ هاتبووم.

ئاغا ته‌ماشایه‌کی سه‌رو سه‌کوته‌ی کردم:

– تق وه‌ک نه‌وه‌ی ناچی له‌خه‌لک بده‌ی. راستیه‌که‌ی بلێ، دیاره دزیت کرده‌وه؟

– به‌راستی، له‌هیچ و خۆرا به‌تاوانی که‌له‌کبازی چوومه به‌ندیخانه.

– ئاها... ئه‌مه ته‌واوه. ئیتر له‌تق باشترمان ده‌ست ناکه‌وێ. له‌ئاسمانی‌ت لی

ده‌که‌پام، له‌عه‌رزیم وه‌گیر که‌وته‌ی. پرسیم:

ببووره. ده‌کرێ بفه‌رمووی بۆچی به‌دوای من دا ده‌که‌پای:

– ئی‌مه هه‌میشه که‌سی‌کمان ده‌وێ خه‌لکی سه‌رگه‌رم بکا. پێش تق یه‌کێک لی‌ره

بوو نه‌یتوانی خۆی بی‌پاریزی و په‌ته‌ی که‌وته سه‌رئاو.

به‌لام تق باشت ده‌ست پئی‌کردوه. ئه‌گه‌ر بتوانی تاسه‌ر وا بچیه پێش هه‌تا

ده‌م‌ری پارووت ده‌پۆنی که‌وتوه.

كاتىك نۆكرەكانم گوتيان پياويكى رووت و قووت لە ئەشكەوتى پەيدا بوو و ئامادە نىە بىتە ئاوەدانى، زۆرم پىخۆش بوو، لەدلى خۆم دا گوتم "دياره ئەمە يەككە لە قوماربازانەيە). فەرمانم دا پىويستىەكانى ژيانى بۆ رىك بخەن و بۆ ئەوئى لە پىش چاوى خەك حورمەتت زۆر بى بۆ خۆشم هاتە سەردانت. ئەمە قانونىكى گشتىيە: شىخ و ئاغا دەبى هەميشە دوور لە خەك بژين. وەك "كوپر ئوغلى" دەلى ئەوئا ديموكراسى پەيدا بوو گەورەيى لەناو چوو. هەر پياويكى گەورە زۆر هاتوچۆى خەك بكاو پووى خۆشيان پىشان بدا احترامى كەم دەبى.

شىخى پىشوو لەبەر ئەوئى ئەم قانونەي بەرئوئە نەبرد ناچار بوو بەشەو بۆى دەرچى!

پرسيم: كام قانونى بەرئوئە نەبرد؟
وئلامى داىەوئە:

– سى قانون هەيە دەبى زۆر بە وردى لە پىش چاوت بن.
كەسك بىهەوئى لەبەنديخانە دا هيرئوين بفروشى دەبى چ بكا؟ لەپىش دا دەبى لە دەرەوئى بەنديخانە فروشيارىك بدۆزىتەوئە. ئەمجارە دەبى لە ناو بەنديخانەش دا بەهيز بى و هەموو كەس رىزى لى بگرى. دواى ئەمانەش دەبى كاربەدەستانى بەنديخانە بەدزىوئە ئاگايان لەو مەسەلە هەبى.
ئەمە وەك لا ديواره سەرەكەكانى خانوو وايە. ئەگەر لا ديوارىكى كەم بى يان سست و ناتەواو بى ناتوانى لە بەنديخانە دا هيرئوين بفروشى.
كارى تۆش راست وەك ئەمە دەچى. لەپىش دا دەبى دلى ئاغاي ئەم ناوئە پاكىشى كە ئىستا بەرامبەرت دانىشتوئەو بەتەواوى لەگەلت يەكە.

گیله پیاو

دووه م قه درو ریژی خۆته که ئیستا نه ویشته هه یه و هه موو خه لکی ئه و ناوه به شیخیکی گه ووه که رame تدارت ده زانن. ئیستا له هه موو مالێک و هه موو مه جلیستیکی ئه م مه لبه نده باس باسی تۆیه .

خه لک قسه ی سه یر سه یر ده که ن. ده لئی گرۆ درۆیان پیکه وه کردوه . هه رچه ند هه موویان ده زانن قسه کانیا ن درۆیه تی ده کۆشن به هه زار سویندو قورعان که رامات و کاری دوور له باوه پ بۆتۆ داتاشن.

هه ر ئه مپۆ که تۆ به ریگای چیا و نیۆ قه دبېدا هاتووی و تۆ که ره کانم به جاده دا هاتوون و دره نگتر گه یشتونه جی مقق مقویه کی زۆری لی په یدا بووه . گویم لی بوو چه ند که س سویندیان ده خوارد که به چاوی خۆیان تۆیان له پشت هه ورانه وه دیتوه که به بالان فریوی!

ئه م خه لکه ئه خلاقیکی سه یریان هه یه . جاری وا هه یه شته که وا ساز ده که ن که له خۆشیان ده گۆپۆ و باوه پ به درۆی خۆیان ده که ن.

شیخه که ی پیشووشمان تووشی ئه و به دبەختیه بوو. ئه تۆ ده بی زۆر وریا بی خۆت لی نه گۆپۆ، ده نا زۆر به پیسی لی رته وه ده ر ده نی ن و سه ر له نوێ ئاواره وه ده ریبه ده ر ده بیه وه ، دزی ده که ی دووباره ده تگر نه وه و دات ده که نه وه .

پرسیم: قانونی سییه م کامه یه ؟

ئاغا سه ریکی پاوه شانند:

قانونی سییه م پازی کردنی پۆلیسه .

له گه ل بیستنی ناوی پۆلیس مچوپکیکم به له ش دا هات خه ریک بوو له جیتی خۆم وشک بم.

"ئه ی هاوارو داد هه رچه ندی له بهر پۆلیس هه ل دیم چاره نووسی ژیا ن له گه لیانم گری ده داته وه ."

ئاغا كه تۆ گەيشت پەنگم پەپى و زۆر تۆك چوم پرسى:

– چما باسى جندۆكەم كردهوه؟... پۆليس بۆ لى ترسان نابى...؟!

ئەگەر لە رابردوو كەت دەترسى، خاترجەم بە. هەتا بە قازانجى ئەوان بچوولتییەوه كاریان بە كارت نیه. كاریە دەستانى دەولەتیش رىیان ناكە ویتە ئێرە.

تەنیا نوینەرانى پارلەمان لەوهختى هەلبژاردن دا پەیدا دەبن و ئەمەش یەكێك لە دژوارترین ئەركەكانى تۆیە كه دەبێ بە لێزانى و تەردەستى رۆلى خۆت یارى بكەى.

تووشى تەلەپەكى باش هاتبووم. گوتم:

– ئاغا ئەمن ئەو پیاوێ نىم كه تۆ بیرت لى كردۆتەوه. من شیاوى شیخایەتى نىم و ئەم كەلەكبازىەم پىناكرى. ئەمن پیاویكى پیشینەدارو كەلەكبازم كه هەموو كەس دەمناسى و كارێكم لە دەست نایە. رێگا بدە بپرۆم وەدواى كارى خۆم بكەوم.

ئاغا سەرىكى لى راوەشاندم:

– پیت وایە مالى پوورته هەروەخت كه یفت لى بوو بىی و هەر كاتێك وەپەز بووى بپۆى... چون گالتە بە بیروپای گشتى دەكرى.

ئەو وەختەى دەكەوتیە ناو "چال" فكرى وات كردبايە، نەك ئیستا كه هەموو بەشیخىكى گەرەت دەزانن و هومیدیان پیتە.

بە پارانەوهوه گوتم: چما ئاسمان دەرووخى، یان بوومەلەرزە دى كەمن بپرۆم چاوى خۆم دەربینم و وەدواى كارى خۆم بكەوم؟ یەكى دیکە راست بكەنەوه.

..... گیله پیاو

– یه که م له تو زیاتر که سمان ده ست ناکه وی که هه موو شتیکی ته واو بی. خو
ئه گهر ده ستیشمان بکه وی ماوه یه کی پی ده چی... و ئیمه ش نابیی ته نانه ت
تاقه روژتیکیش بی شیخ بین.

پرسیم:

– مه به ست چیه؟ بۆچی بی شیخ ناژین؟
– دیاره ئیتر. خه لکی ئیتره دوکتوریان نیه، مامانیان نیه، دهرمانیان نیه،
پاره شیان که هه ر نیه. لانی که م ده بی شیخیکیان هه بی دهر دو ئازاریان
دهرمان بکا.

بوونی تو بۆ ئه مانه جیگای هیوايه. ئه مانه ی که خوئی به رپی تو بۆ متفه رك
ده به ن، ئه گهر هومیدیان به ری یاخی ده بن، هه راو هۆریا ساز ده که ن و
دهردی سه ری بۆ ده ولت و بۆ منیش که ئاغاو خاوه ن ملکم دروست ده که ن.
بۆیه هاتمه سه ردانی توو له پیش چاوی خه لک ده ستم ماچ کردی. مال نه وێران!
من له پاته خت جوابی سللوی مل ئه ستوره کانی ش ناده مه وه، هه تا ده گا
به وهی احترامیان بگرم یان ده ستیان ماچ بکه م. به لام لیتره بۆ پیشکه وتنی
کاری خویم له به رامبه ر دزیکی پیشینه داری وهك تۆدا چۆکم دادا.

منیش و ئاغاش مه ست بووین، به لام به و حاله ش هه وسه له مان باش بوو. له و
حاله دا پیکه وه قه راره مه دارمان دانا. قه رار درا من به گورج وگۆلی خه ریکی کار
بم و ئاغاش بۆ خوئی کاریکی وا بکا که له گه ل فهرمانده ی پۆلیسی ناوچه یه کتر
ببینین.

ئو شه وهی ئه وه نده سه رخۆش بووم نه متوانی بگه ریمه وه خانه قا. سبه ینی
به یانی ئاغا بۆ چوونه وهی من ته شریفاتیکی گه وده ی ساز کردبوو. ده پا زده
تۆکه ر بۆ به ری کردنی من ئاماده کرابوون.

گیله پیاو
.....

دهمه ویست سواری ئه سږ نه بږم و دیسان به پښ به ریځگای چیا دا بږمه وه، به لام
ئاغا به گوښی دا چپاند:
- به دبه خت له م سهره وه هه وراره لانی که م هه شت سه عاته پښ ده بی، ناتوانی
به پښ بږی.

ئهمن که له ئه سږ ده ترسام گوتم ئه دی ته گبیر چیه؟
ئاغا فهرمانی دا توکه رکان جله وی ئه سپی من پاکیشن.
وه ختیځ که خه ریځی سوار بویونیش بووم بږ خوی هات و پکښی بږ داگرتم.
به سپایی پښم گوت:
- ئه وه موو جنیو و قسه سووکه ی دوینځی چی و ئه م هه موو احترامه ی ئه مږوت
چی؟

ئاغا بښکه نی، سهریځی بږ دانواندم و به سپایی له بن لیوانه وه گوتی:
- ده بی من حورمه ت بگرم بږ ئه وه ی خه لکی دیکه به فریو بچی.
به لام وریای خوت به هه لته خه لته تی و له بیرت نه چی چ که سی و خوت لی
نه گورپی. کورپه ته پللی سهرت وه عه رزی ده که وی. له و روزه به دواوه ژیا نی من
ره نگیځی دیکه ی گرت.

ئو په رده ی له بیر چوونه وه که چهند هه فته یه ک بوو به سهر رابردووم دا
کشابوو، وه لاجوو.

هه تا نه چووبوومه مالی ئاغا جار جار بږ خوشم لیم ده گورپا، وه ختیځ دیهاتیه کان
دیاری یان بږ دینام و داوای نوشتویان ده کرد خوم لی ون ده بوو، پښم و ابوو
به راستی پیاوځی پاک و دروستکارم. به لام ئه مجار ده قیقه یه کیش له بیر
دهغه لبازی خوم و ئه نجامدانی ئه و "پۆل" ه که پښم ئه سپیږدرا بوو خافل
نه بووم.

..... گیله پیاو

شه وانه که دنیا بیدهنگ ده بوو بیرو به رژه وهندی سبهینئ و ترسی ئه وه که دواړوئی کارم ده گاته کوئ گیانمی نازار ده دا.

بق ئه وهی خؤم له ده ست ئه م فکرو خه یالانه نه جات بده م په نام بق ئه لکلو ده برد.

به روئیش زؤربه ی وهخت به بیانوی نوئو دوعا له ژوړئ ده خزام و ده نوستم. له و وهخانه دا که س ه قی نه بوو بیتته ژوره که ی من و ده روئیش زؤر به داوودل ئه رکی پاسه وانی به جئ ده گه یاند.

روئیکیان که له ژوړئ خزابووم و شهرابم ده خواره وه ده روئیش به پیچه وانه ی جاران به بیئ ئیجازه وه ژور که وت.

ئه من له و پړ پوویه ی زؤر ترسام. ئه گه ر وهختیکي دیکه بایه وام ته مبنئ ده کرد تا ماوه غه له تی وا نه کاته وه. به لام ئه و رژه له بهر دوشت نه متوانی هیچ بلیم: په کیان ئه وه که ده زگای خوار د نه وه م له مه یدانئ بوو، دووهم ئه وه که ده مزانی خه به ریکی گرنگی پئ یه و له وانه یه خه به ریکی زؤر فهوری و ترسناکی بق هیئابم.

ده روئیش دیتنی ده زگا که می هیچ پئ سهر نه بوو. ده تگوت ده زانئ دنیا چ باسه !

له پهنګ و پوخساری شئواوی را دیاربوو پاسپارده یه کی گرنگی پئ یه و بق کاریکی گه وره ناچار بووه بیئ ئیزن بیتته ژور.

بیئ ئه وهی داوای لئ بووردن بکا، یان پاره ستئ من پرسپاری لئ بکه م گوتی: — فرمانده ی پؤلیس ده یه وئ بیتته سهر دانت. به بیستنی ناوی فرمانده ی پؤلیس وا تیک چووم هیئده ی نه مابوو دلم پاره ستئ. پرسیم:

گیله پیاو
.....

– چ کارئکی به منه؟

دهرویش بیدهنگ بوو، منیش که و تمه ناو ده ریای بیرو خه یالات! "ناکا له
مه سه له ی من ناگادار بوو بیت و بۆ گرتنم هاتبێ؟..."

ته واوی نه و کهش و فشه ی جاران دهم نواند وه لام ناو له درویشم پرسى:

– نه م فرمانده ی پۆلیسه چۆن پیاویکه؟

دهرویش زۆرى پێ سه یر بوو که نایناسم، لیتی پرسیم:

– چما تا ئیستا نه ت دیوه؟!

– نا.!

– نه دی چۆن هاتوویه ئیره بوویه شیخ.

نهمده زانی چی جواب بده مه وه. پاش نهختیک پاوهستان گوتم:

– کارى من له سه ره وه جێ به جێ بووه، پتووستیمان به دیتنى نه و جۆره
که سانه نیه.

دهرویش زه رده خه نه یه کی تایبه تی کرد که هه زار مانای هه بوو، دوايه گوتى:

– باش وایه جارێ جوابی پیاوه که ی نه قیب بده یه وه دوايه قسان ده که ین!

نهمده زانی چی جواب بده مه وه، له درویشم پرسى:

– به فکری تو چی لێ بکه ین؟

– بفرموو بابێ، نه گهر نه و پازى نه بێ لیره هیه شتیك ناکرێ.

سه ریکم بۆ له قاندو گوتم باشه، کاتیك دهرویش خه ریک بوو بچیته ده ر گوتم:

– زوو وه ره وه کارم پیته.

دهرویش رویشت و منیش له گۆ فکرو خه یالی خۆم را چووم:

"خوايه گیان... ته گبیر چیه؟ نه مه چ به دب ختیه که تووشم بووه. نه گهر
بمناسیته وه چ په ندیکم به سه ردینێ؟"

..... گیله پیاو

هه تا دهرویش قهراری هاتنی نه قیبی داناو هاته وه نیوه ی گۆشتی له شم بوو به ئاو.

له گه ل هاته وه ژووری چاوم لی هه لته کاند دانیشی، بی شه وه ی هیج بللی به رامبه رم دانیش، ئیستیکانیکم ئاره ق وه ده ست دا:

- بخۆ وه که مێک نه شه ت ببزوی.

ئستیکانه که ی به قومیک هه لچۆراندو به به ری ده ستی سمیل هه شۆپه کانی نه سترپه وه . چاوه کانی ره نگیک ی سه یریان هه لئنا بوو، پیاو نه یده توانی چه ند ده قیقه تی یانه وه رامیتی.

بۆ خۆشم که به خه به ری هاتنی جه نابی نه قیب خومار ببوومه وه دووسی ئیستیکانم تی کردو پاش شه وه ی هاته وه سه ره خۆم پرسیم:

- باشه ئه م به ریزه که نگێ دێ؟

- ئه مپۆ ئیواری.

- زۆر باشه بللی بزائم ئه و کابرایه چۆن جانه وه ریکه . دهرویش ده ستی به تاریفان کرد:

- پیش شه وه ی جه نابی نه قیب بێته ئه م ئاره ، ته واوی ئه و کێوانه پڕ له چه ته بوون.

هیزه کانی ده وله ت هه رچی ده یان کرد نه یان ده توانی پیشیان پی بگرن. هه موو رۆژی چه ند ئوتومبیلیان پووت ده کردن. کارێکیان به سه ر ژن و مندالی خه لک دینا هه ر مه پرسه .

هه موو هه وتووێه فرمانده ی پۆلیسیان ده گۆپی به لام هیج کامیان چیان له ده ست نه هات و رۆژ به رۆژ وه زع خه راپتر بوو، وای لی هاتبوو هه موو بن

گیله پیاو
.....

بهردان دووسئ چه ته یان لئ بوون و که م که م به کتریشیان رووت ده کرد. هه تا
ئه م جه نابی نه قیبه هات و تئوی چه ته ی له م ناوه بپی.
پرسیم:

– ئه م پیاوه چۆنی چه ته بیرنه وه؟

– هم... چه ته کان کهین و بهینیکیان له گه ل شیخه که ی پیش تو هه بوو... شیخ
پشتیوانی لئ ده کردن. جه نابی نه قیبه به هه ر فیلتیک بوو شیخی رازی کرد
بچیته ئه سته مبول. له گه ل پیی لی ره ترازانده به کسه ر بردی له به ندیخانه ی
ئه سته مبول دایه ده ست بۆلیس و هاته وه. پاش رویشتنی شیخ چه ته کانیش
کلکیان له گه لوزیان گرت و هه لاتن!

ته نیا من مابووم که دوا ی رویشتنی شیخیش به که لله په قی خۆم پاگرتبوو.
ده رویش نه ختیک راوه ستاو منیش که به بیستنی ئه م قسانه سه رم ده سوورا
له بنه وه چاویکم لئ کردو بی اختیار گوتم: "داستانیکی سهیره!".
ده رویش سه رتکی راوه شانده:

– به لئ هه تا دوومانگ له مه وه به ر روژیک جه نابی نه قیبه وه لامی بۆ ناردم بچم بی
بینم... منیش به ته نئ له و کیوو چیا به وه جان هاتبووم. ئاغاش تینی بۆ
هینابووم. ئه وه بوو شه ویکیان چوومه لای ئاغا و پرسیم "ته گبیر چیه؟".
ئاغا فه رمانی دا بچمه لای جه نابی نه قیبه بزانه ده لئ چی...
بی اختیار قسه که ی ده رویشم بپی:

– چما ئیوه کهین و بهینتان له گه ل ئاغاش ههیه؟!

– ته حه! ئه دی چۆن...! چما به بی رازی بوونی ئاغا دزی و ریگری
ده کری...! چما تو بۆخۆت به بی ئیجازه ی ئاغا هاتوویه ئیره!!

..... گیلەپیاو

لەدای خۆم دا هەزار جانیوم بەم بەخت و شانسی خۆم دا "بروانە ئو
بەدبەختیە بارگە و بنەم لەکوێ خستو؟" تەنانت هەناسەهەلکێشانم دەبێ بە
ئىجازەى خەلکى دیکە بێ!.

بۆ خۆشم نەمدەزانى سەرەنجامى ئەم کارە بە کوێ دەگا. ئىستىكانەكانمان
هەلداو پرسیم:

– باشە دوايە چ بوو؟

– بەترس و لەرزەوێ چوو مەلای جەنابى نەقیب. پێم وابوو هەرچاوى پێم
بکەوێ دەمارم دەردیئێ...

بۆیە هەر کە دەرگام کردەوێ خۆم بەسەر کەوشەکانى داداو گوتم:
"سەھوم کرد... ئیتر کارى وا ناکەم... مەعاشىکى نەمر و نەژیم بۆ وەبەرە.
ئەگەر پەلم بزاوت ئىعدامم بکە..."

کەچى بەگ پێکەنى و راستى کردمەو:

"ئافەرىن... هیچ باوەرم نەدەکرد ئەوەندە تێگەشتوو بى. هەلستە دەتکەمە
سولتانی کێوان. بە پێچەوانەى قسەى خۆت تۆ نابێ دەست لە چەتەى
هەلبگرى، بەلام دەبێ لەقسەى من دەرئەچى.

– هەرچى بفرموى بەسەرچاو جێبەجێ دەکەم.

– باریک الله... دەبێ هەر ئىستا بچىوێ چىاو بچىە ناو ئەشکەوتى شىخەوێ
کەسێش نەزانێ پێکەوێ تەوێ و بەستمان هەيە. چەند کەس هەوالنۆوسى
رۆژنامەو وێنەگر دەنێرم وێنەت بگرن و لە رۆژنامە دا بلۆى بکەنەو.

تەنیا ئەوەندەيە وریا بە لە وەلامى رۆژنامەنۆسەکان دا قسەى نالەبار نەکەى و
نەلێی لەبەر برسەيتى و بەدبەختى بوومە چەتە، نەچى بلێى مەعاشىکى کەم

گیله پیاو
.....

بدنه ئی دهست له م کاره هه لده گرم. ئەم قسانه ئاشکرا بن وهک سهگ دهت تۆ پیتیم!

پرسیم: باشه چیان پئی بلتیم؟

— ها... ده لئیی من بۆ پارستنی نامووسی خۆم ئەم رێگایه م په چاو کرده وه و خهبات ده که م بۆ کۆمهگی لێقه و ماوان و له و جۆره قسه زل زلانه.
چاره نه بوو ده بوو به قسه ی بکه م. لووس و باریک هاتمه وه ئییره و چاوه رتیی هاتنی رۆژنامه نووسه کان بووم.

خواردن و جل و بهرگ هه موو شتی کم له لای به گه وه بۆ ده هات. هه ول م ده دا به موو له قسه ی دهر نه چم. من که به جارێک دهست و پێی خۆم ون کرد بوو گوتم:

— مه به ستی له و کاره چ بوو؟

— ئەو ئەفسه رێکی خاوهن ته جره به و دنیا دیده یه، ده زانی ئەگه ر تۆوی چه ته له دنیا بپێی نانی ئەویش ده بپێی...

که وابوو چ له وهی چاکتر چه ته هه بێ، به لام به قسه ی ئەو هه لسووپێ.

ئاخره که ی رۆژێک هه والئوسه کان هاتن. منیش ئەوه ندەم باش رۆلی خۆم یاری کرد که هه والئوسوی قوربه سه ریش زگی پێم سووتا و گوتی "حازرم له رۆژنامه که م دا دیفاعت لێ بکه م و له لای کاربه ده ستانیش کاره که ت بۆ چاک بکه م"

دیسان چاک بوو ته سلیمی قسه کا نی ئەو هه والئوسه نه بووم، ئەگینا دهر دیکیان ده دامی تا ماوم له بهری بنالینم.

له گه ل ئەوه ش دا پوو شالێکم هه ر لێ هه ل بوو. چه ند رۆژ دواتر له پێشدا نه قیب و دوايه ش ئاغا، وه لامیان دامی که به م زوانه شیخیکی زۆر باش پهیدا

..... گێله پیاو

دهكەن و جینگەكەى من دەدەن بەو. هەتا ئەو رۆژەى تۆ هاتى ئەمن سەعاتێك
خەو ئاسوودەبەيم نەبوو. راستیان گوتو "چاوەروانى لە هەموو شتێك ناخۆش
ترە".

ئىستىكانەنمان هەڵدان. لە دلى خۆم دا پێكەننەم بە ساويلكەيى دەرويش و
قوماريازى رۆژگار دەهات "كەوايە بۆيە دەرويش هەر كە چاوى بەمن كەوت
دەستى كرد بە سەردانەواندن و ئىكلام كێشان". بەرەبەرە خەريك بوو
تێدەگەيشتم بۆچى وا لەپەر بوومە شىخ.

كەوابوو، بۆيە ئاغا پێى وابوو من مەئموورى جەنابى نەقىبم و لەبنەو لەگەلى
شەريكم. هەر بۆيەش كە بەتەنيا ماينەو وای رەفتار لەگەڵ كردم و ئەو هەموو
جەنێوێى پێدام؟؟!

هەروا دەهات كارەكە قوول دەبوو. "ئىستا ئەمرۆ بەهاتنى جەنابى نەقىب
كارەكە هێندەى تەرىش پەيس دەبێ. چ بكەم! تەگبەر چيە؟".

ئەوئەندە بەو فكرانەو خەريك بووم كە لە بێرم چۆو دەرويش بەرامبەرم
دانیشتو و چاوى بپرەيو تە هەلس و كەوتى من.

پێم وابوو فەرماندە بەرابردووى منى زانیو و ئىستا هاتو بمرگێ و تحقیقاتم
لێ بکا. دەستم كرد بە دەست هەلتهكاندن و رەخنە گرتن.

دەرويش پێكەنن گرتبوو. بەدەنگى پێكەننەكەى وەخۆ هاتەو گوت:

– باش وایە جارى بنووم بزانم ئیوارێ چ دەبێ؟

ئىوارێ كە دەرويش خەبەرى دامى فەرماندەى پۆلیس هات لەپشتینى بەرەژێرم
مرد. نەمدزانى چ بكەم؟ بەپیریەو بچم یان راست لەجێى خۆم دانیشم.

ناخەكەى بپارم دا پێش ئەوێ جەنابى نەقىب بێتە ژوورێ بەپێو پراوەستم
تا ناچار نەبم لەبەرى هەلستم و ئەویش پێى وانهبێ حورمەتم نەگرتو...

گیله پیاو
.....

ئوتومبیلکه له پیش خانقا راوه ستا، چەند کەسیکی لێ دابەزین.
هینده ناپه‌حه‌ت و په‌رت و په‌ریشان بووم نه‌مزانى کى له‌گه‌له‌ ! و چۆن
ئوتومبیل هاتۆته‌ سه‌ر ئه‌م کۆهه‌ ؟ به‌تایبه‌تى وه‌ختیک ده‌نگى جه‌نابى نه‌قیب
هات و پرسى:

– جه‌نابى شیخ ته‌شریفیان له‌ ماله‌وه‌یه‌ !،
هینده‌ی نه‌مابوو خۆم پیس بکه‌م. ده‌نگ و قسه‌کردنه‌که‌ی وه‌ك ئینسان
نه‌ده‌چوو. ده‌تگوت ده‌نگى توفان و هه‌وره‌ تریشه‌یه‌...
پیاوه‌کانم وایان سه‌ر لێ شتوابوو جوابیان پى نه‌درايه‌وه‌. جه‌نابى نه‌قیب
ديسان به‌و ده‌نگه‌ به‌ سامه‌یه‌وه‌ گوتى:

– کوپه‌ نه‌کا جه‌نابى شیخ خه‌ریکی نوێژو تاعه‌ت بى؟
هینده‌ی نه‌مابوو له‌پشت ده‌رگاوه‌ بلێم "به‌لێ خه‌ریکم" نه‌وه‌ندى بلێی یه‌ك و
دوو ته‌واوی ژيانى رابردووم هاته‌وه‌ پیش چاو: "ئاخر بابى بابم کارت به‌
شیخایه‌تى چ بوو...؟ بۆچى نه‌چووی کاریکى پیاوانه‌ بۆ خۆت په‌یدا بکه‌ی؟".
له‌ دلى خۆم دا گوتم "چۆنه‌ له‌و په‌نجه‌ره‌ی پشته‌وه‌ خۆم فری ده‌م و بۆی
ده‌رچم، پاره‌شم که‌ هه‌یه‌. با هه‌تا کاره‌که‌ پیس نه‌بووه‌ خۆم ده‌ریاز که‌م".
به‌لام تازه‌ دره‌نگ ببوو، ده‌ره‌تانى هه‌لاقم نه‌مابوو.
جه‌نابى نه‌قیب که‌یشتبۆ پشت ده‌رگای ژووره‌که‌م و هه‌ر به‌و ده‌نگه‌
نه‌ستووه‌ی گوتى:

جه‌نابى شیخ ئیزن ده‌فه‌رمووی؟ یاالله...
ئه‌وه‌نده‌ی گوت و ده‌رگای وا له‌نه‌كاو کرده‌وه‌ که‌ سواخی ئه‌م لاو ئه‌ولاى
هه‌لوه‌رى... لاقى راستى به‌و چه‌که‌م زل و تروسکه‌داره‌وه‌ هینایه‌ ژوور.

..... گێله پیاو

من پێش ئەو رۆژه زۆرم کوێره وهری دیتبوو، چاوم به زۆر دیمه‌نی سه‌یرو ترسینه‌ر که‌وتبوو، به‌لام قه‌ت وه‌ک ئەو رۆژه نه‌ترسابووم و خۆم نه‌دۆپاندبوو. ئەوه‌نده تێک چووم که‌ بۆ یه‌که‌م جار به‌ پاستی و له‌ دله‌وه‌ له‌ به‌ر خودا پارامه‌وه‌.

"خوایه‌ که‌رامه‌تی شیخی به‌پاستیم بده‌یه‌ تا دوعایه‌کی لێ بخوێتم و بیه‌که‌م به‌ به‌رد!"

پێنه‌که‌نی... پێنه‌که‌نی... ئەمه‌ گالته‌ نیه‌. پێشتر بۆ تۆشم باس کردوه‌. ئێمه‌ی پێشینه‌دار ئیمان به‌و کاره‌ دروینانه‌ دینین که‌ بۆخۆمان دروستمان کردوون و وامان لێ دێ که‌ پیمان وایه‌ شته‌که‌ له‌ پاستی دا وایه‌.

به‌ دوا‌ی چه‌که‌که‌ی دا په‌یکه‌ری زل و زه‌به‌للاحی جه‌نابی نه‌قیب وه‌ژوور که‌وت. به‌دیتنی ئەو سه‌رو سیمای قه‌دو قه‌واره‌ و راجه‌نیم بێ اختیار له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌ستم کرد به‌ دوعا خوێندن.

نازانم فه‌رمانده‌ چ فکریکی کرد که‌ له‌ گه‌ڵ چاوی به‌من که‌وت پاشه‌وپاش کشایه‌وه‌ و به‌یه‌کێک له‌ تۆکه‌ره‌کانی منی گوت که‌ ده‌سته‌وه‌نه‌زه‌ر له‌وێ راوه‌ستابوو:

— توله‌باب! ئاخ‌ر له‌تۆم نه‌پرسی بزانه‌ شیخ خه‌ریکی تاعه‌ته‌ یان نا؟ بۆ ده‌نگت نه‌کرد؟!

پاشانیش زلله‌یه‌کی وای له‌بنان گوێی تۆکه‌ره‌که‌م دا فه‌قیه‌ چوار پێنج جار به‌ده‌وری خۆی دا سووپا و سه‌ری وه‌دیواره‌که‌ که‌وت.

من زۆرم ئەو شیرینکاریانه‌ دیبوو. جه‌نابی نه‌قیب ده‌یه‌ویست به‌و کاره‌ سامی خۆی به‌من نیشان بدا. له‌ به‌ندیخانه‌ و له‌نیۆلاته‌کان دا ئەوه‌ باوه‌ کاتێک به‌ندی-

گیله پیاو
.....

یه کی مل ئه ستور دیته به ندیخانه مل ئه ستوره که ی پیشتر بق ئه وه ی خوی
بنوینئ ئه م جوره دهسته گولانه به ناودا ده دا.

ئه م رهفتاره ی جه نابی نه قیب وهك پۆلویهك بوو كه له كلۆبارووتیكى نیزیک
بخه نه وه. زۆری کار کرده سهر من.

منی وا گۆپی كه به جارێك له و قالبی روحانیهت و شیخه تییه هاتمه دهرو
بوومه وه هه مان گیلهی كه له به ندیخانه له گه ل تا قمیك لاتی مل ئه ستور
به ره وپوو بووم.

ههروهك له به ندیخانه هه موو كه س بق ئه وه ی بتوانئ بژی ده بوو سهر بق مل
ئه ستوری دیکه نه وی نه کا، منیش خۆم ئاماده کرد به ره ره چی مل ئه ستوری-
یه که ی جه نابی نه قیب بده مه وه.

وهك مه کینه یهك كه قورمیش کرابئ بئ ئه وه ی ئاگام له خۆم بئ ده مم کرایه وه
گوتم "هۆپ".

به لام هیشتا وشه كه به ته واوی له ده مم ده رنه چوو بوو و ده نگی "پ" كه له
كه لیئی ددانم دا بوو كه وهك بریسكه لیی ذابم ده مم وشك بوو.

ئهو ئه فسه ره ی هینده یان باسی ئازایی و كه له ره قی و ده سه لاتی ده کرد
"شاهین چه نگل" كۆنه هاو پۆلی من له قوتابخانه ی عه سکه ری بوو. سه رتا پام
ده ستی به له رزین کردو وهك ئاوێك به ئاگرێك دا بکری له راست خۆم
دامرکامه وه. له دلی خۆم دا گوتم "ناکا ئه ویش من بناسیته وه؟"

به زه حمهت خۆم كۆ کرده وه و له سه ره خۆ گوتم:

فه رموو چه زه ته ی نه قیب مائی فه قیری وهك من قاییلی جه نابت نیه !

گیله‌پیاو

جه‌نابی نه‌قیب هه‌روا به هه‌نگاوی توند هاته‌پیش و ده‌سته قورسه‌کانی خسته
سه‌رشانم و به‌زۆر له‌سه‌ر دۆشه‌که‌کی دانامه‌وه. به‌م کاره ده‌یه‌ویست له‌گه‌ڵ
ریژلی‌گرتنه‌که‌دا هیزی شان و باهۆی خو‌شی به‌من نیشان بدا.

ئه‌من پیاویکی شه‌رفرو‌ش نیم به‌لام له‌ قوتابخانه له‌ که‌سم قبول نه‌ده‌کرد.
ئێستاش له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌موو رهنج و کویره‌وه‌ری‌یه که کیشابووم ئه‌گه‌ر جه‌نابی
نه‌قیب بابایه‌کی خۆمانه‌ بوايه ده‌گژی یا ده‌چووم، به‌لام ئه‌م ده‌ره‌جانه‌وه‌ی
ده‌والت که به‌پشتی ئه‌فسه‌رانه‌وه‌یه ده‌سه‌لاتیکی زیاتریان ده‌ده‌ن. بۆیه لای
خواره‌وه‌م گرت و گوتم:

– تا جه‌نابت دانه‌نیشی بێ ئه‌ده‌یی وا ناکه‌م.

– عه‌فوو فه‌رموو قوربان! ئه‌من خاکی به‌ریپی جه‌نابتم.

ده‌نگی‌کی وه‌ک اس. اس س له‌ ده‌مم ده‌هاته‌ده‌ر ده‌مه‌ویست بڵێم
"استغفرالله!!".

جه‌نابی نه‌قیب له‌سه‌ر چۆکان له‌ولای دۆشه‌که‌که دانیشته و گوتی:

– هیوادارم بم بووری که دره‌نگ هاتوومه‌ خزمه‌ت. له‌ کۆنه‌وه گوتووین
"له‌پچوکان خه‌تاو له‌ گه‌وران عه‌تا".

نه‌مه‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه. ته‌نیا سه‌رم راوه‌شاندو هاره‌یه‌کم له‌گه‌رووم
هێنا.

جه‌نابی نه‌قیب گوتی:

– جه‌نابی شیخ هه‌موو شتی‌ک له‌ خۆت عه‌یانه‌و ئه‌من زۆر ئازارت ناده‌م. هه‌ر
بۆیه هاتبووم به‌ره‌که‌تی‌کم پێ بیری داوای دوعا خێرم هه‌یه.

پێکه‌نینی‌کم هاتبوو وه‌خت بوو به‌ته‌قم. به‌ زه‌حمه‌ت خۆم پاکیر کرد:

گیله‌پیاو
.....

– پۆله خوا بت پاریزی. بیستوومه بۆ له نابردنی چه‌ته‌کان زۆر زه‌حمه‌ت ده‌کێشی؟

جه‌نابی نه‌قیب جوابی دامه‌وه:

– له سایه‌ی سه‌ری جه‌نابه‌وه شوکۆر وه‌زع ئارامه. دیاره نه‌فه‌ره‌کانم که‌من و نه‌گه‌ر شه‌خسێکی وه‌ک جه‌نابت نه‌بێ چیان بۆ ناکرێ. ئه‌م ولاته یه‌که‌م به‌ خوداو دووه‌م به‌ جه‌نابت سپێرداوه.

سه‌رم لێ سوپما‌بوو، چۆنه ئه‌و جه‌نابی نه‌قیبه له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌سه‌لاتی خۆی دا زۆر له ئاغا به‌ نه‌ده‌ب تر ده‌دوێ.

خه‌ریک بووم به‌ره‌به‌ره ناشقی کردارو قسه‌کانی ده‌بووم که له‌نه‌کاو پرسی:

– بیستوومه جه‌نابت خه‌لکی سه‌مه‌رقه‌ندو ئه‌و ناوه‌ی؟!

چاک بوو له‌سه‌ر وه‌لامی من پانه‌وه‌ستا، ئه‌گینا هه‌ر له‌وێ دا کاره‌که پیس ده‌بوو. هه‌روا که چاوی تێوه‌بریبووم لێی زیاد کرد:

– تۆ زۆر وه‌ک دۆستێکی من ده‌چی!

ئه‌گه‌ر بۆم‌با له‌بن گویم ته‌قیبا، ئه‌گه‌ر خانووم به‌سه‌ردا پوو‌خابا، قه‌ت ئه‌وه‌نده نه‌ده‌ترسام و تێک نه‌ده‌چووم که به‌و قسه‌ی جه‌نابی نه‌قیب نا‌په‌حه‌ت بووم.

نهم ده‌زانی بلیتم چی؟ سه‌رم داخست و ده‌ستم به‌پیشی خۆم گرت. نه‌قیب که ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت گوتی:

– توخوا نه‌ختێک پوو بکه لای په‌نجه‌ره‌که.

سه‌رم وه‌رگێت‌را، وه‌ک به‌رگ‌درووان که قوماشی وه‌به‌ر رووناکی ده‌ده‌ن و لێی ورد ده‌بنه‌وه، به‌وردی ته‌ماشای کردم و گوتی:

– زۆر وه‌ک ئه‌و ده‌چی. ئه‌گه‌ر ریشته نه‌بایه عه‌ینه‌ن فه‌رید په‌تاته بووی. پاشان ده‌ستی کرد به‌ گێت‌پانه‌وه‌ی داستانه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه.

..... گیلەپیاو

هەرچەند دەقیقەش جارێك بێدەنگ دەبوو و لەسەرچاوی من ورد دەبۆوه .
دڵم واتوندی لێ دەدا بۆ خۆم گوێم لە دەنگی بوو . دەترسام لە نەكاو
بمناستەوه .

بۆ ئەوێ تۆ بگەم داخوا ئاگای لەبەسەرھاتی من ھەیە و دەزانێ دۆستەكە
سەرەنجام چی بەسەرھاتوھە یان نا لێم پرسی :

– باشە ئەو دۆستەت چی بەسەرھات ؟

– لە قوتابخانە دەریان كرد . ماوھەكی زۆر ئاگام لێ برا ھەتا رۆژێك وێنەم لە
رۆژنامەدا چاپ پێكەوت .

دیسان لە نەكاو قسەكە ی بری و لەسەرچاوی من ورد بۆوه .

وا دیار بوو ئەویش منی ناسیوھتەوه ، بەلام ھەردووكمان خۆمان نەناس دەكرد .
جەنابی نەقیب پرسی :

– ئاكا جەنابت فەرید پەتاتە بناسی ؟

– نەخەیر نایاناسم . باشە چی كردبوو كە وێنەیان لە رۆژنامەدا چاپ كردبوو !!
نەقیب پێكەنی :

– كەلەكبازی ، ئەویش نەك جارێك و دووجار ، بەلكە شەوو رۆژی سێچوار جار .

دەمەویست ئەو یارییە ترسناكە ی دەستمان پێكردوھەتەواو بكەم . پرسیم :

– ئێستا لە كۆیە ؟

– پێم وایە لە بەندیخانە بێ . چونكە ھیچ باسی نیە .

ھەردووكمان نەختێك بێدەنگ بووین و من پرسیم :

– چۆن بوو تووشی ئەو رۆگایە بوو ؟

نەقیب بەو پرسیارەم تێك چوو ، ھەناسەھەكی ھەلکێشاو جوابی دا یەوھ :

گیله پیاو
.....

– کوپړکی خهراپ نه بوو. له قوتا بخانه هه موو که س خوځی ده ویست. هیچ که س پټی وانه بوو روژنیک له قوتا بخانه دهرده کړی. به لام چاره نووس کاری خوځی کردو نه و کوپړه ی تووځی پړنگای خهراپ کرد بئ گومان نه فسه ریکی هه لکه وتووی لئ په یدا ده بوو.

کول گرووم له نه وکئ مابوو. خه ریک بوو فرمیسم بئ، به زه حمه ت خوم راگیر کردو گوتم: "بوچی یارمه تیتان نه دا؟"

جه نابی نه قیپ پیکه نینیکي وشکی کردو گوتم:

– نه و هیچی له نیمه داوا نه کردو روژنیک من له وه زعی نه و ناگادار بووم که کار له

کار ترازابوو، نیت نه ده کرا فریای بکه وم. پرسیم:

– نه گه ر نیستا بیت و داوای یارمه تیت لئ بکا چ ده که ی؟

– فرمان ده ده م بیگرن!

– بئ خه تا!

– که سیک فیزی کارنیک بوو نیت ده سستی پئ لئ هه لئا گیرئ.

هه ردو وکمان که میک راوه ستاین. نه قیپ جگه ره یه کی داگیر ساند:

– له بهر کاریکی که به منیان سپاردوه به خزمه ت که یشتم. نه م قسه ی زوری

مانا تیدا بوو، له گه ل قسه کانی چوند ده قیقه پیشت زوری فارق هه بوو. که وای

گوت به ندی جهرگ و دلانم پسا گوتم "نه قیپ هاتوه بمرکئ و چه پسم بکا".

نه و ریشه دریژانه ش نیعمه تیکی باشن. به تایبه تی ریشی رهش و به پشته من

که نیوه ی ده م چاومی داپو شیبوو. نه گه ر پش نه بایه نه قیپ ده ی بیني پهنم

په ریوه و ده یزانی "نه و ماسه بئ موو نه".

نه وه ندی بوم ده کرا سهرم ده برده وه نئو قه پلک و یاریم به ریشم ده کردو

چاوه پئ بووم نه قیپ فرمانی گرتم بدا. نه ویش که دوايه تیگه یشتم چ

..... گیلەپیاو

خەیاڵیکی بوو، دەیه‌ویست هەرچی زووتر قسەکەی بکا دەستی کرد بە "من
من" هەتا بۆ خۆم گوتم:

– بەلێ فەرموو چ ئەمریکت هەیه؟

– راستیەکەی ئەو هەیه نامەیه‌کیان لە ئەنقەرەو ناردووە و کاریکی گرانیان لەمن
خواستووە کە پێوەندی بە جەنابتەو هەیه.

"خو کوێرت کایەتیو، دەخێرا چاوی خۆت دەریتەو مەسەلە چیه بەلێ و
بپریتەو لەترسان وەختە زراوم بچێ، تەقی قووت دایەو و گوتم:

– ئەمڕۆ سبەی بورهان دێتە ئێرە. بە جارێک خۆم لە بیرچۆو، پرسیم:

– کام بورهان؟

نەقیب پێکەنی. ئەویش یەکێک لە هاوڕێیانی سەردەمی قوتابیەتی ئێمەیه. من و
فەرید پەتاتەو بورهان شەپیووری سێ هاوڕێی گیانی بووین. لەوێتو
ئەوسێکە سەدا ئەمیان لە هەمووان باشتەر دەرچوو، زۆر ئاقل و زیرەک بوو.
دووسال پێش ئێستا لە خزمەتی سوپا دەرچوو. ئێستاش دەیه‌وێ ببیتە
نوێنەری پارلەمان.

هەناسەیه‌کی پەحەتم هەڵکێشاو لەسەر وێنی مەسەلە حالی بووم. گوتم:

هەرچی خوا بە قیسەمەتی بکا ئەو هەباشە. لەسێ هاوڕێی قوتابخانە یەکێک
فەرماندەیی پۆلیس و یەکێک نوێنەری پارلەمان. نەقیب قسەکەمی بپری و گوتم:

– قەرار وایە لەم ناوچەیه هەڵبژێردرێ. بۆیه بۆ سەردان و قسەکردن لەگەڵ

خەڵکی ئەم ناوە دێ. جاران زۆر باش بوو. پێویستی بەم کارانە نەبوو. ئەو هەتا

قانونی دیموکراسی هاتووە وڵاتی ئێمە کاری نوێنەرانیشت تێک چوووە و ناچارن

وەختی هەڵبژاردن پێنج شەش رۆژ بچنە ئەو ناوچەیی لێی هەڵدەبژێردرێن و

چاک و چۆنی لەگەڵ خەڵک بکەن.

گیله پیاو
.....

منیش هر بۆیه هاتمه خزمهت تۆ و زه حمه تم دای. کاری بورهانی به ده ست
جه نابته. هیوادارم لوتف بنوینی و یارمه تیمان بدهی.

– له لوتفی خۆته وهیه. جا من چیم له ده ست دی؟

– جه نابت زۆر کاران ده توانی بکهی. هر ئه وه نده به و خه لکه نه زانه بفرمووی
"دهنگ بۆ فلان کهسی بدهن" کار ته واوه. ئه مانه قهت له فهرمانی جه نابت
ده رناچن. ئیمه پێیان بلێین دهنگ بۆ بورهان بدهن کاره که پێچه وانه
ده رده چی. سهیری پواله تیان مه که لیم ده ترسیڤ و حورمه تم ده گرن. ئه مانه
هموو سالتی کۆلێک پاره له حه مید په سوولی وهرده گرن و له قسه ی تۆش
به ولاوه قسه ی کهسیان گوئی لێ نهیه. ته نانهت خوسره و خانی ئاغاش قسه ی
ناروا.

به سه ر سوپمانه وه پرسیم:

چۆن به قسه ی ئاغا ناکه ن؟ چۆن ده توانن بێ ئه مری ئه و بکه ن؟!

سه ری لێ پاره شاندم:

– بیستوومه نتوانتان زۆر خوشه !

– به لێ. ! پیاویکی باشه.

– منیش خوشم ده وئ، به لام باوه پ بفرموو کاری ده ولته و به جێگه یاندنی

فهرمانی ده ولته کاری به سه ر دۆستایه تی و خوش ویستن و شتی واوه نهیه.

قامکی خۆم گه زی. تیگه ی شتم ئاغا و جه نابی نه قیب ناکۆکییه کیان له به یندا
ههیه.

پرسیم:

– چۆن؟ چما ئاغا نه زه ریکی دیکه ی ههیه؟!

..... گٺله پياو

– به لئى. به لام خه راپ حالئى بووه فيلئى پئى له من ناكړئ. هټلكه له قه لئى نادزئ.

خوم گټل كردو گوتم:

– پيم وايه خه راپ ليك حالئى بوون!

– نه خه ير! من راسته پئى چوومه لاي و گوتم هاتووم تكايه كت لئى بكهم. گوتم "فرموو هر چي هه بئى به سه رچاو جي به جيئى ده كه م".

گوتم: "ده بئى يارمه تيمان بدهى بورهان هه ليريدريئ".

وهك جنټويان پئى دابئى چاوى دهرپه راندو گوتم:

"بلئى سئى سه د سوارم بؤ ساز كه به سه رچاو. بلئى كوپه كانتم بدهيه بؤ سه ريانئى ده ياندهم. بلئى نازووخه ي مانگيكي نه فهره كانم بده، مانگيكي هيج دوومانگي ده دهم، بلئى نه وانه دوژمنى منن لييان ده، به سه رچاو هه مووانت ده سبه جي بؤ له ناوده بهم. به لام داواى نه ووم لئى مه كه كه دهنگ بؤ هه ميد پره سولي نه ده ين. نه م كارهم له ده ست نايه. هيوادارم دلټ نه يه شئى".

– بؤيه هاتوومه خزمهت جه ثابت. هر تؤ به لئين بدهى كار ته واوه.

بورهان پياويكي زؤر به دين و رووناكبيره و به تاييه تى زؤر موخليسى جه نابته و بؤ خوشت كاتيكي هات بؤ زياره تت دهى بينى. له دلى خوم دا گوتم:

"نه ي نه حله ت له دايك و بابى پياوى درؤزن!".

جه نابى نه قيب پيكيه نيننيكي تاييه تى بؤ كردو گوتم:

– بؤ نه وى قسه ي لئى پهيدا نه بئى، روژيكي كه بورهان بيته ئيره من له گه لئى نايه م. تكات لئى ده كه م كاره كه ي بؤ جي به جيئى بفهرموو! ئيتير خوت باشتري ده زانى.

گیله پیاو
.....

له ورسته ی دوايي دا به ئاشکرا ئه م مانایه م بۆ ده رکوت که "ئه گه ر ئه و کاره نه که ی خۆت ده بینیه وه وه بای خۆشت به ستوی خۆت".
نه قیب هه ستایه سه رپێ بړوا. له کونی په نجه ره که وه سه یرێکی ده ره وه ی کردو نه راندی:

— هوی، له چ جه هه ننه مێکن؟

ده سه به جێ پۆلیسه کان کۆبوونه وه ده ست له سه رسنگ له به رده رگا پاره ستان.
جه نابی نه قیب له به رده رگا به ئه ده ب و ئیحه ترامیکي بێ ئه ندازه وه گوته:

— جه نابی شیخ تکه به بۆ دوعای خیر له بیرمان مه فه رموو.

کاتیك ده نگي ئوتومبيله که دوور که و ته وه ده تگوت سێ شه وو رۆژه نه خه وتووم. به ماندوویی و شه که ته خۆم به سه ر دۆشه که کم داداو گوتم: "بابه، وه لّلا من سه رم له سیاست ده رناچێ".

بیری سه یر سه یرم ده کردنه وه. نه م ده زانی ئه م به ده به ختییه چۆن چاک بکه م. فکر م کرده وه تا کاره که پیس نه بووه فیزمالکی بده م، به لام پوو له کوێ بکه م و چۆن ده توانم رابکه م؟، بۆخوی مه سه له یه کی زۆر سه خت بوو.

"چما هه روا به هاسانی ده کرا پیاو له ده ست ئه م فه رمانده یه رزگاری بێ؟".

نه خه یر. ئه مجار ئیتر رێگای ده ربازبوونم نه، ئه مجار واده که وم پێش هه موو جیگایه ک ته پلێ سه رم وه عه رزی که وێ، هه لّلاو هه نگامه ی ئابوووچوونی ئه مجارم عه رزو عاسمان پړ ده کا. به کورتی هیه چاره یه کم نه دۆزیه وه دیسان هه روه ک جاره کانی پێشوو خۆم دایه ده ستی چاره نووس.

ئه و پۆژه ی قه رار بوو بورهان شه پیووری بێته "زیاره ت" م جه نابی نه قیب به یه کێک له پۆلیسه کان دا خه به ری بۆ ناردم:

..... گیلەپیاو

– "میوانه که تان ئەمڕۆ لە ئەنقەرەووە دەگاتە جێ. تکایە لە گەڵ هێندێک لە خەلکی گوندەکان بە پیشوازیەووە بچن.

هەر بە پۆلیسە که دا وەلامم بۆ ناردەووە که "خاترجەم بە".

پۆلیسە که پزێشت و هێشتا من فریا نەکه و تێبوم هیچ بریارێک بدهم که کوێخاو لادییەکان دەستە دەستە دابارین. هیچیان بە دەستی بەتالەووە نەهاتبوون، هەریە که دیارییەکی بۆ هێنابووم.

ئەو نەدیان پۆن و پەنیرو پۆنە که ره بۆ هێنابووم ئەگەر سالتیکی تەواو لەسەری لەو پرابام لەبەرم دەمایەووە. بۆمن باش نەبوو بیان فرۆشم، واتە وەسیلەم نەبوو. ئەگەر بشمابایەووە خەراپ دەبوو.

گوتم باش وایە هەمووی بەسەر لادییەکان دا دابەش بکەم. ئەو کارە باوهری هەمووانی بۆ لای من رادەکیشتا و ئیحترامی بۆ زیاد دەکردم.

لای ئیوارێ بورهان شەپیووری لە گەڵ سێ چوار کەس لە هاورێکانی پەیدا بوو. من باشم خۆگران کردو لە جیگای خۆم نەبزووتم.

بورهان شەپیووری لە گەڵ هاتە ژووری غاری دا لە سەر لایەکی دۆشە که کەم دانیشت. پیشان شاقەلی که واکەم و دوايە دەستمی ماچ کرد.

گوتم: "پۆلە خوا پشتیوانت بێ".

بۆخۆم پێکه نینم بەخۆم دەهات. هێندەیی نەما بوو دەست بکەمە ئەستۆی ئەو کۆنە دۆستەم و دووسێ جار ئەم لاو ئەولای ماچ بکەم، بەلام خۆم کۆ کردەووەو گوتم:

– بەخێرهاتی بورهان بەگ؟

بورهان بەگ وای تەعزیم بۆ کردم که ترسام لووتی لە عەرزێ بچەقی و جوابی دایەووە:

گیله پیاو
.....

– جه نابی شیخ! نازانی چەند تامەرزوی زیارەتی جەنابت بووم:

پرسیم:

– هۆی زیارەتی من چیە؟

بورهان که لەمن زینگتر بوو، دەسبەجێ وەلامی دامەو:

– دیارە جەنابی شیخ هەموو شتێکیان لێ پوونە، من لە ئەنقەرە ئەوەندەم
باسی کەشف و کەرامەتی جەنابت بیستووە کە لە زیارەت و دەست ماچکردنی
جەنابت بەولاوێ ئاوانتیکم نەبوو.

بەتایبەتی چەند رۆژ لەمەوبەر کە خەوم پێتەووە دی، ئیتر تاقەتم لێ هەلگیراو
هەرچەند کاروباریشم زۆر بوو بەلام دەستم لە هەموو کارێک هەلگرت و
کەمەندکیش بووم بۆ زیارەت.

ئەوەندەم بۆ هەستا بوو خەریک بوو تەفیکی لە دەم و چاوان کوتم. سەگبابە خۆی
وا لێ کردبوو هەركەس دیتبای باوەڕی دەکرد. پاش هەموو قەسەیه کیش
ئاوێکی وەسەر لادێیەکان دەدا. دەیه ویست تێیان بگەیەنێ کە چەندە
ئیحترامی شیخەکەیان دەگرێ. پاش ئەوەی قاوەیه کی خواردەووە گوتی:

– جەنابی شیخ! من نوێژی نۆوێ پۆ و عەسرم نەکردووە. ئێژن دەفەرمووی لە
سووچیک نوێژە کەم بکەم. دەترسم بچێ.

لە دلی خۆم دا گوتم: "بڕوانە سەگبابانە چۆن خەلکی فریو دەدەن" پێم خۆش
بوو پاست و پەوان پێی بلێم "ناخەر کێ نوێژی کردووە تا تۆ بەجێ مابی؟".
بەلام چما دەکرا پیاو شتی وا بلێ؟ هاوار بۆ رۆژێک کە پەردە ی پیاو دووروووسی
وەلاچێ. پێکەنینێکی بەدرۆم بۆ کردو گوتم:

– فەرموو لەو ژوورە ی پشتهووە نوێژە کەت بکە.

پاش نوێژ ژوورە کەمان چۆل کردو باسە ئەسلیه کە دەست پێ کرا.

..... گێله پیاو

بورهان به پارانوهو لالانه ده دهیه ویست به لێنی یارمه تیم لێ وه ریکری. ویستم بزنام منی ناسیوه ته وه یان نا. مه سه له ی سهرده می قوتابخانه ی ناوه ندی و نهو پرووداوانه م هیتایه گۆپێ که به سه ری هاتبوون. بورهان سات به سات زیاتر سه ری سوپرده ما. به ته واوی باوه ری کردبوو که که رامت مه یه و پابردووی هه موو که س ده زانم. به تاییه تی وه ختیک مه سه له ی نه قیب بالێوز هقی و لێدانی بورهانم گێرایه وه سه ری قامکی خۆی گه زی و ئیتر هیه له بیر نه ما که له خزمه ت هه زه تی شیخ دا پاوه ستاوه به ده نگیکێ به رز گوته:

"سه گبابه ده لێنی عیلمی غه یبی هه یه؟! "

ده مزانی نه گه ر پۆشسته وه هه موو قسه کان بۆ شاهین ده گێرێته وه به وشک بۆ چوونه ی شاهینیشه وه کاره که پیس ده بێ، به لام نازانم چ ژانه سه ریکم هه بوو که سه رسوپرمانه که ی بورهانم نه وه ند ه پێخۆش بوو. ئاخه که ی به لێنم پێ دا هه موو ده نگه کانی خه لکی ئه م ناوه هی ئه ون و له هه لێژاردن دا سه رده که وێ.

به و پۆله ی که چه ند ده قیقه پێش ئیستا یاریم کردبوو، نه و به شه ی دوایی قسه کانم بۆ بورهان وه ک نیدای ناسمانی وابوو.

زۆر به ئه ده ب و دلسۆزی چۆکی داداو داوێنی ماچ کردم و ئیزنی رویشته نی خواست:

— خوات له گه ل کۆپم خه فته مه خۆ.

بورهان رویشته و منیش تووشی خه یال و نارچه ته ی بووم "خوایه چ بکه م؟ نه گه ر یارمه تی بده م ئاغا پێی ناخۆشه و تووشی نارچه ته تیم ده کا. نه گه ر یارمه تیشی نه ده م نه قیب تالۆم به که روودا ده کا."

گیله پیاو
.....

وهك دهنگه گهنمی ناو دووبه رداش له هاپان به ولاره ریگای نیه، بۆ منیش
ریگای هیواو ده ریازیوون نه مابوو.

پاشان من شاره زای نهو جوړه کارانهش نه بووم و نه م ده زانی ده بی چ بکه م.
له ترسی ئابرووی خوشم نه مده ویرا له که سیک پیرسم. نه گهر دیتهاتی به کان لیم
بپرسن نهو کابرایه ده ناسی یان نا چیان جواب بده مده وه؟

هینده م بیرکرده وه ژانه سرم گرت. ئاخړه که ی نه متوانی ریگایه کی ده ریازیوون
له و به دبختی به بدوژمه وه. دلنیا بووم که نه م جاره به ته وای کاره که قوړ
ده بی و سره نجام یان له گه ل ئاغا یان له گه ل فرمانده تووشی "پیشم به رده.
پیشم به رده" ده بم.

جارو بار روژنامه کانی نه سته مبولم پی ده گیشته. به لام حوسه له ی
خویندنه وه ی گوڅارو روژنامه نه بوو. هروا سره سره کی چاو یکم به سر و تارو
تیره کان دا ده خشانو دام ده نان. به لام ئیستا له بهر نیزیک بوونه وه ی
هه لباردن ده بوو روژنامه کان ببینم.

له روژنامه کان دا باسیکی سهریو سه ميره ده هاته بهرچاو... له سه روتاره کان
دا نوو سربوو: "پارله مانی داهاتوو بهرنامه ی دابهش کردنی زهوی وزار
جی به جی ده کا".

"له داهاتوودا هه موو جووتیاران ده بنه خاوه نی زهوی و ئاوی خو یان".
به کورتی هر کام له پالتوراوه کان هیندیک چاو وړاوی کردبوو و بهرنامه یه کی
خستبو بهرچاوی خه لک:

"نه گهر ده نگ بۆ ئیمه بدهن واده که یان وابچی" هه موو قسه شیرین و
به تامه کانی نیو روژنامه کانم له بهر کردبوو تا وهختی وتاردان به گوئی دیتهاتی-
یه کانیان دا بده مده وه.

..... گیلەپیاو

نەخشەى کارەكەم دووسى جار لە بەرخۆمەو هەلسەنگاندبوو دىتم رىگا نىە دەبى لايەنى فەرماندە بگرم و بە قازانجى بورهان دەست بەكارىم. ئەم كارە دوو قازانجى هەبوو. هەم دەمتوانى لە بورهان كەلك وەر بگرم و هەم دلى فەرماندەشم بەجى دەگەياند كە لە ئاغا گرنگتر بوو. بەو حالەش ئارام و ئۆقرەم لى هەلگىرابوو بە هىچ جور دلخۆشى خۆم بۆ نە دەدرايەو.

بۆيە ئەو شەو ئەوەندى شەپابى بووم خواردمەو، كەچى ديسان بى سوود بوو، وەك كەستىك كە قەرار بى سبەينى ئىعدامى بكەن، دلم هئىدى نە دەبوو و ترس بەرى نە دەدام.

كاتىك لەسەر جىگاگەم درىژ بووم يادى بەنديخانە لەسەرى دام. دەتگوت لەغەيبەو خەبەرم پى دراوہ كە بەم زوانە دەبى لىفەو دۆشەكەكەم لە بەنديخانە دا بلأو بكەمەو.

تووشى ورتنە بىووم. پىم وابوو هەموو دىهاتى يەكان بەريز راوہ ستاون و بۆ وەرگرتنى زەوى نۆرەيان وەرگرتوہ. كوڤخا لەپيش هەمووانەو راوہ ستابوو، هاوارى دەکرد:

"لەسەرەخۆ... بەريز راوہ ستن... هەرايە مەكەن... هەرچى بەريز نەوئىستى زەوى نادريئى".

بەلام لادى يەكان بىدەنگ نە دەبوون. يەكئىك هاوارى دەکرد:

– من زەوى يەكى باشم دەوئ. يەكى تر دەى نە پاند:

– دەبى زەوى يەكەم لە نيزىك كارىز بى. سىتەم دەيگوت:

– زەوى دىمەكارم ناوئ.

– هى ئىمە دەبى لە دەم پوويار بى.

گیله پیاو
.....

هر که سه جینگای زهوی خوی دیاری ده کرد. ناخره که ی لیتیان بوو به شه پ، ژن و پیاو کچ و کوپ پیک وهریوون و به پیمه پره و پاچ و قولینگ و نوپله که وتنه سه رو گوپلاکی به کتر:

هاوارم کرد:

– و بست بن! نه گه ر بیده نگ نه بن که س زهوی نادریتی! نه من بق خوم ده زانم هر که سه له کوپیی زهوی بق داده نیتیم!

یه کیک له پیش منه وه راوه ستابوو، لیم پرسى:

– تو زهوی چونت ده وئ؟

– من زه ویم ناوئ!

– بچی؟

– ده ترسم ناغا به گوری بابم دا بریه نئ و هه نگوینم پی بکاته ژه هره مار؟ نه ودهم نه م پارووه نانه ی ئیستاشم ده برئ. نه خیر نامه وئ. نامه وئ. نامه وئ.

له پر هوشم هاته وه به رخوم. به راستی ده تگوت ناغام له بیر چوته وه.

دهمه ویست ملکه کانی به سه ر دیتاهی یه کان دا دابه ش بکه م!!

هه موو گیانم ده سستی کرد به له رزین: "نه گه ر یه کیک نه م قسانه ی گوئ لئ

بووئ ته گبیر چیه؟

نا... به راستی پوو له کوئ بکه م؟"

له ترسان تابه یانی چاوم لیک نه نان و خه وم لئ په وئ.

هیتشتا دنیا تاریک بوو و روژی مه علوم نه کردبوو دیتم له ده رگایان دا.

نازانم به سه رهاتی نه و به ندیانه ت خویندوته وه که حوکمی ئیعدامیان دراوه یان

نا؟ به یانی زوو قازی عسکه رو فرمانبه ره کان دینه ژووری به ندیخانه و حوکم

دراو له خه و هه ل ده ستینن و ده لئین هه سته چ وه سیه تیکت هه یه بیکه. ده زانی

..... گیلہ پیاو

ئو حوڪم دراوه به دبخته تووشی چ حالئك ده بی؟ منیش راست دوچاری ئو حاله بیووم. ئو كه سهی له ده رگای ده دا له پیش چاوی من په یکی مردن بوو. بی گومان خه به ریکی ناخوشی پی بوو، نه گینا به و به یانی به له چی ده گه را؟ هه روا به ترس و له رزه وه گوتم:

— کئی به و به یانی به چ خه به ره؟

— قوریان! ئاغا چند سوار ریکی ناردوون ده یانه وی ده سبه جی تو ببینن.

— چ خه به ره؟ بۆ به و شه وه به سهریان دا داوین؟ ئاغا چ کار ریکی پی مه؟

تو که ره که م له پشت ده رگاوه گوتم:

— ئاغا ده یه وی بجیته شار. ویستی پیش رویشتن ته گیریک به تو بکا.

— فکر م بۆ مه سه له که ی دوی شه و چوو، ترسیکم پی نیشته هه مه پرسه: "کو په خۆ له مردن زیاتر نه؟ باهه ستم بزانه چی؟!"

به لام ده ترسم نه وه ندهم لئ دا به زه لیلی بمرم. هه ستمه سه ر پی: "ئو سه گبابه چۆنی زانیوه ته وه که ده مه ویست ملکه کانی دابهش بکه م؟".

"ناکا بیستبیتی که له گه ل بورهان به گ زور خۆمانه دانیشتووین و دلی یه شابیی؟"

په رده که م لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد، به لام چ ببینم؟

ژماره یه کی زور سواری چه کدار ده ورپشتی ماله که میان گرتبوو، تیگه ی شتم نه گه به خوشی نه چم شه پ ده زانی قوناخ له کوئی به.

ده سبه جی جله کانم له بهر کردو چوومه ده ری. نوینه ری ئاغا له پیش پلیکانه کان دانیشتبوو، به لام به پیچه وانه ی جاران زور پوو گرژو تووپه دیار بوو. هیچ له بهرم هه لته ستاو گوئی نه دامی.

تیگه ی شتم هه واکه ی تووشه. گوتم:

گیله‌پیاو
.....

– به‌خێر هاتی جه‌نابی نوێنه‌ر!

کابرا وه‌ك بزمار له‌ شوێن خۆی چه‌قی بوو، زۆر به‌وشکی وه‌لامی دامه‌وه:

– سوپاس. ئاغا هه‌ر ئیستا تۆی ده‌وێ.

– مه‌سه‌له‌ چیه‌که‌ به‌و په‌له‌یه‌ ناردوویه‌؟ سه‌بر که‌ن نوێژه‌که‌م بکه‌م.

– ئاغا زۆر به‌ په‌له‌یه‌، ده‌ی‌گوت ده‌بێ ده‌سه‌بجێ وه‌پێ که‌ون.

"که‌وابوو ئه‌وه‌ی ده‌مگوت راسته‌و هه‌ر بکه‌مه‌ قه‌لاتی ئاغا چوار میخه‌م ده‌کێشن!"

دوو که‌س لاقیان هه‌لێنام و سواری ئه‌سپێکیان کردم. زۆر ده‌ترسام، به‌لام

ناوچاوانی تۆکه‌ره‌کان هێنده‌ تال بوو له‌خۆم پا نه‌دی بلێم: "به‌زه‌ییم به‌م

به‌سته‌زمانه‌دا دیته‌وه‌ به‌پێ ده‌پرۆم". ده‌مزانێ سواره‌کان ناهێلن.

له‌ رێگا هه‌ر دلخۆشی خۆم ده‌دایه‌وه‌ "په‌نگه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تر بێ، ئه‌من

به‌خۆپایی تۆقیوم".

"باشه‌، ئه‌گه‌ر شتیکی تره‌ بۆ به‌م به‌یانیه‌ پیاوی به‌دوادا ناردووم؟".

هه‌تا که‌یشتینه‌ قه‌لات ئاره‌قی مه‌رگ له‌هه‌ر حه‌وت کونی ئه‌ندام هه‌ل‌ده‌چۆرا.

کاتی که‌یشتینه‌ قه‌لات دیتم ئاغا له‌به‌ر ده‌رگا پاره‌ستاوه‌و به‌ پیشوازمه‌وه

هاتوه‌، نه‌ختێک هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆم.

لاقی راستم له‌ ئاوژه‌نگی ده‌رهێناو به‌ احترامێکی زۆره‌وه‌ به‌قه‌و گوتم:

– استغفرالله، بمبوره‌، تکا ده‌که‌م.

– جه‌نابی شیخ دیاره‌ ده‌بێ بمبوری که‌ به‌م به‌یانیه‌ زووه‌ جه‌نابتم ئه‌زیه‌ت دا.

ده‌مه‌ویست بچه‌ شارو پێویست بوو مالاوایی له‌ جه‌نابت بخوازم.

پرسیم:

– بۆچی وا به‌په‌له‌ ده‌چی؟

..... گیله پیاو

– باش نیه وهختی هه لێژاردن من لێره بيم. ئاغا ده بێ بێ لایه ن بێ و لایه نى كه س نه گری!

به قسه كردن چوینه ژووری، نۆكه ره كان پۆیشتن و هه ره له گه ل ئاغا دووبه دوو ماینه وه ده سه به جێ هه وای زاری ئاغا گۆپا:

– ده ی پیری سه گباب! بیستم له گه ل بورهان به گ ژۆر گه رم بووی.

– ئاغا به گیانی خۆت، ئه مه سیاسه ت بوو، ژۆل بوو یاریم کرد.

– به کورتی ئاگات له خۆت بێ، نه چی فریوی ئه مانه بخۆی!

باش پتیه ببووم "ئه م لام تات و نه ولام تات" ده مزانی ناخه كه ی له گه ل یه كێك له مانه تووشی كێشه ده بيم.

ئاغا شووشه شه رابه كه ی کرده وه و په رداخه كانی پرکردو دایه ده ستم:
– بگره بخۆه هه تا راستیه كه ی بلیتی.

گوتم:

– ئاغا! له خورپنی باش نیه.

– بخۆه سه گباب! هیچ لۆتی یه كه سه بوو حی په ت ناكاته وه.

– بۆ خۆشتان هه ره باش نیه به م به یانیه بخۆنه وه!

– لێم مه به دوكتۆر هه لده یاللا.

ئاغا پێكه كه ی خواره وه و منیش به نابه دلی خواردمه وه. پێکی دووه م و سێهه میش خورایه وه من زیاتر وریای قسه كانم بووم نه وه كه قسه یه کی خه راپم له ده م ده ریپه ری و به ده به خت بيم.

– خوا ده زانی له م هات و چۆیه ماندوو بووم. خۆزگه زوو ئه وه موو داراییه یان لێ وه رده گرتم و ئاسووده ده بووم. له م ئاغایه تی و هه ل سووردا سوورپه ماندوو بووم. ئه گه ره خوا بكا ئه م زه وی دابه شكردنه زوو ده ست پێ بكا ئاسووده ده بيم.

گیله‌پیاو
.....

که ئەم قەسەى کرد، سەرخۆشى مانای بێ لە کەلەم دا ئەما: "ئاغا دەلێ چی!
باسی دابەشکردنی زەوی دەکا. چۆن ئەمە لایەنگری دابەشکردنی زەوی و
زارە؟ دیارە دەیه‌وێ قەسە لە من دەرکێشی؟ دیارە یەکیک قەسەکانی دوینی
شەوی منی بیستوه و هاتوه بۆی گێراوه‌ته‌وه".

که‌مێک کشامه دواوه و گوتم:

– خوا نه‌کا ئاغا! اسغفرالله! ئەم قسانه چیه. دابەشکردنی زەوی و زار یانی

چی؟ چۆن دەکرێ مانی یەکیک بدەن بە یەکیکی تر؟

ئاغا نه‌ختێک لێم ورد بۆوه.

– خوا چ نه‌کا؟

– نافەرمووی زەوی دابەش دەکرێ. خوا نه‌کا زەوی و زار دابەش کرێ.

ئاغا بێژیکی لە ژۆر چه‌ناگی من داو سەرم هەلپێ.

– نامەرد! هە (....) بە‌پیشی ئەو کەسەى تۆی کردە گە‌وره‌ی ئێمه! ئە‌تو

دە‌زانى زەوی دابەش کردن چیه؟ ئەم قسانه ده‌کەى؟!

– ئاغا گیان بە سە‌ده‌قه‌ت بێم خۆ ئە‌مه مه‌سه‌له‌ی ریازی نیه. ده‌یان‌ه‌وێ ئە‌و

ملکەى له‌باب و با‌پیرت به‌ میرات به‌جێ‌ماوه لێ‌تی بستینن و بیده‌ن به‌و که‌سانه

که‌ قه‌تیان هیچ نه‌بووه و هه‌میشه تۆکه‌رو په‌عه‌ت بوون!

– ژۆر باشه با بیان ده‌نێ! مه‌گه‌ر ئێمه رێگایه‌کی ترمان هه‌یه؟ چه‌ند ساله

به‌ردی دیموکراتی له‌ سنگم ده‌ده‌م بۆ رۆژیکی وایه ئێتر!

ئاغا لای وابوو به‌راستی "گیله‌م". خۆی له‌پایا به‌کاتولیکتر نیشان ده‌داو

ده‌یه‌ویست قەسە لە‌من بکێشێته‌وه و مه‌سه‌له‌ن بڵێم: "به‌لێ ئە‌م لادێ‌یه

به‌سته‌زمانانه ژۆر زه‌حمه‌ت ده‌کێشن و هه‌چیان پێ نابه‌ی". به‌لام من هه‌تنده

کال نه‌بووم که‌ خۆم پێوه بکه‌م.

گیله پیاو

وام نیشان دا که زۆر به م قسانه ناپه حه تم گوتم:

— چۆن شتی وا ده بئ؟ نه گهر تۆش بته وئ ئیمه نامانه وئ. دیموکراتی و

عه دالته یانی چی؟ نه مانه قسه ی غهیره دینه کانن!!

ئاغا به پاستی پئی ناخۆش بوو، قامکی خسته سهر لیوی:

— س س س. نامه ردی غارنیشین. تۆ هه قی ئه م غه له ته ت چیه که ده م له

مه سایی سیاسی وه ریده ی! نه تۆ ده بئ گوێلکان بله وه پئنی. ئیستا هاتوی

له گه ل من باسی سیاسه ت بکه ی!!

ئه و ملکانه ی له باپیرانمانه وه بۆمان هاتوون که لکیان چیه. ئه م کێوانه له

زه حمه ت و کوێره وه ری به ولاره چ قازنجیکیان بۆ من هه یه. هه موو که س ده لئ

فلانه که س ۲۲ گوندی هه یه. یه کێک نایه حیسابی قازانج و زهره ره که ی بکا.

من زۆر له داها تی ئه و ملکانه زیاتر ده ده م به م سوارانه و به م تۆکه رانه م.

نه گهر ده سه لاتم بوا یه پئم خۆش بوو زۆر قسانی پئی بلئیم. "ئاخر به بابه وه ت به

قوپی دا که م نه گهر نه م گوندانه زیانیان بۆ تۆ زیاتره ئه ی بۆچی پات گرتوون؟

بۆچی سائئ دوو سئ مانگ وه ختی خۆت لیتره به فیقۆ ده ده ی؟ ئه ی نه م هه موو

پاره له کوئی دینی که خه رجی سه که گه ت به قه ده ر مائیکی پئنج سهر خیزانی

ده بئ...؟

به لام کوا؟ کئ ده وێرئ دوو قسه ی پاست بکا؟! خۆ من خوا شیتی نه کردبووم،

به من چی؟

ته نیا شتیکی ناپه حه تی ده کردم قسه کانی ئاغا بوو. تووشی گومان بیوم،

نه مده زانی ئه م قسانه ی به پاسته یان ده یه وئ من تاقی بکاته وه.

گوتم:

— ئاغا! له گه ل ئه وه ش دا سیبه ری جه نابت له سهر نه م ملکانه بئ زۆر باشه.

گیله پیاو
.....

– دهمه ویی باش نه بی. خۆزگه دابه شکردنی زه ویی وزار زووتر دهستی پئی کردباو
رزگاریم هاتبا.

– ئاخو ئاغا زه ویی به کانت لئی دهستین.

– کوپه با لیم بستین. کئی ئه م زه ویی یانه دهکړی!

هیچ نه بی ده ولت پاره یه کمان ده داتی. نه حله له بابی من نه گه ر پيش هه موو
ئاغا کان رازی نه بم. پاره که وهرده گرم و ده چمه نهسته مبول، سی چل دهسته
خانویه ره دهکړم.

پیت وایه ئه م گوندانه سالی داها تیان چه نده. به خودا نه گه ر نه مانه م لئی
بستین و ده پازده دهستم خانویه ره بدهنی ژور رازیم.
گوتم:

– ئاغا خو پاره ی ملکه کان نه غد ناده ن!

– باشه، هه ر پيش قیسته که یم به سه. کاریکی وا ده که م که پاره ی هه موو
ملکه کانم به ناوی پيش قیست وهری گرم و نه وه که ی تری له سه ر قازانجی
بمینیته وه.

ئهی پیت وایه بۆچی نه وه نده هه ول ده ده م وه کیلی ئه م ناوچه یه هی خۆم بی.
پیت وایه له بهر چاوو برۆی "حمید رسول" یه که ئه م هه موو پاره بۆ هه لبرانی
خه رج ده که م؟ ئه م زه حه مه ته م بۆ وه یه که سبه ینی پاره ی ملکه که م دووقات
وه ری گرم.

پرسیم:

– که وایه بۆچی هه موو خاوه ن ملکه کان رازی نین؟

– ئاخو بابه گیان! خو ملک ی هه موو که س وه ک دیتا ته که ی من نیه که دیمه کارو
شاخ و داخ بی؟ زه ویی به کانی ئه وان به قیمه تی خوینی بنیاده میش هه رزان.

..... گیلہ پیاو

قسه کانمان گهرم کردببون و زؤر له سهر ئه و باسانه رۆیشتبووین. ئاغا به تهواوی سهرخۆش بوو. له نه کاو قسه که ی گۆپی و گوتی:

— ده زانی بۆچی وا به په له به دوام دا ناردی؟ من بپریم داوه ئه مرۆ بچمه ئه سته مبول. مه سه له ی هه لێژاردنی ئه مسال هه راو هۆریای زؤر ده بی و له وانه یه خوینی تیدا برژێ. مانه وه ی من لێره باش نیه. ده ستووراتی ته واوم به وه کیل و تۆکه ره کانم داوه. هه موو له بهر ده ستی تۆ دان. له هه یج شتیك مه ترسه. لێده، بکوژه، هه رچی ده ته وی و بکه. تۆکه ره کانم له بن جابه که ی دینه ده ر. ئه مانه پیاویکوژن و سه گ بکوژن پێیان وه ک یه که.

ته نیا ئه وه نده یه وریای خۆت به. به فریو نه چی. ئه من هه موو شتیكم تیگه یاندوون. هه ر ئه وه نده به قسه ی تۆ ده که ن که به قازانجی من کار ده که ی، ئه گینا ئه گه ر پێخوار دابنیتی به لایه کت به سهر دینن به داستان بیگێرپنه وه. ده بی "حمید رسولی" هه لێژێردری. له شات و شووتی فه رمانه ی پۆلیس هه یج مه ترسه.

گوتم:

— دلنیا به، هه رچی له ده ستم بێ درێخی ناکه م!

— چی؟ هه رچی له ده ستم بێ درێخی ناکه ی؟ ده بی هه لێژێردری و بپایه وه.

ئاغا منی به پێ کرده وه. به احترام و ئه ده بی جارانه وه له پێش چاوی هه مووان ده ستی ماچ کردم و گوتی:

— دوعای به خێرمان بۆ بکه. جه نابی شیخ فه رامۆشمان مه فه رموو.

له گه ل سواره کان گه رامه وه. خۆم وه ک که سێك ده هاته به رچاو که بۆ مه یدانی ئیعدامی ده به ن.

گیله پیاو
.....

زۆرم پى خوش بوو خۆم ون بکه م و دهست له هه موو قازانجه کانی هه ل بگرم.
نه و بپياره شم دا. له دلى خۆم دا گوتم:

"بابه گيان! هه تا کاره که پيس نه بووه لى ده بپۆ! شه وىك، نيوه شه وىك
پاره که هه ل گره و پا که. ئيره ئيتر بۆ مانه وهى تۆ نابى. ئاخريه كىك له م
دووكه سه ئاخري هه ر هه ل ده بژى درى و نه تو ده که ويه داوى نه وه کهى تريان".
نه م نه خشه يه م پى باش بوو. له ريگا له دلى خۆم دا هه ر بيرم لى ده کرده وه و
نه خشه م بۆ هه لاتن ده کيشا.

کاتىك گه يشته وه مالى سوپاسى وه کيلى ئاغام کردو گوتم:

- زۆر سوپاس. خواحافيزتان.

به لام وه کيل زۆر به مۆنى و جىددى گوتم:

- ئاغا فه رمانى داوه چه ند که س له سواره کان له خزمه ت تۆ دا بن و هه تا بواى
هه ل بژاردن پارىزگارىت لى بکه ن.

دلم به جارىك داخوړپا. به و پى يه هه موو نه خشه کانم هه ل ده وه شان. ئاغا له من
زرينگتر بوو.

گوتم:

- نا بابه گيان! ئيمه ئازارمان بۆ که س نيه و که سيش کارى به ئيمه نيه.

- پاسته، به لام کارى هه ل بژاردن گالته نيه. له وانه يه خوانه خواسته تووشى
وه زه ندى يه کت بکه ن. پاشان بى نه وهى چاوه پوانى وه لامى من بى، پوى کرده
سواره کان و گوتم:

- ئيوه ليره وه مينن. شه وو رۆژ ده بى له ده وى ئه م ماله ئيشك بگرن. نه گه ر
لى خافل بن و موويه که له سه رى شىخ که م وه بى، به گۆپى بابتان دا ده پيه نم.
بۆ خوشم هه موو رۆژى سه رتان ده ده م.

..... گیلەپیاو

فەرمانی وەکیل ئەم لاو ئەولای بۆ نەبوو. لەپێش چاوی هەمووان داوێنی ماچ کردم و خواحافیزی کردو پۆیشت. لەو ساتەوێ مالهەم کەوتە ژێر دەسەلاتی سوارەکانی ئاغا.

بەم جۆرە دێتم هەموو نەخشەکانم هەلۆهشاوێهەو تازە ناتوانم لە چنگ ئەم سوارانە دەربازیم.

چووێ ژوورێ، ماندوو و مجرۆ، لەسەر جیگا کەم کەوتم: "خوایە بۆ خۆت روحم بکە" نەمدەزانی سەرەنجامی من چ دەبی.

بەییانی سەردەستە سوارەکان بەتۆکەرە کەمی گوتبوو کارێکی بەپەلە ی هەیهو دەیهوێ بێ بینی و پاسپادەیهکی گرنکی ئاغام پێ پابگەیهن.

رێگا نەبوو بێجگە لەوێ دەسبەجێ ئیزنی بدهم بێتە ژوورو پاسپاردە کە ی بگەیهن.

وختێک هاتە ژوورێ سەری بۆ دانواندم و گوتی:

— قوربان "حمید رسولی" وەلامی داوێ تا چەند سەعاتی دیکە دێتە سەردانی جەنابت. ئاغا هەموو کوێخاکانی پاسپاردوێ یارمەتی بدەن. دیارە جەنابیش لوتفت لەگەڵی دەبی.

سەرێکم بۆ لەقاند:

— دیارە، ئەوان نووری چاوی ئێمەن.

سەردەستە سوارەکان وەدەرکەوت و منیش لەبیرو بەرژەوێند پاچووم.

"ئەگەر فەرماندە ی پۆلیس پێبزانێ کە من "حمید رسولی" م بۆ مالی خۆم رێگا داو، تەگبیر چیە. حەتمەن پێش دەزانێ. خۆ کابرا پنگ نیە، بابایە کە ئەمن و ئەمانی هەموو ئەم مەلەبەندە ی دابین کردو، هەزاران دزو درۆزنی ناردوێهە مالی خۆیان، من سەگی کویم تا بتوانم فێلی لێبکەم".

گیله پیاو
.....

چ بکه م، چ نه که م، فکر. فکر. فکر، له نه کاو فکر تکی خوش وه ک بریسکه
له میښکی دام:

"زور باشه. ریکا له وهی باستر نابی".

ده سبه جی هه ستامه سه ریږ. جله کانم له بهر کړدو بانگی سرده سته ی
سواره کانم کړدو گوتم:

— بونه وهی "حمید رسولی" هه لېژنډری سه ریږکی ته م گوندانه ده ده م و ده نگی
بق کړ ده که مه وه.

سهرده سته پرسې:

— نه ی ته گېږی کاک "حمید رسولی" چیه که گوتوویه دیته نیره؟

— وه لامي بده نئ بیته ناوایی له ویی په کتر ده بینن. ته مه زور باستره، له وهی
ته و بی بق مالی نیتمه.

ته م فیله م نه وه نده به لیژنای بوو که هیچ دودلی و دردونگی بق سهرده سته ی
سواره کان نه هیښته وه. گوتی:

— چو نیکي جه نابی شیخ به باشی بزانی نه و پاسته.

ده سبه جی چنه د که س له سواره کانی بانگ کړدو فه رمانی پتویستی پی دان که
به پواله له خزمه ت من دا بن، به لام له پاستی دا لیم وریابن. گوتم:

— ته م سوارانه م له که ل بن قسه ی لی په یدا ده بی و خه لک وه ک پتویسته باوه پ
ناکا که من به پاستی لایه نگری "حمید رسولی" م. دیار بوو پ به دل باوه پی
به قسه کانم هیه به لام نیجازه ی نیه به قسه م بکا. کاتیک دیتم دودله گوتم:

— شتیکی دیکه ده که ین. با سواره کان ته سپه کانیان به جی بهیلین و
جله کانیښیان بگورن و به دوا ی من دا بیښ.

..... گیلەپیاو

ئەم پېشنیارەى قبول کرد. ئاغا لەپېش دا پىي گوتبووم كە چوونى ناو خەلك
وەك ئەو وەپە لەزستان دا بچىە ناو دەریا. نابى زۆریان لەنتو بمىنیەو،
پاستیشى دەکرد. ئەمە مەسەلە یەكی نەفسى یە.

خەلك ھەر ئەو ەندە ریز لە یەككە دەگرن كە پىیان وایە لەخۆیان نیە. ئەگینا
كاتك دىتیا نئویش یەككە وەك خۆیان ئىتر ھیچ نرخى بۆ دانانن.
چووم بۆ ئەو گوندە كە ناو ەندى ناحیە كە بوو.

بەرىكەوت ئەو رۆژە ھەینی بوو. خەلك كە خەبرى منیان بیستبوو تا دەری
ئاوایی بەپىرمەو ھاتبوون.

ژن، پیاو، پىر، لاو، تەنانەت مندالەكانیش ھاتبوون. ئەگەر پادشا یەك لە
ھىندستانەو ھاتبا ئەو پېشوازی یەى لى نەدەكرا. بۆم دەركەوت ناوى من لەو
ناو ە چاك دپاوە.

پاش تۆقە لەگەل چەند كەسى ناسراو و سەربەدەرەو ە رۆشتىن بۆ تەكیەى
ئاوایی.

خەرىك بوو بچمە ژوورى تەكیە دىتم كابرایەك دپ بە خەلك دەداو بەپەلە دپتە
پېشەو.

زۆر ترسام. نەگەیشتم ببزووم كە كابرا گەیشتە سەرم و خۆى بەسەر
كەوشەكانم دا دا:

– بەقوربانى تۆزى بەرپیت بم ەزەرەتى شىخ لە ئاسمانیم دەویستی لە ەرزیم
و ەدەست كەوتى. ھەموو شەوئى خەونت پتو ە دبىنم. ھاتووم دوعاى خیرم بۆ
بكەى.

گیله‌پیاو
.....

هه تا ئه و رۆژه حمید رسولیم نه دیبوو. به لام له پره‌فتارو جوولانه‌وه‌ی ئه‌م کابرایه تێگه‌یشتم که ئه‌م پیاوه زمان لووسه ئه‌و که سه‌یه که ده‌یه‌وئ ببێته وه‌کیل. قۆلم گرت، راستم کرده‌وه گوتم "استغفرالله".

پاشان چووم له‌لای سه‌ره‌وه‌ی ته‌کیه له‌سه‌ر دۆشه‌کیکی گه‌وره که بۆمن دیاری کرابوو دانیشتم.

هه‌موو خه‌لکی ئاواپی ده‌سته‌ده‌سته ده‌هاتنه زیاره‌تی من و منیش دوا‌ی ده‌ست ده‌نیو ده‌ست نان به‌دزی به‌گویم دا ده‌چپاندن:

– وه‌کیلی ئێوه ته‌نیا که‌سیک که ده‌توانی خزمه‌تتان پێ‌بکا ئه‌م پیاوه‌یه. ده‌نگی خۆتان بۆ ئه‌و بده‌ن.

خه‌ک که بیستبوویان وه‌کیلی داماتوویان هاتوه‌و له‌ته‌کیه له‌ته‌نیشت من دانیشتوه که‌وتبوونه جم و جۆل. ه‌ی وا هه‌بوون دووجار سی‌جار ده‌هاتنه ته‌نیشتم و ده‌یان پرسى:

– قوریان جه‌نابی وه‌کیلی ئێمه ئه‌مه‌یه؟

– به‌ئێ موسولمان.

ده‌مدی ه‌یندیکیان تێک ده‌چن و پوو گرژ ده‌کن و ه‌یندیك پێیان سه‌یره. پێم وابوو چونکه جاریکی تر گه‌وتوو مانه بورهان وه‌کیلی ئێوه‌یه و ئێستا قسه‌که‌مان گه‌رپوه پێیان سه‌یره. به‌راستی هه‌یفه ئه‌و مێشکه‌ی من تا ئێستا ساخ ماوه‌ته‌وه. باش وابوو مێشکی منیان پۆ کردباو قسل و گێچیان تێ کرد بایه.

جه‌نابی وه‌کیل به‌مه‌نده‌ش رازی نه‌بوو داوا‌ی لێ کردم که پێکه‌وه خولێک به‌نیو ئاواپی دا بسووڕێینه‌وه.

منی نه‌فام نازانم بۆچی به‌قسه‌م کرد.

..... گڏله پياو

وهكيلي بهريز قوڻي له قوڻي من كرد، بډ نه وهى خه لك چاويان لي بي و حورمهت پهيدا بكا. منيش له بهر دلي ناغا گوتم:

"باشه، با نه مه هلبژيردرئ و دلي ناغام لي نه يه شئ نه وهكهي تری قهي ناكا".

لايه نگراني جه نابي وهكيل بهدرفه تيان زاني و به دهوډل و زوپناوه به پيرمانه وه هاتن. به تاييه تي ده يانه ويست هه موو خه لكى ناوايي بزنان كه منيش لايه نگرى نه وم.

كاره كه زړه گوره بيوو ده مه ويست به جړيځ خوم له ده ستي رزگار كه م. به لام چما دهى هيشت؟ وهك زه روو پيمه وه نوو سابوو، به ري نه ده دام. له پر فكر ټكم بډ هات.

گوتم:

— نوږډ درهنگه نه من ده بي بړوم.

به لام جه نابي وهكيل ده ستي به پارانه وه كرد:

— به قورباننن بې تاوږيكي تريشمان له لا گير به!

پاشانيش نهى هيشت قسه بكم بردمى بډ لاي باره گاي حيزبي خويان. خو نه ده كرا له نيوه پراستي كولان دا له گه لي به شه پريم.

ناچار ده گه لي چووم، چاي تازه ديميان هينا، قليانيان سازكردو چنه كه سيش به زه حمت خه لكه كه يان لي ته كاندينه وه.

ده لښ مريشك بډ خوځي خوځي وه سهرى خوځي نه كا به كه سى وه سهر ناكري. منى به دبختى له هه موو دنيا بي خه به ريش به ده ستي خوم چاليكي گه ودهم بډ خوم هه لكه ندبوو كه ټيكه وتنم مسوگه ر بوو.

بېرم له وه ده كرده وه كه نه گه ر سه روځي پږليس پي بزانيته وه ته گيرم چيه؟

گیله‌پیاو
.....

له وکاته دا په کیک له نیتو خه لکه که پاست بڼووه و پرسی:

– جه نابی شیخ نه گهر نیمه دهنک بڼو نه م زاته بدهین چیمان بڼو ده کا؟

وه کیلی گهل دیار بوو له پیشه وه دهرسه که ی حازر کردبوو، هرکه نه مه ی

بیست غاری دا پشت کورسی په ک و گوتی:

"به روخته تی جه نابی شیخ ده مه وی به رنامه ی خومتان به دریزی بڼو باس بکه م.

په که مین کاری من دوا ی نه وه ی ه لېژیردرام دابه ش کردنی زه وی و زاره ...

ته واوی نه م زه وی و زاره هی نیوه زه حمه تکیشانی نه م ولاته په ...

هه تا نیستا که س له بیری نیوه دا نه بووه و نه یانویستوه نیوه له م هه ژاری و

برسیه تی په رزگار بکه ن...

ناخر له چ جیگایه کی نه م جیهانه شتی وا هیه که په کیک خاوه نی ۲۳ پارچه

ملک بی و سهدان که سیش له م گوندانه دا له گهل برسیه تی و هه ژاری

ده سته ویه خه بن.

دیتم کابرا زور توند ده پرواو خه ریکه قسه کانی بکه نه جیگای باریک. ویستم

کاریکی وا بکه م له کورتی بیپریتته وه، به لام وه کیلی گهل وازی نه دینا، هر

مستیکی له کورسی په که ی ده دا ده تگوت گوی من هه لده که نی.

به تاییه تی نه و جنیوه ته پرو تازانه ی به ناغای ده دان و چه پله بڼو لیدانی

لادی بیه کان به جاریک زه نده قی برد بووم. گوتم:

جه نابی وه کیل تو دلتیا به نه مانه خادم و خاین لیک ده که نه وه.

لادی بیه کان هاواریان کردو چه پله یان لیدا. جه نابی وه کیل په ییتا په ییتا سه ری

داده نواندو سوپاسی ده کردن. پاشان به دهنکیکی پر له احساساته وه گوتی:

– زه وی په کانی نیوه له ده سستی نه و ناغا بی ویزدانانه دینمه وه دهر و ده تان

ده مه وه. به لیتناتان ده ده می که هه مووتان ده بنه خاوه نی ناو زه وی خوتان.

..... گیلەپیاو

دیهاتی یه کان له خوشیان هاوارێکی وایان کرد خەریک بوو پەردە ی گویم بته قی. له و قسانه پرا که له ئاغام بیستبوو دلتیا بووم که ئەم قسانه له سەر پەزامەندی ئاغا دەکا. بەلام کابرای پارێزەرم که له پشتمه وه دانیشتبوو به سپایی به گوئی دا چپاندم:

– یا شیخ وریا به ئەمانه زۆر شلوقی نه کهن، ئاغا به هی تری ده زانی. ها. !
دیتم راست ده کا. ئاته کی عه باکه م کۆ کرده وه گوتم:
– نوێژه که م درهنگ ده بی، ده بی مەرەخەس بم. کابرا له مه مانان زرينگتر بوو گوئی:

– قوربان رێگا بده خزمه تکاری خوشت له خزمه تت دابن.
ده متوانی چی جواب بده مه وه؟
ديسان پێکه وه که وتينه پئی. له رێگا دا لیم پرسى:
– ئەگەر له هه لێژاردن دا سه رکه وى يه کى چەند هێکتاریان زه وى ده ده يه ی؟
– بيبست هێکتار.

له دلى خۆم دا گوتم: "سه گى سه گباب ته واوى زه وى يه کان به شى نيوه ی ئەم خه لکه ناکەن. ئەوه که ی تری له گۆپی بابت ده ردینى؟".
دیتم به و جۆره هه لێژیرانى ئەم کابرایه مسۆگه ره و بورهان شه ییوورى قوپه سه ر ده م له پووش بووه ...

دلتیا بووم فه رمانده ی پۆلیس هه روا به هاسانى له من خوش نابى و هه ر چۆنیک بووه رقی خۆی به من ده ریژى. به لام هه رچی بى رازى کردنى ئاغا بۆمن له فه رمانده گرنگتر بوو.

ئاغا هه موو کارێکی پى ده کرا، ئەو هه م پاره ی هه بوو هه م ده سه لات. دلم خوش بوو که هیه نه بى ئەم يه که يانم رازى کردوه.

گیله پیاو
.....

کاتیک خه لکه که بلأوه ی کردو ئیمه به ره و مال گه پاینه وه سه ره ده سته ی
سواره کان هاته پیش و کوتی:

– جه نابی شیخ ئه م ده سته گوله چ بوو به ئاوت دادا؟

ئه م جۆره قسه کردنه ییم زۆر پی ناخۆش بوو، به توو په یی وه پرسیم:

– مه گه ر چ بووه؟

– ئه و کابرایه ی هینده ت هه ول بۆدا که له کبازو سه گبابی وه ک خۆی که مه .

– به من چی . ئه من له به رخاتری ئاغا پیشتیوانیم لی کرد .

سه رده سته جرتیکی بۆ راهیستم و به پیکه نینه وه کوتی:

– پیاوی باش ! ئه مه "حمید رسولی" نه بوو . ئه مه به کیک له ناحه زانی

سه ره ختی ئاغایه وه هه میشه پیکه وه کیشه یانه .

ئه گه ر بۆمبام به سه ردا که وتبایه ئه وه نده رانه ده چله کیم پرسیم:

– به راستیه؟

– درۆی بۆ چیه؟

خهریک بوو هه ر له وی به سه ر ئه سپه که وه دیق بکه م . به لām بۆ به دبەختی

له سه گ گیان سه خت ترم . بریا هه رله وی گیانم ده ر چوو یاو تووشی ئه وه هه موو

به دبەختی و رۆژ ره شی به ی دواتر نه بوو یا به م .

ده مزانی له سه ر ئه م شیرینکاری به له دوولاه ته مبی ده کریم . ئاغا وه فرمانده

هه ردووکیان ئه مبه ر ئه وه رم پی ده که ن .

راست وه ک تۆپی یاری به لām ئه م جاره یاری به که هه ر به دوو که س ده کرا . ئاغا و

فه رمانده ریک ده که ون و به هه ردووکیان مشووری من ده خۆن .

هه موو ده رگایه کم له سه ر داخرا بوو . مه گه ر موعجیزه یه ک پووبدا ، ئه گینا هه فته ی

دادی خۆم له به ندیخانه ده بینمه وه ."

..... گیلہ پیاو

هه تا گه یستمه وه جئ، نیوه ی گزشتی ئه ندام توایه وه. هه رچی بیرم ده کرده وه
چون خرم له م داوه پرگار که م ئه قلم نه ی ده بپی.

ریگای هه لاتنم له هه مو لایه که وه لئ ته نرابوو. ده مزانی له م شه وه وه بیجگه له
پیاوه کانی ئاغا پولیسئیکیش بق ئیشک لئ کیشانم دیاری ده که ن و خوا ده زانی
چ په ندیکم به سهر دینن.

لای ئیوارئ ماندوو مجرئ گه یشتینه وه مال. ده سبه جئ چوومه ژووره که ی خرم
بق ئه وه ی ماندووم به سیته وه به هیوای ئه وه ی له ده ست ئه و فکره ناخوشانه
پرگار بم ده زگای خواردنه وه م لئ داکوتا.

ئه وه نده ناپه حه ت بووم که سه رخوش و بی خه بهر که وتم و نه مزانی که نگئ
خوم لئ که وتوه. سبه یئئ زور زوو به دهنگی ده رگا کوتان له خه واپه ریم.

دل م خه بهری دابوو که شتیکی ناخوش پوو ده دا. راست بوومه وه په رده که م
لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد. دیتم سئ که س له لایه ن وه کیلی ئاغا وه
هاتوون. دل م داخوړپا: "ئه ی هاوارو داد ئاغا هه موو شتیکی زانیوه ته وه، ئیستا
به پهل به ستوویی ده مبه نه لای ئه و".

ئه وه ی له پشت ده رگا بوو به قه وتر له ده رگای دا. به ده نگیکئ له رزۆکه وه
پرسیم:

— کئیه؟

سه رده سته ی سواره کان له پشت ده رگا وه جوابی دامه وه:

— وه کیلی ئاغا وه لامی داوه که سواره کان ده سبه جئ وه پئ که ون و بچنه وه بق
قه لات.

شاده و ئیمانئیکئ به هه قم هئناو له ژوورئ وه ده رکه وتم:

— هه ر ئه مرئیکئ وه کیلی ئاغا بیدا له سهر چاوانه.

گیله پیاو
.....

سواره کان وهك سهریازی له شه پداشكاو كه ل و په لی خویان ټيك ناو ته نانه ت
هیندیکیان بئ مالئاوایی خواستن وه پئ كه وتن. به رۆیشتنی ئه وانه هم دلخوش
بووم هم ترسم پئ نیشته. یانی چی؟ بۆچی وه کیلی تاغا سواره کانی بانگ
کردۆته وه؟ هه رچی هه یه به جه هه ننه م. به گۆپی بابیه وه. هه ر نه مشه و وا خۆم
ده ریا ز ده کم هه تا ماون چاویان به روخسارم نه که ویتته وه.

پاش پۆیشتنی سواره کان چوومه ژووری و ده ستم به کۆکردنه وهی ئه و پاره و
زیرو جه واهیراته کرد که لادیییه کان به دیاری بۆیان هینا بووم. هه رچی به وه زن
سووک و به قیمه ت گران بوو، له دوو چه مه دانم هاویشته.

لای نیوه پۆیه هه موو شتیکم ساز بوو. خواخوام بوو زوو رۆژئاوا بئ و بئ نه وهی
که س ئاگای لی بئ و بئ نه وهی پۆلیس پئ بزانی فیزمالکی بده می.

هه موو رۆژی پاش نیوه پۆیان هیندیک له لادیییه کان ده هاتنه زیاره تم. نه و رۆژه
هیچ که س نه هات. زۆر که یف خۆش بووم. ئیتر نه مده ویست چاوم به چاوی ئه و
خه لکه بکه وئ. نه م ته نیایی و بیده نگه یه م زۆر پتویست بوو.

وهخت بوو رۆژ ئاوا بئ. له نیزیک په نجه ره که وه دانیشتبووم. دیتم ژنیک که
توند خۆی له چارشویه که یه وه پینچا بوو بۆ لای من دئ.

ئه من زۆر به هاتنی ئه و ژنانه قه لس بووم. به تایبه تی له و کاته دا به هیچ جۆر
نه مده ویست قسه یان له گه ل بکه م. پئش نه وهی نیزیک بیتته وه گوتم:

— خوشکئ! هه ر کاریکت هه یه سبه یئ وه ره وه. ئه م پۆ حاله باش نیه.

به لام ژنه تیو به جۆرێک شانی هه لته کاندو له پشتین به ره ژیری له رزاند که ټیک
چووم.

به تایبه تی کاتیك درزی چارشویه که ی کرده وه و له ژیر چار شتیه که وه چاوم
به روخساری "فه دیک" که وت زارم پرپوو له ئاو.

گیله‌پیاو

"فهدیک چ فهدیک؟ له جوانی دا له هه‌موو دنیا دا تایی نه‌بوو. ئه‌ندامی له هه‌موو نه‌خش و نیگاری دنیا جوانتر بوو. ئه‌وه‌نده سفت و لووس و له‌بار بوو نه‌گه‌ر ده‌ستت به‌سه‌ر که‌فهلای دا هیتابایه‌ سپره‌ سپری به‌قه‌ده‌ر ده‌نگی زه‌نگی کلیسا ده‌رویشته‌.

له‌و جل و به‌رگی فش و فوولی دیهاتی دا دیمه‌نیکی هه‌بوو پیاوی شیت و شه‌یدا ده‌کرد. فهدیک خانم به‌کێک له‌ مریده‌ موخلیسه‌کانی من بوو. پینچ شه‌ش مانگ بوو می‌ردی کردبوو به‌لام مندالی نه‌ده‌بوو. دووسێ جار هاته‌ لام و نوشتوو و ده‌رمانی وه‌رگرت. زۆر عه‌یار بوو، زۆریشی ناز پێ‌ده‌فرۆشتم، به‌لام هه‌تا ده‌هات ده‌وره‌م ئه‌وه‌نده شلووق بوو بۆم نه‌ده‌کرا دووقسه‌ی خۆمالی‌پانه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م.

خوا زه‌لیلای کا. چاوه‌کانی ده‌تگوت چاوی ئاسکی بیابانن. کاتی‌ک سه‌ری داده‌خست و به‌شه‌رمه‌وه‌ باسی نیتوان خۆی و می‌رده‌که‌ی بۆ ده‌کردم هۆش و اختیارم له‌لانه‌ده‌ما.

ئاخر جار به‌دزی پیم گوتبوو نه‌گه‌ر ئه‌م نوشتوانه‌ کاریان نه‌کرد، رۆژیک لای ئیواری وه‌ره‌ دوعات بۆ له‌سه‌ر ناوکت ده‌نووسم و ئه‌م‌رێ فهدیک هاتبووه‌. هه‌رچی ویستم له‌ کۆل خۆمی بکه‌مه‌وه‌، دلم نه‌هات. گوتم: "وه‌ختیک ئه‌مشه‌و هه‌ر ده‌پۆم بۆچی ئه‌م لوقمه‌ چه‌ورو شیرینه‌ له‌ده‌ست خۆم ده‌رکه‌م؟!". وه‌ک فنه‌ریک که‌ توند توند خه‌ریان کردبیته‌وه‌ و له‌ نه‌کاو به‌ری هه‌ل‌ده‌ن ده‌رپه‌ریم و گوتم:

ماشه‌للا. ماشه‌للا فهدیک خانم. به‌خیر هاتی. چاومان پۆشن.

په‌رده‌که‌م لاداو بانگی فهدیک خانم کرد که‌ وه‌ک کۆتری ئێو شیوه‌ردان به‌له‌نجه‌ولار ده‌رویشته‌: فه‌رموو بۆ ژووری.

گیله‌پیاو
.....

فهدیک به‌وعه‌یاری و نازونووزی جارانیه‌وه نه‌ختیک کشایه‌وه و گوتی:

– بمبووره جه‌نابی شیخ! ئەمن هەدم چیه بێمه خزمەت جه‌نابت. ئەمن قه‌ره‌واشی ده‌رگاتانم.

زارم وا پرېبو له‌ ئاو ده‌تگوت قه‌رتاله‌یه‌کیان سیوه‌ ترشه‌ له‌کن خواردووم. پێکه‌نینیکی درێژم بق کردو چونکه‌ باش نه‌بوو زۆر له‌به‌ر ده‌رگا پاره‌ستین وه‌پیش که‌وتم و چوومه‌وه‌ ژوور. فه‌دیکیش وه‌ک به‌رخێ ده‌ستمق به‌نوام دا وه‌ژوور که‌وت. من له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م دانیشتم و فه‌دیکیش هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا هه‌لتروشکا. گوتم:

– خانمی خانمان فه‌رموو وه‌ره‌ پیش.

فهدیک دیسان به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

– له‌ژێر سیبه‌ری جه‌نابتان دام.

– وه‌ره‌ پیشتر...

هه‌روا که‌ دانیشتیبوو له‌سه‌ر چۆکان توزیک هاته‌ پیشه‌وه‌و چارشێوه‌که‌ی که‌وته‌ به‌ر ئەژنۆی و له‌سه‌ری که‌وته‌خوار. "ئه‌یه‌رۆ"یه‌کی بق کردو ویستی چارشێوه‌که‌ی به‌سه‌ری داداته‌وه‌، به‌لام خه‌راپتر بوو، چارشێوه‌که‌ی به‌ته‌واوی له‌سه‌ر لاچوو شان و مل و سه‌رو سنگی وه‌ده‌ر که‌وت.

وا مه‌ست و ده‌به‌نگ ببووم ده‌تگوت په‌یکه‌ریکی بێگیانت له‌ په‌نا دیوار هه‌له‌ساردوه‌. ددانم له‌ چیره‌وه‌ بردبوو و چاوم پێ‌ده‌رپه‌رییوون و مات و هه‌یران چاوم بریبوووه‌ ئه‌و خوای جوانی و دل‌دارییه‌.

ئه‌قل، شه‌ره‌ف، ویژدان و هه‌رچی سیفه‌تی باشی بنیاده‌مه‌ له‌لای من باریان کردبوو.

به‌ده‌نگیکه‌وه‌ که‌ له‌به‌ر تاسه‌و تامه‌زرۆیی ده‌له‌رزی گوتم:

..... گیلەپیاو

— چما تۆمەسولمان نی؟

فەدیک خانم زۆر تێك چوو، بەخۆ دا شکایەووە کە چارشییۆی لەسەر لاجووەو من ناپەرەحت بووم . پرسیارەکەیی منیش ئەم مانایەیی دەگەیاند. چاک چاک خۆی دایۆشیەووەو بەشەرمەووە گوتی:

— بمبۆرە حەزرەتی شیخ. بە دەست خۆم نەبوو. دیسان هەر بەو پاوێژەیی پیشووەووە گۆتم:

— کچی ئەوێ چ ئیسلامەتیەکە. بنیادەم هێندە دلێرەق دەبی؟! زۆر بەسەر سوپمانەووە گوتی:

— بۆچی؟

— تۆ ئاگرت بەردایە من، سووتاندتم، کردتمە خۆلەمیش.

پێکەنینێکی ناشق کوژی کردو گوتی:

— چما لە ئیسلامەتی دا دروستە قسەیی وا بە ژنی خەلک بلێی؟

— ئەمە چ قسەییەکە کچی! تۆ کافری کافر.

بریا زمانم لال بایەو بەم زمانە چەوروو شیرینە ئەم ئاگرەم بەسەر خۆم دا نەکردبایە. داد لە دەست هەواو هەوەس کە بنیادەم تووشی چ رێگایەک دەکا. ئەوێندەم لەگەڵ ئەو پەرییە ناسک و نازدارە گوت و گوتەووە کە بەخەیاڵی خۆم لە خشتەم برد.

بێخەبەر لەوێ ئەم مارە خۆش خەت و خالە لەجێ دا بۆ یاری کردنی دەوری خۆی و بۆ بەجێگە یاندنی ئەرکیکی ترسناک هاتۆتە لای من و ئاغاو فەرماندەیی پۆلیس ئەو داوہیان بۆ من ناوہتەووە تا تۆلەیی ئەو شیرینکاریانەم لێ وەرگرنەووە.

گیله‌پیاو
.....

به‌پاستی فه‌دیک ده‌وری خۆی له هه‌موو هونه‌رمه‌ندانی دنیا باشت‌تر یاری ده‌کرد.
خۆی شهرمیون نیشان ده‌داو به‌نزم کردن و به‌رز کردنه‌وه‌و گۆپینی ده‌نگی
خۆی زیاتر منی ده‌بزواند.
ئاخره‌که‌ی گوتی:

– به‌پاستی چه‌زهرتی شیخ! نازانی له‌و‌رۆژه‌وه‌هاتوومه‌ خزمه‌ت تۆو چاوم به‌
سیمای نورانی تۆ که‌وتوه‌ چۆن بۆت شی‌ت و شه‌یدا بووم؟!
قسه‌کانی غیره‌تیان وه‌به‌ر ده‌نام. قدیلکه‌م دا، ئه‌ویش قدیلکه‌ی دامه‌وه‌و
سه‌ره‌تای یاری‌یه‌ ترسناکه‌که‌ ده‌ست پێ کرا. وه‌ک گورگی برسی که‌ به‌رخیتی
بۆ هه‌ل‌که‌وتبێ توند له‌ باوه‌شم گرت.
هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی به‌قه‌و له‌ ده‌رگایان دا. ئه‌گه‌ر به‌چه‌کوچ له‌سه‌ریان دا‌بام
هێنده‌ نه‌ده‌ترسام.

به‌لام فه‌دیک خانم وه‌ک ژنیکی خه‌راپه‌کار ده‌ستی به‌ پێکه‌نین کرد:

– ئه‌یه‌ پۆ پێوه‌ بووین.

خێرا خۆم کۆ کرده‌وه‌:

– عه‌باو پانتۆله‌که‌م کوان؟

فه‌دیک له‌ خۆشیان هه‌ل‌ده‌په‌پێ، تازه‌ تی‌ده‌گه‌یشتم که‌ چ په‌ندیکیان پێ‌داوم و
چۆن بۆ حه‌وت پشتیمان ته‌مبێ کردووم، به‌لام سوودی چ بوو؟ هه‌یشتا
پانتۆله‌که‌م نه‌دیپێوه‌ که‌ هه‌ردوولای ده‌رگا که‌ کرانه‌وه‌و ته‌ق وه‌دیواره‌که‌ که‌وتن
و ژماره‌یه‌ک له‌ دیهاتی‌یه‌کان له‌گه‌ڵ کوێخا وه‌ژوور که‌وتن. ویستم قسه‌ بکه‌م و
بیانویه‌ک بدۆزمه‌وه‌، به‌لام وه‌زعه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ قۆپ بوو که‌ هه‌یج کارێک و قسه‌یه‌ک
سوودی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت مۆله‌تیان نه‌دام عه‌باکه‌م به‌سه‌ر لاقم دا ده‌مه‌وه‌.

..... گیلەپیاو

بەرکیان گرتم و بە پاکیش پاکیش بردیانمەدەر. هەرکەس هەرچی وەدەست
کەوتبا لەسەری رادەکیشام. هیچ کەس گوئی نەدایە دادو ھاوارو پاپانەو و
لالانەو وەئە من. یەکیک بە قونداخە تەفەنگ، یەکیک بە قایشی پەشتینەکەئە، یەکیک
بە تەناف لێیان دەدام. سەرم بۆ هەرلایەک وەردەگیرا، یەکیک لەسەری
رادەکیشام و جێئۆکی تەرپو ئاوداری بۆ حەوالە دەکردم:

"قورپمساخ! دوزمنی نامووس!"

"تف لەو پێشەت هەئە درۆزنی ریاکار!"

بەدبەختی لێرەدا بوو کە تۆکرەکانی خۆم لە خەلکەکەئە ترخەرپتریان پێ
دەکردم. دەتگوت دوزمنی خوێنی خۆیان وەگیر کەوتو.

لە هەمووی خۆشتر پێ پێشتنی کوێخا بوو کە هەر داری لەسەرم رادەکیشاو
دەیکوت:

— سەگباب! دەتەوێ ملکەکانی ئاغا دابەش بکەئە! بگرە لە دەستم ئەمە یەک.

ئەمەدوو. چما میراتی بابت دەبەشیەو؟

لە مردن بەولاوە چارەم نەبوو. هێندەیان لێ دابوو بێحالی بووم و لە هۆش
خۆم چووم. لەو حالەدا گویم لێبوو پۆلیسیک گوتی:

— بەسە چی دیکەئە لێ مەدەن دەمرێ.

لە دلی خۆم دا گوتم "چەند پیاوێکی باشە".

کە دیتی دێهاتی یەکان کۆل نادەن نەپاندی:

— فەرماندە ئەمری کردووە بە زیندوویی بۆی بەرم.

من ئیتر بەتەواوی لە هۆش چوو بووم. کاتیک وەهۆش هاتمەو و دیتم بەسەتلان

ئام بەسەردا دەکەن. سەرتاپام ببوو بە قور.

پۆلیسەکە فەرمانی دا:

گیله پیاو
.....

- دهستانی ببهستن.

بی ئینسافانه نه یانهیشت پانتوله کهشم له پی کهمهوه. توند ههردوو دهستانیان شریت پیچ کردم. پولیسهکان له پیشهوهو دیهاتیهکان له دواوه بهپاکیش پاکیش بردیانم بۆ مهخفه.

قوپاوم لهسهر چاوان دهچوپاوخوین لهلاق ولهتهران.

خه لکی لادی که هیچ هۆیهکی سهیرانیان نه، ههروهختیک شتیکی وا پوویدا دهست له کاروکاسبی ههلهدهگرن و دینه سهیری.

له ریکا سی چوار جار خه لکه که شالای بۆ دینام. بهلام دیسان پولیسهکان - مالیان ئاوهدان بی - نهیان دههیشته کهس دهستم بکاتی. دهنا هه ر لهوی دهیان کوشتم و گورپان بۆ ههلهدهکهندم.

لهوکاته دا که به دهست بهستراوی و بهدیلی بهرهو چاره نووسی نادیا ری خۆم دهپویشتم، بیرم دهکردهوه ئه خه لکه بۆ پهلاماری من دهدهن و بۆ دهیانهوی بمکوژن. ئه مانه که تا دوینی ئه وهنده حورمهتی منیان دهگرت چون وا بهجاریک گورپان؟

خۆ من خهراپهی ئهوانم نهکرده، بۆچی بهخوینی سهرم تینوون؟

ئه ورژه وهلامی پرسیارهکانم بۆ نهدرایهوه، بهلام دوایه تیگهیشتم.

ئه مانه چهن دین سال رهنج دهکیشن. بهبرسیهتی وهزاری دهژین. چهشنی بیرکردنهویان جوریکه نازانن هوی بهدبختی وهزاری ئهوان. کێیه. گریهکیان له دل دا هیه بهلام نازانن رقی خویان بهکێ برێژن. خۆ ناوێرن قسه به فرمانبه رانی دهولت و پولیسهکان بلێن. هه ر موویان لی ببزوئ ده ماریان دهردینن و بهدبختیان دهکهن. بۆیه وهختیک رقیان لهبابایه که ههستا

..... گیلەپیاو

هه موو بئ ئه وهی خۆشیان بزائن هۆی چیه، بئ ئه وهی بیر بکه نه وه کابرا
تاوانباره یان نا، دای ده وه رنئ و لئى ده ده ن.

له وانه یه بیشى کوژن. دوايه که رقیان نیشته وه ده پرسن ئه رئ ئه و کابرایه چ
کاره بوو؟

چیرۆکی ئه م خه لکه وه ک داستانی ئه و گورگه برسیانه یه که له نئوه راستی
زستان دا له نئو به فرو بۆرا ن دا بئ خۆراک ماونه وه. ئه مانه برسین،
ماندوون، خه ریکن له پئ ده که رن، به لام هه ول ده ده ن چاویان ئاوه لا بئ و له
هه موو کاتیک زیاتر بدره وشئ. ده زائن هه رچی چاو لیک نئ ئه وانی تر ده یخۆن.
ئه م گورگانه چه ندین سعات له سه ر به فر به ده وری یه کتر دا کۆزلیکه ده به ستن و
چاوه پوانی ئه وه ن یه کیکیان چاو پیکه وه نئ هه تا به هه مووان تئى پۆیین و له ت
و په تی بکه ن. ئه مه قانونی گورگانه.

هاورپییانی ئیمه ش بۆ پرزگاری گیانی خۆیان به چوار چاوان وریای یه کتر بوون.
له نئو ئه وان دا که س له من بیچاره ترو ماندووتر نه بوو.

له به رده رگای مه خفه ری پۆلیس خه لکیکی زۆر کۆبیپۆوه. هه ر که دیتیان به
ده ست به سترای لییان وه نيزیک که وتم شالاویان بۆ هیئام و سه روچاویان به
تف سواخ کردم. پئیان وابوو به وکاره خۆیان پرزگار ده که ن. ئه گه ر پۆلیسه کان
لئ گه رپابان، دیهاتی یه کان هه ر له وئ له ت و په تیان ده کردم.

نئوچاوانم شکابوو، خوینى برینه که م به ری چاوی تاریک ده کردم. هه ردووسئ
هه نگاو ده پۆیشتم و له به ر دیک، داریک، سنده گلێک هه ل ده نگوتم.
دووچار که وتم. به لام پۆلیسه کان به تووپه یی راستیان ده کردم وه.

— هه سته سه گبابی بئ ناموس.

— خۆت مه تپێنه باوک سه گ.

گیله پیاو
.....

بردیانه ژووری مه خفه، له سهر پلیکاننیک دريژ بووم، بېحال بووم و بهری
چاوم تاريك بو.

نه و پوليسه ی نیشکی منی ده کیشا پاست بڼه نیکلامیکی کیشا. سهرم ه لئنا
له پيشدا چه کمه يه کی مامزدارم دیت و که هه وراز پوانیم دیتم فرمانده ی
پوليسه له پشت سهرم پاره ستاوه.

پيم وابوو شاهين چه نگل له و حاله دا يارمه تيم ده دا. وه کابرايه کی تينوو که
گه يشتبېته سهر کانیاویکی ساف هاوارم کرد:

– فرمانده رزگارم بکه !

به لام ماوه ی نه دام، پيله قه يه کی به نيتوشانم دادا. تيگه يشتم ناتوانم چاوه پوانی
يارمه تيم له و کزنه دوسته شم هه بئ.

فرمانده ده ستووری دا چه پسم بکه ن تا دوسيه که م ته واو ده بئ. دوو پوليس
به پاکيش پاكيش بردیانه ژووریکي تاريك و ده ستیان کردم وه و ده رگایان
له سهر داخستم. له سهر عه رزی لئی دريژبووم و سهرم وه نيو نه ژتقی خوم کرد:
"خوايه گيان من چيم کردوه، خه راپه ی کيم کردوه؟".

پيم وايه بيهوش ببووم، نازانم چه ندی پي چوو بوو که پوليسنیک وه ژوورکه وت و
پيله قه يه کی به پشتی دادام!

– توهی! ... نيره مالی پوروت نيه، پاست به وه.

ويستم هه ستمه پي نه متوانی. پوليسه که قولي گرتم و پاستی کردم وه.
هه رچونیک بوو لاقم چه قاند. برديمه ژووری نه قيب شاهين!

دوبه دوو ماینه وه. جه نابی نه قيب له کاتیکدا سميله کانی ده جوین کوتی:

– سه گبات وات ليها تهماح له نامووسی خه لک بکه ی؟

– به من ده لئی.

..... گیلەپیاو

– نا، بە بابم دە ئێم کۆپی سەئ! ئێستا حاشا دەکەئ؟

– تۆبە. استغفرالله فرماندە! ئەم قسانە چیه!

فرماندە وا توورە ببوو گوتم هەر ئێستا حیسابم تەواو دەکا. بە لام بۆمن ئەو قسانە قیمەتیان نەبوو. تازە لە هەموو ئاوان پەریبوومەو. بڕیارم دا بوو لە فرماندە قبول نەکەم و ئەگەر بە قیمەتی گیانیشم تەواو بێ بە گزێ دا بچمەو.

جەنابی نەقیب نەپاندی:

– داواکار بێنن.

فەدیک هاتە ژوور. نازانم لە کوێیان فێر کر بوو، وەک بلبڵ دەستی بە قسە کرد: "جەنابی فرماندە من بێتاوانم. چووژانم ئەو کابرایە گورگەو لە پێستی مەپ دایە. گوئی دووات دەدەم منداڵت بێی".

فەدیک قسەکەئ پچرئ و فرمێسک وەک بارانەئ بە هاری لە چاوی هەلپژان. ئەو نەندە تەبیعی قسەئ دەکردو دەگرایا کە منیش بە زەبیم پێدا هات و کەوتە گومانەو: "ئەکا بە پاستی تەعەدام لێ کردبێ و بۆخۆم نەزانم". لە لایەکی تریشەو ئێرەبیم پێ دەبرد: "هێندێک کەس چۆن دەتوانن هێندە جوان پۆلی خۆیان یاری بکەن!"

لە دەنگی فەدیک سێ چوار مل ئەستوور لێم وەژوور کەوتن. گزیا براو کەس و کاری فەدیک بوون.

یەکیکیان پەیاغێکی بە دەستەو بوو شالۆی بۆ هێنام. ئەگەر پۆلیسەکان پێشیان پێ نەگرتبایە میشکی سەری دەپڕاندم.

یەکیکی تر کە مووی پەشی بە قالبیەو نەما بوو و پشتی وەک گزچان داها تێبوو نەپاندی:

گیله پیاو
.....

— ئەم شەیتانی ره جیمه له گەڵ قانونی جمهوری موخالیفه و جنیوی به
سه رکۆمار داوه. له و تۆمه تهی کابرا وا پاچه نیم هینده ی نه مابوو دیق بکه م:
"ده برۆ ئەمه ی چاک بکه، جوابی ئەم تۆمه ته چ بده مه وه؟"

تفم له زاری دا وشک ببوو، وهك مه حکووم به ئیعدامێك كه چاوه پێ بێ ها ئیستا
ها سه عاتیکی دیکه ملی به پەت دا بکه ن له جیگای خۆم وشک ببووم. به و پێیه
ئیتەر جیگای قسه و دیفاع نه مابوو. به تاییه تی کاتیك چوار پێنج که س له
دیها ته یه کان شایه تی یان دا که له دژی قانونی جمهوری قسه م بۆ کردوون ئیتەر
سه رینی ناھومیدیم وه بن سه رم دا.

دۆسییه یه کی توندیان بۆ رێك خستم و به چەند تاوانی وهك جنیودان
به سه رکۆمار، ده ستدریژی بۆ نامووسی خه لك، هاندانی خه لکی لادی بۆ شوێش
و موخاله فه تی قانونی دابه شکردنی زه وی و زار جوان و قازاخ ده ست و پێیان
له خه نه گرتم.

دیها ته یه کان له خواره وه ی قسه کانیان په نجه مۆریان کردو مۆریان لیداو
چوونه ده ر.

کاتیك من و فه رمانده ته نیا مایه وه وه زعه که گزرا. من که ئیزرائیلم له ژوور
سه ری خۆمه وه ده دی، وهك ده لێن "پاش پروت کردنی ته شتی ته لا له سه ر
سه رت دانی" پێم دادا و به ده نگێکی توند و بێ په روا گوتم:
— چاو له من که شاهین.

جه نابی نه قیب! له و قسه یه ی من واقعی و پرما و نه پاندی:

— هۆپ! دیسان زمانت کرایه وه! ...

له سه رخۆ، بێ نه وه ی هیچ تێك چم گوتم:

..... گیله پیاو

– نه گەر ده تهوئ بمرسینی خه یالت خاوه. هه رچی له ده ست دئ ته خسیری مه که. تۆ ده زانی من فهرید په تاته م و منیش ده زانم تۆ شاهین چه نگلی. هه ردووکمان یه کتر باش ده ناسین. ئیتر پاسان پسانی ناوئ. ئیمه پابردوی یه کتر باش ده زانین. خۆ هه رچی له ده ست هات له گه لت کردم، چاوه روانی یارمه تیشم لیت نیه.

ته نیا پیم خوشه بزانی بۆچی نه و په ندهت به سه هینام! من چ خه راپه یه کی تۆم کردبوو که نه م به لایهت به سه هینام!
به قسه کانی من کۆله گرووی ده نه وکی ما. هینده ی نه مابوو له بانگی گریانئ بدا. به ده نگیککی خه ماوی یه وه گوتی:

– بۆخۆت ده زانی منیش زۆرم تۆ خوش دهوئ.
– نه گەر خوشت دهویم نه م که له کبازی یانه چین. تۆ باوه ر ده که ی موخالیفی قانونی ولات بم؟!

– نا باوه ر ناکه م.

– نه ی چی؟ بۆچی؟

شاهین قسه که می بپی:

– چاره م نیه. زۆرم په رووشی تۆیه، به لام حیسابی دۆستایه تی و هاوپییه تی له گه ل نه جامدانی نه رکی په سمی لیک جیایه. له وه به ولاوه نه مده توانی هیچ بکه م. دۆسیه ی تۆ له میژه گه یشته ده ستی من.

هه ر پۆژی هه وه لیش تۆم ناسیه وه، نه مر کرابوو بتگرم، به لام بۆخۆم پیم خوش نه بوو تووشی کیشهت بکه م:

– باشه نه م یارییه چی بوو پیته کردم، مه گەر من ده مه ویست بیه شیخ؟

گیله‌پیاو
.....

– کاکه‌گیان! نه‌مانه سیاستی ده‌وله‌تن. قازانجی ولاته‌که‌مان پیوستی به‌م جۆره شتانه‌هه‌یه، هه‌ق نه‌بوو من ئەم شتانه به‌تۆبلیتم، به‌لام باوه‌پم به‌پاکی و‌پاستی تۆ‌هه‌یه‌که ئەم قسانه‌ت بۆده‌که‌م. ده‌زانم بۆ‌که‌سیان ناگتێپه‌وه‌ بۆیه‌ پیت ده‌لیم. نه‌وه‌خت شیخی‌کمان پیویست بوو. کاتی‌ک ناغا تۆی پێشنیار کردو‌زانیم له‌کۆنه‌ دۆستانی خۆمی موافه‌قه‌تم کرد. ته‌نانه‌ت بوره‌مانیش تۆی ناسیه‌وه‌و‌گوتی "باشه‌" به‌لام تۆ نه‌ده‌بوو فی‌ل له‌ ئیمه‌ بکه‌ی.

– نه‌من چ فی‌لی‌کم لێ کردوون؟

– ئه‌ی ده‌تویست چی دیکه‌ بکه‌ی؟ تۆ بوره‌مانت مال و‌یران کرد. به‌دبه‌خته‌ کۆلیکی پاره‌ خه‌رج کردبوو مه‌تا توانیبوو‌ی سه‌ره‌وه‌ پازی بکا. تۆش له‌ هه‌یج و‌خۆرای هه‌موو په‌نجه‌که‌ت به‌ ئاودا دا. تازه‌ له‌م ئاوچه‌یه‌ که‌س ده‌نگی بۆ نادا. مالی منیشت خه‌راپ کرد.

فه‌رمانده‌ ده‌قیقه‌ ده‌قیقه‌ توو‌په‌تر ده‌بوو...

– بۆچی به‌ دیهاتی‌یه‌کان‌ت گوت "زه‌وێتان ده‌ده‌ینی... دیهات تان به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌که‌ین؟"

– چما قسه‌یه‌کی خه‌راپم کردوه‌؟

– به‌پاستی پێم وانه‌بوو هه‌نده‌ گه‌وجی... ئاخ‌ر ده‌ته‌ویست مالی کێیان بده‌یه‌ی؟
– ناغا بۆ خۆی گوتی "ناماده‌م ملکه‌کانم دابه‌ش بکه‌م" نه‌و‌گوتی "ده‌وله‌ت ده‌یه‌وی زه‌وی دابه‌ش بکا"؟

– سه‌گی سه‌گباب! ناغا پیتی وابوو تۆ پیاوی، نیازی دلی خۆی به‌ تۆ گوت. دیاره‌ نه‌و‌قازانجیه‌تی دیه‌کانی بفروشی و‌بچێ له‌ ئوروپا به‌ پاره‌که‌یان که‌یفی بکا. به‌لام به‌و ساکاریه‌ش نا. تۆ نه‌ده‌بوو قسه‌کانی نه‌و‌بدرکێنی.

له‌ قسه‌کانی جه‌نابی نه‌قیب شی‌ت و‌شه‌یدا ببووم. سه‌رم له‌و‌کاره‌ ده‌رنه‌ده‌چوو.

پرسیم:

..... گیلەپیاو

باشە ئەو پۇژنامانە چىيە ھەموو پۇژنى لاپەرەي ھەولەيان بەم قسانە پىر دەكەنەو؟

– باسى رۇژنامەكانم بۇ مەكە... كەيفى خۇيانە چ دەنوسن. لەم دنيايەدا ھەر كەسە لە پۇڭايەكەو دەژى. پۇژنامەنووسىش كاريان ئەو يە كىچىك بگەنە گايەك. بىروپا دەرپرین ئازادە، دىموكراسىش ھەر مانای ئەمەيە. يەك دەلى زەوى دابەشكردن باشە، يەك دەلى خەراپە. ئەمانە ھىچيان كاريان بەسەر كارى دەولەتەو نىە.

كوپى چاك! تۆ لە قوتابخانە پياويكى تىگەيشتوو بووى. ئىستا بۇچى وا مېشكت وشك بۇتەو؟ من پىم سەيرە بەم ئەقلە ناقيسەو خەلكت بۇ فريو دەدرى. ئەسلەن چۆن ئەم ھەموو كارە سەيرو سەمرانەت كردەو بوويە كەلەكبازىكى بەنتوبانگ؟!!

وردە وردە خەريك بوو شتم بۇ پوون دەبۆو. ئىستا تى دەگەيشتم بۇچى كاتىك بە دىھاتىەكانم دەگوت "ئەگەر دەنگ بۇ فلانەكەس بدەن، زەويتان بەسەردا دابەش دەكەن" خىسەيان لى دەكردم. ئەوان ھەموو شتىكيان لەمن باشتەر دەزانى. سەرم پاوەشانو گوتم:

– بەراستى سەيرە.

– بەلى. پىت وايە پياو ھەروا بە ھاسانى دەبىتە فەرماندەي پۇلىس؟ دەزانى من لىرە چەندەم گىروگرفت بە ئەستۆو يە؟

لىم پرسى:

– ئىستا تەگبىرى من چىە؟

– ئەتق ھىچ پۇڭاي پزگارىوونت نىە، بۇ خۆت مالىویران بووى ھىچ، منىشت بەدبەخت كرد.

لەوكاتەدا لە دەرگايان دا.

گیله‌پیاو
.....

نه قیب که زۆر خۆمانه به رامبه‌رم دانیشتیبوو دهردی دلی بۆ ده‌کردم، دهرپه‌پی،
قایش پشتینه‌که‌ی پاست کردو تیی پاخوپی:

– هه‌سته پی. براده‌رایه‌تی شتیکه‌و ئه‌رکی ده‌وله‌ت شتیکی تر.

منیش هه‌ستامه‌ سه‌ر پی. جه‌نابی نه‌قیب زۆر توندو جیددی به‌ کابرای پشت
ده‌رگای گوت:

"وه‌ره‌ ژوور".

پۆلیسیك وه‌ژوور كه‌وت:

– قوربان دۆسیه‌كه‌ ئاماده‌یه.

نه‌قیب ده‌سه‌جی فرمانی دا خۆم ساز بکه‌م.

ئه‌م فرمانه‌ وه‌ك حوكمی ئیعدامی من وابوو. چونكه‌ زۆریان سه‌نگ و سووکی
له‌گه‌ل کردبام هه‌پسی تا مردن یان لانی‌که‌م پازده‌ سالی به‌ نێوچاوانه‌وه‌ بوو.

بۆیه‌ بیرم کرده‌وه‌ پابه‌که‌م. به‌لام به‌چ فیلتیک ده‌متوانی له‌ ده‌ست ئه‌م پۆلیسانه‌
ده‌رباز بم؟ بۆ خۆشم نه‌مده‌زانی.

له‌نه‌كاو فکرتك وه‌ك بروسکه‌ به‌ میشکم دا تیپه‌پی.

سویندی ده‌خۆم یه‌که‌م جار بوو به‌ ئه‌نقه‌ست بریارم دا کاریکی بی قانونی بکه‌م.

چاره‌م نه‌بوو. بۆ پاراستنی گیانی خۆم ناچار بووم به‌ قیমে‌تی گیانی خه‌لکی
تریش بی خۆم وه‌په‌رینم.

گوتم:

– جه‌نابی نه‌قیب هیچ نه‌بی رێگام بده‌ سه‌رێکی ماله‌که‌م بده‌مه‌وه‌و جلك و

شتومه‌کی پیویستی خۆم هه‌ل‌بگرم.

نه‌قیب زۆر وشك و به‌راستی گوتی "نابی".

به‌م وشه‌ كورته‌ ته‌واوی نه‌خشه‌كانم خه‌ریك بوو هه‌لوه‌شیته‌وه‌. نه‌گه‌ر توانیبام

خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه‌ ژووره‌که‌م، سه‌دی سه‌د ده‌متوانی هۆی پرگاریبوونی خۆم پێك

گیله‌پیاو

بیتم. به‌لام به بیستنی ئه‌م وشه‌یه هه‌ناسه‌یه‌کی ساردم هه‌لکیشاو به‌پاستی
زه‌نده‌قم چوو. که‌وتمه پارانه‌وه:

– قوریان تکات لئ ده‌که‌م ریگا بده به‌سه‌رپیوه تا مالتی بچم و بی‌مه‌وه.

فه‌رمانده دیسان زۆر به‌تۆپه‌یی گوتی "نابی"

– بۆچی نابیی؟!!

ده‌نگی نزم کرده‌وه و گوتی:

– ئاخ‌ر باوک سه‌گ دته‌اتی‌یه‌کان له‌ت و په‌تت ده‌که‌ن.

پیکه‌نیم و گوتم:

– ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له وابی دته‌اتی‌یه‌کان شالۆم بۆ بیتم ئه‌و وه‌خته‌ی بۆ شاریش به‌پێ

ده‌کریم مشوورم ده‌خۆن.

– لیڤه فه‌رمانه‌برمان زۆره. هه‌تا سه‌رجاده پینچ شه‌ش که‌ست له‌گه‌ڵ ده‌نیرم.

– باشه. ئیستاش وا بکه.

نه‌قیب نه‌ختیک بی‌ده‌نگ بوو بیری ده‌کرده‌وه. منیش که‌ مردن و ژینی خۆم له‌و

تۆزه بی‌ده‌نگ بوونه‌دا ده‌ده‌ی به‌ ده‌نگیکی کزه‌لۆکه‌وه گوتم:

– تکات لئ ده‌که‌م له‌به‌ر خاتری دۆستایه‌تی ئه‌وه‌نده‌م به‌قسه‌ بکه. ئه‌من جلکم

نیه. پارهم نیه. بۆ خۆشت ده‌زانی ده‌بی بچمه به‌ندیخانه.

به‌زه‌یی پیمدا هاته‌وه و گوتی:

– زۆر باشه. هه‌سته بۆ خۆم له‌گه‌لت دیم.

به‌ندی جه‌رگ و دلا‌نم پسا. "توخا ته‌ماشاش پاش ئه‌و هه‌موو پارانه‌وه ئیستا که‌

پازی بووه بچم بۆ خۆی له‌گه‌لم دئ. به‌و جۆره هه‌موو نه‌خشه‌کانم لئ تیک

ده‌چی" ده‌متوانی به‌ پۆلیسه‌کان بلێم له‌ده‌ره‌وه بوه‌ستن. به‌لام نه‌قیب به‌و هه‌موو

پا‌بردووه کۆنه‌وه که‌ له‌گه‌ڵ منی هه‌بوو هه‌رگیز لیم جیا نه‌ده‌بۆوه. به‌هه‌رحال

چاره نه‌بوو. له‌گه‌ڵ فه‌رمانده‌و سن پۆلیس به‌ره‌و ماله‌که‌ی من که‌وتینه‌پێ.

ژماره‌یه‌ك له دیهاتی‌ه‌كان له‌بەر ده‌می مه‌خفه‌ره‌كه‌دا ده‌ستیان كرد به هه‌راو هوریاو خۆپیشاندان، چەند كه‌سێكیشیان شالاریان بۆ هێنām، به‌لام فه‌رمانده‌ چاویکی له‌ پۆلیسه‌كان داگرت و بوو به‌ خپه‌خری چه‌خماخان.

دیته‌اتی‌ه‌كان كه‌ گوێیان له‌ ده‌نگی چه‌خماخ بوو دوولاتیان هه‌بوو دووشیان بۆ قه‌رز كردو وه‌ك جندی بیسمیل كراو له‌به‌رچاو ون بوون. له‌ پێگادا هیچمان قسه‌كه‌مان له‌گه‌ڵ یه‌كتر نه‌ده‌كرد.

جه‌نابی نه‌قیب له‌پێشه‌وه‌ ده‌پۆیشت. منیش به‌دوای ئه‌وداو پۆلیسه‌كانیش تفه‌نگیان له‌ گۆلمه‌ گرتبوو و له‌ دوای منه‌وه‌ ده‌پۆیشتن نه‌وه‌كا رابكه‌م.

له‌ دوور كه‌ چاوم به‌ ماله‌كه‌م كه‌وت وایم وپما، ته‌واوی ده‌رگاوه‌ په‌نجه‌ره‌كانیان شكاندبوو. خانه‌قایه‌ك كه‌ تا چەند سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر زیاره‌تگای خه‌لكی ئه‌م ناوه‌ بوو دیمه‌نی وێرانه‌ی شاره‌كانی دوا‌ی شه‌پی وه‌بیر ده‌هێنایه‌وه‌. پێكه‌نین گرتمی و بێ ئیختیار كه‌وتمه‌ بیری دیکتاتۆره‌كان و حکومه‌ته‌ بێ پشت و په‌ناکانیان. هه‌ر ئه‌وانه‌ی تا چەند سه‌عات پێش ئێستا سوژده‌یان بۆ ده‌بردم ته‌نانه‌ت دارو دره‌ختی ده‌ورووبه‌ری خانووه‌كه‌شمان تێك شكاندبوون. دانیایا بوم كه‌ به‌و پێیه‌ پاره‌و رایه‌خ و شتومه‌كیش نه‌ماوه‌.

ئه‌مانه‌ هه‌موو چش! له‌دلی خۆم دا هه‌ردوعام ده‌كرد ئه‌و شته‌ی ده‌یتوانی پزگایم بكا له‌جیبی خۆی ما‌بۆو تالانه‌چه‌كان ده‌ستیان وێرانه‌كه‌یشتبۆ.

نه‌قیب پۆلیسه‌كانی له‌ ده‌رێ دانا تا ئاگایان له‌ ده‌ورووبه‌ری بۆ خۆشی له‌گه‌ڵ من هاته‌ ژوور.

هه‌موو شتێك له‌به‌رێك هه‌ڵته‌كا‌بوو. ته‌نانه‌ت په‌رده‌ په‌نجه‌ره‌كانیشیان بۆ موته‌ره‌ك!! له‌ت له‌ت كردبوو و برده‌بوویان. پاره‌كه‌و ئه‌و شته‌ قیমে‌تی‌ه‌ كه‌ پێم وابوو گیانی من ده‌كه‌پێته‌وه‌ له‌ سندوقێکی پۆلادا بوون. خواو پاستان ئه‌ویان پێ نه‌چوو‌بوو. كلێله‌كه‌شی له‌ گیرفانی خۆم دا بوو. سندوقه‌كه‌م كرده‌وه‌، پاره‌كانم

گیله پیاو

له پیش چاوی فرمانده هینا ده ری و بۆ ئه وهی زیاتر باوه پم پی بکاو سه رنجی
بۆ لایه کی دیکه پابکیشم له پیشم پراگرت:

– که م و زۆر له نئوی دا به شی ده کهین.

پاره که به کجار زۆر بوو. بۆ ئه وه ده بوو شهرم و شکو وه لا بنی، به لام زۆر پیاوانه
سه ری پاوه شاند:

– نامه وی. بۆ خۆت پتویستیت به پاره زیاتره. ئه و پاره ده توانی نه جاتت بدا.
زۆرم پی خوش بوو که پاره که ی وهر نه گرت. پاستیشی ده کرد، ئه و پاره زۆر شتی
پی ده کرا.

ته نانه ت به سی یه کیکی ده متوانی پۆلیسه کان پازی که م و بۆی ده رچم.
چهند پارچه تنۆکه و شالواریکی پینه کراو له قوژینیکی ژوره که که وتبوون. بۆ
ئه وهی فرمانده ده قیقه یه ک بچیته ده رو نه خشه که م جی به جی بکه م تنۆکه یه کم
به ده سه ته وه گرت و به پیکه نینه وه گوتم:

– ده کری ده قیقه یه ک بجیه ده ر تا تنۆکه که م ده گۆرم؟

نه قیب پیکه نی:

– مه یکه قوما ریازی. ئه و وه ختی مندال بووی چهند جارم ئه م دیو ئه و دیوی
دیتوه.

پیکه نینه که ی خه ماوی بوو، منیش پیکه نیم. ئه و پۆژه م وه بیر هاته وه که له گه ل
ئه م جه نابه زۆرانیتمان ده گرت و کوپه کان تنۆکه که میان داده کیشا.

نه قیب تی گه یشت بیر له چ ده که مه وه، پرسى:

– له بیرته؟

سه رم پاوه شاند:

– به لئ، به لام ئیستا گوره بووین، ئه و کارانه جوان نین.

پووی کرده ئه ولو گوئی:

گیله پیاو
.....

– ها، نه وه پووم وهرگتړا نه مه ش خاتری تو، زووبه.
هر نه و دهرغه ته به س بوو. ختړا پرئسکه یه ک که له سووچیکې سندووقه که دا بوو
هه لمگرت و قایم کرد. پاشانیش تنؤ که که م گزړی و گوتم:
– ته واو بوو.

کاتیک گه یشتینه مه خفر نه قیب پیش هه موو شتیک گوتی: پاره که تم وی بده.
یه قیکم هاته و بهر. چونکه سی پؤلیسیش له ژوړی بوون.
تی گه یستم مه سه له بهر تیل و شیرینی نیه، دیاره نه خشه یه کی گرنکی به
دهسته و یه. نه ختیک پاره ستام، به لام فرمانده به توندی گوتی:
– ماتلم مه که، نه گینا ده لیم باخه لیشت بپشکنن.
دیتم کاره که م پیستر ده بی نه گهر پؤلیسه کان بمپشکنن پرئسکه ی گزړینیش
ده دؤزنه وه.

ده سبه جی پرئسکه ی پاره که م له سر میزه که دانا. جه نابی نه قیب فرمانی به
پؤلیسه کان دا:
– بیژمین بزائن چنده؟

پاره که درشت بوو، زوو له بژاردنی بوونه وه. سه دو چل و یه که هه زارو چوار سه د
لیره بوو.
فرمانده گوتی:

چوار سه د لیره که ی بده نه وه و سه دو چل و یه که هه زار لیره ش په وانه ی سندووقی
مه حکه مه ی نه سته مبول ده که م.

ده سبه جیش وه سللی پاره که ی نووسی و دایه ده ستم.

دیتم کاره که م زؤر قزړ بووه گوتم:

– به گم مهربدی خوا به توووشی نه م گزړه وکیشیه م مه که. سندووقی سه ری
منداله کانت ناپه حتم مه که.

..... گیلەپیاو

نەقیب بە پۆلیسەکانی گوت بچنە دەری تا خۆم بانگتان دەکەم."

پۆلیسەکان پێکەنینیکی بەمانایان بۆ کردووە دەرهکهوتن.

نەقیب بە پێکەنینی پۆلیسەکان زۆر نارەحەت بوو. داخی دلی خۆی بەمن پشت:

– ناخر بێچوووەسەگ ئەمن تۆ باش دەناسم. تۆ بەو پارە دەتوانی سەد پۆلیس

پازنی بکە. چۆن رینگا بدەم ئەو پارەیه لەلای خۆت بێ؟!

ئافەرین بۆ مێشکی خۆم کە وەک مەکینەیی ئەلەکترونی بەکەمتر لەیەك سانیە

رینگای چارەسەری گیرۆگرفتەکان دەدۆزیتەو.

گوت:

– جەنابی نەقیب زۆر هاسانە. پارەکە بدە بە پۆلیسەکان لەوێ بەدەنەو.

لەقاقای پێکەنینی دا "پیاوی ئاقل! بەزی بەکتکی بسپێرم؟".

– ئەو تەگیر چیە؟

– هیچ. بەبانک دا بۆت دەنێرم.

گوت:

– جەنابی نەقیب بیدە بە پۆلیسەکان. با لە ئەستەمبوول بیدەن بە سندوقی

بەندیخانە. ئەگینا پارەکەم دەچێ و وەدەستم ناکەویتەو.

جەنابی نەقیب دەیهوێست ئیسباتی بکات هیچ نابێ و منی مال وێرانیش بە هەزار

سوێندو قورعان دەمەوێست ئیسباتی بکەم کە قسەیی منە.

بریا زمانم لال بوایەو مێندەیی لەسەر نەپۆیشتبام. راستە کە دەلێن "ئەگەر زمان

لێگەرێ سەر ئاسوودەیه". مێندەم کێشە کرد فرماندە گوتی:

– تەنیا رینگایەك مەیه.

– ها؟ چ رینگایەك؟

– بۆ خۆم لەگەڵت دێم و لەوێ پارەکەت تەسلیم دەکەم.

گٺله پیاو
.....

ئەگەر کوتکی ئاسنیان لە سەرم دابا وا گٺژ نە دەبووم "ئەی دانو هاوار ھەموو نەخشەکانم لێ تێک چوون". بۆ پۆلیسەکان نەخشە یەکێ باشم کێشابوو، سەدی سەد سەردە کە وەتم. پیتان وا نەبێ دەمەویست بە پارە فریویان بە دەم؟

نا. ئەم رێگایە سەدی سەد راست نیە. لە نیۆ پۆلیسیش دا پیاوی راست و بەرتیل نە خۆر زۆر ھەیە. نەخشە کە ی من زۆ لە مانە باشتر دارژابوو، بە لام بە داخەو! ھەموو کارەکان تەواو بوون. فەرماندە پارە کە ی خستە جانتایەکی چکۆلەو و بە دەستیو ھە گرت و لە گەڵ دوو پۆلیسی مل ئەستوور کەوتینە پێ. لە پێگا ھێچ ناقتی قسە کردنم نەبوو. پێگای پزگاری لەم داوہ بە تەواوی بە سترابوو، لە پێگای بەندیخانە بەولاوہ رۆژنە یەکم بەرچاو نە دەکەوت. ئەویش بەندیخانە یە کە لانی کەم دەبوو ۱۵ سال ئاوی ساردی لێ بخۆمەوہ.

جەنابی نەقیب لە پیشەوہی جیبە کە سوار ببوو، من و پۆلیسەکانیش لە پشتەوہ کز دامابووین.

ھیچمان قسەمان نە دەکرد. ھەموو سەرمان بردبووہ قەپێلکی خۆمانەوہ. نزیك نیوہ پێ گەشتینە بەردەمی چاخانە یە ک. بە ھەر نرخێک بوا یە دەبوو لێرە بەرنامە کەم جێ بە جێ بکەم. ئەم دەرفەتەم لە کێس چوو بایە فەرماندە یە کسەر دە ی بردمە دەرکی بەندیخانە و تەسلیمی دەکردم.

کاتێک لە جیبە کە دابەزین گوتم:

– ببورە جەنابی نەقیب، پێگا دە دە ی بچمە ئاودەستخانە. دەمزانێ بۆ کاری وا ناچارە ئیزنم بدا. گوتمی باشە بێ.

چووہ ژووری ئاودەستە کە دەرگا کەم توند داخست. ترسی ئەوہم بوو کە لە کەلێنی دەرگا وە سەیرم بکەن خێرا ئەو پریسکە ی لە پزوی شالوارە کەم دا قایم کردبوو و پێبوو لە بەنگی خالیس دەرم ھێنا.

..... گڼله پياو

ئەم بەنگە ھەمان دەرویشی ئیشکچیم بۆی دەھینام و جارجارە دوو کەلێکم ساز دەکرد. ئیستا دەبوو لەم کاتە ناسکەدا بەفریام کەوێ و لەم داووم پزگار بکا. لە پشت دەرگای ئاوە دەستە کە دانیشتم، چەند جگەرە یەک دەرهیناو بە پەلە پەل نیوێ تووتنە کە یانم پۆکردو هیندیک بەنگم تێکردن و نەختیک تووتن دەسەر کردنەو.

خەریک بووم سێھەم جگەرە دروست بکەم کە پۆلیسە کە لە دەرگای دا:

– چیه ھەتا کەنگی؟

– ئێو ھاتم.

– دەستەکانم وەك توولە بی دەلەرزین. چارەنووسیشم بەو کارەو بەستراو. ئاخەرە کە ی جگەرەکانم تەواو کردو بەنگ و جگەرەکانی ترم کردە ئاودەستخانە کە. جگەرە خۆشەویستەکانم لە قوتوو کە ھاویشتەو ھاتمەدەر.

فەرماندە کە یفی گالتهی بزووتبوو، دەستی کرد بە تانوت لێدان. لە گەڵ ئێوێ لە پال خۆم دا زۆر نیگەرەن بووم، بەلام پێکەنینێکم ھەر بۆدەکرد. بۆ نیوہ پۆ داوای مریشکی سوورەو ھەراویان کردبوو. بەخەیاڵی خۆیان دەیانەویست بە پارە ی من لێی پاکیشن.

گوتم:

– فەرماندە ئیزن بدە دوا ئارەقیش پێکەو بخۆینەو.

قبوولی نەکرد. زۆر ناپرەھەت بووم چونکە ئەگەر خواردبایانەو کاری من ھاسانتر دەبوو. چاوم لە پۆلیسەکان داگرت ئەوان زۆریان پێ خۆش بوو بەلام لە ترسی جەنابی نەقیب نەیان دەوێرا.

دووبارە تکام لێ کردەو:

– بۆ خۆت دەزانی لە بەندیخانە باسی ئەم شتانە نیە. لیتمان گەپێ با نەختیک کەرۆمان تەپ کەینەو.

گیله‌پیاو

گوته:

- باشه به‌لام به‌و مهرجه کهم بخۆنه‌وه.
- به‌سه‌رچاو، هه‌ر دووسێ ئیستیگان. چایچی‌که‌ش له‌وه‌ی موشته‌ری قه‌له‌وی بۆ په‌یدا بووه‌ ژۆر که‌یفی ساز بوو. پاش نان خواردن جگه‌ره‌کانم وێدان، فه‌رمانده‌ نه‌یه‌یست:
- هه‌ز له‌ جگه‌ره‌ ناکه‌م.
- دڵم داخوړپا. هه‌موو نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو تێک بچنه‌وه. تکام لێ کرد:
- پاش خواردنه‌وه جگه‌ره‌یه‌ک ژۆر باشه.
- به‌ نابه‌دلی جگه‌ره‌که‌ی هه‌ل‌گرت و وه‌پۆلیسه‌کانیشم داو بۆ خۆشم جگه‌ره‌یه‌کی ساغم داگیرساند.
- کاتێک سێ چوار مژیان لێ‌دان، زانیم کاریان ته‌واوه. دڵم ئۆقره‌ی گرت.
- که‌وتنه‌ چۆرت لێ‌دان و چاویان لێ‌ل و پێ‌ل بوون. بانگی چایچیم کرد سه‌د لێ‌یه‌یه‌کم وێ دا:
- وه‌ره‌ کاکه‌ ئه‌مه‌ وه‌رگه‌وه‌ باقیه‌که‌شی بۆ خۆت. چایچی له‌ خۆشیان چاوی ببوونه‌ چوار. قووتووه‌ جگه‌ره‌که‌شم بۆ پاگرت:
- جگه‌ره‌یه‌کی‌ش بکێشه.
- ئه‌ویش جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند. هێنده‌م قسه‌ له‌گه‌ل کرد هه‌تا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو.
- جانتایه‌که‌م هه‌ل‌گرت و سوێچی جێبه‌که‌م له‌ گیرفانی شۆفێره‌که‌ ده‌ره‌یتناو به‌سپایی له‌ چاخانه‌ وه‌ده‌رکه‌وتم. ده‌مزانێ ئه‌گه‌ر به‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول بپۆم ده‌گیریم.
- بپیارم دا به‌ره‌ودوا بگه‌رمه‌وه، به‌لام چونکه‌ شوێنی گه‌رانه‌وه‌که‌م دیار ده‌بوو، نه‌ختێک چوومه‌ پێش و پاشان له‌سه‌ر جاده‌ی قه‌ر گه‌رمه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و شوێنه‌ی لێ‌یه‌وه‌ هاتبووم پێم پێوه‌نا.

..... گیلەپیاو

دە پازدە کیلۆمیتەر بە ولایەتەر لە سەر هەڵدێرێک پامگرت، پالێکم بە ئوتومبیلە کەوێ
نا خستە خوارەو و بۆ خۆشم بە جانتا خۆشەویستە کەمەوێ چووێ نێو لێرەواری
تەنیشە جادە کە.

لێرەواریکی چۆ پڕپوو. سەد و شتری بە بارەوێ تێدا شارەدایەو کەس
نەیدەتوانی بیان دۆزیتەو.

ئەو شەوێ تا بەیانی لە سەر دارێک پامبوارد. بەیانی شەوێ تا لای نیوێ پۆ هەر لەوێ
مامەوێ. نێو مانوویەتی و ناپەحەتی ناچاری کردم بێمەخوار.

بەلام زۆر دەترسام. لە هەمووی خەراپتر ئەو پێشە پان و پۆرەم بوو. دەبوو
هەرچی زووتر پێشم بێشم و دەستێک چاکەت و شالوار پەیدا بکەم. ئەگینا هەر
کەس بەو پێش و سەمێلەوێ چاوی پێم کەوتبا دەیناسمەوێ کار لە کار دەترازا.

لە نێو دارستانە کەدا مالتیکی بچوکی جووتیاریم دیتەو... لە پەنجەرەوێ سەیرم
کرد دیتم کەسی لێ نە.

بۆ یەکەم جار لە ژیاڵم دا بپارم دا دزی بکەم. چ بکەم؟ لەوێ زیاتر چارەم نەبوو.
ئەمانە هەموو یاری چارەنووس بوون. منێک کە ئەوێندە لە دزی و کاری خەراپ
بێزار بووم تووشی ئەو پۆزە ببوم.

چووێ ژوورێ، دەستێک چاکەت و شالواری لادێیانە و کۆنە مووسێکی ژیلیت و
مەکیینە یەکی لێو کەتم هەلگرت، بەلام هەرچەندی گەرام ئاوێنەم نەدۆزیوێ.
جەلەکانم گۆپی و سەر لەنوێ چووێ نێو دارستان. لەسەر جۆگە ئاوێک دانیشتم
بەهەر گۆیەرەوێ رێبە کە بوو دەستم کرد بە پێش تاشین.

ئەگەر گایەکم بەو کۆنە مووسە سەر بپێبایە لەو پێش تاشینە هاسانتر بوو. هەتا
ماوم ئێش و ئازاری ئەو پێش تاشینەم لە بێرناچێ. دەتگوت گاجووت سەر
بپێو، هەموو گیانم ببووێ خوین.

گیله پیاو
.....

کاتیک "پیش تاشین" هکه ته و او بوو برسیایه تی تینی بۆهینام. تا ئه ودهم ئه وده ناره حهت بووم برسیه تیم له بیر چوو بۆوه. به لام ئه مجاره له برسان ئارامم لئ هه لگه را بوو.

کاتیک دنیا تاریک بوو که و ته پئ. هه چهند ده ترسام پۆلیسه کان له و نزیکانه بن به لام له وه زیاتر خۆم پئ رانه گهرا.

پاش ئه وهی چهند سعات به پئ پۆیشتم له دوور شۆقی چرای ئوتومبیله کانم له سه ر جاده به دی کرد.

کاتیک گه یشتمه سه رجاده بۆم نه چۆوه سه ریه که له کویم و ده بی به ره و کوئ بۆم: "نه کا قسه یه کی غه له ت بکه م و شۆفیره کان لیم وه شک که ون!"

ماوه یه که ته ماشای ئه ستیره کانم کرد به لکوو پۆژه لات و پۆژئاوای خۆم بدۆزمه وه، بی سوود بوو. لۆری یه که له دووره وه په یدا بوو، ده ستم بۆ هه لیتنا. کاتیک رایگرت گوتم:

— براده ر! ئه و چهند کیلومیتره به چه ندم سوار ده که ی؟

— شۆفیره که به مۆنی و خه والوویی وه لامی دامه وه:

— سه رکه وه منیش له هاوده نگیک ده که پۆم.

سوار بووم. شۆفیره که ته نیا بوو. پاش به خیراتن و چاک و خۆشی پرسى:

— بۆ کوئ ده چی؟

— له و دئیانه ی خواره وه کارم هه یه. کابرا نه ختیک پیکه نی و گوتی:

— لیتره دیتامان له سه ر پئ نیه. تا "ئه رزنجان" هه مووی لیتره وارو چیاو چۆله.

دیتم هه له یه کی خه را پم کرده وه کابرا به ره و هیلانه ی ژه نگه سووره م ده باو بی گومان پۆلیسه کانیش له سه ر جاده ئیشک ده کیشن. گوتم:

— کاکه! من به هه له چووم... زۆر ببووره. بی زه حمهت پای گره من داده به زم.

شۆفیر رایگرت و به ده نگیکى زل و به ماناوه گوتی:

..... گیله پیاو

– چما مندالی به مالی نازانیه وه؟

جوابیکم نه بوو بیده مه وه. پیکه نیم و گوتم "بیوره" ده رگام کرده وه و خۆم فری دا.

ئیستا ده مزانی پنگاکه م به ره و کام لایه، به لام نه چومه پیش هر له قهراخ جاده له نیو دارستان دا پاره ستام.

بی ده نگی لیره وارو ده نگی سه یرو سه مه ره که له دووره وه ده هاتن ترس و خۆفیکه سه بیران بۆ پهیدا کرد بووم.

نه م ده زانی ته گبیرم چیه؟!

پوونا کایی چرای ئوتومبیلیک له دووره وه دپی به تاریکایی ده داو ده هاته پیش. خۆم گورج کرد خه ریک بوو بجمه سه ر جاده، به لام نازانم بۆچی لاقم له دوا نه هاتن، دلم خه بهری دابوو که وریای خۆم بم.

تا نه وکاته هیچ له بیرم نه بوو که له وانه یه پۆلیسه کان به شوینم دا بگه پین و هاتوچۆ به و جاده یه دا بکه ن.

ئوتومبیله که به توندی ده هاته پیش، به لام من له جیی خۆم نه بزوتم. کاتیکی له پیشم تیپه پی سه رو گویلاکی چهند پۆلیسم له نیو جیبه که دا لیک کرده وه.

خوا پوحمی کرد نه چومه پیش. حاله تیکی سه یرم به سه ردا هات. نه مهش یه کیک له وه ختانه بوو که ژیان و مردنی پیاو به موویه که وه به نده. ئیستا نه مانه به ده ست کین و نه م چاره نووسانه له کوئی دیاری ده کرین؟ بۆخۆی مه سه له یه که که زۆر کهس نه یان توانیوه وه لایمی بۆ بدۆزنه وه.

مه روا له قهراخ جاده دانیشتبووم و بیرم ده کرده وه چرای ئوتومبیلیکی دیکه له دووره وه ده رکه وت.

دیسان نه ختیک پیم گرته وه، به لام که نيزیک بۆوه دیتم لۆری یه. پاست بوومه وه و دهستم بۆ هه لیتنا. لۆری یه که چهند مه نگاو به ولاره تر پاره ستاو چومه پیش:

گیله پیاو
.....

– کاکه ! تا نه نقره به چه ندیم سوار ده که ی؟ شوقیر به ده نگیکی زیرو گیراوه وه
گوتی:

– مەرجه با فەرید بەگ چۆنی، چۆن؟

ژوودی شوقیری تاریک بوو. نەم دەتوانی سەرو چاوی ببینم، بەلام دەنگم
ناسیە وه. "ژەنرال نیازی" یەکیک لە کۆنە هاوالانی بەندیخانەم بوو. چەند سال
پێکە وه لە ژوورێک دا ژیا بووین. ئیستا بۆچی ناومان نابوو ژەنرال نیازی بۆخۆی
مەسەلە یەک بوو.

دیوانە هیندیک کەس وێردی زمانیان ئەو یە تووشی هەركەس بن پیتی دەلێن
"کاکه"، "خۆشەویستم"، "براگیان"، "ئاغا" و ئەم جۆره شتانە؟

ئەم هاوڕێیە شمان لە وردو درشت تووشی هەركەس بوا یە دە یگوت "ژەنرال" جا
بۆ یە لە بەندیخانە ناومانە نابوو "ژەنرال نیازی".

زۆرم پێ ناخۆش بوو کە منی لەو بەرگە دا دی. پێم خۆش نەبوو کەس بەمناسی،
بەلام چارنە بوو، پێکەنینیکم بۆ کردو گوتم:

دەستت ماچ دەکەم "ژەنرال" تۆ چۆنی؟

– باشم. سەركە وه.

هەر لە پەنایە وه دانیشتم پرسی:

ئەم تەشك و دیمەنە چیە؟ دیسان چ کەلەکیکت بە دەستە وه یە؟

– هیچ بابە. تازە من پیاوی کەلەك و مەلەك نیم.

ژەنرال نیازی مستیکی توندی لەسەر شانم دا:

– کوپە بۆ ئەو چاو و پووه می خۆت بن، درۆ لەگەڵ منیش دەکە ی؟!

– نا بە گیانی تۆ. شیوە ی قسەکانی گوپی و پرسی:

– بەسەری من ئیستا خەریکی چی؟

– خەریکی کشتو کالم.

گیله پیاو

تیگه یشتم باوه پی نه کرد، شانیکی مه لته کاندو گوتی:

– زۆر باشه. خۆ شوکور کاروبارت باشه؟

– ئی، خهراپ نیه. تۆ چۆنی؟

– ئیمهش نان و ئاویک پهیدا دهکەین.

من زۆر حهوسه لهی قسه کردم نه بوو، فکرم ههه له سهه جاده که بوو دهترسام تووشی جیبی پۆلیسه کان بین. به لام ژهنرال نیازی یهک بین قسهی دهکرد. بیره وهی پۆزگاری بهندیخانهی و شیرینکاریهکانی نهو دواپییهی بۆ دهگێرامه وه ناوبه ناویش پیکه نینیکی پرمانای بۆ دهکرد.

گه یشتینه نیزیک چاخانه یهک. نیازی دهیویست لادهین چایهک بخۆینه وه نهختیک ماندرومان به سیته وه.

به لام من رازی نه بووم. ده مهویست مهتا دنیا تاریکه له مهلبهندی خهتر دوور کهوینه وه... گوتم:

– بابه لیده بابڕۆین یهکسهه بۆ نهتقهره.

– چما شووتیمان بۆ نهخۆشی مهتاوه؟

– ئیره خواردنه کهی باش نیه.

نیازی قاقایهکی بۆ کێشاو گوتی:

– یانی له خواردنی بهندیخانهش پیستره جهنابی نه جیب زاده. له کهنگیوه وا نازپهروه رده بووی؟

نهمدهویست زۆری له سهه بڕۆم، به لام له پڕ له بهردهمی چاخانه که چاوم به جیبی پۆلیسه کان کهوت. وا تیک پابووم خهریک بوو بهندی جهرگ و دلانم بیسن.

نیازی خهریک بوو ئوتومبیله که بهریتته بهردهرگای چاخانه که. دیتم نهگهه بڕۆین پۆلیسه کان وه شک دهکەن و به دوامان دا دین. خیرا گوتم:

گیله پیاو
.....

نیازی گیان! بۆ من باش نیه بیمه چاخانه. دهچم لهولا لهسر جاده چاوه پښت ده بم تا دئی. نهگه پۆلیسه کان پرسیان بلئی که سم نه دیوه.

نیازی بۆ خوی وه ستای نهو مهسلاته بوو. به دووقسه هه موو شتیك حالی بوو چاوی ده رپه پاندو ته ماشایه کی کردم:

- بیچوه سهگ! نه تده گوت خه ریکی کشتوکالم! ئه ی بۆچی...؟ به پارانه وه وه گوتم:

- به قوریانت بم جارئی بچۆ چاخانه با پۆلیسه کان نه یه نه ده رپه پاشان هه موو شتیك بۆ ده گێرمه وه. به لام وریابه بۆن نه که ن!

خیرا خۆم فرپئ داو وهك تازی به نیو دارستان دا غارم دا.

دووسه د سئ سه د میتر به ره وژیترتر چوومه سه رداریك و له دووره وه چاوم برپه چاخانه که.

نازانی له چ حالیک دا بووم... تاوانبارو که له کباز نهگه شیریان هه وران دابیئئ هیشتا به دبهخت و به سته زمانن.

هه زار میلیۆن پاره و چه ندين سال خۆشی سه عاتیک دله خورپه نایه نن. نهو جه هه ننه مه ی بۆ گونا هباران دانراوه، باوه ر ناکه م له ودله خورپه و چاوپوانی یه ناخۆشتر بئ. وهك ده لئین، ترس له نه خۆشی خه راپتره. نه وه نده ناره حهت بووم ئاوام بوو پۆلیسه کان بیئ و بمگرن تا لهو دله خورپه و نیگه رانی یه پزگارم بئ.

پاش سه عاتیک نیازی هات. سوار بووین و کهوتینه پئ.

گوتی:

- ئی. پیاوی باش! ئیستا بلئی بزانه مه سه له چیه؟

ئیستا که کاره که وای لئ هاتبوو ناچار بووم له سیرئ تا پیاوئ هه موو شتیکی بۆ بگێرمه وه.

به سه رهاته که م هه تا نه نقه ره ی خایاند. که لئ بوومه وه نیازی پرسئ:

..... گیلەپیاو

– باشە، ئیستا نیازت ھەبە چ بکە؟

– بەپاستی بۆ خوشم نازانم.

نیازی کە زۆری بەزەیی پێمدا ھاتبۆو زەردەخەنەیکە ساردی ھاتی و گوتی:

– ئەگەر بە قسە کاکێ خۆت دەکەیت لۆرییەك بکەر و خۆت لەو دەریە دەری و بەدبەختی بەرگەر بکە.

فکریکی باش بوو، بەلام ئەو پابردوو نەحەتی بەم چ لێ کردبایە؟ پرسیم:

– مەگەر پۆلیس دێت پیاو بەسەر پاستی بژی؟

– مەترسە، ئەگەر پیاو دەست لە کەلەبازی ھەل بگرێ کاریان پێ نیە.

کەوتە فکروە "توخواتە ماشا! پێکەوت چ نەخشیکی لە ژیانی بنیادەم دا ھەبە.

پێکەوت ھێندێك جار لەوانە بە بگەبەنیتە سەر تەختی پادشایەتی و ھێندێك جاریش تووشی بەدبەختی و چارەڕەشیت دەکا".

من ھەمیشە لە پێشھاتەکان دا لە سەرەتاوە باشم بۆ دەھات، بەلام دواوە تووشی بەلاو دەردی سەری دەبووم.

بۆیە ھەروەخت شانس پووی تێ دەکردم ھەر لەبیری ئاخەکە دا بووم.

ئەمجاریش زۆر لەو دەترسام کەوا ھاسان و بێ ژانەسەر لە چنگ پۆلیسەکان

پزگار ببووم. کە گەیشتینە ئەنقەرە قەول و قەرارمان داناو لێك جیا بووینەو.

بەپارم داووبو بەو پارەیی ھەمە لۆرییەك بکرم. بەیانی ھەوێل کارم ئەو بوو چەند پۆژنامە بەکم کڕی.

دەمزانێ پۆژنامەکان لە بارەیی منووە ھێندێك شتی سەرسووڕھێنەر دەنووسن.

ئەگەر ئەو خەبەرنامە کۆکردبایەو کە لە بەکم پۆژووە پۆژنامەکان لەسەریان

نووسیوم کتیبێکی گەورەیان تێ دەبوو.

ئەوانە زۆر لە ئەسلی بەسەرھاتەکە من خوشترەو بە تامتر بوون.

"زۆر سەیر بوو. ئەم جارە پۆژنامەکان ھیچیان لە بارەیی منووە نەنووسیوو".

ئو رۆژه زۆرم پئی سەیر بوو، بەلام دوايه تینگەيشتم ھۆی چی بوو:
 ھەرماندەو پۆلیسەکان کاتیک وەھۆش ھاتبوونەو ھو دیتبوویان "دەلانکەم ناو" دۆسیە و مۆسیەکیان دپاندبوون و دیزەبەدەر خۆنەیان لی کردبوو.

بەوجۆرە کاری من زۆر ھاسانتر بوو، لانی کەم دەمتوانی ھەتا شتیکی تازەم بەسەر دئی، بەبئی دلەکوئە و ناپەھەتی ژیانیک بەرمەسەر. چوویم بازار دەستیکم جلی جوان کپی.

بپیارم دا بەرنامە ی ژیانم وا پێک بخەم کە تازە جارێکی دیکە لاقم بەتەلەو ھەبئی، بەلام داخەکەم ئو بپیارە زۆر زوو تیک شکا.

و ھەک قانونی لەپەردانراو، کە تەنیا ۲۴ سەعات کار دەکا، ھیشتا ھەو و پۆرتیک بەسەر بپیارەکەم دا تەنەپەپییوو کە پێشھاتیکی سەیرو چاوەپوان نەکراوم ھاتە پئی.

دەمەویست پێش ئەو ھەستی دەست بەکار بکەم سەریکی دایک و بابەکانم بدەم. بزانم ماوێن یا مردوون، چیان بە سەرھاتوو؟ و ئیستاش کە پارەم ھەبە یارمەتیکیان بدەم.

حیسابییکم لە بانک کردەو، ھیندیک لە پارەکەم لە بانک دانائو ئەو ھەستی تریشم لەتەنکە ی باخەلم ناو لەگەڵ نیازی چووم بۆ ئەستەمبوول.

لای ئیوارێ گەشتینە ئەستەمبوول. ھەوا زۆر خۆش بوو. دیمەنی دەریا ڕوخی بنیادەمی دەگەشاندەو.

نیازی پێشنیاری کرد "بچین ئەمشەو کەیفیک بکەین".

بەخۆم نەبوو ڕاچەنیم. دەمزانێ خۆش ڕاواردن بۆ من ھەرھەم، بەلام ئەودە مالا وێرانەم زۆری ئارەزووی شەوێک خۆشی و ڕاواردن ھەبوو. گوتم:

– باشە. بابچین... شەوێک ھەر شەوێکە.

چوینە دورگە ی "بیوک ئادا" لەوێ گازی نوێ زۆر خۆشی لێن. دیارە جێگای مەمانان نیە، بەلام ئێمەش ئەو شەو سەرۆسەکوتمان زۆر پێک و پێک بوو. جەلەکانی

..... گیلەپیاو

من سەرتاپا تازە بوون. نیازیش بەو قەدوقەوارە یەوہەموو کەس سامی
لێ دەکرد.

چووینە گازینۆ، یەکیەک لە شاگردەکان غاری دا پێشمان:

– فەرموون.

بۆخۆی وەپێش کەوت و ئێمە ی بردە سەر مێزێک کە بەسەر دەریای دا دەپوانی.
من بە جاریک خۆم لێ گۆراپوو. خۆم وەک پیاویکی ماقوول و ناسراو دەهاتە پێش
چاو و پێم وابوو "کابرا بۆتە پیاو! !".

نیازییش چەپی لەبەر من دا نەبوو. هەردوو کمان بەفیزو دەمارەو لە پشت
مێزە کە دانیشتم.

شاگردە کە چاوەپوانی قسەی ئێمە بوو. زۆر بە ئەدەبەو لە تەنیشتم مێزە کە
پاوەستابوو گوتی:

چ ئەمر دەکەن؟

پووم کردە نیازی و هەروەک جاران و تۆزیکیش زیاتر گوتم:

– ژەنەرال چ بێنی؟

نیازی هەر هیچ ئاگای لە مەحمودی بێ زەواد نەبوو. فکری نەکردبوو کە لە
شوێنیکی گشتی دانیشتموین و ئەم "ناو" گوێنەو ئەو کە یەکیەک بەدرۆ خوی بە
"ژەنەرال" لە قەلەم بدا کاریکی خەتەرناکە. زۆر جیدی بە شاگردە کە ی گوت:

– کوپی باش! گوشتی تێکەلاومان بۆ بێنە.

شاگردە کە پرسى:

– قوریان خواردنەو چ دەفەرموون؟

دووبارە رووم کردە نیازی:

– جەنابی ژەنەرال چی ئەمر دەفەرموون؟

نیازی مالت بە قوپگراویش هەروەک بەراستی ژەنەرال بێ، نەختیک برۆی هەلتەکاندو
وەک داوای پەرداخێک ئاوی سارد بکا زۆر بە بێ موبالاتی گوتی:

گیله پیاو
.....

– بتلیك ویسکی بیته.

نه مجاره یان کابرای شاگرد نیکلامیکی وای کیشا هینده ی نه مابوو لووتی بگاته
زه وی و کوتی:

– به سهر چاو جه نابی ژهنرال ههر نیستا... سه هوالیستان بۆ بیتم جه نابی
ژهنرال... نه مر فهرموو جه نابی ژهنرال...

شاگرده که پاشه و پاش کشایه وه. هینده ی نه مابوو له فیشقه ی پیکه نینی بدهم،
به سته زمانه پئی وابوو نیازی ههر به پاستی ژهنراله !!

با نه وهش بلیم که نه ودهم ژهنرال شتیکی عه جایب بوو.

شاگرده که یه کسهر ده چپته لای خاوهن گازیئو به داو وناو بۆی ده گیرته وه که:
"ژهنرالیك هاتوته گازیئو".

به پیکه وت خاوهن گازیئوش کاری له دایره یه ک حاسی بووه و چند پۆژه به دوی
واسیته یه ک دا ده گه پئی که کاره که ی بۆ پایی بکا. ئیتر ههر که نه م خه به ره ی
بیست هه موو کاره کانی به جی هیشت و پایکرد بۆ لای ئیمه. هیشتا پینج شهش
هه نکاوی مابوو بگاته لمان به وزگه زه لامه وه دهستی کرد به دوولاماتنه وه و
مه رایي کردن.

– به خیرهاتی جه نابی ژهنرال... به ره که تت هیئا... گازیئو که ت سهر به رز کرد...

نیازیئش زۆر بی موبالات و له سه رخۆ سه ریکی بۆ له قاند:

– مه منوونم.

پاشان به دهست ئیشاره ی بۆ کرد که خاوهن گازیئو بجپته وه سه ر کاری خۆی،
به لام کابرا وازی نه دیتاو له پوو نه ده چوو:

– قوریان خواردن چیتان نه مر کردوه؟

– هه رچی ده مانویست گو توومانه، میترسی، سوپاس هه موو شتیك هیه. به لام
خاوهن گازیئو نه م قسانه ی به گوئی دا نه ده چوو. په یتا په یتا فره مانی به
شاگرده کان ده دا:

..... گیله پیاو

- کوپه بېړجهرگ وډل بڼه جېنابی ژهنرال بېنه... بېړج زووبه که بابی گزشت بهرخ ساز بکه.

نیازی زډر له وړیا بازییه کابرا قه لاس بوو. شاگرده که ی بانگ کرد:
- کوپه وړه بزانه.

شاگرده که که پایه وه و نیازی له خاوهن گزینتو که ی پرسى:

- من پاره که ی ددهم یان تو؟

- بېوړه قوریان... نه م قسانه چیه؟ پاره یانی چی سیبهری جېنابت بڼه نیمه له نالتوونیش بهنرخ تره.

پاشان پړوی کرده وه شاگرده که:

- یا لالا بې نازل... ماتلی چی؟... بېړج زووبه...

کاتیک خاوهن گزینتو پړوی کرده نه ولو فرمانی به شاگرده که دا، نیازی چاویکی له من داگرت و به نیشاره حالی کردم که خاوهن گزینتو پېی وایه نیمه میلیونترین. منیش شانم هلته کاندو به سپایی گوتم:

- گویت له م قسانه نه بې، له چی ده ترسی؟ پاره مان زوره خمت نه بې.
خاوهن گزینتو پړوی کرده وه نیمه:

- قوریان نیمه هرچهندي خزمه تی نیوه بکه یین که مه. نیزن ده فرمون "تف نه تر کاتف" یکیشتان بینیته خزمه ت؟

من قه تم نه و خوارنه نه دیتبوو به لام نازانم بڼه چی له خوره گوتم ناخوم.
خاوهن گزینتو گوتی:

- با گون و گورچیله ی بڼه اوتان بڼه بینن.

- نا بابو! نه مانه چین؟

هر نه مه م له ددهم ده پېری و نیازی به پړاویتوکی تاییه تیه وه گوتی:

- به پاستی بیچووه ژهنرالی.

نه مجار کابرا بای دایه وه سهرمن و زډر به نیحترامه وه ته عزیمی بڼه کردم:

گیله‌پیاو
.....

– بئ‌گومان جه‌نابی ژهنرال زاده‌ه‌ز له‌م‌ریشکی برژاو ده‌که‌ن؟
گوتم:

– به‌ئ، بابیتن.

شاگرد‌ه‌کانیش به‌پاست و‌چه‌پ دا‌ئیکلامیان ده‌کیشاو‌ه‌هرکه‌سه‌ده‌یه‌ویست
زیات‌رمان خ‌زمت بکا. نه‌وه‌نده‌یان خ‌واردن و‌خواردنه‌وه‌هینا که‌ئیت‌له‌سه‌ر
میزه‌که‌جئ نه‌بوو. من به‌نیازیم ده‌گوت ژهنرال و‌نه‌ویش منی به‌"ژهنرال زاده"
بانگ ده‌کرد.

ئاخ‌ره‌که‌ی ه‌هرچ‌ئیک بوو خ‌او‌ه‌ن گازی‌ن‌مان له‌کۆل خ‌ق‌کرده‌وه، به‌لام سئ شاگرد
به‌رام‌به‌رمان و‌یستابوون و‌ئاماده‌ی جئ به‌جئ کردنی ف‌هرمان بوون. ئیمه‌ش بئ
پسانه‌وه‌ده‌مان خ‌وارد‌وه. ده‌ریا دیمه‌نیکی جوانی ه‌ه‌بوو موسیقاییکی نه‌رمیش
که‌له‌بلندگۆکه‌وه‌بلوده‌کرایه‌وه‌زۆری کار تئ ده‌کردین. به‌ره‌به‌ره‌خ‌هریک بوو
سه‌رخۆشی ه‌ه‌موو گیانمان دا‌بگرئ.

پاست له‌وکاته‌دا ژنیک چۆسه‌ر شاتق و‌ده‌ستی کرد به‌گۆرانی.

په‌نگه‌نه‌گه‌ر وه‌ختیکی دیکه‌بوایه‌پیاو ژانه‌سه‌ری پئ گرتبا، به‌لام له‌وه‌خته‌دا
گۆرانی نه‌و ژنه‌بۆ ئیمه‌ئاوازیکی گیانه‌روه‌ر بوو. بۆخۆشی له‌به‌ر چاوی ئیمه
نه‌وه‌نده‌جوان بوو، پیمان وابوو فریشته‌یه. پاشان تۆره‌ی سه‌ما هات. دووسی ژن
به‌ئندامیکی نیوه‌دا‌پۆشراو و‌ه‌ه‌ه‌س بزۆینه‌وه‌هاتنه‌سه‌ر شاتق.

ه‌ه‌موویان ه‌هر سه‌رنجی ئیمه‌یان ده‌داو ناوبه‌ناو بزیه‌کی شیرینیان بۆ ده‌کردین.
وه‌که‌نه‌وه‌ی بیجگه‌له‌ئیمه‌که‌س له‌و گازی‌نۆیه‌نه‌بئ، دلم‌خه‌به‌ری دا‌تووشی شتیک
ده‌بین. گوتم:

– ژهنرال! ئه‌م کاره‌ئاخ‌ری خ‌یریی.

– کام کار؟

– ئه‌م به‌زمه‌ی ئه‌مشه‌ومان!

– بۆچی؟ به‌پاره‌ی خۆمان پای ده‌بوئین. چی تئ‌دایه‌؟!

..... گڏله پياو

هه ناسه يه کي قوولم هه لکيشاو گوتم:

– ژه نرال ته من تا ئيستا زور جارم تاقى کردوته وه.

هه روه ختيك كه يغم زور سازي، ده زانم پيمه وه ده دا. هه ميشه بق چهند سعات
خوش رابواردن عومريك كويړه وه ريم كيشاوه.

ته مشه ويش دلم زور ده ترسي!

نيازي شانيكي هه لته كاند:

– دانيشه. وا دياره حالت باش نيه. تاخر چ ده بي؟!

ته مهي گوت و ئيستيكانه كهي هه لدا "به سلامه تيت". منيش ناچار ئيستيكانه كه م
هه لينا: "به سلامه تيت".

نيازي چاوي له ژنيكيان داگرت كه په قسي نه سپانيولي ده كرد. خاوه ن گازينق وه ك
ديوك كه موويان لي هه لپروژاندي، ده سبه جي هاته ته نيشت ميژه كه ي ئيمه:

– جه نابي ژنره ال ئيزن ده فهرمووي بيته سهر ميژه كه تان؟

ته من هيته ده سرخوش بووم له قسه ي خاوه نى گازينق حالي نه بووم. پيم و ابوو
ديسان له خواردنه مهي ده پرسى، گوتم:

– خواردن ئير به سه. ته نيا بتليك مه شرووب بيته.

به لام نيازي كه تيگه يشتبوو كابرا چي گوتوه، وه لامى دايه وه:

– بوخزي باشه، به لام زمانى نازانم.

– جه نابي ژنرال زمانى ئيمه ده زاني... ته سلن خه لكى ئيره يه.

پاش نه وه ي سه ما ته واو بوو، كابرا هينا يه سهرميژه كه ي ئيمه. كاتيك باشي لي
ورد بوومه وه ديتم خه لكى شاره كه ي خومانه. دووباره ئيستيكانه كانمان پر
كرده وه وه لمان دان.

ورده ورده واما ن به سهر هات كه نه مان ده زاني ده لئين چي؟

گیله‌پیاو

نیازی وه‌زعیکی سه‌یری هه‌بوو. ده‌تگوت بۆ خۆشی باوه‌پری کردوه‌و پیتی وایه‌ هه‌ر به‌پراستی ژهنراله‌. ده‌نگی خۆی نێر ده‌کردو برۆکانی هه‌ل‌ده‌ته‌کاندو ملی قییت پاده‌گرت. له‌په‌ر به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه به‌سه‌ر تیپی موسیقای دا نه‌پاند:

– بیده‌نگ بن! ئه‌و قوریاته‌ چیه‌ لیتی ده‌ده‌ن. زووکهن ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ده‌ن.

موسیقاژهنه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان به‌جێ گه‌یاندو خه‌لکی ده‌ورو به‌رمان که‌وتنه‌ سرتو و خه‌لوو نا‌په‌زایی ده‌رپین. به‌لام خاوه‌ن گازی‌تۆ به‌سرت هه‌ستی کردن:

– "ژهنراله‌".

ئهو سه‌رده‌می که‌س نه‌ی‌ده‌توانی قسه‌ له‌ قسه‌ی عه‌سکه‌ری‌یه‌کان بکا، هه‌رچی گوتبایان بێ ئه‌ملاوئه‌ولا جێ به‌جێ ده‌کرا.

ئێمه‌ له‌ هه‌موو شتێک بێ‌خه‌به‌ر بووین و نه‌مان ده‌زانی به‌ده‌ستی خۆمان چ قورپێک به‌سه‌ری خۆمان دا ده‌که‌ین.

موشته‌ری‌یه‌کان هه‌موو نا‌په‌ه‌ت بوون و پێکه‌وه که‌وتبوونه‌ سرت و خورت. بۆ به‌دبه‌ختی دووئه‌فسه‌ریش به‌ژن و منداله‌وه له‌وێ بوون.

تیپی موسیقا ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ ده‌دا، نیازی‌یش ده‌رپه‌پری و له‌ ناوه‌پراستی شاتۆکه‌دا ده‌ستی کرد به‌سه‌مای شاتری.

پاشانی‌ش ده‌ستوری دا ئاهه‌نگی قه‌سابان لی‌ده‌ن.

سه‌مایه‌کی کرد ده‌ماخی هه‌موو موشته‌ری‌یه‌کانی تێک دا. بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌نین نه‌یانگرێ و ژهنراڵ توو‌په‌ نه‌بێ یه‌ک به‌دوای یه‌ک دا گازی‌تۆکه‌یان به‌جێ هێشت.

نیازی که‌ به‌ته‌واوی سه‌ری گه‌رم ببوو ده‌ستی برد سه‌رپۆشی میژگی پراکشا، هه‌رچی قاپ و قاچاخی له‌سه‌ری بوو که‌وتنه‌ خوارو وردوخاش بوون.

به‌لام نیازی وه‌ک نه‌ بای دیبێ و نه‌باران، سه‌رپۆشی میژه‌که‌ی له‌پشتینی به‌ست و ده‌ستی کرد به‌سه‌مای عه‌ره‌بی.

گیله‌پیاو

ئیمه ناگامان له هیچ نه‌بوو. به‌لام گۆیا ئه‌فسه‌ره‌کان که له‌و ئه‌داو ئه‌تواره وه‌جان هاتبوون به‌ته‌له‌فۆن ئینزیباتخانه‌یان ناگادار کردبوو.

نیازی کاتیک ماندو و بوو که‌وته هه‌ناسه‌برکه، هاته‌وه سه‌رمیزه‌که‌ی خۆمان و هاواری کرد "کاکه حیسابه‌که‌ت بینه بزائم" شاگرده‌که پای کرده لای به‌پتوه‌به‌ری گازینۆ، ئاغا به‌پیکه‌نین و پیا‌بازی‌یه‌وه هاته پیش:

– ببووین جه‌نابی ژه‌نرال! قابیلی چیه؟ چۆن من پاره له‌ ئیوه وه‌رده‌گرم؟ له‌وکاته‌دا سه‌رۆکی ئینزیباتخانه به‌خۆی و چهند ئینزیباته‌وه وه‌ژوورکه‌وت. ئیمه ناگامان له‌هیچ نه‌بوو و هیچ بایه‌خمان پێ نه‌دا.

نیازی که وه‌زعی زۆر شه‌پزه‌ بوو، سه‌ری وه‌سه‌رمیزه‌که کردو منیش چاوم برپیووه که‌شتی‌یه‌ک که به‌ پیش (داردانیل) دا تێ‌ده‌په‌پی. که‌شتی دیمه‌نیکی زۆر جوانی هه‌بوو.

که‌شتی‌یه‌که‌م به‌نیازی نیشان دا. نیازی که زۆری ئاره‌ق کردبوو، ده‌سته‌سپه‌که‌ی ده‌ره‌یتناو خه‌ریک بوو ئاره‌قی ناوچاوان و پشت ملی وشک ده‌کرده‌وه هه‌وای شاعیری له‌سه‌ری دا. ده‌ستی بۆ لای که‌شتی‌یه‌که‌ پاداشت و گوتی:

"ئه‌ی که‌شتی نه‌ناسراو! بۆ هه‌ر کۆی‌یه‌ک ده‌چی منیش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره. بۆبه‌نده‌ره نه‌ناسراوه‌کان. ئه‌و جیگایه که بنیاده‌می لێ نیه".

دیتم نیازی حالی زۆر شه‌ره‌و باش که‌وتۆته هاته‌ران پاته‌ران. به‌ شاگرده‌که‌م گوت تاکسی‌یه‌ک بانگ که تا له‌تام ده‌رنه‌چووه با هه‌لی گرم ببیه‌مه‌وه.

شاگرده‌که‌ پۆشت و منیش گه‌پامه‌وه بۆلای نیازی. ئه‌و هیشتا هه‌ر خه‌ریکی شێعر وتن و ئاره‌ق وشک کردنه‌وه بوو.

خه‌ریک بوو قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م، فریا نه‌که‌وتم. یه‌کیک له‌پشته‌وه پرسى:

– ناوت چیه؟

وه‌رگه‌پام دیتم دووئه‌فسه‌ری ئینزیبات له‌ته‌نیشته‌ میزه‌که‌مانه‌وه پاوه‌ستان، دیسان زۆر وه‌سه‌رخۆم نه‌هیناو ناوی خۆم گوت.

گیله پیاو
.....

نیازی هیشتا خه ریک بوو خواحافیزی له که شتی به که ده کړو دهستی لئ
پاده وه شاند. به سپایی پیم گوت:

— وریای خوت به.

یه کیک له نه فسه ره کان پرسى:

— ئیوه پاشای کوټین؟ (نه ودهم به ژه نړالیان ده گوت پاشا — وه رگپ).

نیازی بئ نه وهی ئاور بداته وه جوابی دانه وه:

— مه حمود پاشا، حیده ره پاشا. (نه مانه ناوی دوو گه په کی به ناو بانگی
نه سته مبولن — وه رگپ).

نه فسه ری ئینزیبات له وه لاهه ی نیازی که زیاتر وه ک گالتنه پیکردن ده چوو زځر
توپره بوو و له بن لیوانه وه سئ چوار جنیوی مه زه داری بق به پئ کرد. له پاشانیش
ده ستوری به ئینزیباته کان دا بمان گرن و بمان به نه ئینزیباتخانه.

خاوه ن گازینق که تا نه ودهم ده ست له سر سنگ راوه ستابوو، هاته پیش و به
نه فسه ره کانی گوت:

— قوربان نهی حیسابه که ی ئیمه کئ دهی دا؟

کابرای تاین وه ختیک تیگه یشت ئیمه ژه نرال نین قایمه به کی بالابه رزی بق نووسین
که هه تا ده مرمر له بیرم ناچئ.

پاشان چ پوی دا؟ چیمان گوت؟ چوځ بوو؟ هیچ له بیرم نه. هه نه وده ده زانم
سبه یئ لای نیوه پق هاتمه وه هوش خوم. نازانم هوی خوارنه وهی زځر بوو یان
هوی لیدانی دوینئ شو، هه موو گیانم دیشا. ناوچاوانم به دوو جئ شکابوو. نیازی
له منیش خه راپتر بوو. نه وه هه خوی به پیوه پانه ده گرت.

له گه ل وه هوش خو هاتینه وه لیپرسین ده ست پئ کرا. له پرسیاره کان راو له
هه موو فرمانبه ره را که به سر خه وه سه بری ئیمه یان ده کرد، تیگه یشتین که
مه سه له که زځر قوول بووه و به و هاسانیه پرگاریمان نابئ. به پرستیش هه روا بوو.

..... گیلەپیاو

مەسەلەكە تەنیا ھەلگرتنى ناوى ژەنرالى نەبوو، ئىمەيان بەجاسوسى و ناردنى خەبەر بۇ بىگانه تاوانبار كوردبوو. پۆژنامەكانىش ئەوئەندەيان مەسەلەكە گەورە كوردبوو كە ھەموو كەس پىي و ابوو ئىمە دووجاسوسى خەيانەتكارىن و دەبىي بىي مەحكەمە ئىعدام بكريين. كاتىك سەردىرى پۆژنامەكانم دىت ھەر ئەوئەندە بوو شاخم لى نەپوان.

"دووجاسوسى خەتەرناك كە خۇيان كوردبوو ئەفسەرى سوپا، لە كاتىك دا لەسەر داردانىل لەگەل كەشتىيەكى سۆفئىتى خەرىكى گۆرپنەوہى ئىشارەو ناردنى خەبەر بوون دەستگىركران".

جا بېر ئەمەى چاك بكە. توخوا قسە لەوہ قۇپتر دەبىي؟ نىيازى قوپەسەر سەرخۇش بوو و بە مەستى شىئەرى دەگوت. كەچى پۆژنامەكان چ كلك و گوييەكيان لىئاوہ.

محقق دەتگوت بابم كوشتوہ، زۆر بە پووگرزى و تووپەى پەرسى:

– بۇچى دەستت بۇ كەشتىي سۆفئىتى پاوہشاند؟

– وەللان دەستم پاوہشاند نىيازى پاى وەشاند.

– بۇچى پاى وەشاند؟

– ئەوئەى دەزانى كەشتى سۆفئىتىيە. ئەگەر زانىبى كارى واى نەدەكرد. پىي و ابوو كەشتىي خۇمانە.

– ئەگەر و ابوو ئەو قسانەى چ بووہ دەيگوت "ئىمە بەرە بۇ بەندەرە

نەناسراوہكان" چما ئەستەمبوول بەلاى ئىوہوہ بەندەرىكى نەناسراوہ؟!

– قورىان ئەو برادەرە سەرخۇش بووئەى دەزانى چ غەلەتەك دەكا.

– كەسىك سەرخۇش بىي دەپشەتەوہ دەست پاوہشىئى.

– ھىندە تىك نەچووبو پىشەتەوہ.

– باشە بىچكە لە دەست چى ترى پاوہشاند؟

– ھىچى ترى رانەوہشاند.

گیله پیاو
.....

- ئەى بۆدەلئىن ئالای پاۋە شاندىۋە . ئو بەدارى ئالاکە نىشارەتى داۋە .
- ئاقورىيان ئالای لەکوئى بوۋە ؟
- بەلئى ئالای پئى بوۋە ئەۋىش ئالای سېى كە نىشانەى خۆبەدەستەۋەدانە . چەند كەس چاۋيان لئى بوۋە و شايەتىيان داۋە .
- ئالا نەبوو قورىيان دەستەسپەكەى بوو . ئەۋىش پاي نەدەۋەشاندى . گەرماى بوو ئارەقەكەى وشك دەكردەۋە و باۋەشىنى خۆى پئىدەكرد .
- تۆ چىت پاۋەشاندى .
- مەن ھېچم پانەۋەشاندى .
- چۆن . تۆش شتېكت پاۋەشاندىۋە . چەندكەس چاۋيان لئى بوۋە كە تۆ ئالايەكى شىنت پاۋەشاندىۋە .
- بئى ئىختىيار دەنگم ھەلپىرى و ۋەلامم دايەۋە .
- قورىيان بەو تارىكەشەۋە كابراى سۋارى كەشتى چۆن پەنگى سېى و شىن لئىك دەكاتەۋە ؟
- تۆ چۆن بەو تارىكەشەۋە كەشتىيەكەت دى ؟
- كەشتى چراى ھەيە . بەچرايەكەى پاي زانىم كەشتىيە .
- ئو ئالاشىنەى پات دەۋەشاندى لەكوئىيە ؟
- لەپىر ۋەبېرىم ھاتەۋە :
- بەرئىز ئالا نەبوو . ئەۋەتا بۆينباغەكەم بوو . ۋەك دەبىنى بۆينباغەكەم شىنەو پەنگە لەۋكاتەدا با پاي ۋەشاندىبئى .
- لەگەل ھەموۋى ئەمانەش دا لئىپرسىنەۋەى ئىمە چەند مانگى كئىشا .
- ئىمە تەنافى ئىعداممان لەپشت سەرى خۆمان ھەست پئىدەكرد . پزگارى لەۋداۋە بەھىچ جۆر مومكىن نەبوو . تەنبا مۆجىزەيەك دەيتۋانى ئىمە رزگار بكا .

..... گیله پیاو

من هه موو هۆش و بیرم له لای ئه و پاره بوو كه دابووم به بانك. ده مزانی ئه گهر پێ بزانن كار كه زۆر گهره ده پێ! چونكه نه ده متوانی بلیم ئه و هه موو پاره له كوێ بووه و نه ده متوانی سه رچاوه ی داها ته كه م باس بكه م. ئاخه كه ی "لیفه له سه ره تیوان هه لدرایه وه" و پاره كه ئاشكرا بوو. دادگا سه نه دی پاره كه ی دۆزیه وه ئه مه بوو به به لگه یه كه ی گهره ی تاوانی جاسوسی ئیمه .

هه رچه ند تۆمه ته كه مان زۆر گهره بوو و به تاوانی جاسوسی و پێوه ندی له گه ل بێگانه و ئاردنی خه به ری نه پێنی تاوانبار كرابووین، به لام له به ره ئه وه ی قازی یه كان تیگه یشتن ئیمه كورپی ئه و مه یدانه و كه ری ئه و باره نیین به مه رجێك باسی پاره كه نه كه مه وه منیان به ناوی شه رێكی تاوان به سالتێك هه پس و نیازیشیان به ناوی تاوانباری ئه سلی به چوار سا ل هه پس مه حكوم كرد.

له وه ی كه له جیاتی ئیعدام و تیره باران به وه نده پزگاریمان ها تبه و زۆر دلخۆش بووین، به لام دوا یه كه بر دیانینه به ندیخانه ی ئینزیبات له سه گ په ژیوانتر بووین. خۆزگه پێنج سا ل له به ندیخانه ی گشتی گیرابا یین، به لام مانگێك له به ندیخانه ی ئینزیبات نه ما یا ینه وه .

ئاخر له به ندیخانه ی گشتی دا دام و ده زگایه كمان هه بوو، رێزمان لی ده گیرا، به لام له به ندیخانه ی ئینزیبات ئه و جۆره قسانه نین.

به تایبه تی چونكه ئیمه ناوی ژه نپا ل و ژه نپا ل زاده مان له خۆنابوو، به ندی یه كان و ته نانه ت فه رمان به ره كانیش به چاوی دو ژمنایه تی سه یریان ده كردین.

ئه و نیاز یه مال و وێرانه له به ندیخانه ش هه ر ده یه ویست پیم بلی ژه نپا ل زاده و ئه و زمانه سه گباب خێوه ی منیش وا پاها تبه و زۆر جار بانگم ده كرد "ژه نپا ل نیازی". به ره به ره وای لیها ت زۆر له به ندی یه كان به منیان ده گوت ژه نپا ل زاده و به ته وای ئه و ناوه م به سه ردا بپا .

گیله‌پیاو
.....

زۆرم بیرده‌کرده‌وه که بۆچی ئەو هه‌موو ناوه‌ی هاوڕێکانم لێیان ده‌نام هه‌چیان وه‌ك ئەم ژه‌نرāl زاده‌یه به‌منه‌وه نه‌نووسان.

دوايه تێگه‌یشتم مه‌سه‌له‌ چیه: ئەو كه‌سانه‌ی تووشی ژێرده‌ستی و چه‌رمه‌سه‌ری بوون و له‌ ژێر به‌ندوباری كۆمه‌ڵدا پلێشاونه‌وه، پێیان خۆشه‌ پیاوه‌ گه‌وره‌كانیش له‌گه‌ڵ خۆیان به‌رنه‌ ناو ئەو قوولگه‌ پرەش و تاریكانه‌وه.

دلیان به‌وه‌ خۆشه‌ كه‌ ئەگه‌ر ئەوان بێ‌به‌شی ده‌چیژن و كوێره‌وه‌ری ده‌كێشن، چه‌ند كه‌سیك له‌و ناسك و نازدارو نازبه‌روه‌ره‌دانه‌ش ئەو ژیانه‌ تالە ببینن. پێیان وایه‌ به‌وجۆره‌ تۆله‌ی خۆیان ده‌ستیننه‌وه‌و به‌شیك له‌ده‌ردو مه‌رگی خۆیان تووشی ئەوان ده‌كه‌ن!

ناوی ژه‌نرāl زاده‌ی منیش به‌شیك بوو له‌و تۆله‌ ئەستانده‌وه. كاتێك به‌ندی‌یه‌كان میان به‌ ژه‌نرāl زاده‌ ناو ده‌بردو پێیان وابوو به‌پاستی بێ‌چووه‌ ژه‌نرāl‌ئێکیان ده‌نیودا هه‌یه‌ نه‌ختێك گه‌ت و كۆی دلیان داده‌مرد.

هه‌روه‌ك ئێنسانه‌ سیل دارو نه‌خۆشه‌كان حه‌ز ده‌كه‌ن خه‌لكی تریش به‌ده‌ردی ئەوان گرفتار بێ، ئەمانه‌ش پێیان خۆش بوو لانی كه‌م دووسێ نموونه‌یه‌ك له‌و ژه‌نرāl و مه‌نرāl‌نه‌یان له‌نیودا بێ.

هه‌ندێك جاریش ئەوه‌نده به‌پرێ و كینه‌وه بانگیان ده‌كردم ده‌مگوت ئێستا دام ده‌گژێنی و تێروپېرم ده‌كوتن.

هه‌رچی هاوارم ده‌كرد "بابه‌ وه‌للā بیللا، ته‌للā بێ‌چووه‌ ژه‌نرāl نیم" بێ‌سوود بوو. هه‌ركه‌س منی ده‌برده‌وه‌ سه‌ر ئەو پاشا یان ژه‌نرāl‌ه‌ كۆن و تازه‌یه‌ كه‌ بۆخۆی ده‌ی‌ناسی. هه‌ر مه‌پرسه‌ چه‌ندیان درۆی ژل‌ ژل له‌ باره‌ی منه‌وه‌ ساز ده‌كردن و بۆ یه‌كتریان ده‌گێرانه‌وه. ئەم به‌دبه‌ختی‌یه‌ له‌لایه‌ك و بێ‌پاره‌یی له‌لایه‌کی تر، به‌جاریك پێشه‌یان ده‌ره‌یتنا‌بووم. نه‌مه‌دزانی ته‌گه‌یرم چیه‌؟ ئەوه‌نده‌م به‌ندی‌خانه‌ دیبوو قه‌ت وه‌ك ئەو جاره‌م لێ نه‌قه‌وما‌بوو.

گیله پیاو

جاران ئه گهر به دهست به تالیش چووبامه به ندیخانه، سهره پای ئه وهی لهوئ به که یفی خۆم پارهم خه رج ده کرد کاتیک به ره لا ده کرام نهختیکیشم پاشه که وت مه بوو.

ئیتسا پهنگه پرسیار بکهن ئه و پارهم چۆن و له کوئ پیدای ده کرد؟ ئه مه ئیتر پیشه یه کی تایبه تی خۆمه و نامه وئ به ئیوهی بلیم. ته نیا جارێک که بئ پاره له به ندیخانه ده رکه وتووم، ئه م جارهی به ندیخانه ی سوپا بوو.

زۆرم په رۆشی نیازی بوو، تا ئیتسا په رۆشی هیچ که سم ئه وه نده نه بووه، پۆژپه شه به بئ سوچ و تاوان ده بوو سئ سالی دیکه بۆی به وئ، ئه ویش بئ هاوده م و هاو پاز.

به لام چار نه بوو. خواحافیزی یه کی ساردمان لیک کردو هاتمه ده ر، چیتان لئ وه شپۆرم؟ وه زعم ئه وه نده شپۆزه بوو ئاماده بووم هه موو کارێک بکه م.

که له کبازی بئ؟ فیل و ته له که بئ؟ دزی بئ؟ جه رده یی بئ و هه رچی بئ. من که سهره پای ئه و هه موو په نهج و کویره وه ری یه هه ر هه و لم دابوو پاک و راست بمینمه وه چ قازانجیکم پئ برابوو له وه زیاتر که پیم بلین گیله پیاو؟! هه ی دادو بیداد ئاخه ر بۆچی ئه من تا ئیتسا خۆم به قوریانی خه لک کردوه؟

ئیتسا که وایه، ئیتسا که قه راره شه مۆیه به ربیم یه ک شه مۆی سه ره له نوئ بگه ریمه وه، بۆچی هه ر به راستی نه بمه که له کباز؟! به لام به دبختی ئه وه بوو نه م ده زانی چ بکه م!!

به رپارم دابوو له مه ولا به زه ییم به وردو درشت دا نه یه. ده ستم وه هه ر که س پابگا که له کێکی بۆ ساز بکه م و کللوی هه ر که سم بۆ هه لکه وئ به یه فینتم.

هه وه ل کارم ئه وه بوو پارهی که پیدای بکه م، ده مزانی که له کبازیش ده سمایه ی ده وئ، پیاوی بئ ده سمایه قه ت هیچ به هیچ ناکا.

هه روا به سه ر لئ شپۆاوی له "بی ئو غلی" پیاسه م ده کردو وه ک پاوچی به دوای نیچیردا ده گه پام. له ناکاو تووشی براده رێکی پۆژگاری قوتابخانه م بووم. ئه و کۆنه

گیله پیاو
.....

ئاشنايه هر ئو "بصرى" يه بوو كه ئه گەر له بیرتان بئ بوو به هۆى ده ركرانم له قوتابخانه ی عه سكه رى.

له پۆژه وه كه له قوتابخانه ده ركرابووم نهم ديبۆوه و نهم ده زانى بۆته ئه فسه ريان چ كار هيه و ده ره جه ی چيه ؟

بصرى له قوتابخانه قوتابى يه كى پڤك و پڤك بوو و باشى ده خوئند، به لام به داخه وه دوو زمان بوو، هر له به رئه وه كه س خۆشى نه ده ويست و ئه ویش نئوانى له گه ل كه س خۆش نه بوو.

بۆيه كه چاوم پڤكه وت پووم وه پڤگيراو ده مه ويست لئى لاده م، به لام ئه و باوه شى بۆ گرتمه وه و پاى گرتم و هاوارى كرد:
- په تاته .

نۆم پئ سهر بوو كه چۆن پاش چهند سال منى ناسيه وه، چونكه سه روسه كوتى من نۆر گۆرپا بوو و ئه و فره يدى جاران نه بووم. ئاخى ده زانى پياو سه روچاوى، ئاكارى، سه روسيمای به تڤه رينى پۆزگار ده گۆرپ و ده بڤته شتڤكى تر. شوئنى كارو ژيانى پياو نۆر له و گۆرپانه دا كارڤه ره. ئه گەر پياو چل سال له كتيبخانه دا بئ هر ئه ندازه قه له و و به خۆه بئ، پاش ئه و ماوه يه په نڤى كتيبه كان ده گرى و پوومه تى وه ك لاپه ره ی كتيبه كان زه رد هه ل ده گه رڤڤن.

هه روه ها ئه و كه سانه ش كه ساله ها له گه ل چه ته و پياو كوژو پياوخه راپان داده نيشن ئه گەر له پڤش دا فره شته ش بووبن، ئه و هاو نيشينى يه ده يان گۆرپ و سه روچاويان شڤوه ی پياكوژو تاوانباران په يدا ده كا.

منيش كه چهند سال له به نديخانه ئاوى ساردم خوار دڤۆه، هه موو شتڤكم وه ك پياو خه راپان ده چوو. ته نانه ت خه لك له چاوتڤ بڤرڤنى من ده ترسا. جاروبار كه پڤشم ده تاشى بۆ خۆشم له سه روسه كوتى خۆم ده ترسام.

ئه وه نده گۆرپا بووم كه نۆر له دۆسته نيزي كه كانم نه يان ده ناسيمه وه. چ جاى بصرى كه له پڤشداش نئوانمان نۆر خۆش نه بوو.

..... گیلەپیاو

جا بۆیە بئىختیار پاوه ستام زۆر بەگەرمیەو ھاوارم کرد:

— حمزه! ھەردووک ئامێزمان لێک داو یەکترمان ماچ کرد. بصرى چاوى پەربوو لە فرمێسک گوتى:

— چۆنى فەرىد؟

— سوپاس. باشم. تۆ چۆنى بصرى؟

ھەروا بەسەرپێوە نەختێک قسەمان کرد، نيزك نيوە پۆ بوو بصرى گوتى:

— با بچين شتێک بخۆين دوايە قسان دەکەين.

بەبەر گازیئۆکان دا تێپەڕيین لە ھىچیان لای نەدا، ھەتا لەبەردەم گازیئۆیەکی دەرەجەيەک دا پاوه ستا. چووینە ژوور، خواردنى زۆر گرانبايى داوا کرد. شەرابمان خواردەو ھەو دەست بەقسان کرا. ئەمن لەسیرى تا پیاوێ ھەموو بەسەرھاتى خۆم بۆ گێراییەو. زۆر تێک چوو، زۆر ناپەحەت دیاربوو، بەناپەحەتىیەو گوتى:

شتێکم دەزانى، لەپۆژنامەکان دا باسى کەلەکبازى تۆم دەخویندەو بەلام پێم وا نەبوو ھەمووی ھەر خەلک دارى بەروحت دا داو ھو بۆخۆت ھەر بیریشت لەکەلەکبازى نەکردۆتەو.

سویندەم بۆ خوارد کە ھەموو قسەکانم راستن.

— سویندە خواردنى ناوی. لەسەرۆسەکووت پادیارە راست دەکەى، ھەرکەس لەجیاتى تۆ بايە ئیستا بەلای کەمەو ھەمىو ئۆنێک پارەى ھەبوو.

پاشان زۆرمان قسە کرد، زۆرمان بەسەرھاتى پۆژگارى قوتابخانە بۆیەکتر گێراییەو. زۆرم ھەول دا بزنام بصرى چ کارەيە، بەلام ھەموو جارێ سەرى قسەى بۆلایەکی دیکە دەکێشا. سەروسیماى زۆر پێک پێک بوو، ھەرلەو ھەرا کە لەو گازیئۆ لۆکسە نانمان خوارد دیاربوو کە کاروبارى باش ھەل دەسوپی.

پاش نان خواردن بانگی شاگردەکەى کرد. شاگردەکە حیسابى بۆ ھێنا، بصرى بەسێلەى چاو سەیرێکی حیسابەکەى کردو گوتى:

— بانگی ئاغات بکە بۆ بزنام.

گیله پیاو
.....

شاگرد پوښت، به لام بصری پانه وستا تا خاوهن گازیق دئ. دهستی منی گرت و پوښتین بۆ لای مه تبه خ.

ته باخ و شاگرد هکان به دیتنی ئیمه زۆر تیک چوون، بصری پاسته پئ چووه سر مه نجه له کان، سری له سر مه لگرتن و بۆنی پتوه کردن:

— ئه مه چ گووکاری یه که؟!!

ته باخه که به جارێک دهست و لاقی خۆی ون کردو زمانی رهق بوو، به سپایی و پچپچر دهستی به قسه کرد، به لام بصری نه پاندی:

— چما به ئتوه یان نه گوت له شاره وانی یه وه پشکنه ر دئ؟

له وکاته دا خاوهن گازیق وه ژوور کهوت و له دووره وه ئیکلامنیکي دوورو درێژی کتیشا:

— قوربان خۆ چاوت لێیه مه تبه خه که مان هه میشه پاک و خاوێنه.

بصری زۆر تووچه بوو هاواری کرد:

— ئه مه کوئی خاوێنه ئه مه یه خاوێنه که ی؟

دهستی درێژ کرد سیسره یه کی پئ نیشان دا که له سر مه تبه خه که ده هات و ده چوو:

— ئه وه تا. ئه مه یه نمونه که ی!

وهك فیل له حه مامی دژزاییته وه ته باخ و ئاغا چاویان پئ ده ره پین.

له دلی خۆم دا گوتم "سیسره ئه وه موو ترس و له رزه ی بۆ چیه؟".

بصری به وه موو پق و تووچه یی یه وه گوئی:

ده بی بیکه یه نه راپۆرت.

— جه نابی پشکنه ر تکات لی ده که م... حه زره تی جه نابی پشکنه ر.

بصری وهك جنیویکی گه وری پئ درابئ نه پاندی:

— پشکنه ر و ژه هره مار. پشکنه ر چ که ریکه؟ ده بی هه م جه زا بکرین و هه م گازیق که تان دا بخه ن.

..... گیلەپیاو

– قوربان پارە قیمەتی نیە، بەلام گازینۆکەمان دامەخە، ئەگەر موشتەری بەکانمان
ئەو خەبەرە ببیسن زۆر خراب دەبێ. بەیارمەتی...

بصری ئەو هیشت قسەکەی تەواو بکا پرسى:

– تەلەفۆن کوا؟

چوو لە تەلەفۆنەکەو ژمارە یەکی وەرگرت:

– بەرپۆوە بەرایەتی پشکنینی شارەوانی یە!

دەستی کرد بە باسی مەسەلەی گازینۆکەو پاشان گوتی زۆر زوو پشکنەرێک بنێرنە
ئێرە.

پاشان تەلەفۆنەکەى دانائو بە خاوەن گازینۆکەى گوت:

"پێت وایە دنیا بەرھەڵدایە. هەرچی پێتان خوش بێ واکەن!"

ئاغا بەپاستی باش تێک چوو بوو، بە دەنگێکی پڕ لە پارێنەو و لالانەو و گوتی:
– جەنابی پشکنەر.

بصری نەپاندی:

– پێم گوتی من پشکنەر نیم.

ئاغا ترسی ئەوێ بوو موشتەری بەکان گوێیان لە قسەکان بێ قۆلى بصری گرت و
بردیە قوژبێتیک و دەستی کرد بەسرتەسرت.

پاشان ئێمە وەدەرکەوتین و خاوەن گازینۆش تا بەردەرگامان لەگەڵ هات و زۆر
بەپێژەو بەپێی کردین.

بصری لەبەرخوایەو قسەى دەکردو من حەوسەلەم نەبوو بپرسم مەسەلە چ بوو،
بەپاستی قەلافەتی پیاوی دەتواند. بەپروالەت وادیار بوو بصری یەکتێک
لەفەرمانبەرە پایەبەرزەکانی شارەوانی یە، دیارە لە پشکنەرگەورەترە، پەنگە
سەرۆکی بەرپۆوە بەرایەتی پشکنین بێ، پەنگە سەرۆکی شارەوانیش بێ!

بصری گوتی:

– ئەگەر کارت نیە با بچینە مەکتەبەکەم.

گیله‌پیاو
.....

پتر سهرم سورما. خودایه، بازرگانه؟ نوینه‌ری پارله‌مانه؟ پاریزهره؟ چ کاره‌یه که مه‌کته‌بی هه‌یه؟

سواری تاکسی بووین و چووین له‌به‌رده‌م گوزه‌ریکی گه‌وره دابه‌زیین.
مه‌کته‌بی بصری ژووریکی زۆر جوان بوو، فهرش و میزوقه‌نه‌فه‌ی زۆر باشی تیدا بوون. کچیکی جوان و پێک و پێکیش له‌ژوره‌که‌ی پیشه‌وه دانیشتبوو که دیار بوو سکرته‌ریه‌تی.

بصری به‌ ده‌نگیکی سه‌رۆکانه‌وه پرسى:

– که‌س داواى نه‌کردووم؟

کچه‌که ده‌فته‌ری یادداشته‌که‌ی بۆ پاداشت.

– دووکه‌س داواى چاوپێکه‌وتنیاں کرد، شه‌ش که‌س ته‌له‌فونیاں کردووه‌و چوار بروسکه‌ش گه‌یشتوون.

بصری بروسکه‌کانی وه‌رگرت و چووینه ژوره‌که‌ی پشته‌وه. ژووریکی زۆر لۆکس بوو. له‌دلى خۆم دا گوتم "حه‌تمه‌ن یه‌کێک له‌ بازرگانه‌ گه‌وره‌کانه‌".

بصری سه‌یریکی بروسکه‌کانی کردو گوته‌ی:

– سه‌به‌ینى له‌ ئیثالیاه‌و میوانم دین.

پرسیم:

– کین؟

– وه‌فدیکی چوار که‌سی‌یه.

زۆر له‌ ژورێ نه‌مایه‌وه‌و وه‌ده‌رکه‌وتین، بۆ هه‌ر جیگایه‌ک چووباین سواری تاکسی ده‌بووین.

بصری گوته‌ی:

– هه‌چ پێم خۆش نه‌ ئوتومبیلی تایبه‌تیم هه‌بێ.

سه‌رێکم بۆ له‌قاندو گوتم:

..... گیله پیاو

– چاك دهكەى. ئوتومبىلى تايىبەتى ژانەسەرى زۆرە. ژانەسەرى شۆفىتو خراب بوون تەنەكچى و ھەزار ژانەسەرى تر.

– ناوہللا، مەسەلە ئەوہ نىہ. لەبەر ئەوہىە من زوو لە مۆدىل وەرەز دەبم. بەلام تاکسى وا نىہ ھەر مۆدىلک پىم خۆش بى سوارى دەبم، واتە لە پاستىدا ھەموو تاکسىيەکان دەبنە ھى من، ھەر مۆدىل و ھەر پەنگىک حەزى لى بکەم لەبەردەستم داىە.

ھىچ وەك ئەو بصرى سەردەمى قوتابخانە نەدەچوو، بەتەواوى گۆراپوو. شەوئ سەرمان لەچەند گازىنۆو بار دا، خواردمان و خواردمانەوہ و کەيفمان کرد. ھەرلەوئ لەبارەکەدا کە سى ژنى بىگانەى جوانمان لەلا دانىشتبوون بۆ چەند دەقیقەيەك لەبىرم چوو کىم و لە کويم، بەپاستى بنیادەم کويزەينە، چەند زوو دەگوئى.

زۆر لەمىژ بوو دەمزانی خۆشى و لەزەت لەمن حەرامە. دەمزانی ھەر وہختىک خۆش راپویرم و کەيف بکەم وەك مار پىمەوہ دەداتەوہ، بەوچالەش چەند دەقیقەيەك ھەموو شتىکم لەبىر چۆ بۆوہ.

لاى نيوەشەو چووینەوہ مەنزەلەکەى بصرى، لە شوققەيەكى سى ژوورى دا لەلاى ژنىكى یۆنانى دەژیا. کارى ناوماڵىش ھەر ئەو ژنە بۆى دەکرد. کاتىک وەژوور کەوتىن ژنەکە بەپىرمانەوہ ھات و بەخەوالووی پرسی:

– جەنابى بصرى! ئەمۆ تەلەفۆنت کرد ھىچت لى تىنەگەيشتم، لە شارەوانى بووى! کویت دەپشکنى؟!

ھەردووکمان سەرخۆش بووین، بصرى پىکەنى و گوتى:

– داىە قاوہیەکمان بۆ ساز بکە.

بەدەست ئەو موەممايەوہ وەخت بوو شىت بىم. پرسىم:

– بصرى گيان تۆ کارت چىە؟

قاقايەكى کىشاو گوتى:

گیله پیاو
.....

– مېشتا حالی نه بووی؟

– ناوه لالا.

– هردو کمان هاوکارین، فرهقی نه وه په تق پابردووت مهیه و من نیمه. نه مېږ
نیوه پړ نمونه کم نیشان دای. چما نه ت دی پینسه د لیرم له خاوه ن گازینو که
وه رگرت؟

– نازانم چونت لئ وه رگرت؟

– نهی چوینه قوژینه که نه و سرته سرته مان چ بوو؟!

– به گیانی تق پیم و ابوو کار به ده ستيکی پای به رزی شاره وانی! وه که به پړتو به رزی
گشتی پشکنین!

– باشه. فرهقی من و که له کبازيکی خاوه ن پابردو نه وه په. نه و ده چی خوی
ده کاته پشکنه رو کاره که ی لئ ناشکرا ده بئ، به لام دیتت من چوئم پړ له کم یاری
کرد؟ جنيوم به کابرا دا چونکه لای و ابوو پشکنه رم. ده زانی بؤ وام کرد؟ بؤ نه وه ی
قه ت بیری نه وه نه کاته وه شکایه تم لئ بکا، با و ابزانی هر شکایه تيکی بیکا
دیتته وه به رده ستي خؤم.

پاستی به که ی ویستم ده رسيکی تق دابده م که که له کبازيکی له ميژينه ی.

من له ژيانی خؤم دا نه وه نده گیراوم و نه و ه موو دزو درؤزن و که له کبازو پیاو کوژه
جوړاوجؤره م دیوه به لام هیچیان وه که نه و بصري به نه بوون. له بصريم پرسى:

– باشه نه گهر له مه تبه خ سبیره ت نه دیتبایه چیت ده کرد؟

وه که قسه یه کی زؤر سه یرم کردبئ قاقا پيکه نی و گوتی:

– مه به ست نه وه په که ميڼديک ميوانخانه په نگه خاوین بن و سبیره یان لئ
نه بئ!

– به لئ، نه گه شانسه که نه ی ميڼئ و سبیره نه بئ ته گير چیه؟

بصري ده ستيکی بؤ گیرفانی چاکه ته که ی بردو گوتی:

..... گیلەپیاو

– پیاو نابئ هیچ کاتیک کاری خۆی به شانس بسپێڕێ پاشان قوتوو شقارتەیهکی له گیرفانی دهرهتتاو نیشانی دام:

– بپوانه ئه م قوتوو! هه میسه پره له سیسره. هه ئه وهختی که سه ری مه نجه له کانم هه له ده دایه وه ته ماشام ده کردن دووم له مانه له سه سه کویه که به ره لا کردن. ئیستا تیگه یشتی که له کبازییش ریگای خۆی هیه و ده بئ به دهرس فیری بی؟!

ژنه که قاوه ی بۆ ههتاین خوادمانه وه تا لای به یانی به قسه ی خۆش پامان بوارد. بصری کاری وای کردبوو که من به خۆم دا ده شکامه وه، نه قلی شه ی تانیشت پێیان پانه ده گه یشت. بصری ده یگوت: ئه گه ر گوئ بۆ قسه ی من پابگری ژیا نت دابین ده که م. بپارمان دا ده ست وه ده ستی یه کتر بده یین و پیکه وه کار بکه یین. وه سه به ینی پرا به دوو ئوتومبیلی ئاخو مۆدیل وه چووینه فرۆکه خانه بۆ پیشوای میوانه ئی تالیایی یه کان. ئه و ئوتومبیلانه مان له بنکه یه ک به کری گرتبوو.

من و سکرته ره جوانه که ی له ئوتومبیلیک دا دانیشته یین و خۆشی به ته نیا سواری ئه وی تریان بوو. کاتیک میوانه کان دابه زین بصری به خیراتنی کردن، ئه وه نده ره وان به زمانی فه ره نسه یی قسه ی ده کرد سه رم سوپامبوو. منی به ناوی به پتوه به ری دامه زراوه که (مؤسه) پێ ناساندن و دیاره که که ش سکرته ره بوو.

له مه کته ب میوانداری یه کی سهیری لی کردن، پیشه کی دووسێ شووشه و یسکی دهرخوارد دان و پاشان گوتی:

"فه رموون دامه زراوه که مان ببینن". بۆخۆی پیش که وت. ده رگای کری نشینه کانی گوزه ره که ی ده کرده وه دووسێ قسه ی له گه له ده کردن ئه حوالی ده پرسین و پاشان ده رگای پتوه ده داو ده چۆ شوینیکی تر.

به کورتی وای نیشان دا که ئه و گوزه ره هه مووی هی ئه وه و خاوه نی ئه و دام و ده زگایانه هه موویان به رده ستی ئه ون.

گيلەپياو
.....

تەنانت دووسى دوكانى بەرگىدرووى تىدا بوون ئەوانىشى بەمىوانەكان نىشان دان وگوتى "ئەمانە جل و بەرگى فەرمانبەر كرىكارەكانى خۇمان دەدروون".

مىوانەكان دوو پۇز لە ئەستەمبول مانەو. بصرى نەخشەكەى ئەوئەندە پىك و پىك كىشابوو كە بەستەزمانانە پەيمانىكى بازىرگانى زۆر قورسىان لەگەل بەست و مىليۇنىك لىرەيان دايە كە شتوومەكى بازىرگانىيان بۇ بنىر.

من لەگەل زۆر كەسى كەلەكبازو تاوانبار سەروكارم بوو، ھەمويان ھەول دەدەن بەلگەيك بۇ ئەو كارانەيان بتاشن و وىژدانى خۇيان ئاسوودە بكن. ھىچيان ۋەك ئەم بصرىيە نەبوون. ئەو بە ئاشكرا شانازى بەوئەو دەكرى كەلەسەر خەك دەن.

پۇزىكيان لىم پرسى:

– تۆكە ئەو ھەموو گووكارىيەت كرىو، چۆن تا ئىستا پىو نەبووى؟!
– ئەمە ھۆى زۆرە. من كارەكانى خۇم وا تىكەل پىكەل دەكەم كە كەس سەريان لى دەرناكا. ھەمىشە سى چوار كەسى دىكەش تىو دەگلىنم تا ئەگەر تووش بووم چوار پىنجىك لەو سەرزلانەش لەگەل من پىو بىن. ھەر بۆيە كەس كارى بەكارى من نەداو.

ھۆيكە تى ئەوئەيە كە من قەت كارىك دوچار ناكەم. ھەمىشە شىوئەى كارەكەم دەگۆرم. ئەوانەى پىو دەبىن ھەمىشە چەشنىك كار دەكەن. كاتىك لە بەندىخانەش دەردەچن سەرلەنوئ ھەر ۋەدواى كارەكەى پشوويان دەكەونەو. ھۆى سىئەم ئەوئەيە كە من لە سەرەتاو تا ئىستا بەتەنىام كار كرىو و كەس نەكرىتە شەرىك.

لەولاتى ئىمەدا ھىشتا تەربىيەتى كۆمەلايەتى نەگەيشتۆتە ئەو پادەيە كە خەك كارى ھەرەوئەى بكن.

لە تەواوى ئەو دامەزراو و كومپانىيانەدا يەكەك نابىنى كە سى سال بى كار بكا. چونكە ھەمويان ھەر بىر لەو دەكەنەو چۆن كۆلەسەرى شەرىكەكانيان بنىن.

..... گیلە پیاو

هەریۆیه پیاو ناتوانی هیچ کاریک بە کۆمەڵ بەکا. ئەویش دزی بە کۆمەڵ! ئێوەی
خاوەن پێشینە بۆیە تووش دەبن کە باوەڕتان بە خۆتان نیە و هەل و مەرجی ولاتی
خۆتان باش ناسن.

بصری سەرەنجام فەلسەفەی دوورو درێژی خۆی بۆهەڵپشتم و ئەمجار گوتی:

- زوو سەزبە بپۆین.

- بۆ کوێ.

- بچینه ئەنقەرە.

- بۆچی؟!

- پێکنی و گوتی:

- بزانە هێشتا چەند کالی. کەرە گیان ئاخر نازانی پیاو دەبێ پارە لە جینگایەک
پەیدا بکاو لە جینگایەکی تر بیخوا. ئێمە دەبێ هەرچی زووترە لە ئەستەمبول
بپۆین هەتا ئێوە ئیتالیایانە نەتوانن شوێنمان هەلگیرن.

بە دوو جانتا پارەووە کەوتینە پێ. لێم پرسی:

- باشە ئێی تەگبیری ئێم شتوومەکی مەکتەب چیه؟

- کوپرە گوێ مەدرێ. با بۆسکرتێرە کەم بن. بە مەرجیک ئاقل بێ و پێش ئەوەی
حکومەت دەستیان بەسەردا بگرێ لە ناویان بەرێ.

من زۆرم دەریەردەری کیشاو، زۆرم ئەم شارو ئەم شار کردو، بەلام قەت
هێندە ئێوە پۆژە خەمناک نەبووم. پێم خۆش نەبوو لە ئەستەمبول بپۆم. دلم
خەبەری دابوو کە تووشی بەدبەختییەکێ تازە دەبم.

بەلام چارە نەبوو. لەکاتیەک دا سەرم لێ شێوابوو و نەم دەزانی بصری چۆن
پەفتار لەگەڵ دەکا، سواری قەتار بووین و بەرەو ئەنقەرە کەوتینە پێ.

لەبەر پەنجەرە قەتار وێستابووم، تەماشای دەورووبەری پێگام دەکردو بیرم لە
حالی خۆم دەکردووە. بەسەرھات و پووداوەکانی پابردوو هەروەک دارتەلەکان بە
خێراییی بەبەر چاوم دا تێدەپەڕین. لەدلی خۆم دا گوتم:

گیله‌پیاو
.....

"تق کابرایه کی خاوهن پابردویی، هه‌موو پتگایه‌کت لئی به‌ستراوه، ته‌نیا پتگای به‌ندیخانه‌ت له پیتشه".

بپیارم دا خۆم بده‌مه ده‌م ئاوه‌که. نیت‌له‌مه‌ولا نه‌م ده‌ویست به‌بێ ئامانج هه‌ول بده‌م و به‌ پیچه‌وانه‌ی لافاو پێ هه‌لگه‌ڕیم.

باوه‌ڕم به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر نیه. نازانم ژبانی من بۆچی هه‌ینده سه‌ه‌یره‌یه‌وه‌هیچ کارێکم به‌ده‌ست خۆم نیه.

بصری نه‌خشه تازه‌که‌ی بۆ باس کردم. یاری‌یه‌کی مه‌ترسیدار بوو. هه‌موو گیانم له‌رزێ. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌ماحی ئه‌و به‌شه نه‌بایه که قه‌رار بوو بمداتێ هه‌رله‌وێ لێی جیا ده‌بوومه‌وه‌و وه‌نوا‌ی کاری خۆم ده‌که‌وتم، به‌لام مالی ته‌ماح خرابێ که زۆر که‌سی به‌دب‌ه‌خت کردوه، ئه‌و نه‌خشه‌ی بصری کیشابویی داها‌تی زۆر بوو، زوو ده‌بوومه‌ میلیۆنێرو ئه‌و ئاوا‌ته دێرنه‌م وه‌دی ده‌هات. که گه‌یشته‌نه ئه‌نقه‌ره بصری گوتی:

– ده‌بێ ده‌سه‌بجێ ده‌ست به‌کاریکه‌ین.

– باب‌ه دووسی پۆژ پاوه‌سته پشوویه‌ک بده‌ین.

– نا، گیانه‌که‌م وه‌خت ئالتوونه. نابێ ده‌رفه‌ت له‌ کیس خۆمان بده‌ین. ئه‌و کاره

تازه که ده‌ست پێ‌کرا‌بوو زۆر خه‌ته‌ر ناک بوو: پا‌ره چاپ کردن!

زۆر ترسان؟ هه‌قتانه. ئه‌م کاره گالته نیه. ئه‌گه‌ر پیاو تووش بێ په‌ندیکی به‌سه‌ر دێنن بۆ حه‌وت پشته ته‌مبێ ده‌که‌ن.

خۆتان باش بیری لێ‌که‌نه‌وه منی قورپه‌سه‌ر که ده‌مه‌ویست ئه‌و نه‌خشه خه‌ته‌رناکه جێ‌به‌جێ بکه‌م له‌ چ حالێک دا بووم؟

دووسی جار خه‌ریک بووم ده‌ستی لێ‌هه‌لگرم و بپۆم کارێکی دیکه په‌یدا بکه‌م. خۆ پارووه‌ناتێک قات نه‌بووه. به‌لام مالی ته‌ماح خرابێ که نه‌ی هه‌شت بپیار بده‌م.

..... گیله پیاو

بصری دهسبهجی ئامرازی کاری ئاماده کرد، ماکینهی چاپ، پهنگ و هه موو که رهستهی پپووست. هه مووی کرین و خانووکی دوری له دهره وهی نه نقره به کرئ گرت.

ئه م خانوو له نيزیک پښگای قه تار بوو. دو ئیزگهی قه تار له نه نقره دور بوو. هه موو کاره کان به پپی نه خشه یه کی ورد ده چوونه پیش.

کاتی که ماکینه و کهل و په له که مان بردن کاره بنه پرتیه که دهستی پی کرد.

به راستی پیتان وانه بی ده مانه ویست پاره چاپ بکهین؟ نا، ئه و کاره زۆر دژواره و کاری هه موو که س نیه. نه خشه که ی ئیمه زۆر له وه هاسانترو بی ژانه سهرتر بوو. بۆ به یانی بصری چوو له لای سه پرافیکی گه وره که یه کیک له جووله که کانی نه نقره یه و پیاوکی پاره دارو ناسراوه. پینچ هه زار لیره ییبه کی دهره پناو گوتی: ببووره ده کرئ ئه مه مان بۆ ورد بکه یه وه؟ مال خراپه دهسبهجی سندوو قه که ی کرده وه و بۆی ورد کردینه وه. لای نیوه پۆ دیسان چوو له لای و هه زار لیره یی به کی وی دا:

– زۆر ببووره، ئه مه ش ورد بکه وه و هه قی زهحمه تی خۆشتی لی هه لگره. کابرا که به بیستنی هه قی زهحمه ت زاری پر ببوو له ئاو پیکه نینیکی وای کرد که ددانه کرمی به کانی دهرکه وتن:

تکات لی ده که م. ئه م قسانه چین؟

به لام چونکه جاری پیشو دیتبووی که بصری پاره که ی نه ژماردو هه روا خسته گیرفانی، به وهیوایه که "کوپه حاجی" یه کی گیر که وتوه له جیاتی هه زار لیره تۆسه د لیره ی ژماردو دایه دهست بصری.

– فه رموو قوربان.

بصری دیسان پاره که ی بی ژماردن خسته گیرفانی و گوتی: "زۆر سوپاس"

ئیواری دیسان چوو له لای و کاغه زیکی سه د لیره یی وی دا:

– کاکه بمبووره توخوا ئه مه ش...

گیله‌پیاو
.....

— تكات لى ده‌كه‌م، كاكه؟ كارى نيمه نه‌وه‌يه. پۆڙى ده‌جار ته‌شريف‌تان بى،
سه‌رسه‌رم.

نه‌مجاره‌يان هه‌شتا ليره‌ى ژماردو دايه ده‌ست بصرى.
سه‌عات هه‌شت و نۆى شه‌و كه سه‌پرپاف خه‌ريك بوو داى بخا، بصرى دووباره
چۆوه لای. سه‌رراف كه چاوى به‌و موشته‌رى يه ده‌به‌نگه كه‌وت زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى
هاتى:

— نه‌مرىكتان هه‌بوو؟
بصرى له كاتىك دا واى نيشان ده‌دا كه له‌شتىك ده‌ترسى، ته‌ماشايه‌كى نه‌م لاو
نه‌ولاى خۆى كردو پاشان سه‌رى برده پيش و به‌سپايى پپى گوت:
نه‌و پارانه‌ى داومن به‌تۆ قه‌لب بوون.
وه‌ك كوكتك له‌سه‌رى كابراى سه‌رراف داين، تىك پابوو، هه‌رنه‌وه‌نده بوو ديقى
نه‌كرد:

— چى؟ كاكه. توخوا به‌پاستينه؟
— به‌ئى.

سه‌پرپاف خه‌ريك بوو هاوار كاو كاره‌كه پيس بى!
بصرى زۆر هيندى و له سه‌ره‌خۆ گوتى:
— كاكه ئابروومان مه‌به، من هاتووم پارهى نه‌سلت بده‌مى و نه‌وانت لى
وه‌ريگره‌وه. فهرموو.

ده‌سه‌به‌جى سى هه‌زار ليره‌ى ده‌ره‌يناو خستيه سه‌رميژى سه‌پرپافه‌كه.
كابراى سه‌پرپاف كه ده‌ست و لاقى وه‌ك ميژۆك ده‌له‌رزىن هه‌ستى ده‌كرد نه‌م
ماسته بى‌موو نيه، ناكه نه‌و موشته‌رى يه بيه‌هوى كلاًوئىكى له‌سه‌رنى. نه‌ى ده‌ويژا
سندوو‌قه‌كه‌ى بكاته‌وه. ئيتىر نه‌ى ده‌زانى بصرى زۆر له‌و كه‌له‌كبازو دايقى
خۆگى‌تره.

بصرى نه‌ختىك كشاوه دواوه و گوتى:

..... گیله پیاو

کا که ! ئەم پارە یە لای تۆ بێ. بە کاوێ خۆ پارە کە ی من بدۆزە وەو جیای کە وە
بە یانی بۆی دیمە وە. بە لام تکات لێ دە کە م هەر لە بەر خاتری خۆشت بێ لە لای
پۆلیس و خەلکی ترمە ی درکێنە. ئە گینا بۆخۆت پێو دە بی.

بصری پۆیشت و کا برای جوولە کە هە تا نیوێ شە و ئە و پارە ی کە ئە و پۆزە
لە خەلکی وەرگرتبوو خستیه ژێر زەرە بین، بە لام هەر چی کرد پارە قەلبەکانی
نە دۆزیە وە.

بصری بە یانی زوو چۆ وە:

– کا که دۆزیتنە وە؟

– نە خێر. نە متوانی بیان دۆزە وە.

بصری زەرە یە کی هاتی و گوتی:

– دە مزانی بۆت نادۆزیتنە وە. نە ک هەرتۆ، گرە و دە کە م هە موو پسپۆرەکانی دنیا
کۆ وە بن ناتوانن ئە و پارانە ی من چاپم کردوون لە گەڵ ئە سلە کان لێک بکە نە وە.
بە مەر جێک لە نێو خۆمان دەر نە چی و بە کە س نە لێی ئامادە م هە موو مانگێک سە د
هە زار لیرە ت لە م پارانە بدە مێ.

کا برای سەر پراف دە تگوت ئیزرائیلی میوانە و ئێستا نا ئێستا گیانی دە کێشێ.
بێ دە نگ پالێ وە کورسیە کە دا بوو و گوێی بۆ قسەکانی بصری را گرتبوو. هێشتا
نە ی دە توانی باوەر بکا کە ئە مە راستە.

بصری بۆ ئە وە ی زە بیری دوو هە م بوە شینێ و بە شی دوو هە می نە خشە کە ی
جێ بە جێ بکا گوتی:

– هەر ئێستا هە ستە لە گە لم وەرە بۆ کارگە کە م. لە و کاغە زە چاپ کراوانە چە ندی
پێت خۆشە بێنە و بە وردی تا قی بکە وە ئە گەر قسە کە م پاست بوو سە و دا دە کە ی ن.
بصری و کا برای جوولە کە هاتنە وە کارگە. من لە وێ وە ک کرێکاری فە ننی کارم
دە کرد.

گیله‌پیاو
.....

له‌یه‌کټک له ژورده‌کانی بنه‌وه‌دا ما‌کینه‌ی چاپمان دامه‌زاند‌بوو. پاره‌یه‌کی کاغه‌زی
ژرمان به‌په‌رش و بلاوی له‌سه‌ر تاقه‌کان و له‌سه‌ر زه‌وی دانا‌بوو.
بصری منی پټ ناساندو پاره‌کانی پټ نیشان دا:
— کامه‌یانت پټ‌خوشه‌ه‌لی گره‌و تاقی بکه‌وه.

کابرا چه‌ند کاغه‌زی وردو درشتی جیا‌کرده‌وه‌و پو‌یشت.
سه‌پرپاف به‌و مه‌رجه‌پازی بوو که ئیمه‌ه‌موو پاره‌که له ژووری بژمیترین و
ته‌سلیمی بکه‌ین. پاشان نه‌و پاره‌که‌ی خوی کاتی گه‌پانه‌وه له‌قه‌تاردا ته‌سلیمی
ئیمه‌بکا.

بصری نه‌و مه‌رجه‌ی قبول‌کرد. ئیمه‌ده‌بوو سه‌ده‌زار لیره له‌و پارانه‌که
ده‌مانگوت خۆمان چاپمان کردوون و له‌پاستیش دا پاره‌ی پاست و حیستی‌بی بوون
بده‌ین و په‌نجا هه‌زار لیره له سه‌پرپاف وه‌ریگرین.

دیاره‌پیتان سه‌یره، یانی چی؟ چما ئیمه‌گیامان به‌کټوی یه‌وه خوارد‌بوو؟ به‌لام
نه‌ختیک پاوه‌ستن با ته‌واوی نه‌خشه‌که‌تان بق باس بکه‌م.

قه‌رارو مه‌داری ئیمه‌نه‌وه بوو کاتیک من له‌قه‌تاردا پاره‌که‌م وه‌رگرت له یه‌که‌م
ئیزگه‌دابه‌زم و پاسته‌پټ بچه‌فرۆکه‌خانه‌و چاوه‌پوانی بصری بم.

کاری بص‌ریش نه‌وه بوو پاش رو‌یشتنی قه‌تار ته‌له‌فۆن بق ئیزگه‌که‌ی تر بکاو
پۆلیسی رټگای ئاسن تټ‌بگه‌یه‌نئ که جانتایه‌که‌ی به سه‌ده‌زار لیره‌وه له‌فلان
فارغون دا لئ به‌جئ‌ماوه‌و پاش نه‌وه‌ی هه‌موو نیشانه‌کانی پټ‌گوتن داوایان لئ
بکا که جانتاکه‌پاگرن تا خوی ده‌چئ.

نه‌خشه‌که به‌ته‌واوی پاست بوو. ئیمه‌دلنیا بووین کاتیک پۆلیس بجټته کووپه‌ی
کابرای سه‌پرپاف و پرس‌یار بکا نه‌م جانتایه‌هی کټیه، سه‌پرپاف له ترسی نه‌وه‌ی
پاره‌کان قه‌لب بن ده‌لئ نازانم. به‌وجۆره به‌بئ ماندو‌بوون په‌نجا هه‌زار لیره‌مان
ده‌ست ده‌که‌وئ و ده‌توانین به‌دلټیکی ئاسوده‌وه بچینه یه‌کټک له ولاتانی
درواسئ‌و له‌ویش شانس‌ی خۆمان تاقی بکه‌ینه‌وه.

..... گٺله پياو

سەپراف ھاتە مائى. بصرى سەدەزار لىرەى خستە جانتايەك. لەپىش چاوى كابرە
ژماردەمان و دامانە دەست.

منىش لەگەڵ سەپراف چووم سواری قەتار بووم كە پەنجا ھەزار لىرەكەى لى
وەرەگرم.

لە نىو قەتارەكە دا كۆپى كابرەى سەپراف چاوەپێمان بوو. جانتايەكى داىە دەستم
كە پەنجا ھەزار لىرەى تىدا بوو. ھەر لەوێ بەسەرم كەردەوہ تەواو پەنجا ھەزار
لىرە بوو.

بەم جۆرە بەخاترجەمى چوومە دەرى.

لە ئىزگەى دواتر دا بەزىم. چەند ھەنگاوىك پۇشتم دەستم قورس بوو. يەكێك
دەستى خستە سەر شانم. ئاوپم داىەوہ دىتم پۇلىسە گوتى:

– وەدوام كەوہ!

ترسام بەلام زۆرنا. لەدلى خۆم دا گوتم: "ئەمجار بەھەلە چووى".

ئەفسەرى پۇلىس گوتى:

– پاستم پى بلى ئەم پارانەت لە كوێ بووہ. ئەمانە قەلبن...!!

قەلەمى دەست و پىيانم شكاو زمانم رەق بوو. تازە تىگەيشتم كابرەى سەپراف چ
كلووىكى لەسەر ناوین. پاش ئەوہى من دا بەزىم ئەویش دا بەزى بوو و جانتاى
پارەكەى بردبوو. بصرىش دەستى لەھىچ گىر نەبوو.

براىان! بەخۆپاى پىم پىمەكەنن. پىوئىستىش نىە بۆم بەپەرۆش بن. بۆخۆشم
نازانم چ ناوىك لەو بەسەرھاتەى خۆم بنىم، قىسمەت، چارەنووس، يان ھەر
ژەھرەمارىكى تر؟!

وہك دەلێن "فەقىرى خۆشە قۆپتى ناخۆشە".

بەلام ھەرچى بى ئەمجارەيان كەس بەتاوانبار نازانم. ئەمجار من نەبوومە
داردەستى كەس. لەسەر ھىچ كەس ناچمە بەندىخانە. دەچم سزای كارى خراپى
خۆم وەرەگرم، سزای كەلەكبازى يەك دەكێشم كە بەئەنقەست خەرىك بووم بىكەم.

گیله پیاو

هر یویش د لنیام که نه مجار زور ده مینمه وه به پیچه وانیه جاران که چونکه بی
تاوان ده گیرام زو به رده بووم، نه جار به خاترجه می ده بی پالی لی بده مه وه.
زورم کومه گ پی بکن هری له بیست سال. هتا بیست سالی دیکه ش خوا
ده زانی کئ دهری و کئ دهری.

له وانه شه قیسمه ت جاریکی دیکه دهره وه ی به ندیخانه م پی نیشان بداته وه.
له وانه یه بشمیتیم و دوویاره پیشهات و کاره ساتی سه یرو سه مه ره ببینم. پیاو هتا
نه مرئ نازانی چی به سه ر دی.

ترواو